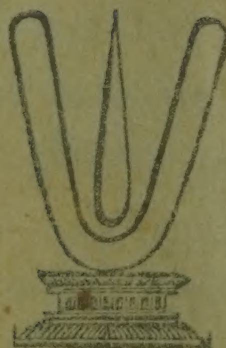
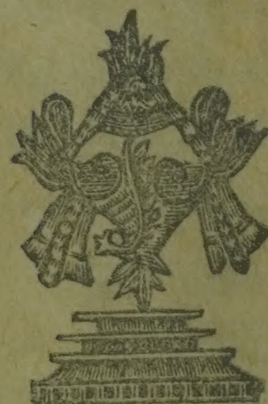
13512

Srimad Rahasya Traya Saram
with Com.

Vol. 2. (pp 465 to 632)

விலை அணா 12.] [ஸஞ்சிகை—4.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதன பரப்ரஹ்மணே நம: ॥
॥ ஸ்ரீமதே வகுலாபரண மஹாகுரவே நம: ॥
॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥
॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேஶிகனருளிச் செய்த
ஸர்வ வேதாந்த தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்.

இது
ஸகலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியதற்காக
எளிதான தமிழ் நடையில்
திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.ப. வே. நரஸிம்மாசார்யார் ஸ்வாமிகளினுல்
எழுதப்பட்ட வ்யாக்யானத்துடன்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபையாரால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1919.

முக்தரைப்போலே கிஞ்சித்காரனாய்க்கொண்டு முக்தப்ராயனாய் உபாய பூர்த்தியாலே க்ருதக்ருத்யனென்றும் புருஷார்த்த பூர்த்தியாலே க்ருதார்த்தனென்றும் சாஸ்த்ரங்களாலும் தந்நிஷ்டராலுங் கொண்டாடப்பட்டிருக்கும்.

கத்யவாக்யோதாஹரணம்.

இவனுடைய இந்த க்ருதக்ருத்யாநுஸந்தாநத்தை 1 'அதஸ்த்வம் தவ தத்த்வதோ மஜ்ஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்சய: ஸுகமாஸ்ஸ்வ'

தத் தாத்பர்யம்.

என்று சரணாகதி கத்யத்திலே நிகமித்தருளினார். இதுக்குக் கருத்து—

தைக் கொண்டு பகவதபிப்ராயத்தை அறிகிறான் என்று தாத்பர்யம். 'கிஞ்சித்' இத்யாதிக்குப் பகவானுக்குக் கிஞ்சித்காரம் செய்யும் விஷயத்தில் முக்தர்களுக்கு ஸமானம் என்று தாத்பர்யம். புருஷார்த்த பூர்த்தியாலே - கைங்கர்யம் பூர்ணமாய்க் கிடைப்பதினாலே, 'சாஸ்த்ரங்களாலும்' என்பதற்கு 'ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மந: | நமஸா யோऽகரோத்தேவே ஸ ஸ்வத்வர உதீரித: ||' (ஸமித் முதலியவைகளைக் கொண்டு செய்கிற யஜ்ஞங்களுக்குள் பகவானிடத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாகிற யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் நல்ல யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் என்று சொல்லப்பட்டான்)' என்றிவை முதலியவைகளாலும் என்றர்த்தம். தந்நிஷ்டராலும்-அந்த சாஸ்திரத்தில் நிஷ்டையையுடைய பூர்வாசார்யர்களாலும். 'செய்த வேள்வியர்' இத்யாதிகளிற்படியே 'கொண்டாடப்பட்டிருக்கும்' என்று தாத்பர்யம். இந்த க்ருத க்ருத்யத்வம் பல ரூபம் என்பதற்கும் இது அவஶ்யம் அநுஸந்தேயம் என்பதற்கும் ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'இவனுடைய' என்றாரம்பித்து. அத: - ஆகையினால், த்வம் - நீ, தவ - உனக்கு, தத்த்வத:-உண்மையாக, மஜ்ஜ்ஞாந - என்னை அறிவது, தர்சந-பார்ப்பது, ப்ராப்திஷு-அடைவது, இவைகளில், நிஸ்ஸம்சய: - ஸந்தேஹமில்லாதவனாய், ஸுகம்-ஸுகமாக, ஆஸ்ஸ்வ - இரு. 'நிகமித்தருளினார்' என்பதற்கு பல பர்வங்களை அருளிச் செய்யுமிடத்தில் இந்த க்ருத க்ருத்யாநுஸந்தானத்தைச்சேர்த்தருளிச் செய்திருக்கிறாரென்று

---

1 ச-க.

அநாதிகால மாஜ்ஞாதிலங்கநமடியாக வுண்டான **பகவந்நிக்ரஹ**த்தாலே **ஸம்ஸரி**த்துப்போந்த நமக்கு **அவஸர ப்ரதீக்ஷை**யான **பகவத்க்ருபை**யடியாக வுண்டான **ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகார**த்தாலே வந்த **உச்சாரணாநூச்சாரண**த்தாலே **ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம்** பிறந்த பின்பு **ஶரண்ய ப்ரஸாதநங்**களி லிதுக்கு மேலொன்றில்லாமையாலே **நிக்ரஹ ஹேதுக்**களை யெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்தவடியவர் தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ள வல்ல **ஸர்வஶேஷி**யான **ஶ்ரிய:பதி** தன் பேருகத் தானே **ரக்ஷி**க்குமென்று

தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் ஆஸ்திகனு யிருப்பவனுக்கு ஶாஸ்திரார்த்தத்தில் ஸம்ஶயம் உண்டாகாதாகையினாலே '**நிஸ்ஸம்ஶய:**' என்று ஸம்ஶயத்தை நிஷேதிப்பது நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையினால் இதன் தாத்பர்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்— 'இதுக்கு' என்றாரம்பித்து. '**அவஸர ப்ரதீக்ஷையான**' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யம் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது, யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி பரிபாககாலம் வந்தவாறே நம்மை விஷயீகரித்தது என்று தாத்பர்யம். **விஷயீகாரத்தாலே** - அவர்கள் அங்கீகரித்ததினாலே. **உச்சாரணாநூச்சாரணத்தாலே** - ஆசார்யன் த்வய மந்திரத்தை உபதேஶிக்க அதைப் பகவத் ஸந்நிதியில் அநுவாதம் செய்துகொண்டு ப்ரார்த்தித்தபடியினாலே. **தீர்ந்த** - தன்னையே உபாயமாக நிஸ்சயித்து ஆஶ்ரயித்த, **அடியவர்** - தாஸர்களை, **திருத்தி** - பாபங்களை யெல்லாம் போக்குவதினாலே பரிஶுத்தர்களாக்கி, **பணிகோள்ளவல்ல** - (அவர்களைக் கொண்டு) கைங்கர்யங்களை அங்கீகரிக்க ஶக்தியுடையவனான. **தன்பேருக** - தன் ப்ரயோஜனமாக, **தேறி** - விஸ்வாஸத்தையடைந்து. '**நிஸ்ஸம்ஶய:**' என்பதற்கு இங்கு ஸம்ஶய நிவ்ருத்தியைச் சொன்னது அதின் கார்யமான மஹாவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லி அத்துடன்சேர்ந்ததான நிர்ப்பரத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இப்படி **ஸ்ரீ**பாஷ்யகாரர் பகவானுடைய வாக்யமாக

தேறி நிஷ்பந்நனுயிரு—வென்கை. இது 'ஶாஶுசஃ' என்கிற ஶரண்ய வாக்யத்திலுந் தீர்ந்தபொருள்.

க்ருதக்ருத்யனுடைய லக்ஷணம்.

இவனுக்கு ப்ரபத்திக்கு முன்புற்ற ஶோகமயிகாரத் திலேசொருகுகையாலேமுன்பு ஶோகித்திலனுகில் அதி காரி யல்லாமையாலே 'காரணாபாவாச் கார்யாபாவ:' என்கிற ந்யாயத்தாலே உபாய நிஷ்பத்தி யுண்டா காது. உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினுனுகத் தன்னை நினைத்திருந்த பின்பு ஶரணாகதியிலே நெகிழ்ச்சி யுடையனுய் ஶோகித்தானுகில் 'கார்யாபாவாச் ஸர்வ காரணாபாவ:' என்கிற ந்யாயத்தாலே பரிபூர்ணோபாய

அருளிச் செய்ததற்கு மூலத்தை யருளிச் செய்கிறூர்—'இது' என்றூரம்பித்து. தீர்ந்த பொருள்-நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தம். இதில் 'ஶாஶுசஃ' என்று பொதுவாகத் துக்கத்தை நிஷேதித் திருப்பதினுல் ப்ரபத்திக்கு முன்பும் ஶோகம் கூடாது என்று தோன்றுகிறபடியினுல் அகிஞ்சனனுப் ஶோகத்தை யுடையவன் ப்ரபத்தியில் அதிகாரி என்பதுடன் விரோதி யாதோ? என்ன வருளிச் செய்கிறூர்—'இவனுக்கு' என்றூரம்பித்து. இங்கு 'ஶாஶுசஃ' என்பதினுலேயே இதற்குமுன் ஶோகித்திருந்தான் என்றேற்படுகிறபடியினுல் ஶோகித்தவனே அதிகாரி என்று தாத்பர்யம். காரணாபாவாச் - காரண மில்லாமையினுல், கார்யாபாவ: - கார்யமுமில்லை, அதாவது இவ்விடத்தில் இவ னுக்கு ப்ரபத்தியில் அதிகாரமில்லாமையினுல் ப்ரபத்தி பூர்ண மாகவில்லை என்று தாத்பர்யம். நிஷ்பத்தி - பலத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய பூர்த்தி. ஸ்வீகாரம் - அனுஷ்டானம். நெகிழ்ச்சி - ஸந்தே ஹம், அல்லது அவநம்பிக்கை. 'தன்னை நினைத்திருந்தபின்பு' இத்யா திக்கு இவனுக்கு மஹா விஸ்வாஸமில்லாமையாலே உபாயம் ஸரி யாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று தாத்பர்யம். கார்யாபா வாச் - கார்யமுண்டாகாமையினுல், ஸர்வகாரணாபாவ: - எல் லாக் காரணங்களுமில்லை (என்று தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறது). பரிபூர்ணோபாய னல்லாமையாலே-பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கப் பட்ட உபாயத்தையுடையவனல்லாமையால், அதாவதுப்ரபத்திக்

னல்லாமையாலே ஸஹோபாயவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷமாய்க் கொண்டு விளம்பிக்கு மென்றறியலாம். முன்பு ஸஶோகனாய்ப் பின்பு 'மா ஶுச:' என்று ப்ரதிஷேதிக்கிறபடியே வீதஶோகனானவன் க்ருதக்ருத்யனென்றறியலாம்.

மன்னவர் விண்ணவர் வானே
    ரிறையொன்றும் வான் கருத்தோர்
அன்னவர் வேள்வி யனைத்து
    முடித்தன ரன்புடையார்க்
கென்ன வரந் தர வென்று
    நம்மத்திகிரித் திருமால்
முன்னம் வருந்தி யடைக்கலங்
    கொண்ட நம் முக்கியரே. 20

குப் பிறகு ஶோகம் பிறந்ததாகில் நிஸ்ஸம்ஶயத்வமில்லை, நிஸ்ஸம்ஶயத்வமில்லாமையினால் அதற்குக்காரணமான மஹாவிஸ்வாஸம் இல்லை என்று ஊஹிக்கப்படுகிறபடியினாலே மஹா விஸ்வாஸமாகிற அங்கம் குறைந்தபடியினால் உபாயம் பூர்த்தியாகவில்லை என்று தாத்பர்யம். 'நெகிழ்ச்சி யுடையானாய் **ஶோகித்தானாகில்**' என்பதினால் வ்யாதி முதலிய மற்றக்காரணங்களினால் உண்டாகிய ஶோகம் பூர்ணோபாயனல்லாமைக்குக் காரணமில்லை என்பது த்யோதிதம். '**உபாயவ்ருத்தி**' யாவது மஹா விஸ்வாஸம் பூர்ணமாக உண்டாவது. அது உண்டாகும்வரையில் பலம் தாமதிக்கும், இத்தால் முன் பண்ணிய ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது என்பது த்யோதிதம். **ஸஶோகனாய்** - ஶோகத்தை உடையவனாய், **ப்ரதிஷேதிக்கிறபடியே** - மறுக்கிறவிதமாக, **வீதஶோகன்** - துக்கமில்லாதவன்.

இப்படி இவ்வுபாய நிஷ்டன் எல்லோராலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுவான் என்றருளிச் செய்து அப்படி ஸ்தோத்திரம் செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'மன்னவர்' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **அன்புடையார்க்கு** - தன்னிடத்தில் விஸ்வாஸ முடைய வர்களுக்கு, **என்ன வரந்தர** - எந்தவரத்தை நாம் தரக்கடவோம், **என்று**-என்று த்ருப்தி யடையாதவனுன, அதாவது அவர்களின் அநுபந்திபர்யந்தமாக மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யாதவனைப்போல இன்னும் எதைக்கொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இந்தத் தேஹத்துடன் இருக்கும்பொழுது மஹிமைகளையும், க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தானம், நைர்பர்யம், முதலியவைகளையும் கொடுத்து இன்னும் எதைச் செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனுன என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், இங்கு 'உன்னடியார்க்கு என்செய்வனென்றே இருத்திநீ' இத்யாதி அநுஸந்தேயம், **நம்** - நம்முடைய ஸ்வாமியான, **அத்திகிரித் திருமால்** - ஹஸ்திகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரிய:பதியான பகவான், 'நம்' என்பதினுல் ப்ரதமாப்த பூர்த்தியன்றே மாதாபிதாக்கள் இவரை ஸந்நிதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் திருவடித் தொழுது நிற்கையில் நம் இராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தை வளர்க்கக்கடவீர் என்று விசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி அருளிப்பாடிட்ட வ்ருத்தாந்தம் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது, **முன்னம்**-முன்பே, ஜாயமான தசையிலேயே என்றபடி, **வருந்தி** - ப்ரயாஸப்பட்டு, அதாவது நம்மை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கரண களேபர ப்ரதானம் முதலான பரந்யாஸ பர்யந்தமாக ப்ரயாஸப் பட்டு, **அடைக்கலம் கொண்ட** - ரக்ஷ்யவஸ்துவாக அங்கீகரித்த, **நம்முக்கியர்** - நமக்கு அஸாதாரண ஸ்வாமிகளான ப்ரதானர்கள், **மன்னவர்** - ராஜாக்கள், **விண்ணவர்** - தேவதைகள், **வானோர்** - நித்யஸூரிகளுக்கு, **இறை** - ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன், **ஒன்றும்** - எப்பொழுதும் வஸிக்கிற, **வான்** - பரமபதத்தில், **கருத்தோர்** - ஆசையுடையவர்கள், **அன்னவர்**-ஹம்ஸத்தைப் போன்றவர், **வேள்வி யனைத்தும்** - யஜ்ஞங்கள் எல்லாவற்றையும், **முடித்தனர்** - செய்து முடித்தவர்கள்.

'அன்பு' என்பது மஹா விஸ்வாஸத்தைச் சொல்லி அத்துடன் ப்ரபத்தி செய்தவர்களைக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே 'பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்' என்கிறபடியே ஆசையைமாத்திரம் குறிக்கிறதாகவுமாம். கேவலம் ஆசையை மாத்திரமுடை

யவர்களுக்கு அனுக்ரஹத்தைச் செய்பவன் பக்தியுடையவர்களுக்கு அனுக்ரஹிப்பான் என்பது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தமல்லவா? இப்படி இருக்கைக்குக் காரணம் பிராட்டியினிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாயிருக்கை என்பது 'திருமால்' என்பதினால் த்யோதிதம். அதாவது '[illegible]' என்னும்படி நிற்கிற பிராட்டியுடன் சேர்த்தியாலே இவனும் அன்புடையார்க்கு என்னவரந்தர என்றிருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். 'நம்' என்பதற்கு இப்படி மஹா விஸ்வாஸத்துடன் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் '[illegible]' என்கிறபடியே நமக்கு யஜமானர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'முக்கியர்' என்பதற்கு கௌணோபாய நிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலும் '[illegible]' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவர்களில் இவர்களே ப்ரதானர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'ஏ' காரத்தினால் இதரர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களல்ல என்பது த்யோதிதம். 'மன்னவர்' என்பதற்கு '[illegible]', 'எம்மைபாளும் பரமரே' என்கிறபடி நம்மை ஆளக்கூடியவர்கள் என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே தேவரிஷி பித்ருக்களுக்குப் பரதந்திரர்களல்லவென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். விண்ணவர் - தேவதைகள், அதாவது நமக்கு ஆராத்யர்கள் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'எம் தொழுகுலந் தாங்களே' என்பது விவக்ஷிதம். 'வானோரிறை' இத்யாதிக்கு இவர்களே முமுக்ஷுக்களில் முக்யமானவர்கள் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே பகவான் இவர்கள் திருவுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் வஸிக்கும்படியானவர்கள் என்றர்த்தமாகவுமாம். '[illegible]' இத்யாதிகளிற்படியே பகவான் இவர்களுடைய திருவுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான் என்று தாத்பர்யம். 'வானோரிறையேனும்' என்று பாடாந்தரம். அப்பொழுது இவர்களே பகவான் என்று '[illegible]' என்கிற இடத்தில் போலே ஸ்திதுத்திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். விண்ணவர் - ஸாதாரண தேவ

स भवति सारल पारं गत्वा
संन्यसनं कृतम्
परिहृत सर्वव्यापारेत्य कृत्यं
प्रहीण अकृत्यवत् ।
भवति च पर प्रवृत्तिः
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे
कृतकृत्याधिकारष्षोडशः.

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

தைகள், வானோர் - நித்யஸூரிகள், இறை - காணிக்கை, என - என்று சொல்லும்படி, வான் கருத்தோர் - முமுக்ஷுக்கள், அதாவது ஸாதாரண தேவதைகளும் நித்யஸூரிகளும் உபஹாரம் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கும் படியானவர்கள் என்று தாத்பர்யம். ‘எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு காணிக்கை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்’ என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்கியம் முதலியவைகள் விவக்ஷிதம். ஸாதாரண தேவதைகளுக்கு இவர்கள் பாதந்த்ரர்களாயிருக்கை நீங்கினது மாத்திரமல்ல அவர்களுக்கு ஆராத்யர்களாகவுமானார்கள் என்று திருவுள்ளம். ‘அன்னவர்’ என்பதினால் பரிஶுத்தர்களாயிருக்கையாவது, ஸாராஸாரவிவேகமுடையவர்களாயிருப்பதாவது விவக்ஷிதம்.

இவன் செய்யவேண்டிய கார்யங்களைச்செய்து முடித்தவனைகயினால் ப்ரபத்திக்குப் பின்பு செய்கிற நித்ய நைமித்திகக் கர்மங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை பரிபால

னம் செய்வதாகிய கைங்கர்யமாகிறது என்று ப்ரபன்னனுடைய க்ருதக்ருத்யதையையும், நித்ய நைமித்திகங்கள் அவஶ்யம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் அருளிச் செய்துகொண்டு நிகமனம் செய்தருளுகிறார்—'ஹ மவதி' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **வாஈ** - ஸம்ஸாரத்தின் அக்கரையை, அதாவது அக்கரையாகிற பரமபதத்தை யென்றபடி, **மஞ்ஜு** - அடைவதற்காக, **ஹமவதி** - பகவானாகிய, **ஷாஷ** - நாராயணனிடத்தில், **ஹாநூவிநம்** - பரந்யாஸம், **கூரதம்**-செய்யப்பட்டது,'**ஹமவதி**'என்பதினால் ஜ்ஞானஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனாயும், கெட்ட குணங்கள் ஒன்று மில்லாதவனாயுமிருக்கிறான் என்பது விவக்ஷிதம். இத்தால் அந்த மோக்ஷ பலத்திற்காக ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம். '**வாஈ**' என்பதினால் கடவல்லியில் வஶப்படுத்தவேண்டியவைகளை வகுத்துச் சொல்லியிருக்கிற ஶ்ருதியிலிருக்கிற '**வாஈ**' என்கிற பதமும், அதின் வழியாக அந்த ஶ்ருதியும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. அதாவது அவ்விடத்தில் வஶப்படுத்தவேண்டிய வஸ்துக்களில் இதுக்குமேலே இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற பகவானை வஶப்படுத்துவதற்கு இதைத் தவிர வேறு உபாயமில்லை என்று '**தஸ்ய வஶீகரணம் தவூாணாமதி ஶுவ**' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஶரணாகதி செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் வேறொருவனை வஶீகரிக்க வேண்டியதுமில்லை, அவனை வஶீகரிக்கக் கூடியதும் இதைவிட வேறில்லை என்று தாத்பர்யம். **வரிஜித**-அல்பமான, **ஸூவ்**-ஸுகங்களின்,**ஹூவி**-அடைவதற்காக, **கூரதூ**-செய்யவேண் கார்யம், அதாவது ஐஶ்வர்ய கைவல்யாதிகளுக்காகச் செய்ய வேண்டிய உபாயானுஷ்டானம், **சுகூரதூவஃ** - நிஷித்தமான கார்யத்தைப்போல, **ஹூஹீணம்**-விடப்பட்டது, இத்தால் இதற்காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பதும் ஏற்பட்டது, **வவாவ-ூரதிஃ** - தேஹத்தின் ஸ்திதியும், அதாவது அதின் ரக்ஷணமும், **வஶிவ-ும்**-முன் ஜன்மத்தில், **கூரெதைஃ**-செய்யப்பட்ட புண்ய பாபகர்மங்களினால், **நியதகூஶா** - ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஸுகதுக்கங்களின் வரிசைகளை யுடையதாக

ഭവதி - உண்டாகிறது. இத்தால் இதற்காகவும் ஒன்றும் தான் செய்யவேண்டியதில்லை என்பதேற்படுகிறது. (ஆகையினுல்) **பரம்** - ப்ரபத்தி செய்த பிறகு, **இஹ** - இந்த ஸம்ஸாரத்தில், **புதை:** - பண்டிதர்களினுல், அதாவது ப்ரபன்னர்களினுல், **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **ஆஜ்ஞாஸேதவ:** - ஆஜ்ஞையாகிற எல்லை, **அநுபால்யந்தே** - பரிபாலனம் செய்யப்படுகிறது. இத்தால் அவனுடைய ஆஜ்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்வதற்காக மாத்திரம் நித்திய நைமித்திகாதிகளைச் செய்கிருர்கள் என்பது த்யோதிதம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
க்ருதக்ருத்யாதிகாரம்
முற்றிற்று.

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்.

[ஸ்வரூபநிஷ்டை — உபாய நிஷ்டை—புருஷார்த்த நிஷ்டை—இந்நிஷ்டைகளின் பலம்].

ஸ்வரூபோபாயாபேக்ஷ்யேஷ்வவிதத நிவிஷ்ட ஸ்திரமதே:
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநம் ஸஹக மவக்ரா ப்ரவணதாஶ் |
அப்யஸ்ரா யஸ்யாஸ்தே ப்ரபவதி விநீத: ஸ்வமயிதம்
ஶரீராந்து ஸ்வாந்தாந்து ககமமஹத ஸ்தூலீர் நிவஹாத் ||

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ||

இப்படிக் கீழதிகாரத்தில் க்ருதக்ருத்யனென்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகுமோ, இந்த தேஹத்துடன் இருக்கிற வரையிலும் அயலார் தன்னைப் பரிபவாதிகள் பண்ணும்பொழுதுவிகாரங்களும்,இதர ப்ரயோஜனங்கள் கிடைக்காவிடில் துக்கம் முதலியவைகளும் உண்டாகிறபடியினுல்,என்னில்? அவைகளை நிவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணங்களாகிய நிஷ்டைகளையும் அவைகள் தனக்குண்டென்று என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய லக்ஷணங்களையும் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தருளுகிறுர்—'**ஸ்வரூபோபாய**' என்றுரம்பித்து.

ப - ரை] **ஸ்வரூப**-தேஹத்தைவிட வேறு பட்டதாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபம், **உபாய** - ப்ரபத்தி, **அபேக்ஷ்ய** - மோக்ஷம், இவைகளில், **அவிதத**-பொய்யில்லாமல், **நிவிஷ்ட**-வைக்கப்பட்டிருக்கிற, அதாவது உள்ளபடியான, **ஸ்திர** - உறுதியான, அதாவது யுக்திகளினுல் கலக்கமுடியாததான, **மதே:** - புத்தியை யுடையவனுக்கு, **ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநம்** - தன்னுடைய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபாதிகளில் ஸ்திரமான ஜ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளங்களாகிய அயலார் நிந்தித்தபோதிலும் விகாரமில்லாமை முதலியது, அன்றிக்கே

விகாரம் முதலிய அடையாளங்களாலே தன்னுடைய நிஷ்டைகளை ஊஹித்தறிந்து கொள்ளுவதாகவுமாம், **உபநதாஸ்**-ஸமீபத்தில் கிடைக்கப்போகிற, அதாவது இந்த தேஹாவஸாநத்தில் புருஷார்த்தம் நிஸ்சயமாய்க் கிடைக்குமாகையினால் ‘**உபநதாஸ்**’ என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்றிக்கே ‘அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்’ இத்யாதிகளிற் போலே மோக்ஷம் கையிலிப்பொழுதே கிடைத்தபோதிலும் என்றர்த்தமாகவுமாம், **அபவர்காத்** - மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும், **ஸுமஹம்** - மிகவும் போக்யமானது, இத்தால் இப்படி ஸ்திரமான புத்தி இல்லாதவர்களுக்கு பரிபவம் முதலியவைகளில் மனதின் விகாராதிகள் ஸம்பவித்தபோதிலும் இவைகளையுடையவனுக்கு தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதியாகையினால் அவைகள் உண்டாகாது என்றும், இந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தை பல நிரூபணபேடிகையில் நிரூபித்திருப்பதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது, **ஆதௌ** - முதலில், **யஸ்ய**-எந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தினுடைய, **மஹிம்நா** - ப்ரபாவத்தினால், **விநீத:** - சிக்ஷிக்கப்பட்டவன், அதாவது இது நமக்கு ஸ்வரூபவிருத்தம் என்கிற ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி லஜ்ஜை முதலியவைகளினால் விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாகாமல் திருத்தப்பட்டவன் என்று தாத்பர்யம், ‘**அயம்**’ என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது **அயம்** - இந்த ப்ரபன்னன் என்றர்த்தம், **கம்பீராந்** - ஆழமானதும், **துஷ்பாராந்** - நிறைக்க முடியாததும், **ககநமஹத:** - ஆகாஸத்தைக்காட்டிலும்பெரியதுகளுமாகிய, **அகநிவஹாந்**- தோஷங்களின் கும்பல்களை, **ஸ்தகயிதும்** - மறைப்பதற்கு, **ப்ரபவதி** - சக்தியுடையவனாகிறானே.

‘**கம்பீராந்**’ என்பதினால் இதற்கு விஷயங்கள் ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், ‘**துஷ்பாராந்**’ என்பதினால் அப்படி ஸம்பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது என்பதும், ‘**ககநமஹத:**’ என்பதினால் ஒவ்வொன்றே இவனுக்கு ஸர்வனிதாநத்தங்களுக்கும் காரணமாநதென்பதும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் ‘**[illegible] துஷ்பார[illegible]**’, ‘**[illegible] துஷ்பார[illegible]**’ இத்யாதி அநுஸந்தேயம்.

இப்படித் தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்று தானறி யும்படி யெங்ஙனே யென்னில்:—வராலே வரிஹ ஸ்வரூபநிஷ்டை. வாதிக ளுண்டாம்போது தன் ஷெஹாதிகளைப்பற்ற வரிஹாவகர் சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன் ஸ்வரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு விஷாதாதிக ளற்றிருக்கையும், 1 'ஶவ்ஜாநஸ்ய யச் வாவம் ஶவஞ ஊயிமஹ்தி' என்கிறபடியே வரிஹவாதிகளாலே தன் வாவத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிற மதிகேடரைப்பற்ற 2 'வஐவெவ ராணி ஹூதாநி வெஷம் கூவந்தி வெதத: | ஶொசுாநஹொதிவொஹெந வ்யாவாநீதி ஊநீஷி

இப்படி-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலே. திருமந்திரத்தில் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் க்ரமத்தை யனுஸரித்துமுதலில்ஸ்வரூப நிஷ்டையினடையாளங் களையருளிச்செய்கிறார்—'வராலே' என்றாரம்பித்து. வரிஹவம்-அவமானம், வரிஹாவகர் - அவமானம் செய்யுமவர். 'குற்றங்க' ளாவன குரூபியாயிருக்கை, ஆபிஜாத்யாதிக ளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை. தட்டாதபடி - ஸம்பந்தப் படாம லிருக்கும்படியான ப்ரகாரத்தை. விஷாதம் - துக்கம், ஆதி - அதைப் பரிஹரிப்பது, ஶவஜாநஸ்ய - நிந்திக்கப்படு கிறவனுடைய, வாவம் யச் - பாபம் எதுவோ, (அது) ஶவஞம் - நிந்திக்கிறவனே, ஊயிமஹ்தி - அடைகிறது. மதிகேடர் - புத்தி இல்லாதவர்கள். வஐவெவராணி - ஒன்றோடொன்று த்வேஷத்தை யுடையவைகளான, ஹூதாநி - ப்ராணிகள், வெஷம் - தன்னிடத்தில் த்வேஷத்தை, கூவந்தி வெச் - செய்கிறதேயானால், இத்தால் தன்னிடத்திலாவது வேறு ப்ராணிகளிடத்திலாவது த்வேஷம் செய்தால் க்ருபை செய்யவேண்டு மென்பதும், இரண்டையும் ஸமமாகப் பார்க்கவேண்டு மென்பதும் த்யோதிதம். அன்றிக்கே 'வஐவெவராணி' என்பதினால் தன்னிடத்தில் த்வேஷமும், 'வெஷ' என்பதினால் அதின் கார்யமான நிந்தை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவு மாம், ததஃ - பிறகு, ஊநீஷிணா - புத்திமானால், அதிஶொ

1 பார-ஆஸ்-100-64. 2 வி-பு-1-17-82.

ணா ||', 1 ஆத்மத்ரோஹம் அமர்யாதம் மூடம் உஜ்ஜித ஸத்பதம் | ஸுதராம் அநுகம்பேத நரகார்சிஷ்மதிந்தநம் ||' என்கிறபடியே கரைபுரண்ட க்ருபையையும், 2 'அமர்யாத: க்ஷுத்ர:' என்கிற ச்லோகத்தாலும், 3 'வாடினேன் வாடி' முதலான ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களாலும் தனக்கநுஸந்தேயமாக வுபாஸித்த தோஷங்களை பரிவாதாதிகளாலே மறவாதபடி பண்ணினார்களென்கிற வுபகாரஸ்ம்ருதியும், ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸமஸ்த பாரதந்த்ர்யத்தையும்

மோஹந-அதிக அஜ்ஞானத்தினால், வ்யாப்தாநி-(இவைகள்) வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, 'அஹோ' என்பது துக்கத்தைக்காண்பிக்கிறது, இதி-என்று, சோச்யாநி-துக்கப்படத் தக்கவைகள், ஆத்மத்ரோஹம் - தனக்கே த்ரோஹம் செய்து கொள்ளுகிறவனையும், அதாவது அபலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக் கொள்ளுகிறபடியினால் அநர்த்தத்தைத் தேடிக் கொள்ளுகிறவனையும், அமர்யாதம்-சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மர்யாதையை அதிக்ரமித்தவனையும், உஜ்ஜிதஸத்பதம் - விடப்பட்டிருக்கிற நல்ல மார்க்கத்தை யுடையவனையும், மூடம்-ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யறியாதவனையும், நரக - நரகமாகிற, அர்சிஷ:-நெருப்புக்கு, இந்தநம்-விறகாகவும் இருக்கிற மனிதன், ஸுதராம்-மிகவும், அநுகம்பேத-க்ருபைபண்ணக் கடவன். 'சோச்யாநி' என்பது அபலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற தயையைச் சொல்லுகிறது என்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'கரைபுரண்ட க்ருபையையும்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அமர்யாத:, க்ஷுத்ர: - நீசன். தனக்கு - ப்ரபன்னனுப் ஸ்வநிஷ்டைகளை தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸ்திதியிலிருக்கிறவனுக்கு. பரிவாதம் - நிந்தை. 'மறவாதபடி' இத்பாதினால் 'பச்யதி பரதோஷாந் அஸதோபி ஜந: ஸதோபி நைவ ஸ்வாந் | விபரீதமிதம் ஸ்வஸ்மிந் ஹிதோபதேஷ்டாரம் ஜநமபேக்ஷ்யஷே: ||' என்கிறபடியே அஜ்ஞாநிகளாலே தன்னுடைய தோஷங்களைத் தான் மறக்க அவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்தினபடியினால் என்றர்த்தம். இந்த ஸ்வதோஷங்கள் தன்னுடைய கார்ப்பண்யத்தை

---

1 2 ஆள-ஸ்தோ-62. 3 பெ-தி-1-1-1.

க்ஷேத்ரஜ்ஞரெல்லாரும் கர்மவஶ்யராய் நிற்கிற நிலை
யையும் பார்த்து நமக்கும் நம்மளவில் பரிபவாதி
கள் பண்ணுகிற சேதநருக்குமுள்ள கர்மாநுகுண
மாக இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையனான ஸர்வஜ்ஞ
ஶேஷியாலே ப்ரேரிதராயவர்கள் பரிவாதாதிகள்
பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல் நிர்விகார
த்வத்தையும், ப்ராரப்த பாபவிஶேஷஞ் சிதையறுகிற
தென்கிற ஸந்தோஷமும் நடையாடிற்றாகில் ப்ரணவ
மத்யமபதங்களிலே ஶோதிதமானபடியே அசித்வி
லக்ஷணத்வத்தையும், ஸர்வஹிதாநுகூல்யாதிகளுக்கு
யோக்யமான ஜ்ஞானத்தையும், ஸர்வஶேஷத்வமான

மறவாமைக்கு அவஶ்யம் அநுஸந்தேயங்கள். **எல்லாரும்** - தானும் தன்னை நிந்திப்பவர்களும். **நம்மளவில்** - நம் விஷயத்தில். '**கர்மாநுகுணமாக**' என்பதினால் பகவானுக்கு வைஷம்யமில்லை என்பது த்யோதிதம். **இன்புறும்** - ஆநந்தத்தை யடையும்படி, **இவ்விளையாட்டுடையன்**-இப்படிப்பட்ட லீலைகளையுடையவன். **ப்ரேரிதராய்** - (அவர்கள் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி பகவானால்) நியமிக்கப்பட்டவர்களாய். '**ஶேஷி**' ஶப்தம் அப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபவங்களுக்குத் தான் விஷயமாயிருப்பதும் தன்னுடைய கர்மாநுகுணமாக ஈஶ்வரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்கிற அநுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது. **நிர்விகாரத்வத்தை**-கோபம் முதலியவை இல்லாமல். **சிதையறுகிறது**-நுனியில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அம்ஶங்கள் கழிந்துவிடுகிறது என்று தாத்பர்யம். **நடையாடிற்றாகில்** - இருந்ததாகில், 'நடையாடிற்றாகில்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் ஸர்வதா இப்படிப்பட்ட விகாரமில்லாமை முதலியவைகள் எல்லாமில்லையேயாகிலும் இவைகளில் ஏகதேஶமாவது சிற்சில ஸமயங்களில் உண்டானாலும் போதும் என்பது த்யோதிதம். இப்படி விகாரங்களில்லாமைக்குக் காரணமாகிய ஆகாரங்களுடன் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'**ப்ரணவ**' என்றாரம்பித்து. திருமந்திரத்தில் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். இவை இரண்டும் ப்ரணவத்தில் மகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறது **ஸர்வஶேஷத்வமான** - எல்

வாக்யத்தையும், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனா ரக்ஷகனுமான ஸ்வதந்த்ர ஶேஷிக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி அநந்யார்ஹஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும், 1 'யத் ஹிதம் மம தேவேஶ' இத்யாதிகளிற்படியே பராதீநஹிதஸித்தியையுமுடைய தன் ஸ்வரூபத்திலே நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம். ஸர்வே

உபாயநிஷ்டை. ஶ்வரனையொழியத் தானும் பிறரும் தனக்குத் தஞ்சமன்றென்கிற புத்தியும், ம்ருத்யுபர்யந்தமான பயஹேதுக்களைக் கண்டாலும் 2 'ப்ராயேணாக்ருதக்ருத்யத்வாந் ம்ருத்யோருத்விஜதே ஜந: । க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும்

லாப்ரகாரத்தாலு முண்டாகிய, இது நமஸ்ஸப்தத்தின் அர்த்தம். இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி - தன்னிஷ்டப்படி உபயோகித்துக் கொள்ளும்படி. இது இந்த இரண்டு பதங்களினாலும் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தம். தேவேஶ - ஓ! தேவஶ்ரேஷ்டனே, மம - எனக்கு, யத் - எது, ஹிதம் - நன்மையோ (அதையே எனக்கு ஆஜ்ஞாபியும்). பராதீநஹிதஸித்தியை - தனக்கு ஹிதம் அவனுடைய அதீனத்தினாலேயே கிடைக்கவேண்டிய ஸித்தியையுடைய. இது நமஸ்ஸப்தார்த்தம். 'அறியலாம்' என்பதற்கு அசித் வைலக்ஷண்யாதிகளையுடைய ஸ்வரூபத்தில் நிஷ்டையிருந்தால் கீழ்ச் சொல்லிய விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாகாதாகையினாலே விகாரமற்றிருக்கை முதலிய கார்யங்களைக்கொண்டு அதற்குக் காரணமான அசித் வைலக்ஷண்யாதிகளுடன் கூடிய ஸ்வரூப நிஷ்டை உண்டென்று ஊஹித்துக் கொள்ளலாம் என்று தாத்பர்யம். இப்படியே மேலும் கண்டு கொள்வது. உபாயநிஷ்டையின் அடையாளங்களை அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸர்வேஶ்வரனை' என்றாரம்பித்து. தஞ்சம் - ரக்ஷகர்கள். ம்ருத்யுபர்யந்தமான - மரணம் வரையிலான. இது பயத்திற்கு விசேஷணம். பயஹேதுக்கள் - இப்படிப்பட்ட பயங்களுக்குக் காரணமான ஸர்ப்பாதிகள். ஜந: - ஜனமானது, ப்ராயேண - அனேகமாக, அக்ருதக்ருத்யத்வாத் -

1 ஜிதந்தா-1-18. 2 இ-ஶா-7-38.

ப்ரிய மதிதிம் ||' என்கிறபடியே இச்சரீராநந்தரம் என்படப்புகுகிறோமென்கிற கரைதலற்ற ஸந்நிஹிதபலத்வாநுஸந்தாநத்தாலே ஹ்ருஷ்டனாயிருக்கையும், 1 'கஜம் வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வாபி வராநநா | நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஸ்ரிதா ||' என்றும், 2 'அஸந்தேசாத்து ராமஸ்ய தபஸஶ்சாநுபாலநாத் | ந த்வாம் குர்மி தசக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தேஜஸா ||'

செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடிக்காமையினால், ம்ருத்யோ: - மரணத்திலிருந்து, உத்விஜதே - பயப்படுகிறது, க்ருதக்ருத்யா: - செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவர்கள், ம்ருத்யும் - மரணத்தை, ப்ரியம் - இஷ்டனான, அதிதிமிவ - விருந்தாளியைப்போலே, ப்ரதீக்ஷந்தே - எதிர்பார்க்கிறார்கள். என்படப் புகுகிறோம் - என்ன துக்கத்தை யனுபவிக்கப்போகிறோம், கரைதல் - அதிகமான துக்கம். ஸந்நிஹிதபலத்வாநுஸந்தாநத்தாலே - இஷ்டபலம் ஸமீபத்தில் கிடைக்கப் போகிறபடியினாலே. மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற தேற்றம், தன்னுடைய ப்ரயத்தனமில்லாமலிருக்கை, பலத்தில் அவன் கையையே எதிர்பார்த்திருக்கை, இவை மூன்றையும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டியிருக்கிறாளென்பதற்காக முறையே ப்ரமாணங்களை உதாஹரித்தருளுகிறார்—'கஜம் வா' என்றாரம்பித்து. கஜம் வா - யானையையாவது, ஸிம்ஹம் வா - ஸிம்ஹத்தையாவது. வ்யாக்ரம் வா - புலியையாவது, வீக்ஷ்ய - பார்த்து, வராநநா - சிறந்த அழகான முகத்தையுடைய ஸீதை, ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, பாஹூ - கைகளை, ஸம்ஸ்ரிதா - அடைந்தவளாய்க்கொண்டு, இது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம், அடைந்தவளாகையினாலே, ஸந்த்ராஸம் - பயத்தை, நாஹாரயதி - அடைகிறதில்லை. ராமஸ்ய - ராமனுடைய, அஸந்தேசாத் - உத்தரவு இல்லாமையினாலும், தபஸ: - பாதிவ்ரத்யமாகிற தபஸ்ஸினுடைய, அநுபாலநாத் - காப்பாற்றுவதினாலும், பஸ்மார்ஹ - பஸ்மமாகச்செய்வதற்கு யோக்யனான, தசக்ரீவ -

1 ராமா-அயோ-60-20. 2 ராமா-ஸு-22-20.

ஜஸா ||' என்றும், 1 'ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந: | மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்த: தத் தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ||' என்றும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டம்பத்தாலுள்ள தேற்றமும், தான் ந்யாஸம் பண்ணின விஷயத்தில் ஸ்வயத்நமற்றிருக்கையும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியு மவன் கையதே யென்றிருக்கையு முண்டாயிற்றாகில் தான் கோலின ஸகலபலத்துக்கும் உபாயமாகவற்றாய், ஶாஸ்த்ரத்தில் ப்ரபத்திஶப்தத்திலே விஹிதமாய், த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தி லநுஸந்தேயமாய், திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதத்திலும் விவக்ஷிதமான உபாயத்திலே தனக்கு நிஷ்டையுண்டென் றறியலாம். 2 'உத்பத்திஸ்திதிநாஶாநாம் ஸ்திதஸ்ய விநாஶகாரணஸ்ய |

புருஷார்த்த நிஷ்டை. யதோதேதி யதா நாஶ: ஸ்திதி ஸ்வதந்த்ரஸ்திதி ||', 3 'அவேஷ்டமாநாஸ் ஸம்ஸ்ரீகஞ்சு

ஓ! ராவண, த்வாம் - உன்னை ஹத்வா - பஸ்மமாக, நக்ருதி - செய்யவில்லை, பரபலார்தந: - ஶத்ருக்களின் சேனைகளை நாஶம் செய்யும் ஸ்வபாவமுடைய, காகுத்ஸ்த:-ககுத்ஸதவம்ஶத்தில் பிறந்தவராகிய ஸ்ரீராமன், லங்காம் - லங்கையை, ஶரை: - பாணங்களினால், ஸங்குலாம் - நிறைந்ததாக, க்ருத்வா - செய்து, மாம் - என்னை, நயேத்யதி - அழைத்துக் கொண்டு போவாரேயானால், தத் - அது, தஸ்ய - அந்த ஸ்ரீ ராமனுக்கு, ஸத்ருஶம் - அனுரூபமாக, பவேத் - ஆகும். ரக்ஷகாவஷ்டம்பம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் - தைர்யம். அவன்கையதே - அவன் கையில் இருக்கிறது. உபாயமாக வற்றாய் - உபாயமாகக் கூடியதாய். சில யோஜனைகளில் நேரில் அர்த்தமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில் தாத்பர்ய விஷயமா யிருக்கிறபடியினால் பொதுவாக 'விவக்ஷிதமான' என்னும் பதம். புருஷார்த்த நிஷ்டையை நிரூபிக்கிறார்—'உதேதி' என்றாரம்பித்து. உதேதி-உண்டாவது,

---

1 ராமா-ஸு-39-30. 2 3 பார-ஶா-339-13.

உபதிஷ்டதி। கர்த்தா கர்மாநவரதம் அந்யோ நாஹாரம் அதிகச்சதி॥' என்கிறபடியே ஸ்வகர்ம விசேஷாதீநமாக ஈஸ்வரன் செய்யும் தேஹயாத்ராதிகளில் கரைதலற்று, தான் கரைந்தாலும் 1 'உத்பததி வா ஆகாஸம் விஸதி பாதாலம்। அடதி மேதிநீம் க்ருத்ஸ்நாம் நாதத்தம் உபதிஷ்டதே॥', 2 'யத்கிஞ்சித் வர்த்ததே லோகே ஸர்வம் தந்மச்சேஷ்டிதம்। அந்யோ ஹ்யந்யச் சிந்தயதி ஸ்வச்சந்தம் விதாம்யஹம்॥' என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன் நினைவின்படி

ஸ்திதி - நீடித்திருப்பது, **நாஸ** - நாஸம், இவைகளுக்குள், **தவ** - உனக்கு, **ஸ்திதௌ** - ஸ்திதி விஷயத்தில், **சிந்தா** - சிந்தை, **குத:** - எந்தக் காரணத்தினால் (உண்டாகிறது), **உத்பத்தி: யதா** - உத்பத்தி (எப்படிவருகிறதோ), **நாஸ: யதா** - நாஸம் (எப்படிவருகிறதோ), **ஸ்திதி:** - ஸ்திதியும், **ததைவ** - (அப்படியே), **பவிஷ்யதி** - வரப்போகிறது. **அசேஷ்டமாநம்** - ப்ரயத்தினம் செய்யாமல், **ஆஸீநம்** - உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, **கஞ்சித்** - ஒருவனை, **ஸ்ரீ:** - ஸம்பத்து, **உபதிஷ்டதி** - அடைகிறது, **அந்ய:** - வேறாகிய, **கர்த்தா** - ப்ரயத்தனத்தைச் செய்கிறவன், **கர்ம** - ப்ரயத்தனத்தை, **அநவரதம்** - தொடர்ச்சியாகச் செய்தாலும், அன்றிக்கே **கர்மாநுஸாரேண** - அவரவர்கள் செய்கிற கர்மத்திற்குத்தக்கபடி, **ஆஹாரம்** - ஆஹாரத்தையும், **நாதிகச்சதி** - அடைகிறதில்லை. **ஆகாஸம்** - ஆகாஸத்தைக்குறித்து, **உத்பததி** - எழும்பினபோதிலும், **பாதாலம்** - பாதாளத்தை, **விஸதி** - ப்ரவேஸித்தபோதிலும், **க்ருத்ஸ்நாம்** - எல்லா, **மேதிநீம்** - பூமியை, **அடதி** - ஸஞ்சரித்தபோதிலும், **அதத்தம்** - பூர்வஜன்மத்தில் கொடுத்து வையாதது, **நோபதிஷ்டதே** - இந்த ஜன்மத்தில் உண்டாவதில்லை. **லோகே** - இந்த லோகத்தில், **யத்கிஞ்சித்** - ஏதாவது, **வர்த்ததே** - இருக்கிறதோ, **தத்ஸர்வம்** - அதெல்லாம், **மச்சேஷ்டிதம்** - என்னுடைய வ்யாபாரம், **அந்ய:** - என்னைத்தவிர மற்றவன், **அந்யத்** - வேறொன்றை, **சிந்தயதி** - எண்ணுகிறான், **அஹம்** - நான், **ஸ்வச்சந்தம்** - என்னுடைய இஷ்டப்

---

1 2 பார-ஸா-359-56.

யல்லதொன்றும் நடவாதென்று அத்யவஸாநம் பண்ணி, 1 'அப்ரயத்நாகதாஸ்ஸேவ்யா க்ருஹஸ்தேஷு விஷயாஸ்ஸதா । ப்ரயத்நேநாபி கர்தவ்யஃ ஸ்வதர்ம இதி மே மதிஃ ॥', 2 'நாஹாரம் சிந்தயேத் ப்ராஜ்ஞோ தர்மமேவாநுசிந்தயேத் । ஆஹாரோ ஹி மநுஷ்யாணாம் ஜந்மநா ஸஹ ஜாயதே ॥' என்று பராஶரகீதாதிகளிலும், 3 'ஸந்நிவர்திதம் தர்ம்யோபபோகம் யத்ருச்சயா । ப்ரத்யாசக்ஷே ந சாப்யேநம் அநுரோத்ஸ்யே ஸுதுர்லபம் ॥' என்று அஜகரோபாக்யாநத்திலுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்த்ர விருத்தமல்லாத விஷயங்கள் தானொரு விரகு செய்யாதிருக்க பகவத் ஸங்கல்பத்தாலே தானே வரக்கண்டு ப்ராரப்த கர்ம பலமான தனிசு தீருகிறதென்று விலக்காதே யதாஸம்பவிக்கை

படி, விதயாமி - செய்கிறேன். க்ருஹஸ்தேஷு - க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தில் இருக்கிறவர்களினால், அப்ரயத்நாகதாஃ - தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளான, விஷயாஃ - ஶப்தம் முதலிய விஷயங்கள், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸேவ்யாஃ - அடையத்தக்கவைகள், ஸ்வதர்மஃ - தன்னுடைய வர்ணாஶ்ரம தர்மம், ப்ரயத்நேநாபி - ப்ரயத்னப்பட்டாவது, கர்தவ்யஃ - செய்யத்தகுந்தது, இதி - என்று, மே மதிஃ - என்னுடைய புத்தி. ப்ராஜ்ஞஃ - புத்திமான், ஆஹாரம் - ஆஹாரத்தை, ந சிந்தயேத் - நினைக்கக்கூடாது, தர்மமேவ - தர்மத்தையே, அநுசிந்தயேத் - சிந்திக்கவேண்டும், ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், ஆஹாரஃ - ஆஹாரமானது, மநுஷ்யாணாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு, ஜந்மநா ஸஹ - ஜன்மத்துடனேகூட, ஜாயதே - உண்டாகிறதோ. யத்ருச்சயா - யாத்ருச்சிகமாக, அதாவது தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமல், ஸந்நிவர்திதம் - வந்திருக்கிற, தர்ம்யம் - தர்மத்திற்கு ஒத்திருக்கிற, உபபோகம் - அநுபவிக்கத்தக்க விஷயத்தை, ந ப்ரத்யாசக்ஷே - தள்ளமாட்டேன், ஸுதுர்லபம் - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, ஸுகம் -

1 பார-ஶா-301-35. 2 3 பார-ஶா-177-24.

யும், இப்படி கர்மவிஶேஷாதீநமாக வருகிற ப்ராப்யாப்ராப்யங்களில் 1 'தயோரேகதரோ ராஶிர் யத்யேநமுபஸந்நமேத்। ந ஸுகம் ப்ராப்ய ஸம்ஹ்ருஷ்யேந் நாதுஃகம் ப்ராப்ய ஸம்விஜேத்॥' என்றும், 2 'உளதென்றிறுமாவார்' என்றுஞ் சொல்லுகிற படியே ஹர்ஷஶோகங்களற்று ஸர்வதா ஸர்வமான பரமப்ராப்ய கைங்கர்யத்திலே ருசியும், ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யாதிகளிலும் 'கதா', 'கதா' என்று வாய் புலற்றப் பண்ணுகிற ப்ராப்தியில் த்வரையும் நடையாடிற்றாகில் திருமந்த்ரத்தில் நாராயணஶப்தத்தில் சதுர்த்தியாலும், த்வயத்தில் சதுர்த்தீநமஸ்ஸுக்களாலும், சரமஶ்லோகத்தில் 'அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற வாக்யத்தாலும் கடலைக்கையிட்டுக் காட்டுமாப்போலே

இந்த வஸ்துவை, நாகாங்க்ஷே - அநுஸரிப்பதில்லை, அதாவது ஆசைப்படமாட்டேன். ப்ராப்யாப்ராப்யம் - வேறு ப்ரயோஜனங்கள். தயோ: - அந்த ஸுகதுக்கங்களுக்குள் ஒன்றாகிய, ராஶி: - வகுப்பு, ஏநம் - இந்த மனிதனை, உபஸந்நமேத் - வந்தடைந்ததேயானால், ஸுகம் - ஸுகத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, நஸம்ஹ்ருஷ்யேத் - அதிக ஸந்தோஷப்படக்கூடாது, துஃகம் ப்ராப்ய - துக்கத்தையடைந்து, ந ஸம்விஜேத் - அதிகப் பயப்படவும் கூடாது. உளது - (இந்த அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் நமக்கு) இருக்கின்றன, என்று - என்று நினைத்து, இறுமாவார் - இறுமாப்பை யடைய மாட்டார், 'உண்டில்லை யென்று தளர்தலதனருகும்சாரார்' என்று மேல் பாட்டு, முன்புண்டாய் இப்பொழுது இல்லாமல்போய் விட்டது என்று துக்கப்படுவதின் ஸமீபத்திலும் போகமாட்டார். வாய்புலற்ற - வாயால் சொல்லி அலற்ற. 'ஸ்தோத்ரத்தில்' இத்யாதிக்கு ஸ்தோத்திரத்தில் 'கதா புந: ஶங்கரதாங்க' என்கிற ஶ்லோகத்திலும், ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யத்தில் 'கதாஹம் பகவந்தம்' இத்யாதி சூர்ணிகையிலும் என்று தாத்பர்யம். 'கடலைக்கை

---

1 பார-ஶா-175-5. 2 இர-திரு-45.

காட்டப்பட்ட வவஸிஷேஷமான வாக்யார்த்த ஷா யத்திலே நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம். இப்படி யவ்வோ வடையாளங்களாலே 1 'அஹமாத்மா நதேஹோஸ்மி விஷ்ணுசேஷோஹவஸிஹ: । தமேவ ஶரணம் ப்ராப்தஸ்தத்கைங்கர்ய விகீர்ஷயா ॥' என்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயிகளைக் கொண்டு ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த ஷாயங்களில் தன்னுடைய நிஷ்டையை யுணர்ந்து

இந்நிஷ்டைகளின் ப்ரயோஜனம்.

யிட்டுக் காட்டுமோப்போலே' என்பதற்கு ஸமுத்திரத்தில் ஒரு ஏக தேஶத்தைக் குறித்துக் காட்டுமாப்போலே அளவில்லாத பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவம் கீழ்க்குறித்த ஸ்தலங்களில் ஒரு ஏகதேஶமாகக் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் அதின் விஶேஷங்கள், அபரிச்சிந்நத்வம், முதலியவைகள் சொல்ல முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸமுத்திரத்தைக் கையிட்டுக் காட்டும்போது அதற்குள்ளிருக்கும் ரத்தினம் முதலியவைகள் எப்படிக் காட்டப்படவில்லையோ அதைப்போல இங்கும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸ்வநிஷ்டையைத் தெளிந்தவனுக்கு மரணபர்யந்தமான பயஹேதுக்களில் பயமும் விஷய ஸுகங்களில் ப்ரீதியும் உண்டாகாது என்று ப்ரமாணங்களுடன் நிரூபித்தருளுகிறார்—' இப்படி ' என்றாரம்பித்து. அடையாளங்களாலே - கீழ்ச் சொல்லிய நிர்விகாரத்வாதி அடையாளங்களைக் கொண்டு. திருமந்திரத்தில் ஸ்வரூபாதிகள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவைகளில் இவனுக்கு நிஷ்டை உண்டாக வேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—' அஹம் ' என்றாரம்பித்து. அஹம்-நான், ஆத்மா-ஆத்மா, தேஹ:-தேஹமாக, நாஸ்மி-ஆகவில்லை, விஷ்ணுசேஷ:-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், அவஸிஹ:-வேறொரு வஸ்துவை எனக்குச் சேஷபூதமாக வுடைத்தானவனுமல்லேன், தத்கைங்கர்ய விகீர்ஷயா - அந்தப் பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், தமேவ - அந்தப் பகவானையே, ஶரணம் - ஶரணமாக, ப்ராப்த: -

1

போருமிவ்வதிகாரிக்கு 1 'நைஷா பஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந் । ஏகஸ்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி ॥' என்கிறபடியே விரோதியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் பாக்ஷிகமாக ஸம்பாவிதமான பாகவதாபசாராதி வ்ருத்திகளான வேதேனுமொரு பீதிஹேதுக்களிலும், ஸ்வருசிப்ராப்த கைங்கர்ய வ்ருத்திகளான வேதேனுமொரு ப்ரீதிஹேதுக்களிலுங் கண்ணோட்டமுண்டாகாது. யத்ருச்சயா உண்டானாலு மவற்றால் பீதியும் ப்ரீதியுமுண்டாகாது.

முக்கிய மந்திரங் காட்டிய மூன்றினிலை யுடையார்
தக்கவையன்றித்தகாதவையொன்றுந்தமக்கிசையார்
இக்கருமங்களெமக்குளவென்னு மிலக்கணத்தால்
மிக்கவுணர்த்தியர்மேதினிமேவியவிண்ணவரே. 21

அடைந்தேன், இது ஸ்வானுஸந்தானரூபமா யிருப்பதினால் இப்படியே எல்லாரும் அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். **ஏஷா**- இந்த ஸீதை, **ராக்ஷஸ்ய:** - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளையும், **இமாந்** - இந்த, **புஷ்பபலத்ருமாந்**-புஷ்பங்களுடனும் பலங்களுடனும் கூடிய வ்ருக்ஷங்களையும், **ந பஶ்யதி** - பார்க்கிறதில்லை, **ஏகஸ்தஹ்ருதயா** - ஒரே வஸ்துவிடத்தில் இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, **ராமமேவ** - ராமனையே, **நூநம்** - நிஸ்சயமாக, **அநுபஶ்யதி** - பார்க்கிறாள். '**விரோதியோடே**' என்பதற்குப் பகவானை யனுபவிப்பதற்கு விரோதியான ஶரீரம் முதலியவைகளோடு என்று தாத்பர்யம். '**பாக்ஷிகமாக**' என்பதற்கு வந்தாலும் வரலாம், வராவிட்டாலும் இல்லை என்கிற க்ரமமாக என்று தாத்பர்யம். **பாகவதா:** - பாகவதர்கள். '**ஆதி**' பதத்தினால் பகவதபசாரம் குறிக்கப்படுகிறது. **கண்ணோட்டம்**-பார்

---

1 ராமா॰ஸு॰-16-25.

வை, அதாவது அவைகளின் அனுஸந்தானம், அவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான் என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானங்களை யுடைய ப்ரபன்னர்களை ஸ்துதித்தருளுகிறார்—'**முக்கிய**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **முக்கிய** - (மந்திரங்களுக்குள்) முக்கியமான, **மந்திரம்**- திருமந்திரம், **காட்டிய** - தெரிவிக்கிற, **மூன்றில்**-ஸ்வரூபம், உபாயம், புருஷார்த்தம், ஆகிய மூன்றில், **நிலையுடையார்** - நிஷ்டையை யுடையவர்கள், **தக்கவை யன்றி** - தங்களுடைய நிஷ்டைகளுக்குத் தகுந்த நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைத் தவிர, **தகாதவை** - அனுசிதங்களான காம க்ரோதாதிகளை, **இசையார்** - அங்கீகரியாதவர்களாய், **இக்கருமங்கள்**-அயலார் பரிபவாதிகள் செய்யும்பொழுது இந்தவிகாரத்தையடையாமலிருக்கை முதலியவைகள், **எமக்கு**-நமக்கு, **உள**-இருக்கின்றன, **என்னும் இலக்கணத்தால்** - என்கிற அடையாளங்களினால் (அறியப்பட்ட), **மிக்க** - சிறந்ததான, **உணர்த்தியர்** - ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்கள், அதாவது கீழ்க் கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் நிஷ்டைகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்கள் என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இந்த விகாரமற்றிருக்கை முதலிய கார்யங்களுண்டாகும்படியான மேன்மையுடைய ஸ்வரூபாதிகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை உடையவர்கள் என்றர்த்தமாகவுமாம், **மேதினிமேவிய** - பூமியில் வஸிக்கிற, **விண்ணவரே**-நித்யஸூரிகளே. இப்படி இந்தப் பூமியிலேயே அவர்களை நித்யஸூரிகளாக்கக் கூடிய மஹிமையிருப்பதினால், மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம் சிறந்தது என்று கீழருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகும் என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி இவன் ஸூரிதுல்யனாகில் அத்யந்த ஹேயமான ஶரீரத்தை ஏன் ஸஹிப்பான்? அவித்யை முதலியவைகளின் வாஸனைகளும், அதற்கு ஒத்தாசைக்காரணமுமான ஶரீராதிகளுமிருக்க கீழ்க் கூறிய ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம் ஸம்பவிக்குமோ? என்கிறவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறார்—'**ஹ்வாவொஜ்ஞாய**' என்றாரம்பித்து.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰 𑌨𑌿𑌭𑍇
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑍇
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾
𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃
𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப-ரை] **𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃** - க்ருத க்ருத்யர்களான ப்ரபன்னர்கள், **𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪** - தூக்கம், **𑌉𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧** - நன்ருய் விழித்துக்கொள்ளுதல், இவைகளின், **𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰 𑌨𑌿𑌭𑍇**-ஸம்பந்தத்திற்கு,ஸத்ருஶமான, **𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑍇**-ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய ஸுகதுக்கங்களையனுபவிப்பது,மோக்ஷத்தை யடைவது,இவைகளின் நடுவில், **𑌕𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂**-கொஞ்சக்காலம், **𑌜𑌗𑌤𑌿**-இந்த லோகத்தில், **𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍** - ஒரு, **𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾** - பாக்யவஶத்தினலே, **𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌃**-ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய், **𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵** - ஸ்வரூபம், **𑌉𑌪𑌾𑌯**- உபாயம், **𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿** - முதலிய, அதாவது புருஷார்த்தம், இந்த விஷயத்தில், **𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂** - பகவானல் கொடுக்கப்பட்ட, **𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂** - தன்னுடைய நிஷ்டையை, **𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿** - தலையில், **𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂** - திருப்பரிவட்டமாக, **𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾** - தரித்துக்கொண்டு, **𑌶𑍇𑌷𑌂** - மிகுதியான, **𑌆𑌯𑍁𑌃** - ஆயுஸ்ஸை, **𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿** - போக்குகிறர்கள்.

'**ஸுப்ரபாதா ச ரஜநீ**' இத்யாதியினால் ஸ்ரீ ரஹஸ்யரத்னாவளியில் '**ஸதாசார்யஸம்பந்த**த்திற்கு முன்புள்ள **அநாதி காலம்**மெல்லாம் ஒரு **காளராத்ரி**, பின்பு **தேஹாவஸாந**த்தளவும் ஒரு நல்விடிவு. மேல்முழுக்க **ஸூர்யோதய கைங்கர்ய மஹோத்ஸவம்**' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே நன்றாய் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான மோக்ஷதசையிலும் கேவலம் அஜ்ஞானம் நிறைந்ததான ஆசார்ய பரிக்ரஹத்திற்குமுன்புமுள்ள தசையிலும் வேறுபட்டதாய், '**ப்ராரப்தகர்மவிசேஷ**ங்களாலே **அஜ்ஞாநாந்தகாரமிச்ர**மாய் நடந்தாலும் **ஸதாசார்யப்ரஸாத**த்தாலே **ஜ்ஞாநவைராக்யபக்தி**கள் பூப்போலே **விகஸி**க்கிறபடியும், இத்தாலே தனக்கு வருகிற **ஆமோத**த்தையும் **அநுப**வித்துக் கொண்டு **ப்ரபந்ந**னைப் பல சிற்றின்பம் காட்டி படுக்கிற படுக்கையினின்றும் எழுந்திருந்து நின்று '**நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸாவரோஹ**' என்கிறபடி **ப்ரதிஷ்டிதப்ரஜ்ஞ**யாயிருந்து * * **உதயாதி**களிற்படியே மேல்வருகிற **ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்தி**யையும் **நிரதிஶய போகாநந்த ஜநக ப்ராப்தி**யையும் பார்த்து' என்று ஸ்ரீரஹஸ்யரத்னாவளி ஹ்ருதயத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அஜ்ஞான லேசமிச்ரமாய் ஜ்ஞானவைராக்ய பக்திகளாகிற ப்ரபோதமும் கலந்திருக்கிறதசை சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இது ப்ராதஃகால துல்யம். '**கேநசித்விஷயிணா**' என்பதினால் இதர புருஷார்த்தங்களில் வைராக்யத்துடன் ப்ரபத்தி செய்தவர்கள் தேஹத்திலும் அதைச் சேர்ந்தவைகளிலும் ஆசையினால் இங்கிருக்கமாட்டார்களாகையினால் '**வைகுண்டவாஸேபி ந மேபிலாஷ:**', 'இங்கே திரிந்தேற்கு இழுக்குற்றென்', 'அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்', 'நாளும் உருவங்கொண்டு நல்லடியோர் வாழ்வின்பமிங்குறவருகி' இத்யாதிகளிற்படியே மோக்ஷாநந்தத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஆநந்தத்தை உண்டாக்குகிற அர்ச்சாவதாரஸங்கத்தினாலும், 'நின் புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீ யவர்க்கு வைகுந்தம் என்றருளும் வான்', 'இழிபட்டோடும் உடலினிற் பிறந்து தன் சீரையான் கற்று மொழிபட்டோடும் கவியமுத நுகர்ச்சி யுறுமோ முழுதுமே' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற பகவத்குணாநுபவத்தில் உண்டாகிய ப்ரீத்யதிசயத்தினாலும், பகவானுக்கு இவர்

களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும், இந்தப் பூமியில் பாகவதோத்தமர்கள் ஸ்தா பிக்கப்படுகிறார்களாகையினால் இவைகளில் இன்னதென்று நிஸ்சயிக்க முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**ஸூதீ தாம்**' என்பதினால் பகவானுடைய அனுக்ரஹ விஸேஷத்தினாலே இந்த நிஷ்டைகள் உண்டாகிறதென்பதும், '**ஸேஷாம்**' என்பதினால் அது பஹுமானிக்கத் தக்கதென்பதும், துர்லபமென்பதும், இப்படிப்பட்ட நிஷ்டையுடையவர்கள் பகவானுக்கு அந்தரங்க பரிசர்யாபரர்களாயிருக்கக்கூடியவர்கள் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்
முற்றிற்று.

|| ஸ்ரீ: ||

| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: |

உத்தரக்ருத்யாதிகாரம்.

[உத்தர க்ருத்யத்தின் ப்ரகாரம்—பகவத் குணாநுஸந்தானம்—பரமைகாந்திகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பண்யாநு ஸந்தானம்—அர்ச்சாவதாரம் கைங்கர்யத்திற்கு உத்தேஶ்யம்—க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கும் ப்ரகாரம்—கரண த்ரயங்களாலும் செய்யவேண்டிய ஸாராம்ஶம்].

ஸந்தோஷார்த்தம் விம்ருசதி ஸதா ஸ்வஸ்ய ஸாபத்யவித்யாம்
நித்யம் ப்ரூதே நிஜயதி வசஸ் ஸார்வஸாம்ராஜ்யதாம்।
அம்ஶீகர்த்தும் நிகமஸிரஸாம் வ்ருத்தி ஸாதேவதா
ரக்ஷ்யாரக்ஷ்யே ஸ்வபரவிமோக்ஷத்த்ருஷ்டி: ஆபந்ந: ||

|| ஸ்ரீ: ||

| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: |

கீழதிகாரத்தில் காலக்ஷேபார்த்தமாக பகவானுடைய திவ்ய குணங்களை யனுஸந்திப்பதில் ஆசையினால் இந்தத்தேஹாதிகளை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகுமோ? அவைகள் அவனே உபாயம், உபேயம் என்கிற ஜ்ஞானத்திற்கும் மஹா விஶ்வாஸமுண்டாவதற்கும் காரணமன்றோ? அது உபாயானுஷ்டானத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்குமே? என்கிற ஶங்கைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**ஸந்தோஷார்த்தம்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **ஆபந்ந:** - ப்ரபத்தி செய்தவன், **ரக்ஷ்யே** - தேஹத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டிய விஷயத்திலும், **அரக்ஷ்யே** - மோக்ஷத்தைப் பற்றியும், **ஸ்வ** - தன்னுடைய, **பர** - (உபாயம் செய்யவேண்டிய) பரத்தின், **விமோக்ஷ** - நிவ்ருத்தித்திருப்பதில்,

அதாவது தேஹயாத்திரை கர்மாதீனையாகையாலும், மோக்ஷம் ஸ்வீக்ருதபரனான பகவானுக்கு அதீனமாகையினாலும் இவ்விரண்டு விதமான ப்ரயோஜனங்களுக்காக இவன் செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று தாத்பர்யம், **ந்யஸ்தத்ருஷ்டி:** - வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணையுடையவனாய், அதாவது இவை இரண்டிலும் இவனுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாகநினைத்தால்இவனுடைய ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்திற்கு விருத்தமாகையினால் இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் ஸாவதானமாயிருந்துகொண்டு, இத்தால் கீழ்இரண்டதிகாரார்த்த மனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது, **ஆதேஹபாதாத்** - தேஹம் விடுகிறவரையில், **அநகம்** - அபராதங்களில்லாமையாலே தோஷமில்லாததாயும், **ருசிரம்** - மனோஜ்ஞமாயும், அதாவது வேறு ஸாம்ஸாரிக பலங்களுக்குக் காரணமாயில்லாமல் கேவலம் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காக மாத்திரம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறபடியினாலே ஶேஷபூதனான தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததாய் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாயிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், **வ்ருத்திம்** - வ்யாபாரத்தை, நித்யநைமித்திகாதி கர்மங்களை என்றபடி, **அங்கீக்ருத்ய** - அங்கீகரித்தவனாய், **ஸந்தோஷாய** - ஸந்தோஷத்திற்காக, பகவானுடைய குணங்களையனுஸந்தானம் செய்வதினால் உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திற்காக என்றபடி, **ஸத்பி:** - பெரியோர்களுடன், அதாவது 'ப்ரும்மஜ்ஞானமுடையவன் ஸத்தென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தின்படியே ப்ரும்ம ஜ்ஞானிகளுடன், **த்ரய்யந்தவித்யாம்** - வேதாந்த வித்யையை, இங்குப் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மேலே உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்து இது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது, **விம்ருஶதி** - விசாரிக்கிறான், **ஸ்வாது** - போக்யமாயிருக்கிற, **ஸவ்யாஹ்ருதாநி** - ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை, இவ்விடத்தில் 'மதுரமனுதவிய மறைகளும்', '**ஸ்ருதி: ஸாரம் த்ரவிடஜுஷ:**', என்றிவர் தாமே யருளிச் செய்திருப்பதும், 'செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே', 'இன்தமிழ்' இத்யாதிகளும் அனுஸந்தேயம், **நித்யம்** - எல்லாக் காலத்திலும், **ப்ரூதே** - சொல்லுகிறான், ஶிஷ்யர்களுக்கும், ஸப்ரும்ம

உத்தர க்ருத்யத்தின் ப்ராகாரம்.

இப்படி கூரதகூரதனாய் ஸந்நிஷயைத்தெளிந்து ஶரீரத்தோடிருந்த காலம் பழந்திருவிடை யாட்டத்திலே சிறு திடத்தை யடைத்துக் கொண்டிருப்பாரைப்போலே ஒரு படி துவக்கற் றொருபடி துவக்குண்டிருக்கிற விவ்வதிகாரிக்கு உக்தருடைய கைஜயமுவஸம்வனெபோலே ஸாத்ஶதமாகையாலே ஸ்வயம்

சாரிகளுக்கும் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும், **நிஶமயதி வ** — (ஆசார்யர்களிடத்திலிருந்து அல்லது ஸப்ரும்மசாரிகளிடமிருந்து) கேட்கிறான், அதாவது '**வொயபஜஃ வாஸுாம**' என்கிறபடியே ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் மஹா விஸ்வாஸாதி ப்ரயோஜனங்கள் ஸித்தமானாலும் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளுக்காக காலக்ஷேப ருசி ஸம்பவிக்கலாம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது.

'**கூரதகூரதனாய்**' என்பதினால் க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், '**ஸநிஷெ**' இத்யாதியால் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாதிகாரார்த்தமும் அனுவதிக்கப்படுகிறது. **பழந்திருவிடையாட்டம்** - அநாதியாக ஸந்ததி க்ரமமாகவந்ததாய் பகவதாராதனத்திற்குபயோகமான தான்யம் முதலியவைகள் விளையும் பூமி. **சிறு திடத்தை** - ஒரு பாகத்தை. '**அடைத்துக் கொண்டு**' என்பதற்குத் தன்னுடையதாக வைத்துக்கொண்டு, அதாவது பகவதாராதனத்திற்காகத்தனக்கு வேண்டியதான கொஞ்சம் பாகத்தைத்தான் பயிரிடுவதாய் வைத்துக்கொண்டு என்று தாத்பர்யம். **ஒரு படி துவக்கற்று** - ப்ராரப்தத்தின் பலமான ஜன்மாந்தரங்களில் ஸம்பந்தமில்லாமல், **ஒருபடி துவக்குண்டு**-அதில் ஏகதேஶமான ஶரீரத்தில் ஸம்பந்தத்தையுடையவனாய், அன்றிக்கே இந்தஶரீரத்தில் ஸ்வபாவத: ஸம்பந்தமில்லாமல் போனபோதிலும் கர்மத்தினால் காலக்ஷேபாதிகளுக்காகவும் வர்ணாஸ்ரம கர்மானுஷ்டானத்திற்காகவும் ஸம்பந்தத்தை யடைந்து, அதுவுமன்றிக்கே வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களில் மூன்றுவிதமான கடன்களை தீர்க்கவேண்டுமென்கிற ஸம்பந்தமில்லாமல் பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகவென்கிற ஸம்பந்தத்தை யடைந்திருக்கிற. **ஸாத்ஶதமாகையாலே** - மிக

ப்ரயோஜநமாய், ஶாஸ்த்ரவிஹித்தகால விஶேஷநியதமாய், உத்தரகைங்கர்யத்துக்கவஸரஸாதநமாக வுபயகைங்கர்யமும் தலைக்கட்ட வேண்டும்படி சங்கலித்துவக்காய், ஸ்வாமிஸம்ப்ரீதிக்குக் காரணமுமாய், கார்யமுமாய், 1 'வாசித்துங் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன்போது' என்றும், 2 'சீர் கலந்த சொன்னினைந்து போக்காரேல்

வும் போக்யமாகையாலே. 'ஶாஸ்த்ரவிஹித' இத்யாதி - ஶாஸ்திரங்களாலே பிரிக்கப்பட்ட காலவிஶேஷங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஏற்படுத்தப்பட்டதாய். உத்தர - மேலே செய்யப்போகிற, அவஸர்ஸாதநமாக - ஸமயம் ஏற்பட வேண்டியதற்காக. தலைக்கட்ட - முடித்துக்கொள்ள. சங்கிலித் துவக்காய் - சங்கிலி ஒன்றோடொன்று இடைவிடாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதைப் போல விச்சேதமில்லாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாய். வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் ப்ரயாஸரூபமாகையாலே அவை ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'ஸ்வாமி' என்றாரம்பித்து. ஸ்வாமியான பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினால் புருஷார்த்தமாகும் என்று தாத்பர்யம். கார்யமுமாய் - முன்செய்த கார்யத்தினாலுண்டான பகவத்ப்ரீதி இவனைமேலுள்ள நிரபராத கைங்கர்யத்தில் மூட்டுகிறபடியினால் அதினால் உண்டாக்கப்பட்டதாய், அதாவது இந்த ப்ரீதி ஜனகமான கைங்கர்யம் இவனுக்குப் புருஷார்த்தம் என்று தாத்பர்யம். இதில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'வாசித்தும்' என்றாரம்பித்து. வாசித்தும் - பகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஸ்ரீ ஸூக்திகளைப் படித்தும், கேட்டும் - அயலார் படிக்கக்கேட்டும், வணங்கி - நமஸ்காரம் செய்தும், வழிபட்டும் - இதே மார்க்கத்தில் நடந்தும், அதாவது இதுவே தேஹயாத்திரையாக நடந்தும், பூசித்தும் - திருவாராதனம் செய்தும், போது - காலத்தை, போக்கினேன். சீர்கலந்த - பகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற, சொல் - ஸ்ரீ ஸூக்திகளை, நினைந்து, போக்காரேல் - போக்காதபக்ஷத்தில், சூழ்வினையின் - சூழ்ந்துகொண்

1 நான்-தி-63. 2 பெ-திருவ-86.

சூழ்வினையி னாழ் துயரை யென் னினைந்து போக்கு வரிப்போது' என்றும், 1 'ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டுநாம்' என்றும், 2 'பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய் புலன்கொள் வடிவென் மனத்ததா யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளில்' என்றும்,

---

டிருக்கிற கர்மங்களினாலுண்டாகிய, ஆழ் - அகாதமான, துயரை- துக்கத்தை. 'ஆழ்'என்று துக்கத்தை ஸமுத்திரமாக நினைத்தருளிச்செய்தபடி, என் நினைந்து-வேறு எதை அநுஸந்தித்து, போக்குவர் — கழிப்பார்கள். ஒழிவில் காலமெல்லாம் - ஒழிவில்லாத காலங்களெல்லாவற்றிலும், உடனாய் - கூடவே இருந்து, மன்னி- (விட்டுப் பிரியாமல்) ஸ்திரமாய் இருந்து, வழுவிலா - விட்டுப் போதல் இல்லாத, அதாவது ஸர்வவிதங்களான, அடிமை-கைங்கர்யம், அன்றிக்கே வழுவிலா - தோஷமில்லாத, அதாவது ஸ்வாதீன ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வாதி தோஷங்களில்லாத என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம். பொங்கேழ் - 'பொங்கு, எழு', என்கிற இரண்டு பதங்களும் வ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற தாகையினால் மேல்மேல் வ்ருத்தி யடையாநிற்கிற என்றர்த்தம், புகழ்கள் - கல்யாணகுணங்கள், வாயவாய் - வாயிலே இருக்குமவைகளாய், அதாவது சொல்லப்பட்டவைகளாய், புலன் - இந்திரியங்களை, கோள்-இழுத்துக்கொள்ளுகிற, வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹம், என் மனத்ததாய் - என் மனதிலேயே இருக்கிறதாய், அங்கு - அந்தத் திருமேனியில், ஏய் - அநுரூபமான, அந்தத் திருமேனியில் ஸமர்ப்பிக்கத் தகுந்தவைகளான, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், கையவாய் - கையிலே இருக்குமவைகளாய், வழிபட்டோட - இந்த மார்க்கத்திலேயே எப்பொழுதும் இருக்கும்படி, அருளில் - பகவான் க்ருபை செய்தானாகில், ('இங்கே திரிந்தேர்க் கிழுக்குற்றென்' என்று பாட்டின் தலைப்பு, இந்த லோகத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களுக்குக் குற்றமென்ன). நாடாத - தேடுவதற்கு அஶக்யங்களான, அதாவது துர்லபங்களான, மலர் - புஷ்பங்களை, நாடி - தேடி (பகவா

---

1 திரு-3-3-1. 2 திரு-8-10-4.

1 ‘ நாடாத மலர் நாடி ’ என்றும், 2 ‘வடிவிணையில்லா மலர் மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கு மெல்லடியைக் கொடுவினையேனும் பிடிக்க ’ என்றும், 3 ‘ தனக்கே யாக வெனைக் கொள்ளுமீதே ’ என்றும், 4 ‘ உனக்கே நாமாட் செய்வோம் ’ என்றும், 5 ‘பள்ளிகொள்ளு மிடத்தடி கொட்டிடக் கொள்ளுமாகில் ’ என்றும், 6 ‘எண்ணக் கண்டவிரல்கள்’ என்றும், 7 ‘உண்ணு நாள் பசியாவ தொன்றில்லை யோவாதே நமோ நாரணவென் றெண்ணு நாளு மிருக்கெசுச்சாமவேத நாண் மலர் கொண்டுன்

னுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கவேற்பட்டது இந்த ஶரீரம்.) **வடிவு** - ரூபத்தில், **இணையில்லா** - ஸத்ருஶமில்லாத, **மலர்மகள்** - லக்ஷ்மியும், **மற்ற**, **நிலமகள்** - பூமிப் பிராட்டியும், **பிடிக்கும்** - பிடிக்கிற, **மெல்** - ம்ருதுவான, **அடியை** - திருவடியை, **கொடுவினையேனும்** - க்ரூரமான பாபங்களையுடைய நானும், **பிடிக்க** - பிடிக்கும்படி (நீ க்ருபை பண்ணவேண்டும்). **தனக்கேயாக** - தன்னுடைய உகப்புக்காகவே, **எனைக் கொள்ளும்** - என்னை அடிமையாக அங்கீகரிக்கையாகிற, **ஈதே** - இதுவே (நான் பகவானை ப்ரார்த்திக்கும் ப்ரயோஜனம்). **நாம்** - நாங்கள், **உனக்கே**, இத்தால் **ஸ்வார்த்தமாகவல்ல** என்றுஸூசிதம், **ஆட்செய்வோம்** - கைங்கர்யம் செய்யக்கடவோம். **பள்ளிகொள்ளு மிடத்து** - திருக்கண் வளருமிடத்தில், **அடிக்கொட்டிட** - திருவடிகளைப் பிடிக்கும்படி, **கொள்ளுமாகில்** - என்னை அங்கீகரித்துக் கொள்ளுவனாகில். **எண்ணக் கண்ட** - (பகவானுடைய திருநாமங்களை) எண்ணுவதற்காக ஏற்பட்ட, **விரல்கள்**. **உண்ணு நாள்** - சாப்பிடாத நாள், **பசியாவ தொன்றில்லை** - பசியென்பதொன்றில்லை, **ஓவாதே** - இடைவிடாமல், **நமோநாரணவென்று எண்ணு நாளும்** - திருமந்திர ஜபம் செய்யாத நாளும், **இருக்கெசுச் சாமவேத** - ருக், யஜுஸ், ஸாம, என்கிற வேதங்களாகிற, **நாண்மலர் கொண்டு** - அப்பொழுது மலர்ந்த புஷ்பங்களைக் கொண்டு, **உன்**

1 திரு-1-4-9. 2 திரு-9-2-10. 3 திரு-2-9-4.
4 திருப்-29. 5 நா-தி-4-1. 6 பெரி-தி-4-4-3.
7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம் நண்ணு நாளவை தத்துறுமாகி லன்றெனக் கவை பட்டினி நாள்' என்றும், 1 'நாக்கு நின்னை யல்லாலறியாது நானதஞ்சுவ னென் வசமன்று' என்றும், 2 'வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது' என்றும், 3 'தோளவனையல்லால் தொழா' என்றும், 4 'நயவேன் பிறர்பொருளை நள்ளேன் கீழாரோடு' என்றும், 5 'நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டும்' என்றும், 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செல்வத்து', 8 'நீணாகஞ்சுற்றி' என்கிற திரு

பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, நண்ணுநாளவை - கிட்டாத, அதாவது கிட்டி ஆராதனம் செய்யாத நாள், தத்துறுமாகில் - நேரிடுமாகில், அன்று - அந்தத் தினத்தில், அவை - அப்படிப்பட்ட நாள்களை, பட்டினி நாள் - பசியோடிருக்கும் தினங்கள். நாக்கு, நின்னையல்லால் - உன்னைத் தவிர வேறொன்றை, அறியாது, நான், அது - அதற்காக, அஞ்சுவன் - பயப்படுகிறேன், அதாவது மிகவும் க்ஷுத்ரனை என்னுடைய நாக்கினால் சொல்லில் உனக்கு என்ன அவத்யம் நேரிடுமோ என்று பயப்படுகிறேன், என்வசமன்று - அந்த நாக்கு எனக்கு வசப்பட்டதன்று. வாய், அவனை அல்லது - அந்தப் பகவானைத் தவிர வேறொருவரை, வாழ்த்தாது - ஸ்தோத்திரம் செய்யாது. தோள் அவனையல்லால், தொழா - ஸேவிக்காது. பிறர் பொருளை - அயலாருடைய வஸ்துக்களை, நயவேன் - (என்னுடையதென்று) ஆசைப்படமாட்டேன், அதாவது உனக்கு சேஷபூதமான ஆத்மாவை என்னுடையதென்றபிமானிக்கமாட்டேன், கீழாரோடு - தாழ்ந்தவர்களோடு, ஆத்மாபஹாரம் செய்தவர்களோடு, நள்ளேன் - ஸ்நேகம் செய்யமாட்டேன். இதனால் அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி அருளிச் செய்யப்பட்டது. நிரந்தரம் - இடைவிடாமல், நினைப்பதாக- (நான் உன்னை) த்யானம் பண்ணும்படி, நீ, நினைக்கவேண்டும் - ஸங்கல்பிக்கவேண்டும். என்கிற - என்றாரம்பிக்கும். ஹ்ருஜா

1 பெரி-தி-5-1-1. 2 மு-தி-11. 3 மு-தி-63.
4 மு-தி-64. 5 திருச்ச-101. 6 பெருமா-தி-1-1
7 பெருமா-தி-4-1. 8 பெ-தி-11-7.

மொழிகளிலும், 1 'பாஹ்ம: ப்ரஜாநாமைஶ்வர்யம் ஶாம்பவம் வா ந காமயே| அஹம் கதம்போ பூயாஸம் குந்தோ வா யமுநா தடே||' என்றும், 2 'குருஷ்வ மாமநுசரம் வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே | க்ருதார்தோऽஹம் பவிஷ்யாமி தவ சார்த: ப்ரகல்பதே ||', 3 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே', 4 'பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்திதே | ஸ்வயம் து ருசிரே தேஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத ||' என்றும்,

---

பாஹ்ம: - ப்ரும்மாவினுடையவாவது, ஶாம்பவம் (பாஹ்ம:) - ருத்திரனுடையவாவது, ஐஶ்வர்யம் - ஐஸ்வர்யத்தை, ந காமயே - நான் விரும்பவில்லை, அஹம் - நான், யமுநாதடே - யமுனாநதிக்கரையில், கதம்ப: - கடப்பை மரமாகவாவது, குந்த: - கொருக்கத்தி மரமாகவாவது, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன். மாம் - என்னை, அநுசரம் - பின்துடர்ந்து அடிமை செய்பவனாக, குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும், இஹ - இந்த விஷயத்தில், வைதர்ம்யம் - உசிதமாக இல்லாமை, ந வித்யதே - இல்லை. அஹம் - நான், க்ருதார்த: - புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை அடைந்தவனாக, பவிஷ்யாமி - ஆகப்போகிறேன், தவ - உம்முடைய, அர்த: - ஆஸ்ரிதர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறதாகிற ப்ரயோஜனமும், ப்ரகல்பதே - உண்டாகிறது. அஹம் - நான், ஜாக்ரத: - விழித்துக் கொண்டும், ஸ்வபத: - தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, தே - உமக்கு, ஸர்வம் - எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும், கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன். காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீ ராமனே, த்வயி - நீர், வர்ஷஶதம் - அனேகம் வருஷங்கள், ஸ்திதே - இருக்கும்பொழுது, (அவ்வளவு காலமும் உமக்கு) பரவாநஸ்மி - பராதீனனாக இருக்கிறேன், ஸ்வயம் து - நீரே, ருசிரே - அழகான, தேஶே - இடத்தில், க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும், இதி - என்று, மாம் - என்னைக் குறித்து, வத - சொல்லும். ஸர்வஜந்மஸு - எல்லா ஜன்மங்

---

1 2 ராமா-அயோ-31-22. 3 ராமா-அயோ-31-25.
4 ராமா-ஆர-15-7.

1 'காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம்' என்றும், 2 'ப்ரவர்த்தமாநஸ்ஸதைவம் பஞ்சகாலிக ப்ரவ்ருத்த்யா । ஸம்பாதிதை: கந்தபுஷ்பாத்யைஶ்ஶாஸ்த்ரஸித்தை: ஶக்த்யநுரூபத: ॥ ஆராதயந் ஹரிம் பக்த்யா க்ஷபயிஷ்யாமி வாஸராந்।' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபாநுரூபகாலக்ஷேபார்த்தமான வ்ருத்த க்ருத்யமிருக்கும்படி தன் நிஷ்டைக்கநுரூபமாகத்

களிலும், **வைஷ்ணவத்வம் கேவலம்** - விஷ்ணுவுக்கு தாஸனை யிருக்கையை மாத்திரம், **காமயே** - ஆசைப்படுகிறேன். **ஸதா** - எப்பொழுதும், **ஏவம்**-இந்தமாதிரி, **பஞ்சகாலிகப்ரவ்ருத்த்யா**- ஐந்து காலங்களில் செய்யவேண்டிய அபிகமனம் முதலிய வழியால், **ப்ரவர்த்தமாந:** - நடந்துகொண்டு, **ஸம்பாதிதை:** - என்னுல் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, **ஶாஸ்த்ரை:** - ஶாஸ்திர ஸம்மதங்களான, **கந்தபுஷ்பாத்யை:** - சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவை களினுல், **ஶக்த்யநுரூபத:** - ஶக்திக்குத் தக்கபடி, **ஹரிம்**- பகவானை; **பக்த்யா**-பக்தியினுல், **ஆராதயந்**-ஆராதனம் செய்து கொண்டு, **வாஸராந்** - தினங்களை, **க்ஷபயிஷ்யாமி** – போக்கப் போகிறேன். **ஸ்வரூபாநுரூப** - ஶேஷபூதனுன தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த, இத்தால் தன்னிஷ்டப்படி நடப்பது ஸ்வரூபத்திற்கு உசிதமல்ல என்பது த்யோதிதம். **காலக்ஷேபார்த்தமான** - (தேஹத்துடன் இருக்கும்) காலத்தைக் கழிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, இத்தால் இது உபாயத்தோடு ஸம்பந்தப்படாமல் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமானது என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இருக்கும்படி - கீழ் ப்ரமாணங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தை யனுஸரித்து. இதற்கு மேல் '**க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கும்**' என்பதோடன்வயம். 'தன் **நிஷ்டைக்கநுரூபமாக**' என்பதினுல் உபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதற்காகவேண்டிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக இல்லாவிட்டாலும், ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாயிருக்கிற பகவானுடைய குணங்களை யனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகையினுல் ஜ்ஞானம் அவஶ்யம் ஸம்பாதிக்கத்தக்கது என்று தாத்பர்யம். தெளிய

1 விஷ்ணு-1-13. 2 லக்ஷ்மீ-நர்ப்பி-சித்த.

தெளியவேண்டு மர்த்தங்களில் தனக்குத் தெளியாத

பகவத் குணாநுஸந்தானம். நிலங்களை நாம் **க்ருதக்ருத**னென் றநாதரித்திராதே **அநுபவ ஸம்ருத்தி**யுண்டாம்போது தெளிவும் **விஶ்வாஸ**மும் வேண்டுகையாலும், 1 '**தத்பக்தி ஜ்ஞானாப்யாம் ஹ்யன்யத் ஃபலம் கதாசன | நயாசேத் புருஷோ விஷ்ணும் யாசனாந் நஶ்யதி த்ருவம் ||**' என்கிறபடியே **ஜ்ஞானபக்தி**களை **யபேக்ஷி**த்தால் குற்றமில்லாமையாலும், தனக்கு **ஶேஷிவிஷய**த்திலே **சித்தரஞ்ஜனம்** பிறக்கைக்காக

பரமைகாந்திகளின் ஸஹவாஸம். 2 'பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகிவந்து' என்னும்படி நிற்கிற தெளிவுடைய **பரமைகாந்தி**கள் பக்

வேண்டும் - நிஶ்சயமா யறியவேண்டிய. **அநாதரித்திராதே** - உபேக்ஷை செய்யாமல். **அநுபவஸம்ருத்தி** - பகவானுடைய அனுபவம் பூர்ணமாயிருக்கை. **விஶ்வாஸம்** - விஶ்வாஸம். **தத்** - அந்தப் பகவானைப்பற்றிய, **பக்திஜ்ஞானாப்யாம்** - பக்தி, ஜ்ஞானம், இவைகளைத் தவிர, **அன்யத்**-வேறு, **ஃபலம்** - ப்ரயோஜனத்தை, **கதாசன** - ஒரு ஸமயத்திலும், **புருஷ:** - புருஷன், **விஷ்ணும்** - விஷ்ணுவை, **நயாசேத்**- யாசிக்கக்கூடாது, **யாசனாத்** - யாசிப்பதினால், **நஶ்யதி** - நாஶமடைகிறான், **த்ருவம்** - நிஶ்சயம். **சித்தரஞ்ஜனம்** - மனதிற்கு ப்ரீதி. **தத்** - அந்த ஆத்ம தத்வத்தை, ('**அவிநாஶி து**' என்றாரம்பித்து சொல்லப்பட்ட தத்வார்த்தத்தை), **ப்ரணிபாதேன** - நன்றாக ஸேவிப்பதினாலும், **பரிப்ரஶ்னேன** - பரீக்ஷைக்குக் கேட்பதைப்போலல்லாமல் விநயத்துடன் கேட்பதினாலும், **ஸேவயா** - ஶுஶ்ரூஷையினாலும், **வித்தி**-அறிந்துகொள், **தத்வதர்ஶின:** - வாஸ்தவார்த்தத்தை அறிந்தவர்களான, **ஜ்ஞானின:** - ஜ்ஞானிகள், **தே** - உனக்கு, **ஜ்ஞானம்** - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை, **உபதேக்ஷ்யந்தி**-உபதேஶம் செய்வார்கள். '**கட்டளையிலே**' என்பதற்கு இந்த ப்ரமாணத்தில்

---

1 2 37-ம் பக்கம் பார்க்க.

கலிலே 1 'தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா | உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வதர்ஶிந: ||' என்கிற கட்டளையிலே தெளியக்கேட்டு, 2 'உதாஸீநோ'ப்யச்சதாமேதி ஸம்பர்க்கேண விபஶ்சித: | ப்ரஸந்ந: கதகஸ்யேவ நிகர்ஷேணாவிலம் பய: ||' என்கிறபடியே விஶதஜ்ஞானனாய், 3 'யஸ்யாநுபவபர்யந்தா புத்திஸ் தத்வே ப்ரதிஷ்டிதா | தத்த்ருஷ்டிகோசரா: ஸர்வே முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை: ||' என்கிறபடியே யிவ்வர்த்தங்களில் நிஷ்டையுடையவர்களுடனே நெருங்கி வர்த்தி

சொல்லப்பட்டிருக்கும் ப்ரணிபாதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு என்றர்த்தம். அன்றிக்கே தான் உபதேஶித்த வர்த்தத்தையே பல ஜ்ஞானிகளிடத்தில் கேட்கும்படி ஸ்ரீ கீதாசார்யன் விதித்திருக்கிறபடியிலே தான் க்ருதக்ருத்யனென்று உபேக்ஷிக்காமல் ஜ்ஞானிகள் பக்கல் கேட்கவேண்டுமென் றேற்படுகிற படியே என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். **உதாஸீ**-மூடனும், **விபஶ்சித:** - புத்திமானுடைய, **ஸம்பர்க்கேண** - ஸம்பந்தத்தினால், **ப்ரஸந்ந:** - கலக்கத்தைப் போக்கடிக்கிற, **கதகஸ்ய** - தேத்தாங் கொட்டையினுடைய, **நிகர்ஷேண** - தேய்ப்பதினாலே, **ஆவிலம்** - கலங்கின, **பய இவ** - ஜலம்போல, அதாவது அந்த ஜலம் தெளிவை அடைவதைப்போல, **அச்சதாம்** - பண்டிதனாயிருக்கையை, **ஏதி** - அடைகிறான். **விஶதஜ்ஞானனாய்**-ஸம்ஶயாதிகளில்லாத ஜ்ஞானத்தை யுடையவனாய். **யஸ்ய** - எவனுக்கு, **தத்வே** - தத்வத்தில், **புத்தி:** - புத்தியானது, **அநுபவபர்யந்தா** - அனுபவம் வரையிலாக, **ப்ரதிஷ்டிதா**-நிலை நின்றிருக்கிறதோ, அதாவது ப்ரயோஜனத்தில் முடிவு பெற்றிருக்கிறதோ, இத்தால் ஶாஸ்திரார்த்தத்தை அறிவது அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றிருக்கிறது என்பது த்யோதிதம், **தத்த்ருஷ்டிகோசரா:** - அப்படிப்பட்டவனுடைய கடாக்ஷங்களுக்கு விஷயங்களான, **ஸர்வே** - எல்லா ப்ராணிகளும், **ஸர்வகில்பிஷை:** - எல்லாப் பாபங்களினாலும், **முச்யந்தே** - விடப்படுகிறார்கள். '**அர்த்தங்களில் நிஷ்டை**' யாவது தத்வங்

---

1 கீதை-4-34. 2 3 ஸ்ரீஸாத்வதம்.

த்து, அவர்களநுஷ்டாநங்களில் 1 'யாவாநர்த்த உ
தபாநே ஸர்வத ஸம்ப்லுதோதகே' என்கிற ந்யாயத்
திலே தன் வர்ணாச்ரம ஜாதி குணாதிகளுக்கநு
ரூபமான கர்த்தவ்யாம்சத்தை நிஷ்கர்ஷித்துத் தநுஷ்டி
த்து, இவ்வநுஷ்டாநாதிகளை யுடையோ மென்னும்
ஹாவனையடியாக வரும் ஸௌக்ஷ்ம வ்ருநிகர்ஷ்
நுஸந்தாநங்களாகிற படுகுழிகளைத் தப்பும்படி தான்
முன்னடி பார்த்து நடக்கவும், தனக்கு பகவ வ்ரு

கார்பண்யானு ஸந்தானம்.

ஸாத விசேஷ ரூபமாக நம்மாழ்வார் நாதமுநிக
ளுள்ளிட்டார்க்குப்போலே ஸாக்ஷாத்காராதிகளாகிற
ஸமோதவர்த்தங்கள் வந்தாலும், 2 'நன்மை தீமைக
ளொன்று மறியேன்' என்றும், 3 'அறிவனே லும்

களில் உறுதியான நிஸ்சயரூபமான ஜ்ஞானமும், அதில் சொல்லிய
உபாயங்களில் அனுஷ்டானமும். நெருங்கிவர்த்தித்து - கூடவே
இருந்துகொண்டு. ஸர்வத:-எல்லா இடத்திலேயும், ஸம்ப்லு
தோதகே-ஜலம் நிறைந்த, உதபாநே-குளம் முதலியவற்றில்,
(தாகமுடையவனுக்கு) யாவாநு - எவ்வளவு, அர்த்த:-ப்ரயோ
ஜனமோ (அவ்வளவே க்ரஹிக்கப்படுகிறது, அதைப்போ
லவே எல்லா வேதங்களிலும் தனக்கு ப்ரயோஜனமானவற்றை
மாத்திரம் அங்கீகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்). ந்யாயத்திலே
அந்த ந்யாயத்தினாலே, ஹாவனை - எண்ணம் (அபிமானம்)
ஜாதி - கோத்திரம், 'படுகுழி'யாவது-மேலில் நல்லவழியைப்போ
லத் தோன்றி நடப்பவர்களைக் கீழே தள்ளும் பள்ளம். அதாவது
அதைப்போல இவர்கள் அனுஷ்டானமும் மேலில் நன்றாயிருந்
தாலும் இந்த அபிமானங்களோடிருந்தால் கீழே விழப் பண்ணும்
என்று தாத்பர்யம், தப்பும்படி - தாண்டும்படி, முன்னடி பார்த்து
தானடிவைக்கு மிடத்தை முன்னாலேயே பார்த்து, அதாவது
ஸாவதானமாய். 'பகவ' இத்யாதி-பகவானுடைய விசேஷ
க்ருபையினாலே, உள்ளிட்டார் - முதலியவர்கள். ஸமோதவ
வர்த்தங்கள் - பலம் உண்டாகும் வரிசைகள், நன்மை

1 கீதை-2-46. 2 பெரி-தி-5-1-3. 3 பெரி-திருவ-3.

வை யெல்லா மென்னு லடைப்பு நீக்கொணு' என்றும் நிரூபித்து, வராயீந ஸ்ர்வெஷூதி ஹூவரூதியான தன்னயிகாரத்திலே சொருகின வாகிஞநூத்தை யழியமாருதே, 1 'ஸுஹஉஷூவராயாநா ஊருயொகிஞ மொமதி:' ஐதஹ்ரிகளை யடியொத்தி நடக்கிற 2 'நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்', 3 'என்னுன் செய்கேன்', 4 'களைவாய் துன்பங் களையா தொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்', 5 'புகலொன்றில்லா வடியேன்', 6 'ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்', 7 'கறைவகள் பின்சென்று', 8 'குளித்து மூன்றனலையோம்பும்', 9 'குல

புண்யம், தீமைகள் - பாபங்கள், ஒன்றுமறியேன் - இவைகள் ஒன்றையும் அறியமாட்டேன், அறிவனேலும் - இவைகளைத் தெரிந்துகொண்டாலும், இவையெல்லாம் - இந்த நன்மைதீமைகளெல்லாம், என்னுல், அடைப்பு - அடைவதற்கும், நீக்கு - தள்ளுவதற்கும், ஒண்ணுது-முடியாது, ஹூவரூதியான - ப்ரவ்ருத்திகளை யுடையவனுன, சொருகின-உள்ளடங்கி யிருக்கிற, அழியமாருதே - அழியும்படி விலக்காமல், அடியோத்தி - அனுஸரித்து, அதாவது அதே அர்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற. நோற்ற - என்னுல் செய்யப்பட்ட, நோன்பிலேன் - வ்ரதமில்லாதவன், அதாவது கர்மயோகமில்லாதவன், நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, அதாவது ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பற்றிய, அறிவிலேன் - ஜ்ஞானமில்லாதவன், அதாவது ஜ்ஞானயோகமில்லாதவன். நான் - அத்யந்தம் பராதீனனுன நான், என்செய்வேன். துன்பம் - துக்கத்தை, களைவாய் - போக்கடிப்பாய், களையாதொழிவாய் - போக்கடிக்காமல் போவாய், மற்று - வேறு, களைகண் - ரக்ஷகன், இலேன். 'கறைவகள் பின்சென்று' என்கிற பாட்டில் 'அறிவொன்றுமில்லாத வாய்க்குலத்து' என்று ஆகிஞ்சந்யம் அனுஸந்திக்கப்பட்டது. குளித்து - ஸ்நானம் செய்து, மூன்றனலை - மூன்றக்னிகளை, ஓம்பும் - (ஹவிஸ்ஸுக்களினுல்) பரிஸ்ருக்ஷை செய்வதா

1 389-ம்-பக்கம் பார்க்க. 2 திரு-5-7-1. 3 திரு-5-8-3.
4 திரு-5-8-8. 5 திரு-6-10-10. 6 திரு-10-10-3.
7 திருப்-28. 8 திருமாலை-25. 9 திருச்ச-90.

ங்களாய வீரிரண்டில்', 1 'ஏழை யேதிலன்', 2 'பற்றேலொன்று மிலேன்', 3 'தருதுயரந் தடாயேல்' என்கிற பாட்டுக்களிலும், 4 'ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி' என்கிற ஶ்லோகத்திலும், இவர்க ளருளிச் செய்த கார்பண்யத்தின் கவடுகளை யெல்லா மவலம்பித்துக்கொண்டு போரவும், இப்படித் தனக் கநாதிகாலமும் பிறந்த வாஸநத்தையு மதடியாக விழந்த ஸௌஜந்யத்தையும் பார்த்து 5 'பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கு மழுக்குடம்பும்' என்றலற்றப் பண்ணும் நிர்வேத ப்ராசுர்யத்தாலே யவஸந்நனாகாதே, 5 'உயிரளிப்பா னென்னின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்

கிற (ஸாவதானத்தோடு நடக்கவேண்டிய ப்ராம்மண்ய கர்மத்தை ஒளித்துவிட்டேன்). குலங்களாய - நல்ல குலங்களான, ஈரிரண்டில் - நான்கு வர்ணங்களிலும் (பிறக்கவுமில்லை, நல்ல வித்யைகளையும் அப்யாஸம் செய்யவுமில்லை). பற்றேல் - அவலம்பனமோ வென்னில், ஒன்றுமிலேன் - ஒன்றுமில்லாதவன். ஏழை - சபல புத்தியை யுடையவன், ஏதிலன் - சத்ரு. ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி - தர்மத்தில் நிஷ்டையையுடையவ னல்லேன். இவர்கள் - இந்த ஆசார்யர்கள், கவடுகள் - உட்பிரிவுகள். இப்படிக் கார்ப்பண்யம் பல ரூபமாக உத்தர காலத்திலும் அநுஸந்தேயமாகில் தன் அயோக்யதாதிகளைப் பார்த்து அகன்று போகும்படி நேரிடுமேயன்றி பகவத் கைங்கர்யாதிகளுக்கு ப்ராப்தி யுண்டாகும்படியாகுமோ என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—' இப்படி ' என்றாரம்பித்து. பொய்நின்ற - பொய்யாக உண்டாகிய, ஞானமும் - தேஹாத்ம ப்ரமமும், பொல்லா வொழுக்கும் - அதினாலுண்டாகிய தோஷத்தோடு கூடிய நடவடிக்கையும், அழுக்குடம்பும் - அதினாலுண்டாகிய மலமயமான ஶரீரமும். நிர்வேதம் - தன்னை இகழ்ந்து கொள்ளுதல். அவஸந்நனாகாதே - ஒரு கார்யத்தையும் செய்ய யோக்யதை யில்லாதபடி தளர்ந்து போகாமல். உயிரளிப்பான் - ஜீவாத்மாக்களை ரக்ஷிப்பதற்

1 பெ-தி-5-8-1. 2 திரு-1-9-8. 3 பெருமா-தி-5-1.
4 ஆள-ஸ்தோ-22. 5 திருவிரு-1.

தா யிமையோர் தலைவா' என்கிறபடியே யெதிர்சூழல் புக்கு நிற்கிற ஶரண்யனுடைய தாய் முலைப்பால் போலே ஸமஸ்தமுமாய் வ்யஸ்தமுமான உபதேஶத்தாலே தெளிந்த அவதார ரஹஸ்யாதிகளாகிற தீர்த்தங்களை அவகாஹித்துத் தேறி', 1 'உத்தரே சேத் வயஸி ஸாதுவ்ருத்த:' என்றும், 2 'துராசாரோऽபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா। ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி॥ நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:॥' என்றும், 3 'யச்ச ஸ்ருஷ்ட்வா நி

காக, என்னின்ற - எந்தெந்த விதமா யிருக்கிற, **யோனியுமாய்** - ஜாதியாக, **பிறந்தாய்** - அவதரித்தருளினாய், **இமையோர்தலைவா** - நித்ய ஸூரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனானவனே. **எதிர் சூழல்** - எதிரே வந்து வளைப்பதற்காக, **புக்கு** - ப்ரவேஶித்து, **உபதேஶத்தாலே** - 'பஹூநி மே வ்யதீதாநி' என்றாரம்பிக்கும் உபதேஶம் முதலியவைகளினாலே, '**சுழி**' பதத்தினால் கல்யாண குணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். **தீர்த்தங்கள்** - உபாயத்திற்கு விரோதங்களான பாபங்களைப் போக்கடிக்கக் கூடியவைகள். **அவகாஹித்து** - ஸ்நானம் செய்து, அதாவது அவைகளை ஸர்வதா அநுஸந்தானம் செய்து, தேறி-(நான் அநர்ஹன் என்கிற அநுஸந்தானத்தினாலுண்டாகிய அவஸாதத்தை விட்டுத்) தைர்யத்தை யடைந்து. **உத்தரே வயஸி** - மேல் வயஸில், **ஸாதுவ்ருத்தஶ்சேத்** - நல்ல நடவடிக்கை யுடையவனா யிருந்தால், **புரா** - முன்பு, **துராசார:** - கெட்ட நடவடிக்கையோடு கூடினவனையும், **ஸர்வாஶீ** - எல்லாம் ஸாப்பிடுகிறவனையும், **க்ருதக்ந:** - க்ருதக்னனையும், **நாஸ்திக:** - நாஸ்திகனையும், **அபி** - இருந்த போதிலும், **ஶ்ரத்தயா** - ஶ்ரத்தையினாலே, **ஆதிதேவம்** - பகவானை, **ஶரணம்** - ஶரணமாக, **ஸமாஶ்ரயேத்** - ஆஶ்ரயிப்பானேயானால், **தம் ஜந்தும்** - அந்த ப்ராணியை, **பரமாத்மந:** - பகவானுடைய, **ப்ரபாவாத்** - மஹிமையினால், **நிர்தோஷம்** - தோஷமில்லாதவனாக, **வித்தி** - அறி. **யச்** - எந்

1 போ-ஸ-14-10. 2 ஸாத்-ஸ-16-23. 3 ஸை-ஸ்த-61.

யுதாநுபவேऽப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்து ரிஹ க்ஷணார்த்தே| ஏவம் ஸதா ஸகலஜந்மஸு ஸாபராதம் க்ஷாம்யஸ்யஹோ ததபிஸந்திவிராமமாத்ராத்|| என்றும், 1 'ப்ரவஹத்யேவ ஹி ஜலே ஸேது: கார்யோ விஜாநதா' என்றும், 2 'மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வது வலமே' என்றும் சொல்லுகிற ந்யாயத்தாலே கதத்துக்கு ஶோகியாதே கதமான வயோக்யதையைக் கண்டகலவும் பாராதே அவ்யாஜமான யதாவஸ்திதமான ஶரண்ய ப்ரஸா வத்தாலே யிப்போது பிறந்த யோக்யதையைக்கண்டு வருகிற நீருக்கணைகோலுங் கணக்கிலே யிவ்வவஸ்தைக் கநுரூபமான வாஜ்ஞாநுஜ்ஞாநுவர்த்தந மாகிற கைங்கர்யாநுபவத்தை யிழவாதே, 3 'முடியா'னில்படியே விடாய்த்த கரணங்களை ஸாக்ஷிகா

தப் பாபம், ப்ரஹ்மகல்ப நியுத - லக்ஷம் ப்ரும்ம கல்பங்களில், அநுபவேऽபி - அனுபவித்தாலும், அநாஶ்யம் - நாஶத்தை யடைவிக்கமுடியாதோ, தத் கில்பிஷம் - அப்படிப்பட்ட பாபத்தை, ஜந்து: - ப்ராணி, இஹ - இந்த லோகத்தில், க்ஷணார்த்தே - அரை க்ஷணத்தில், ஸ்ருஜதி - செய்கிறது, ஏவம் - இப்படி, ஸதா - எப்பொழுதும், ஸகலஜந்மஸு - எல்லாஜ் ஜன்மங்களிலும், ஸாபராதம் - அபராதத்தோடு கூடின ப்ராணியை, ததபிஸந்திவிராமமாத்ராத் - (அந்தப் பாபங்களில்) அபிஸந்தியின் ஓய்வினால் மாத்திரம், க்ஷாம்யஸி - பொறுத்து விடுகிறீர், அஹோ - ஆஸ்சர்யம். விஜாநதா - புத்திமானால், ஜலே - ஜலமானது, ப்ரவஹத்யேவ - வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே, ஸேது: - அணை, கார்ய: - செய்யத்தக்கது. மாளுமோரிடத்திலும் - மரணமடையும் காலத்திலும், வணக்கொடு - ஒரு அஞ்ஜலியோடு, மாள்வது - நஶிப்பது, வலமே - பலமானது. கதத்துக்கு - கழிந்ததற்கு. 'முடியா'னில்படியே இத்யாதிக்கு 'முடியானே' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழியில்

---

1 வஹ்நி-ஸித்யர். 2 திரு-1-3-8. 3 திரு-3-8-1.

ஹார ஸௌவாதிகளாலே யோக்யங்களாக்கி ஸாதநங்களான ஸகலஹவங்களிலே மூட்டி அயோக்ய விஷயாந்தரங்களில் பட்டி புக்க வாஸநைகளை மாற்றுவிக்கவும், அக்கரையி லவிச்சேதஷேமத்துக்குப்போக ஓடம்

ஆழ்வார் தம்முடைய கரணங்கள் ஒன்றொன்றும் மற்றக் கரணங்களின் அனுபவத்தைப் பகவத் விஷயத்தில் ஆசைப்பட்டன என்றருளிச் செய்திருக்கிறப்போலே என்று தாத்பர்யம். **அகல** - பிரிந்துபோக, **விடாய்த்த** - பகவதனுபவத்தில் மிகுந்த த்வரையையுடைய. **'ஸூரி'** ஶப்தம் விவேகாதிகளைக் குறிக்கிறது. **'யோக்யங்களாக்கி'** என்பதோடு பகவத் கைங்கர்யங்களுக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். **'ஸகலஹவங்கள்'** என்றது அத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட கைங்கர்யத்திற்கும் உபலக்ஷணம், அதாவது ஏற்கனவே இந்திரியங்கள் பகவானிடத்தில் ஆசையுடையவைகளாயிருந்த போதிலும் அஸாத்விகமான ஆஹாராதிகளை அங்கீகரித்தால் அதினால் வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட ஶரீரேந்திரியங்கள் பகவதனுபவாதிகளுக்கு யோக்யங்களாகாது என்று தாத்பர்யம். **அயோக்ய**-ஸ்வரூபத்திற்குத் தகாதவைகளான, **பட்டிபுக்கவாஸநை**-திருட்டுத்தனமாய் மேய்ந்து கொண்டிருந்த பழக்கத்தினால் உண்டான வாஸநை, அதாவது ஸ்வேச்சையாக இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் திரியும் வாஸநை என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸாத்விகாஹார ஸேவை, அதினால் இந்திரிய ஜயம், அதினால் பகவதனுபவம், இவைகள் அவஶ்யம் செய்ய வேண்டியதாக ஏற்பட்டால் இந்திரிய ஜய பகவதனுபவங்கள் இந்த ஜன்மத்தில் உண்டாகாத பக்ஷத்தில் அதற்காக அடுத்த ஜன்மம் அங்கீகரிக்க வேண்டிய தவஶ்யமாகையினால் இந்தத் தேஹத்தின் முடிவிலே மோக்ஷத்தை ப்ரார்த்தித்திருப்பது விரோதியாதோ? விஷயாந்தரங்களில் இந்திரியங்கள் செல்லாமலிருப்பதற்கு மாத்திரம் பகவத் கைங்கர்யாதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்னில் ஶாஸ்திர வஶ்யனாய் செய்யவேண்டுமென்பது அநுபயுக்தமன்றோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு ஸித்தாந்தமாகப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறார்—'அக்கரையில்' என்றாரம்பித்து. 'அக்கரை' என்பது 'அவிச்சேதஷேமத்துக்கும்'

பார்த்திருப்பார் நினைத்தபோது விடவொண்ணாத **வணவஸூத்ரூதத்தி** லிழியாதே வேண்டின மட்டிலே தலைக் கட்டுகைக் கீடான **விஹாரஸூத்ரூதத்திலே** யிழிந்தாலும் **ஸூத்ரூதஶாஸ்த்ர**த்தின்படியே யடி தப்பாதே கருவி வைக்குமாப்போலே **ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே** யடிமை கொள்ளுகிற **ஶாஸிதாவி**னுடைய **ஶாஸநத்**துக்குப் பொருந்தின **காலவிஶேஷாதி** நிய

'ஓடத்துக்கும்' விஶேஷணம். **அக்கரையிலோடம் பார்த்திருப்பார்** - அக்கரையிலிருக்கும் ஓடம் இக்கரை வருமட்டும் பார்த்திருப்பவர்கள், **விட வொண்ணாத** - நிறுத்தமுடியாத, **வணவஸூத்ரூதம்**-பந்தயம் வைத்து ஆடும் சொக்கட்டான் முதலிய விளையாட்டு, **தலைக்கட்டுகைக் கீடான** - முடிப்பதற்குத் தகுந்த, **விஹாரஸூத்ரூதம்** - காலம் கழிப்பதற்காக மாத்திரம் ஆடும் சொக்கட்டான் முதலியது. **இழிந்தாலும்** - ஆரம்பித்தாலும். இத்தால் தேஹாந்தராதிகளில் வரக்கூடிய பலம் இவனுக்கு அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே இந்தத் தேஹத்தின் முடிவு காலம் வருகிற வரையில் யதாஶக்தி யனுஷ்டிக்கலாமாகையினால் இந்தத் தேஹத்தின்முடிவிலே என்றுப்ரார்த்தித்ததோடு விரோதிக்காது என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. '**ஸூத்ரூதஶாஸ்த்ர**'மாவது சதுரங்கம், முதலிய ஆட்டங்களில் கருவிகளை நடத்தும் ப்ரகாரத்தை நியமிக்கும் ஶாஸ்திரம். **கருவிகள்** - சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் காய்கள், ப்ரதிமைகளாகவுமாம். **அடி தப்பாதே** - யானை குதிரை முதலிய காய்களை நடத்தவேண்டிய மார்க்கம் தப்பாமல். இத்தால் அந்தந்தப் பலங்களுக்காக வல்லாமல் நித்ய நைமித்திகாதிகளை காலக்ஷேபார்த்தமாகச் செய்தாலும் ஶாஸ்திர ப்ரகாரம் நடத்தவேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. **ஶாஸிதா** - நியந்தாவாகிய பகவான், **ஶாஸநத்துக்கு** - ஆஜ்ஞாரூபங்களான ஶாஸ்திரங்களுக்கு. **காலவிஶேஷாதி நியதமான** - அந்தந்தக் காலங்களில் செய்யவேண்டியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட. ஒருபலத்திற்காகச் செய்யாமல் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார்—'**விதேவஶிஹாராயஒ**' என்றும்

தமான கைங்கர்யத்தை பித்தபரிஹாரார்த்தமாக க்ஷீரஸேவை பண்ணுவாரைப் போலன்றிக்கே ஸ்வய த்ருஜுமான விஷயத்தாலே யதிஜம்விதமாக வாரோக்யமும் பெற்றவர்கள் பால்வார்த் துண்ணுமாப் போலே யுகந்து பண்ணவும், அப்போது 1 'நித்யஸித்தே ததாகாரே தத்பரத்வே ச பௌஷ்கர | யஸ்யாஸ்தி ஸத்தா ஹ்ருதயே தஸ்யாஸௌ ஸந்நிதிம் வ்ரஜேத் ||' என்றும், 1 'யதா ஸாகரஜம் அம்போ அபிமேகை: ஸ்ப்ருஷ்டமேத்ய

அர்ச்சாவதாரம் கைங்கர்யத்திற்கு உத்தேஶ்யம்.

பித்து. ஸேவைபண்ணுவார் - ஸாப்பிடுமவர்கள். இப்படிப் பகவானுடைய அனுபவங்களும் கைங்கர்யங்களும் செய்யவேண்டிய தவஸ்பமாகில் பகவானுடைய பரரூபாதிகளும் விபவாவதாரங்களும் காலத்தாலும் தேஶத்தினாலும் நமக்குக் கிட்டாமலிருக்கின்றனவே? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அப்படிப்பட்ட தோஷங்களொன்று மில்லாத அர்ச்சாவதாரத்தில் அவைகளைச் செய்யவேண்டுமென் றருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதில் கீழ்க்கூறிய பரவிபவாதிகளில் உள்ள குணபூர்த்திகளுண்டென்பதற்கு ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'நித்ய' என் றாரம்பித்து. பௌஷ்கர - ஓ! ப்ரும்மாவே, நித்யஸித்தே - எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதாகிய, ததாகாரே - அந்தப் பகவானுடைய ஆகாரத்திலும், தத்பரத்வே - அந்தப் பகவான் ஸர்வோத்க்ருஷ்டன் என்பதிலும், அன்றிக்கே இந்த ரூபம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமென்பதிலும், யஸ்ய - எவனுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், ஸத்தா - (அவைகள்) உண்டு (என்கிற புத்தி), அஸ்தி - இருக்கிறதோ, தஸ்ய - அந்தப் புருஷனுக்கு, அஸௌ - இந்தப் பகவான், ஸந்நிதிம் - ஸமீபத்திலிருப்பதை, வ்ரஜேத் - அடைவான், அந்த விக்ரஹாதிகளுடன் கூட ஸமீபத்தை யடைவான் என்றபடி. ஸாகரஜம் - ஸமுத்திரத்தினுடைய, அம்ப: - ஜலம், அபிமேகை: - மேகங்களால், ஸ்ப்ருஷ்டம் - தொடப்பட்டதாய், அதாவது ஸ்பர்சிக்கப்பட்டதாய், உபபோக்யதாம் - அனு

---

1 பௌஷ்கரம்.

வஹோஹ்ருதாம் | ததைவ ஹி மநுஷ்யாணாம் பக்தை ஸம்பாவிதோ ஹரி:||’ என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஓரதிகாரி விசேஷத்துக்காக ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்ணி ஸர்வேச்வரனான தன்னை யுகந்துவந் தவதாரம் பண்ணியிருக்கிற வெம்பெருமான் பக்கலிலே 1 ‘ஸர்வாதிசாயி ஷாட்குண்யம் ஸம்ஸ்திதம் மந்த்ர பிம்பயோ:’ என்கிற ஸம்ருத்தியையும், 2 ‘ஆபீடாந்மௌளிபர்யந்தம் பச்யத: புருஷோத்தமம் | பாதகாந்யாசு

பவிக்கக்கூடியதா யிருக்கையை, யதா - எப்படி, வஹதி - அடைகிறதோ, ததைவ - அப்படியே, பக்தை: - பக்தர்களினால், ஸம்பாவித: - கொண்டாடப்பட்டிருக்கிற, ஹரி: - பகவான், மநுஷ்யாணாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு (கைங்கர்யாதிகளுக்கு உத்தேஶ்யமா யிருக்கைக்குத் தகுந்தவனாகிறான்). ஓரதிகாரி - தேவதைகள், ருஷிகள், பராங்குச பரகாலாதி ஆசார்யர்கள், ‘ஸாந்நித்யாதி’ என்பதோடு அர்ச்சாவிக்ரஹத்தில் என்றுசேர்த்துக்கொள்ளவும். ‘தன்னை யுகந்துவந்து’ என்பதற்கு அந்தப் பூர்வாசார்யாதிகளுக்காக முன் ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்ணின போதிலும் அது முதல் இதுவரையிலாகப் பகவான் ஸாந்நித்யம் செய்திருப்பது தன்னுடையவும் தன்னைப்போன்ற மற்றப்பரமை காந்திகளுடையவும் ஆராதனத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக என்று தாத்பர்யம். இது க்ருஹார்ச்சையைக் குறிக்கிறதென்று ஸ்ரீஸாரஸ்வாதினியில் வ்யாக்யாதம். மந்த்ர பிம்பயோ: - மந்திரமும் பிம்பமும் சேர்ந்திருக்கு மிடத்தில், அதாவது மந்திரத்தினால் பிம்பத்தில் ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு ஸாந்நித்யத்தை யடைந்திருக்கும் பகவானிடத்தில், ஸர்வாதிசாயி - பரரூபம் முதலியவைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாட்குண்யம் - ஜ்ஞானசக்த்யாதி ஆறு குணங்களும், ஸம்ஸ்திதம் - இருக்கிறது. ஸம்ருத்தி - குணங்களின் நிறைவு. ஆபீடாத் - திருவடிகளுக்கு ஆதாரமாகிய பீடம் முதல், மௌளிபர்யந்தம் - கிரீடம் வரையிலும், புருஷோத்தமம் - (அர்ச்சாரூபியான) புருஷோத்தமனை, பச்யத: - பார்க்கிறவனுக்கு, பாதகாநி - மஹா பாதகங்களும்,

---

1 விஷ்-ஸம். 2 பாஞ்-ஸம்-2-84.

𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍॥' என்கிற 𑌪𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵த்தையும், 1 '𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂। 𑌕𑍁𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌤𑌰𑍍𑌕𑌨𑌿𑌚𑌯𑌃 ॥ 𑌕𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍।' என்கிறபடியே 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯த்திலும் 𑌕𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑍁𑌭𑌾𑌵த்தாலே வரும் மதிமயக்குகளெல்லாத்துக்கும் மருந்தாயிருக்கிறபடியையும்; 2 '𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯

𑌆𑌶𑍁 - சீக்கிரமாக, 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - நாசமடைகின்றன, 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌂 - உபபாதகங்கள், 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃 - (நசிக்குமென்பதில்) கேட்கவேண்டியதென்ன. 𑌪𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 - பாபங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மை. 𑌅𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - யாத்ருச்சிகமாக, 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 - பார்ப்பதினால், 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂 - அஜ்ஞானத்துடன் கூடிய மனதையுடைய, 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 - மனிதர்களுக்கு, 𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 - ப்ரமரூபமான ப்ரத்யக்ஷம், (இதற்குக் காரணம்) 𑌕𑍁𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 - கெட்டவாஸனை, 𑌕𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃-ப்ரமரூபமான அனுமானம், (இதற்குக் காரணம்) 𑌕𑍁𑌤𑌰𑍍𑌕𑌨𑌿𑌚𑌯𑌃 - ஆபாஸ யுக்திகளின் ஸமூஹம். 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂-ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லியிருக்கும் அர்த்தங்களை இல்லை என்று சொல்லுதல், (இதற்குக் காரணம்) 𑌕𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 - கெட்ட தாத்பர்யம், அதாவது ஶாஸ்திரங்களுக்கு இல்லாத தாத்பர்யத்தை இருப்பதாக ப்ரமித்தல், இவைகள், 𑌲𑌯𑌂 - நாஶத்தை, 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 - அடையும். '𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯' மாவது ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம், ஶப்தம். '𑌕𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑍁𑌭𑌾𑌵த்தால்' இத்யாதிக்கு ப்ரமரூபமான ப்ரத்யக்ஷாதிகளும். இவைகளுக்குக் காரணங்களான குவாஸனா குதர்க்கங்களும், அதாவது ப்ரம ரூபங்களான குவாஸனை முதலிய மூன்று காரணங்களினால் ப்ரமரூபமான குயுக்தி முதலியவைகள் உண்டாகின்றன என்று தாத்பர்யம். மருந்தாயிருக்கிற - மருந்துபோல் போக்கடிப்பதாயிருக்கிற. 𑌯𑍇-எவர்கள், 𑌯𑌥𑌾-எப்படி, 𑌮𑌾𑌂-என்னை, 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-ஆஶ்ரயித்திருக்கிறார்களோ,

1 பௌஷ்-ஸம். 2 கீதை-4-11

ஹம்' என்றும், 1 'தமருகந்த தெவ்வுருவம்' என்கிற பாட்டிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே வாஜ்நஸாவஸிவெஷமான வாஸ்தவாஸத்ஷத்தையும், 2 'கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' என்கிற வாகஷகஷ்வத்தையு மநுஸந்தித்து, 3 'ஸதீவ ப்ரியஹதாரம் ஜநநீவஸ்தநந்தயம்| ஆசார்யம் ஸிஷ்யவந்மித்ரம் மித்ரவந்நாராயணம் || ஸ்வாமிசேவ ஸுஹ்ருச்சேவ குருச்சேவ

அதாவது ப்ரார்த்திக்கிறார்களோ, தாந்-அவர்களை, ததைவ-அப்படியே, ஹஜாமி - ப்ரீதிபண்ணி வைக்கிறேன். தமருகந்தது - பாகவதர்கள் ப்ரியப்பட்டது, எவ்வுருவம் - எந்த ரூபமோ, அவ்வுருவம்தானே-அவ்வுருவத்தை யுடையவனாகத் தானே ஆகிறான் (அவர்கள் சாற்றின திருநாமமே தனக்குத் திருநாமமாகவும் உடையவன்). வாஜ்நஸாவஸிவெஷமான - வாக்கினாலும் மனதினாலும் அளவிட முடியாத. கண்ட கண்கள் - (அணியரங்கனென்னமுதினை - ஸ்ரீ ரங்கத்தில் அர்ச்சா ரூபியாய் எழுந்தருளி யிருக்கும் போக்ய பூதனான பகவானை) ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்த கண்கள், மற்றொன்றினை - வேறொரு வஸ்துவை, அதாவது இந்த அர்ச்சாவதாரம் தவிர மற்றரூபங்களையும் என்றபடி, காணாவே - பார்க்கமாட்டாது. ஆகஷகஷ்வம் - (இந்திரியங்களை) தன்னிடத்திலேயே வஸப்படுத்திக் கொள்ளுதல். ப்ரியஹதாரம் - இஷ்டனான புருஷனை, ஸதீவ - பதிவ்ரதையான ஸ்திரீ போலவும், ஸ்தநந்தயம் - முலைப்பாலுண்ணும் ஸிஸுவை, ஜநநீவ - தாயார் போலவும், ஆசார்யம் - ஆசார்யனை, ஸிஷ்யவத் - ஸிஷ்யன் போலவும், மித்ரம் - ஸ்நேஹிதனை, மித்ரவத் - (மற்றொரு) ஸ்நேஹிதன் போலவும், ஹரிம் - பகவானை, பூஜயேத் - உபசரிக்க வேண்டும். ஸ்வாமிசேவ - ஸ்வாமியாகவும், ஸுஹ்ருச்சேவ-ஸுஹ்ருத்தாகவும், குருச்சேவ - குருவாகவும், பிதாசேவ - பிதாவாகவும், மாதாசேவ - மாதாவாகவும், ஸர்வதா - எப்பொழுதும், மாயவ: - பகவான், ஸாவ்ய: (நம்மால்) அநுஸந்தானம் செய்யத்தக்கவர்.

1 மு-தி-44. 2 அமல-10. 3 பாண்-ஸம்-4-37,38.

ச ராயவ:॥, 1 'யதா யுவராஜாநம் யதா ச மத்தஹஸ்தி நம் । யதா ப்ரியாதிதிம் ப்ராப்தம் பகவந்தம் ததார்ச்சயேத்॥', 2 'யதா ச புத்ரம் தயிதம் ததைவோபசரேத்தரிம்' என்கிறபடியே அவ்வோ ஸம்பந்தப்ருந்தபாரத்வ ஸௌலப்யாதிகளுக்கநுரூபமான வ்ருத்தியைப்பண்ணவும், அப்போது 3 'ததாஹி யத் கார்யமுபைதி கிஞ்சித் உபாயநம் சோபஹ்ருதம் மஹார்ஹம் । ஸ பாது

யுவராஜாநம் யதா-யுவராஜாவை எப்படியோ, மத்தஹஸ்திநம் - மதம் பிடித்த யானையை, யதா-எப்படியோ, ப்ராப்தம் - வந்திருக்கிற, ப்ரியாதிதிம்-இஷ்டமான விருந்தாளியை, யதா-எப்படியோ, ததா - அப்படியே, பகவந்தம் - பகவானை, அர்ச்சயேத் - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும். தயிதம் - பிரியனான, புத்ரம் - பிள்ளையை, யதா - எப்படியோ, ததைவ - அப்படியே, ஹரிம் - பகவானை, உபசரேத் - உபசாரம் செய்ய வேண்டும். ஸம்பந்தப்ருந்த - ஸ்வாமித்வம் முதலிய ஸம்பந்தங்களின் கூட்டம். இவைகளில் ஒவ்வொரு ஸம்பந்தமே உபசாரம் செய்வதற்குக் காரணமாயிருக்க எல்லாம் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது கேட்க வேண்டியதில்லை என்று 'ப்ருந்த' ஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யம். 'பாரத்வ' இத்யாதிக்கு பரத்வத்திற்குஅனுகுணமானது பக்தியுடன் செய்வது,இது யுவராஜாதி த்ருஷ்டாந்தத்தினலேற்பட்டவர்த்தம். ஸௌலப்யத்திற்கு அனுகுணமானவை கையிற்கிடைத்தது கொண்டு யதா ஶக்த்யாராதனம் செய்வது, இது புத்ரமித்ராதி த்ருஷ்டாந்தத்தால் ஏற்பட்டவர்த்தம். அர்ச்சாவதாராதிகள் ராஜா முதலியவர்களைப்போலே அனுமதி முதலியவைகளைச் செய்யாமலிருந்தபோதிலும் உபலாளநம் செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'அப்போது' என்றாரம்பித்து. அப்போது-ஶாஸ்திரங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரமாகக் கைங்கர்யங்களைச் செய்யும்பொழுது. ததாஹி-ஸ்ரீபாதுகைகள் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும்பொழுது, கிஞ்சித்கார்யம் - ராஜ்யதந்த்ரத்தைப்பற்றிய எந்தக்கார்யமானது, உபைதி - வருகிறதோ, மஹார்ஹம் - உயர்ந்ததான,

1 ஶாண்-ஸ்ம்-4-31.	2	3 ராமா-அயோ-115-27.

ஸம்பந்தமே யென்று விஶ்வஸித்து, அபி ஷேகம் பண்ணப்புகுகிற ராஜகுமாரனுக்கு ராத்ரியில் விளக்கேற்றி வைக்குமாப்போலே தனக்கவர்கள் பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும் அதடியாகத் தனக்குவந்த கைங்கர்யாதிகளையு மநுஸந்தித்து அவர்கள் பக்கலிலே க்ருதஜ்ஞனுயிருக்கவும், இவை யெல்லாத்துக்கும் ஸாதாரணமான ஹேதுகாரணமுமாய் ஶேஷத்வ ஸாம்யமில்லாத ஆத்மாநுபவமான ஸஹவாஸத்தைப்பற்ற வயம்நியோஜ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக ஸ்ருஷ்டமாம் விஶேஷத்துக்கும் வரிஹாரமாயிருப்பது

இவ்விடத்தில் 'ஸம்பந்தமே' என்கிற பதத்தில் ஏகாரத்தினால் ஸித்தம். இப்படி ஆசார்ய நிஷ்டையாக ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு அந்த ஆசார்யனிடத்தில் விஸ்வாஸமிருக்கவேண்டுமென்றருளிச் செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷ்டையை யனுஷ்டித்தவர்களும் ஆசார்யன் விஷயத்தில் நடக்க வேண்டும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அபிஷேகம்' என்றாரம்பித்து. பண்ணப்புகுகிற - அடுத்த தினத்தில் நடக்கப்போகிற, கைங்கர்யங்கள்- அவர்கள் உபதேஶித்த பகவானைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான ப்ரீதி பூர்வகமான கைங்கர்ய புருஷார்த்தங்கள். பன்மையாயருளிச்செய்திருப்பது ப்ரபத்திக்கு உத்தரக்ஷணம் முதல் மோக்ஷத்தில் நடக்கும் வரையிலான கைங்கர்யங்களெல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது. இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் பலத்தில் ஸம்ஶயமில்லாமையும், நிர்ப்பரனாயிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதடியாக - இந்த ப்ரீதி, நிஸ்ஸம்ஶயம், முதலியவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டு. இது மூன்றுவித நிஷ்டர்களுக்கும் ஆசார்யர்களினால் ஏற்படும் உபகாரம். இவை யெல்லாத்துக்கும் - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதம் முதலாக ப்ரபத்தி யனுஷ்டானஉத்தர கைங்கர்யம்வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும், ஆத்மாநுபவமான - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்ததான. 'தமேவ ஸ்வதந்த்ரம் ஸந்தம் ... வாநராத்மகஸம்ஸாரம் கேசித் த்யாஹ' இத்பாதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினால் மோக்ஷ தஶையில் உண்டாகிய அனுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு விச்சே

1 'இருளகற்றுமெரிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி வைத்தேணிவாங்கி' என்றும், 2 'போயினல் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பிணை கொடுக்கிலும் போக வொட்டார்' என்றும், 3 'வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்' என்றும், 4 'சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டு போய்த்தன்மை பெறுத்தித் தன்

தம் வருமோ என்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரமாக ஸூத்திரக்காரர் அருளிச் செய்தபடியே ஶப்தமே ப்ரமாணம் என்று கொண்டு த்ரமிடோப நிஷத்துக்களை உதாஹரித்தருளுகிறார்— 'இருளகற்றும்' என்றாரம்பித்து. இருள் - இருட்டை, அகற்றும்- போக்கடிக்கிற, எரிகதிரோன் - தாபத்தைக் கொடுக்கும் கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தூடு - மண்டலத்தின் நடுவிலே, ஏற்றிவைத்து - மேல் ஏறும்படி செய்து, ஏணி வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது இறங்கி வருவதற்குக் காரணமில்லாமல் செய்து என்று தாத்பர்யம், 'ஏணி' என்றது புனரா வ்ருத்திக்குக் காரணமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தை. போயினல் - (பரமபதத்திற்கு) போனல், பின்னை - பிறகு, இத்திசைக்கு - இந்தத் திக்குக்கு, அதாவது இந்த ஸம்ஸாரத்துக்கு, என்றும் - ஒரு காலத்திலும், எப்பொழுதும் என்றபடி, பிணைகொடுக்கிலும் - (தான் திரும்பி வருவது நிஶ்சயமென்று அவன் திருவுள்ளத்தில் படுவதற்காக பெரிய பிராட்டியார் முதலானவர்களை) ஜாமீனைக் கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டார். ஒட்டுகை- ஸம்மதிக்கை. வண் - விலக்ஷணமான, புகழ் - கல்யாண குணங்களையுடைய, நாரணன் - பகவானுடைய, திண் - த்ருடமான (ஆஶ்ரிதர்களை பொருநாளும் கைவிடாததான), கழல் - திருவடிகளை, சேர்-ஆஶ்ரயி. தன் அடியார்களை - தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களை, சன்ம சன்மாந்தரம் காத்து - ஜன்ம ஜன்மாந்திரங்களிலிருந்து, அதாவது அவைகள் வராதபடி, ரக்ஷித்து, கொண்டுபோய்- பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அவர்கள் பெறும்படி செய்து, 'தன்மை' என்பது பகவானுடைய ஆநந்தம் முதலிய ஸ்வபா

1 பெரி-தி-4-9-3. 2 பெரி-தி-4-5-2.
3 திரு-1-2-10. 4 திரு-3-7-7.

தாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளுமப்பன்' என்றும், 1 'தன்
தாளிணைக் கீழ்ச்சேர்த்தவன் செய்யுஞ்சேமம்' என்
றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநாவ்ருத்தியிலும்
முன்பு ஸம்ஸரிப்பிக்கையிற்போலே ஸத்யஸங்கல்பனும்
சேஷியான ஸ்ரிய:பதியினுடைய 2 'பண்டை நாளா
லே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்
கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து' என்று சொல்லப்

வங்களாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாம்யத்தைக் கொடு
த்துஎன்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே ஜீவாத்மாவுக்கு அஸாதா
ரணமான ஸ்வபாவத்தை என்றாகவுமாம். அப்பொழுது 'தன்
னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி
வாக்யம் விவக்ஷிதம், தன் தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவ
டிகளிரண்டின்கீழே, கொள்ளும் - அங்கீகரிக்குமவனான, அப்
பன் - நிருபாதிகனான பிதா. தன் தாளிணைக்கீழ், சேர்த்து-சேரும்
படி செய்து, அவன்-அந்தப் பகவான், செய்கிற, சேமத்தை-க்ஷே
மத்தை, 'க்ஷேம'மாவது அடைந்திருப்பதை எப்பொழுதும் பரி
பாலிக்கை, அதாவது புநராவ்ருத்தி இல்லாதபடி செய்கை,
'யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்கிற இடத்தில் 'க்ஷேம' ஶப்தம்
இப்படி வ்யாக்யாதமாயிருக்கிறது. சொல்லுகிறபடியாலே - ப்ர
மாணங்களில் இப்படி ஏற்படுகிற படியாலே, முன்பு - உபா
யானுஷ்டானத்திற்கு முன்னால்; 'ஸம்ஸரிக்கையிற்போலே'
இத்யாதிக்கு ஸம்ஸரிக்கும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல்
பம் ஒருவராலும் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாததா யிருந்
ததைப்போலவே அபுநராவ்ருத்தி ஸங்கல்பமும் ஒருவராலும்
நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாதென்று தாத்பர்யம். இதில் அவன்
கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'பண்
டைநாளாலே' என்றாரம்பித்து. பண்டைநாளாலே - முன்
காலத்திலே (உண்டாகியதான). மேலும் கீழ் வ்யாக்யாதம்
'ஸஹஜகாருண்ய' மென்பதினால் உபாயானுஷ்டானத்
தினால் உண்டான க்ருபை நிக்ரஹ ஸங்கல்ப நிவ்ருத்தி
க்கு மாத்திரம் காரணம், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்குக் கா

---

1 திரு-7-5-10. 2 திரு-9-2-1.

பட்ட ஸஹஜகாருண்யமென்று தெளிந்தவ்விஷயத்திலும் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும் ப்ராப்தம்.

இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில் மநோவாக்காயங்களென்று சொல்லுகிற கரணங்கள் மூன்றிலும் வர்ஜநீயங்களிலும் பரிக்ராஹ்யங்களிலும் ஸாரமிருக்கும்படி சொல்லுகிறோம். 1 'விஷஸ்ய விஷயாணாஞ்ச தூர

கரணத்ரயங்களாலும் செய்யவேண்டிய ஸாராம்ஸம்.

ணம் அவனுடைய ஸஹஜகாருண்யமே என்பது த்யோதிதம். 'அவ்விஷயத்திலும்' என்று பொதுவாய் அருளிச் செய்திருப்பது கைங்கர்யத்திற்குக் காரணமான கருணையைச் செய்கிறவர்களாகக் கீழ்ப் பாஸுரத்தில் உதாஹரிக்கப்பட்ட பகவானிடத்திலும், லக்ஷ்மியினிடத்திலும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. இப்படிப் பொதுவாக உத்தர க்ருத்யங்களை யருளிச்செய்து அவைகளை விசேஷித்து நிரூபிக்கில் க்ரந்தம்விஸ்தரிக்குமென்றுகொண்டு அதின் ஸாராம்ஸத்தை யருளிச் செய்கிறார்— 'இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில்' என்றாரம்பித்து. கீழ்ச் சொல்லியபடி நடக்கும் உத்தர க்ருத்யத்தில் என்றபடி. 'மநோவாக்காயங்கள்' என்பதற்கு 'ஸரீரவாங்மநோபிர்யத் கர்ம ப்ராரபதே நர: । ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: ॥' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் இவைகளே ப்ரதானங்களாகவும், மற்றவைகள் உபலக்ஷணங்களாகவு மாகின்றன என்று தாத்பர்யம். வர்ஜநீயங்களிலும் - விடத்தக்கவைகளிலும்; இதை முதலி லருளிச்செய்திருப்பது அனுஷ்டானத்தைக் காட்டிலும் அபராதமில்லாமலிருப்பது மேல் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. பரிக்ராஹ்யங்களிலும் - அங்கீகரிக்கத்தக்கவைகளிலும். ஸாராம்ஸத்தைச் சொல்லுகிறோம் என்றருளிச்செய்யாமல் 'ஸாரமிருக்கும்படி' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் ஸ்வபுத்திபாலே ஒன்றைக்கல்பித்து ஸாரமென்று சொல்லவில்லை, ப்ரமாணங்களில் ஸாரமென்றேற்பட்டிருப்பதே நிரூபிக்கப்படுகிறது என்பது த்யோதிதம். விஷஸ்ய - விஷத்திற்கும், விஷயாணாஞ்ச - ஸப்தாதி விஷயங்களுக்கும்,

ஊத்ருஷ்டு ஊஷூ । உவஹுக்தம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்ம ரணாதபி॥' என்றும், 1 'ஆவி திகைக்க வைவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே வைராக்யத்தைக் குலையாமைக்காக மறக்க வேண்டுமவற்றில் ப்ரதானம் விஷயாஸ்வாதம். க்ருதக்நதை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுமவற்றில் ப்ரதானம் ஈச்வரன்செய்த ப்ரதமகடாக்ஷம் முதலான வுபகாரம். காருண்யங் குலையாமைக்காகச்

ஊத்ருஷ்டு - மிகவும் தூரமான, ஊஷூ - வ்யத்யாஸம் (இருக்கிறது), (எப்படி யென்னில்) விஷம், உவஹுக்தம்- ஸாப்பிடப்பட்டதாய்க் கொண்டு, ஹந்தி - கொல்லுகிறது, விஷயா: - விஷயங்கள், ஸ்மரணாதபி - நினைப்பது மாத்திரத்தினாலும் (கொல்லுகின்றன). ஆவி - மனது, திகைக்க - ப்ரமிக்கும்படி, ஐவர் - ஐந்து இந்திரியங்கள், குமைக்கும் - ஹிம்ஸிக்கும்படியான, தந்தாம் விஷயங்களைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கிற, பல சிற்றின்பம் - அனேகவிதங்களான இன்பங்களை, காட்டி - காண்பித்து அனுபவிக்கும்படி செய்து, பாவியேனை, படுப்பாயோ - ஹிம்ஸிப்பாயோ. குலையாமைக்காக- குறைந்து போகாமலிருப்பதற்காக. விஷயா ஸ்வாதம் - விஷயங்களில் ஆசை, அல்லது அனுபவமாகவுமாம். இத்தால் மனதால் பரிஹரிக்கவேண்டிய தருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. 'தோஷாநுஸந்தாநாத் ஸுக்ரவிரக்திர் வைராக்யம்' என்கிறபடியே அவைகளில் தோஷத்தை விசாரிப்பதற்காக அடிக்கடி நினைப்பதும் வைராக்யத்தைக் குலைத்துவிடும் என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். 'க்ருதக்நதை வாராமைக்காக' என்பதற்கு 'ப்ராயச்சித்தம் க்ருதக்நஸ்ய நாஸ்தி' என்று எல்லாப் பாபிகளையும் விட மேற்பட்டவனாகச் சொல்லப்படுகிற க்ருதக்நன் என்கிற தோஷம் வாராமலிருப்ப

1 திரு-6-9-9.

சொல்லா தொழிய வேண்டுமவற்றில் **ஆத்யம் ஸ்வோத்கர்ஷம்.** உபாயநிஷ்டையை மறவாமைக்காக 1 '**ஸதைவம் வக்தா**' என்கிறபடியே சொல்லவேண்டுமவற்றில் **ஆத்யம் த்வயம்.** உகந்து பணிகொள்ள வுரியனான வெம்பெருமான் திருவுள்ளமழலாமைக்காக **காரணத்ரயத்தாலும்** 2 'செய்யாதனசெய்யோம்'

தற்காக என்று தாத்பர்யம். **முதலான**-ஜ்ஞாநோபதேஶம் முதலியவைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் க்ருதக்னனாவான் என்று தாத்பர்யம். **ஸ்வோத்கர்ஷம்** - தன்னுடைய மேன்மை, அப்படித் தன்னை மேற்பட்டவனாகச்சொல்லிக் கொண்டால் பகவானுடைய க்ருபைக்குக் காரணமாகிய தீநநாக இருக்கையாகிற கார்பண்யம் போய்விடும் என்று தாத்பர்யம். இந்தக் கார்பண்யாநுஸந்தானமில்லாவிடில் உபாயாந்தராந்வயமும் ஏற்படுமென்று கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **ஏவம்** - கீழ் வ்யாக்யானம் செய்தபடியே அர்த்தாநுஸந்தானத்துடன், **ஸதா** - எப்பொழுதும், **வக்தா** - சொல்லிக்கொண்டிருப்பவனாய். உபாயநிஷ்டை குறைந்துவிட்டால் கீழதிகாரத்தில் '**ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநம் ஸாஹஸிகவைஷயிகாதிப்ரபவநதாஸ**' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஆநந்தம் குறைந்துவிடும், உபாயாந்தரஸ்பர்ஶமும் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். **பணிகொள்ள உரியனான** - (நம்முடைய) கைங்கர்யத்தை அங்கீகரிக்கத்தகுந்தவனான. **அழலாமைக்காக** - அழன்றுபோகாமைக்காக, அழலுகை - கோபித்துக் கொள்ளுதல், அதாவது பகவானுடைய திருவுள்ளங் கலங்காமைக்காக.

இவ்விடத்தில் கீழே உத்தேஶித்தபடி ஶரீரத்தினாலே விடவேண்டியவைகளிலும் செய்யவேண்டியவைகளிலும் ஸாராம்ஶத்தை யருளிச் செய்யவேண்டி யிருக்க '**காரணத்ரயத்தாலும்**' என்றருளிச் செய்திருப்பது பாகவத கைங்கர்யம் முதலியவைகள் மனதில் எண்ணாமல் ஶரீரத்தினால் மாத்திரம் செய்யமுடியாதாகையினாலும், வாயினால் அபசாராதிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தால் ஶரீரத்தால் செய்வது நிஷ்ப்ர

---

1 ஶர-கத். 2 திருப்-2.

என்னுமவற்றில் ப்ரயோஜநம் ப்ரஹ்மவிதபசாரம். பாகவதாபசாரம் வற்றுதல் வரையிடுதல் செய்யாமைக்காக கரணத்ரயத்தாலும் கர்தவ்யங்களில் ப்ரயோஜநம் ஸர்வகைங்கர்யத்திலெல்லை நிலமாய் சாஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான ஆசார்யாதி பாகவதகைங்கர்யமும். ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான விவ்வுத்தரக்ருத்யமும் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஸது ப்ரதிபாதகங்களான ப்ரதேசங்களிலே யதாவஸேயம்.

யோஜனமாகையினுலும், கரணத்ரயமும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற தாத்பர்யத்தினுல். செய்யாதன - பெரியோர்களினுல் அனுஷ்டிக்கப்படாத கார்யத்தை, அன்றிக்கே செய்யத்தகாத கார்யத்தை, அதாவது பாகவதாபசாரத்தை என்றபடி, செய்யோம் -செய்யமாட்டோம். 'ப்ரஹ்மவித்துக்க'ளாவது ஸதாசார்ய ஸமாஸ்ரயணத்தினுல் தத்வஜ்ஞான முடையவர்களாய் முமுக்ஷுக்களானவர்கள். இத்தால் ப்ருஹ்மவிதபசாரம் பகவானுடைய நிக்ரஹத்துக்குக் காரணமாகையினுல் இது ஸகலவிதமான அநர்த்தங்களுக்கும் காரணமாகும் என்பது த்யோதிதம். வற்றுதல்- மிகுதியில்லாமல் நசித்து விடுதல், வரையிடுதல் - அளவிடப் பட்டதாகுதல், அதாவது குறைந்துவிடுதல். த்ரிகரணங்களாலும் பாகவத கைங்கர்யம் செய்யாவிடில் புருஷார்த்தம் நாசமடையும், ஏதாவது ஒரு கரணத்தினுல் மாத்திரம் செய்தால் அது குறைந்துவிடும் என்றபடி. எல்லைநிலம் - ஓரத்தில் (கடைசியில்) இருக்கும் நிலம். சாஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான - (வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களுக்கு அனுரூபமாக) சாஸ்திரங்களில் அனுமதி பண்ணப் பட்ட, இப்படிக்கில்லாவிடில் இது கைங்கர்யமாகாது. இந்த பாகவத கைங்கர்யத்திலும் ப்ரதானம் ஆசார்ய கைங்கர்யம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஆசார்யாதி' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'இவை இரண்டிலும் ப்ரயோஜநம் ஆசார்ய கைங்கர்யம்' என்கிற ஸ்ரீ ரஹஸ்யரத்னாவளி ஸ்ரீ ஸூக்தி இங்கு அனுஸந்தேயம். 'ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமான' என்றது ஹேது கர்ப்ப விசேஷணம்.

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி
மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்
தடைகின்றனர் வண்டுவரைக்
கண்ண னடைக்கலங்கொள்ளக்
கடன்கள் கழற்றிய நம்
பண்ணமருந் தமிழ்வேத
மறிந்தபகவர்களே. 22

இப்படிக் கீழருளிச் செய்த உத்தரக்ருத்யத்தைச் சில ப்ர பன்னர்கள் ப்ரத்யவாய பரிஹாராதிகளுக்காக அனுஷ்டித்த போதிலும் பகவானிடத்தில் நிரதிஶயமான ப்ரீதி விஶேஷத்தை உண்டாக்குகிற த்ரவிடவேதாந்த தாத்பர்யத்தை ஸதாசார்யானுக்ரஹத்தினால் யதாவத்தாக அறிந்த ப்ரபன்னோத்தமர்கள் முக்தர்களுடைய கைங்கர்யத்தைப்போலவே ப்ரீதி பூர்வகமாய் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்கிறார்—'விண்ணவர்' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **வண்** - விலக்ஷணமான, **துவரை** - த்வாரகாபட்டணத்தில் வஸிக்கிற, **கண்ணன்** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், **அடைக்கலங் கொள்ள** - நம்முடைய பரத்தை அங்கீகரித்துக்கொள்ளுவதினாலே, **கடன்கள்** - மூன்றுவிதமான கடன்களையும், **கழற்றிய** - நிவ்ருத்தி செய்தவரான, **நம** - நம்முடைய, **பண்** - கானம், **அமரும்** - அமர்ந்திருக்கிற, **தமிழ்வேதம்** - த்ரவிடவேதத்தை, அதாவது ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை, **அறிந்த** - ஸார்த்தமாக ஸதாசார்யர்களிடமிருந்து அறிந்தவர்களான, **பகவர்களே** - பகவானென்கிற ஶப்தத்திற்கு அர்த்தமானவர்களே, ஏகாரம் மற்றவர்களை விலக்குகிறது, **விண்ணவர்** - நித்யஸூரிகள், **வேண்டி** - ப்ரார்த்தித்து, **விலக்கின்றி** - ஒருவிதத் தடங்கலுமில்லாமல், **மேவும்** - ப்ரீதியுடன் செய்கிற, **அடிமையெல்லாம்** - கைங்கர்யங்களெல்லாவற்றையும், **மண்ணுலகத்தில்** - இந்தப் பூலோகத்தில், **மகிழ்ந்து** - ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய், **அடைகின்றனர்** - அடைகிறார்கள்.

'**வேண்டி**', '**அடைகின்றனர்**' என்பதினால் நித்யஸூரிகள் ப்ரார்த்தித்தடையும் கைங்கர்யங்களை இவர்கள் அப

த்னமாய் அடைகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகையினாலல்லவோ இவர்களை 'விண்ணுளாரிலும் சீரியர்' என்கிறது. '**எல்லாம்**' என்பதினால் ஸர்வவித கைங்கர்யஸித்தி சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் ப்ரத்யவாய பரிஹாரத்திற்காக உத்தர க்ருத்யத்தை யனுஷ்டிக்கும் ஸாதாரண ப்ரபன்னர்கள் அதற்குக் காரணங்களான நித்யநைமித்திகாதிகளை மாத்திரம்செய்வார்கள், இந்த ப்ரபன்னோத்தமர்கள் ப்ரீதி ப்ரேரிதர்களாய்ச் செய்கிறபடியினாலே அஶேஷ கைங்கர்யத்திலும் அந்வயிக்கிறார்கள் என்பது ஸூசிதம். '**மண்ணுலகத்தில்**' என்பதற்கு இதற்கு விபரீதமாய் அஜ்ஞாநாதிகளுக்குக் காரணமாகையினாலே இருள் தருமாஞாலமாகிற இந்த லோகத்திலேயே என்றர்த்தம். சத்ருக்களில்லாத நிலத்தில் அநுபவிப்பவர்களைக் காட்டிலும் சத்ருக்களிருக்கும்பொழுதே அவர்களை அப்ரயோஜகர்களாக்கி அடிமை செய்கிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள். ஆகையால் 'வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே' என்று ஸூரிகளாலும் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். 'தீர்த்தனுக்கற்ற' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் ஆறாயிரப்படியில் 'திருவாறன் விளையே ஆஸ்ரயமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான வென்னுடைய பாபத்தைப் போக்குகையாலே பவித்ரம், அதில் நின்றருளின வெம்பெருமான் அதிலும் பவித்ரம், அவனை ஆராதித்த திருவாய்மொழிகள் இவை வல்லாரவை வற்றிலும் பவித்ரதமரென்று ஸம்ஸாரிகள் ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் ஆஸ்ரயிகளுக்குச் சொல்லுவர்' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். '**மகிழ்ந்து**' என்பதற்கு 'நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித:' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ப்ரத்யவாய பரிஹாரத்தை உத்தேசிக்காமல் கேவலம் ப்ரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிறார்கள், அது அநுஷங்காத் ஸித்தம் என்று தாத்பர்யம். '**அடைகின்றனர்**' என்பதற்கு கோல்விழுக்காட்டாலே இவர்களுக்கு அவை அமைந்து கிடைக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது 'பரமாத்மனை சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே', 'பாவளரும் தமிழ்ப்பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்றிவை முதலியவைகளிற்படியே அங்கும் செய்வதையே இங்கும் ஸ்வபாவ ஸித்தமாக்கி

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய் ஸித்திக்கின்றன என்றுதாத்பர்யம். இப்படி லோகாந்தரத்தில் கிடைக்கும் கைங்கர்யங்கள் இந்தத் தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகிறார்—'**வண்டுவரை**' என்றாரம்பித்து. '**வண்டுவரை**' இத்யாதியினால் த்வாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அஸம்பாவிதங்களான ஸுதர்மா என்கிற தேவேந்திர ஸபையையும், குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்றத் திக்பாலகர்களுடைய ஸர்வைஶ்வர்யங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படிசெய்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு இவர்களுக்கு முக்தைஶ்வர்யத்தைக் கொடுப்பது ஆஶ்சர்யமல்லவே என்று தாத்பர்யம். '**கண்ணன்**' என்பதற்கு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸகல விதத்தாலும் நிர்வாஹகன் என்று தாத்பர்யம். '**அடைக்கலம் கோள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய**' என்பதற்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய பரிக்ரஹத்தினு லுண்டான ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது, இவன் நம்முடைய பரத்தை ஸ்வீகரிக்கவே தேவதை முதலியவர்கள் தாங்களே கடன் சீட்டைக் கிழித்துவிட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். '**நம்**' என்பது '**தமிழ்வேதம்**' என்பதோடும், '**பகவர்கள்**' என்பதோடும் அந்வயிக்கிறது. '**நம் தமிழ்வேதம்**' என்பதினால் ப்ரபன்னர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தத்துக்குக் காரணமாகையினாலே அஸாதாரணமாக அங்கீகரிக்கத் தக்கது என்று தாத்பர்யம். ஆகையினாலேயிறே ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளியில் '[illegible]' என்றும், '[illegible]' என்றுமிவர் தம்மாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது 'அறியக் கற்றுவல்லார் வைஷ்ணவராழ் கடல் ஞாலத்துள்ளே' என்கிற நம்மாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியின் தாத்பர்யார்த்தம். இங்கு '[illegible]' என்பது ப்ரபன்னனாகிய வேஷம். அன்றிக்கே 'நம்' என்பதற்கு '[illegible]' என்கிறபடியே குருகையில் வந்து கொ

प्राणायितव्रताः प्राप्तुं पश्यामः प्रियास्वस्सत्त्वनिधिम्
सम्भृतसंसारज्वलनज्वालासन्तापशीतलपाणे
प्रपद्यमानसङ्कल्पैः प्रहर्षं वसिष्यामस्तैः
प्रास्यन्संसारोदधिघोरप्रास्तारनस्ससैः कृतैः

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे
उत्तरकृत्याधिकारः षड्विंशः.

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ழுப்படக்கிய குலபதியாகிய ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடியினுல் தமக்குள்ள ஆதரம் காண்பிக்கப்பட்ட தாகவுமாம். அன் றிக்கே 'தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே' என் கிறபடியே தம்மளவில் உண்டான உபகாராதிஶயத்தினுலருளிச் செய்கிருராகவுமாம். '**பண்ணமரும்**' என்பதினுல் '**ஶாஸ்த்ர நிஷ்டா நிஶாஸ்த நிஹஜிரெ**' என்கிறபடியே கானங்கள் தாங்கள் நன்மையைப் பெறுவதற்காக இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் தாங்களே வந்தமர்ந்தமை சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே கானங்கள் நம் மால் அமைக்கப்பட்டதன்றியே தாங்களே இவைகளில் வந்து புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். '**வாசோ மெயெவ ஶயாரம்**' இத்யாதிகள் இங்கனுஸந்தேயம். '**தமிழ் வேதம்**' என்பதினுல் ஸர்வாதிகாரத்வமும், எளிதில் அர்த்தத் தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தன்மையும், தமிழ் என்னும் பதத் திற்கு இனிமை என்றர்த்தமாகையினுல் இனிமையும் சொல் லப்படுகிறது. '**வேதமறிந்த**' என்பதற்கு ஸ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகை யில் வேத ஶப்தத்திற்கு வேதார்த்தத்தில் லக்ஷணை என்றருளிச் செய்திருக்கிற ந்யாயமாக இங்கும் வேதார்த்தங்களை அறிந்த என்றர்த்தம். '**பகவர்**' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூ

களைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், பக்தி, வைராக்யம், முதலிய கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவர்க ளாகையினாலே '[illegible]' என்றிவை முதலிய இடங்களிற்போலே ஔபசாரிகமாகச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே இவர்களையே பகவான் என்று அபேதமாகச் சொல்லி ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கிறதாகவுமாம்.

இப்படிப்பட்ட ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான கைங்கர்யம் இந்த த்ரமிட வேதாந்த வித்துக்களான ப்ரபன்னோத்தமர்களுக்கு மாத்திரம் வருவதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— '[illegible]' என்றாரம்பித்து.

[ப - ரை.] [illegible] - பத்னியானவள், [illegible] - (தனக்கு)பின்புறத்தில், [illegible]-வந்திருக்கிற, [illegible]-பர்த்தாவைப்போல, [illegible]-ஸ்ரியஃபதியாய் தங்களுக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானை, [illegible] - தன்னுடன் சேர்ந்தவனாக, [illegible] - அடிக்கடி, [illegible] - விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிற (துடைக்கப்பட்டிருக்கிற), [illegible] - பெரிதான, அதாவது ப்ரபாவத்தினாலும் (ஆகாரத்தினாலும்) என்றபடி, [illegible] - திருமந்திரமாகிய, [illegible] - ஸ்படிகமணி மயமான கண்ணாடியில், [illegible] - தர்ஸநஸமாகாரமாக அநுஸந்தானம் செய்து (பார்த்து), [illegible] - ப்ரபத்தியையே தனமாகவுடையவர்களான, அதாவது புருஷார்த்தங்களுக்குக் காரணமாகவுடையவர்களான என்றபடி, [illegible] - பூர்வர்கள், [illegible]-பரவிக் கொண்டிருக்கிற (அடிக்கடி விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற), [illegible]-அதிகமான, [illegible] - வாஸனையையுடைய (ஸந்தோஷத்தையுடைய), [illegible]-மலர்ந்திருக்கிற, [illegible] புஷ்பங்களுக்கு, [illegible] - ஸத்ருஸங்களான, [illegible]—கைங்கர்யங்களின் வரிசைகளினால், [illegible] - அநுபவிக்கிறார்கள்.

'[illegible]' என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தினால் தினந்தோறும் தன்னை யலங்கரித்துப் பகவானை மனதில் மானஸ ப்ரத்யக்ஷத்தினாலே சேர்த்துக் கண்ணாடியில் கண்டு ஆநந்தத்தை யனுபவித்துத் தான் சூடிக்களைந்த மாலைகளை அவனுக்கு ஸமர்ப்

பித்த ஆண்டாளின் வ்ருத்தாந்தம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. அதை இங்கு உதாஹரணமா யெடுத்ததினால் 'போக்தும் தவ ப்ரியதமம் பவதீவ கோதே பக்திம் நிஜாம் ப்ரணயபாவநயா க்ருணந்த:। உச்சாவசைர்விரஹஸங்கமஜைருதந்தை: ஶ்ருங்காரயந்தி ஹ்ருதயம் குரவஸ்த்வதீயா:॥' என்றிவர் தாமே ஸ்ரீகோதாஸ்துதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவ்வாண்டாளைப்போலே தாங்களுமனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய ஆழ்வார்கள் இவ்விடத்தில் 'ஸக்தா:' என்னப்படுகிறார்கள். பகவதனுபவத்திலே ஸக்தையையுடையவர்களாகையினாலே அவர்களை 'ஸக்தா:' என்கிறது. இங்கு 'ப்ரணயிநம்', 'ப்ரியம்' என்கிற பதங்களினாலே 'அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம்। தேநேயம் ஸ ச தர்மாத்மா முஹூர்தமபி ஜீவதி॥' என்கிறபடியே ஒருவர்க்கொருவருள்ள ப்ரேமாதிஶயம் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது 'ப்ரணயிநம்' என்றது ப்ரியையின் விஶ்வாஸத்துக்குப் பாத்திரபூதரென்றபடி. அன்றிக்கே 'ப்ரணயிநம்' என்று பர்த்தாவின் விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி 'ப்ரியா' என்று அதற்குக்காரணத்தைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். 'ராமஸ்யாபி ப்ரியா பார்யா தாரா: பித்ருக்ருதா இதி। குணாத்ரூபகுணாச்சாபி ப்ரீதிர்பூயோऽப்யவர்தத॥' என்கிறபடியே இவள் ப்ரியையான படியினாலே விஶ்வாஸம் மேல் மேல் வளர்ந்து வருகிறது என்று தாத்பர்யம். இது அவன் ஸந்நிஹிதனு யல்லாதபோதும் அவனைத் தன்னுடன் சேர்த்தனுபவிப்பதற்கும், அவனும் இவளை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவனாய் இவளுடைய அநுமதியின்றிக்கே அருகில் வந்து நிற்பதற்கும் காரணம். 'ஸவ்யஸ்திதம்' என்பதற்குப் பர்த்தா எதிரில் நின்றால் தன்னையும் அவனையும் சேர்த்தனுபவிக்க முடியாதாகையினாலே அவன் பின்னாலே வந்து நிற்கும்பொழுது இருவரையும் சேர்த்துக் கண்ணாடியில் அனுபவித்தாள் என்று தாத்பர்யம். 'உஷதி' என்பதற்கு இவ்விருவர்களின் ஸௌந்தர்யங்களில் கொஞ்சங்கூட குறையாமல் பார்ப்பதற்குத் தகுந்த வைஶால்யத்தை யுடையது என்று தாத்பர்யம். திருமந்திரமும் ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஜ்ஞாதவ்யமான எல்லா ஆகாரங்களையும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகிறதென்று தாத்

பர்யம். '[Grantha]' என்பதினால் அழுக்கில்லாமல் அடிக்கடி துடைக்கப்பட்டிருப்பதினாலே ஸ்பஷ்டமாகப் பார்ப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது, மந்திரத்தை அடிக்கடி அநுஸந்தானம் செய்வதினாலே ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பதைப்போல விஸதமாய்த் தெரிவிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். '[Grantha]' என்பதற்கு திருமந்திரத்தில் பாரார்த்ய பாரதந்த்ர்யங்கள் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடியினாலேதான் ஸ்திரீ ப்ராயனென்பதும், அவன் ஸ்வதந்திரனாய் ஸேஷியாயிருப்பதினால் அவன் பர்த்ரு ஸ்தானீயன் என்பதும், இருவரும் சேர்ந்து நிற்கிற நிலையும், அதில் பத்னீஸ்தானீயமான ஜீவாத்மா முன்பும், பர்த்தாவாகிய ஶ்ரிய:பதி பின்பும் நிற்கிற நிலையும், இருவரும் அநுபாவ்யராகும் ப்ரகாரமும் ப்ரணவ நாராயண ஶப்தங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன என்று தாத்பர்யம். '[Grantha]' என்பதினால் திருமந்திரமே ஶ்லாக்யம், அதினால் ப்ரகாஶம் செய்யப்படும் அர்த்தம் இன்னும் ஶ்லாக்யம் என்பது த்யோதிதம். '[Grantha]' என்கிறபடியினால் 'நித்யஸூரிகள் இருக்கிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலிருக்கும் '[Grantha]' என்று சொல்லப்படுகிற நித்ய ஸூரிகளின் அவதாரம் என்பது த்யோதிதம். அன்றிக்கே '[Grantha]' என்று சேர்த்து யோஜித்து ப்ரபத்தியைத் தங்களுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயமாக அநுஷ்டித்து க்ருத க்ருத்யர்களானபடியினாலே கேவல போகார்த்தமாகத் திருமந்திரம் முதலியவைகளின் அர்த்தாநுஸந்தானம், நித்ய நைமித்திகாதி கர்மங்கள் முதலியவைகளைச் செய்கிறீர்கள் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே ப்ரபத்தியைச் செய்தபோதிலும் இவர்களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்கிற பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலே இங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய் என்று தாத்பர்யம். '[Grantha]' என்பதற்கு வெளுத்த நிறமுள்ள மல்லிகை, முல்லை முதலிய புஷ்பங்கள், அன்றிக்கே, ஶாஸ்திராநுமதங்களாய் பரிஶுத்தங்களான என்று தாத்பர்யம். இங்கு கேவல தேவதாந்தர ஶப்தங்களும் காம்ய பலங்களும் நிறைந்திராமல் '[Grantha]' என்கிறபடியே முழுமையும் ஸாரமாயிருக்கிற என்றர்த்தம். நித்யநைமித்திகங்களைச் செய்யுமிடத்தில் பலம்முதலியவைகளில் ஸங்கமில்லாமல் என்று தாத்பர்யம். '[Grantha]

[illegible]' என்பதற்கு புஷ்பங்களுக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமான வாஸனை யன்றிக்கே '[illegible]' என்று சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளுடைய கேஶஸ்பர்ஶத்தினாலே அந்தப் புஷ்பங்களுக்கு விஶேஷவாஸனை யுண்டானாப்போலே மிக்க சீர்த்தொண்டர்களான பரமைகாந்திகளால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களுக்கு விஶேஷமான பரிமளம் உண்டாகிறதென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஆழ்வார்கள் அந்தப் பகவானை யனுபவித்து அந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமல் 'யானே இருந்தமிழ் நன்மாலையிணையடிக்கே சொன்னேன்', 'செய்யசுடராழியா னடிக்கேசூட்டினேன் சொன்மாலை', 'தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்', 'எம்பிரானார்க்கு என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேனே' என்றருளிச்செய்திருப்பதினாலும், இதை யனுஸரித்து இவர்தாமும் 'செய்யதமிழ் மாலைகள்' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியினாலும் ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள் இங்கு 'ஸூக்தை:' என்று சொல்லப்படுகின்றன. இந்தப்பக்ஷத்தில் '[illegible]' என்றும், '[illegible]' என்கிற ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ர ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படி உபநிஷத்துக்களுக்கும் ஔபநிஷதபுருஷனுக்கும் ஆமோதத்தைக் கொடுப்பதாகவன்றோ இதன் வாஸனை யிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 'ப்ரஸந்ந' என்பதினால் இன்னும் அது ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டமா யிருக்கும்படி சொல்லப்படுகிறது. 'ஸ்மேர' என்பதினால் இந்தப் புஷ்பங்கள் அப்பொழுது தான் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற தஶை சொல்லப் படுகிறது. ஸ்ரீ ஸூக்திகள் பக்ஷத்தில் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் புதிதைப்போலப் போக்யதமமாய் 'கேட்டாரார் வானவர்கள்', 'செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே' என்கிறபடியே கேட்டுப் போதும் என்கிற எண்ணம் உண்டாகாதிருக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஸூக்தை:' என்பது நித்ய நைமித்திக

கர்மங்களைக் குறிக்கிறதாகவுமாம். இத்தால் ஆழ்வார்கள் பகவானைத் தம்முடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளினால் அவ்விதம் அனுபவித்திருக்கிறபடியினால் அந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ஸார்த்தமாக அனுஸந்தானம் செய்யும் ப்ரபன்னோத்தமர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட அனுபவ விசேஷம் உண்டாகிறதென்று கீழ்ப் பாட்டில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகிறது. '[illegible]மான [illegible]முதக்கடலிலே [illegible] [illegible]மில்லாதபடி [illegible] [illegible]யாலே [illegible] [illegible]ரான இருவரும் நிற்கிறநிலையைக்கண்டு [illegible]களோடொக்க [illegible]யாம்' என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங்க்ரஹத்தில் அருளிச் செய்திருப்பதும் இந்த ஶ்லோகத்தின் ஸங்க்ரஹம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
உத்தரக்ருத்யாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்கர்யத்துக்குக் காரணம்—பகவத் ப்ரீதி விசேஷம்—பகவத் ப்ரீதிக்கு த்வாரம்—பரமைகாந்தி தர்மத்திற்கு அனுகுணமா யிருக்கை—பரஸ்பர சேஷ சேஷிபாவம்—புருஷார்த்த காஷ்டையின் ப்ர யோஜனம்.]

ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமித்வாத் ஸ்வபஹுமதி பாத்ரேஷு நியதம்
ச்ரிய: காந்தோ தேவஸ் ஸ்வமநு விநியுங்க்தே விவிததா ।
யதாம்நாதாப்ராயம் யதிபதிமுகைர் வோ ஹிததியாம்
ததா ந: கைங்கர்யம் த்விஜதயிதபர்யந்த ஸஹவஸ் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படிப் பகவத் கைங்கர்யம் பாகவத கைங்கர்ய பர்யந்த மாக இருக்க வேண்டுமென்று கீழருளிச்செய்த வர்த்தத்தை இந்த அதிகாரத்தில் ப்ரமாணோபபத்திகளைக் கொண்டு ஸ்தாபிக் கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளு கிறார்—' **ஸ்வதந்த்ர** ' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **ஸ:** - அந்த, **ச்ரிய: காந்த:**-லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவா கிய, **தேவ:** - பகவான், **ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமித்வாத்** - ஸ்வதந்திர னும் ஸ்வாமியாயு மிருக்கிறபடியினால், **விவிததா** - சேதனா சேதன வஸ்துக்களை; **ஸ்வபஹுமதி பாத்ரேஷு** - தன் னுடைய பஹுமானத்திற்குப் பாத்திரர்களான பாகவதர்க ளிடங்களில், அதாவது அவர்களுடைய கைங்கர்யங்களில், **நியதம்** - எப்பொழுது மிருப்பதாக, **விநியுங்க்தேவநு** - உபயோகப் படுத்துகிறானல்லவா, இது ப்ரமாணங்களில் ப்ர ஸித்தமென்று திருவுள்ளம், **யதிபதி முகை:** - ஸ்ரீபாஷ்ய காரரை ப்ரதானமாகவுடைய நம் மாசார்யர்களினால், **யதா**

ந்யாயாச்ரயம் - லோகத்தையும் வேதத்தையும் அனுஸரித்து, ஸுசிக்ஷிததியாம் - ஶிக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, ந: - நமக்கு, தத: - ஆகையினால், கைங்கர்யம் - பகவத் கைங்கர்யமானது, தச்சேஷத்வகாஷ்டம் - அந்தப் பகவானுடைய பக்ஷமான பாத்திரமான பாகவதர்கள் வரையிலாக, ஸமபவத் - ஆயிற்று.

'ஸ்வத்வ' என்பதினால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஶக்தியுடையவன் என்பதும், 'ஸ்வாமி' என்பதினால் அப்படி உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பாத்தியதை உடையவனென்பதும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வாமியா யிருந்தாலும் ப்ரதந்திரனா யிருந்தால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம். 'ஸ்வஸுஹ்ருதி' என்பதினால் 'ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்', 'ஸச மம ப்ரிய:' இத்யாதிகளிற்படியே தனக்கு மிகவும் ப்ரியர்களான பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதைத் தன்னிடத்தில் செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பாவிக்கிறான் என்பதேற்பட்டது. இத்தால் எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் ஶேஷபூதங்களாயிருக்கப் பாகவதர்களுக்கு மாத்திரம் ஶேஷ பூதனாவதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. 'நியதம்' என்பதினால் பகவத் கைங்கர்யம் எப்படி ஸ்வரூபமுள்ள வரையில் செய்ய வேண்டியதோ அப்படியே இதுவும் யாவதாத்மபாவி என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஶ்ரிய: காந்தோ தேவ:' என்பதினால் 'லக்ஷ்மீ கூட இருப்பதினால் அவன் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான லீலைகளை அனுபவிக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதியிலும், 'யஸ்யாவீக்ஷ்ய முகம் ததிங்கித பராதீநோ விதத்தேகிலம்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுவதைப்போலே அந்தப் பிராட்டியின் ஸந்தோஷத்திற்காக அவளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஶரணமடைந்த நமக்கும் இப்படிப் புருஷார்த்தத்தை ஸங்கல்பிக்கிறான் என்பது த்யோதிதம். அப்படியே 'பிரான்' என்று அவனுடைய உபகாரத்தை முதலில் அருளிச்செய்து, அதின் உத்க்ருஷ்டதசை 'அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'வரோ' என்பது ப்ரஸித்தியைக் காட்டுகிறது. இப்படி அவன் விநியோகித்தானென்பது அவனுடைய ஆஜ்ஞைகளாகிற ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில்

இங்கு ஹமவகூவெசுஜ்ஜய௰த்தை ஹாமவதவெகெ
ய௰வயஒஜமாகச் சொல்லுகைக்கடி யென்னெனி

பாகவத கைங்கர்யத்துக்குக் காரணம்.

னில்:— 'வாமதாதிஶய யாவெதஜவெ யாவாவெஓ யசு வெவ யஸூஹ்ஸாவஃ ஸஶெஷஃ வாஶெஷீ' என்று

'ஆசார்யனை தேவதையாக எண்ணிக்கொண்டவனுயிரு' என்று த்தமுள்ள வாக்யத்திலும், 'ஓவஷிவாவாய௰ ேவாஷீக என்றிவை முதலியவைகளாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'யஶ னூாக' என்பதற்கு லோகத்தில் ராஜாக்கள் தங்க ளுடைய வேலைக்காரர்களையும் பூஷணுதிகளையும் ராஜ்யத் திற்காகவும், பிள்ளை முதலியவர்களுக்காகவும் உபயோகிக் கக் காண்கிறோமல்லவா என்று தாத்பர்யம். வேதத்திலும் 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமர்ப் பிக்கிறார்கள்' என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸ்ம்ருதியிலும் 'தஸாக ஓஷகூகாஸ்வ வ௰ஜநீயா விஶெஷதஃ' என்றும் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம். 'யதிவதிஃவெவஃ' என் கிற இடத்தில் 'ஃவ' என்பதற்கு அவரை முக்யமாகவுடைய என்றர்த்தம். இங்கு 'வத்ஸாஸம்யதிநாம ஹுணஷ்ய வாணா கஸ்வாஷகொஷிமயொ ஸம்வஶெஷநவஸிஷயொ ந விஷவாநுயநூா ஷயாநூாஷ மாவஷ' என்கிறபடியே ஸ்ரீஆளவந்தார் ப்ரப்ருதிக ளான பூர்வாசார்யர்களும், ஆச்சான், பிள்ளான், முதலிய பின் புள்ள ஆசார்யர்களும், உடையவருடைய ஸம்பந்தத்தினுலே பெருமை யடைந்தார்கள் என்பது த்யோதிதம். இவ்வர்த்தமே யதிராஜ ஸப்ததியில் 'யதிராஜெந நிவஷநாயகஸ்ரீஃ ஓஹ ஷாவம்கிஷாயஷிஃ' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஞஷிதயியாம' என்பதற்கு ஶேஷ ஶேஷிகளுடைய லக்ஷ ணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தறிவித்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் 'ததஃ' என்பதற்கு இப்படிப் பகவான் விநியோகித்தபடியின லும், அதை ஶாஸ்திரங்களையும் யுக்திகளையும் கொண்டு பூர்வா சாரியர்கள் நமக்குத் தெரிவித்திருப்பதினுலும் என்றர்த்தம்.

'என்னெனில்' என்பதற்கு ஶேஷித்வம் பகவானை குறித்து ஏற்பட்டபோதிலும் அது கைங்கர்ய பர்யந்தம் என் பதே ஸித்திக்காமலிருக்க, பாகவத பர்யந்தம் என்பது எப்படி

வெஷாய-ஃ ஸம் ரூஹத்திலே யருளிச்செய்தபடியே ஸவெஃரூாஊனப்பற்ற ஶேஷஹூதஞனவிவ னதிஶ யாயாநம் பண்ணப்ஹூாவன். அவ்வதிஶயந்தான் வஸ்ஶக்தியை யநுரோயித்து வரவேணும். ஆனால் ஜீவனுக்கு வாஊனப்பற்ற ஶஷூமான வதிஶயமெ தென்று பார்த்தவிடத்தில் ஶரீரஞவாதி உவத்தாலே யதிஶயாயாநம் பண்ணுகை யிவனுக்கு மவித்துக்கும் பொதுவாயிருந்தது. இவன் ஶேஷிக்கு விஶேஷித்

ஸித்திக்கும் என்று தாத்பர்யம். வாரதாதிஶய - ஶேஷியி னிடத்தில் உண்டாகும் அதிஶயத்தை, ஆயாநெவயா - பண்ணவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், உபாதெயகவெவ - அங்கீகரிக்கத்தகுந்ததாயிருக்கையே, யஸ்ூ-எந்த வஸ்துவுக்கு, ஸ்ரூவம்-ஸ்வருபமோ, ஸ:-அது, ஶேஷ:-ஶேஷன், வா: ஶேஷீ-இந்த அதிஶயத்தை அடைகிறவனுய் முதலில் பரன் என்று சொல்லப்பட்டவன் ஶேஷீ, அதாவது அயலானுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தனக்கு முக்யமான ப்ரயோஜனமாகவுடை யவன் எவனே அவன் ஶேஷன், அந்த ப்ரயோஜனத்தை யடை கிறவன் ஶேஷீ. இச்சை இங்கு ஶேஷிக்கு மிருக்கலாம், ஶேஷ னுக்கு மிருக்கலாம், இவ்விருவர்க்கு மிருக்கலாம். வஸ்திரம் முத லிய வஸ்துக்கள் அதிஶயம் பண்ணுமிடத்தில் ஶேஷியின் இச்சை, ராஜாவினுடைய வேலைக்காரன் வேலை செய்யும்பொழுது இருவருடைய இச்சை, ரதாதிகளுக்கு காம்அலங்காரம்செய்யும் பொழுது ஶேஷனுடைய இச்சை. 'ஹூாவன்' என்பதற்குளதா வது ஒரு அதிஶயத்தைச் செய்யாவிடில் ஶேஷத்வ ஸ்வரூபமே நிற்காது என்று தாத்பர்யம். சேதன சேதன வஸ் துக்கள் பகவானுக்கு ஶேஷபூத மென்பது பொதுவாகையினால் அசேதனம் கைங்கர்யம் செய்யாமலிருப்பதுபோல் சேதனனு மிருக்கட்டுமே யென்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—'அவ்வதிஶயா யாநா' என்றாரம்பித்து. வஸ்ஶக்தியை யநுரோயித்து- அந்தந்த வஸ்துக்களின் ஸாமர்த்தியத்தை யனுஸரித்து. ஆனல்- ஆகையினால், ஶரீரஞவாதிஉவத்தாலே-பகவானுக்குச் ஶரீரமா யிருந்து அதினாலே பகவானுக்கு ஶரீரத்வமாகிற அதிஶயத்தைச் செய்கை. 'பொதுவாயிருந்தது' என்பதினால் பகவான் இவ

துப்பண்ணு மதிஶயம் சைதந்யத்தாலே யிரு
கும். அதிலிவன் ஶாஸ்த்ரவிரோதமாக வர்த்திக்கும்
போது ஶாஸிதாவாய் உணர்ந்தன வீஶ்வரனுக்கு
லீலாரஸாநுத்தை யுண்டாக்கி யம்ஶத்தாலே
யதிஶயாதாயகனும். ஶாஸ்த்ராநுகுணமாக வர்த்திக்
கும்போது 1 'ஸாதுகாரிஷு தேஷ்வேஷ துஷ்யதி ஷ்க்ருதேஷ
ந தஷ்யதேஸௌ ஸர்வஶரீரீ' என்கிறபடியே யீஶ்வர
னுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி யவனுடைய ஸ்வ
தாயதாதிகுணங்கள் குமரிராதபடி யம்ஶத்தாலே

னுக்கு அறியும் ஶக்தியைக் கொடுத்திருக்க அசேதனத்தைப்
போலிவன் செய்வது யுக்தமல்ல என்பது த்யோதிதம். இதற்
குக் காரணம் காட்டி யருளுகிறார்—'இவன்' என்றாரம்பித்து.
விஶேஷித்து - அசேதனங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய்.
சைதந்யத்தாலே - ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகக்கொண்
டதின் வழியாக. அதுவும் முமுக்ஷுக்களில்லாத எல்லாச் சேத
னர்களுக்கும் பொதுவாகையினாலே கைங்கர்ய ரூபமாகாது
என்று கொண்டருளிச் செய்கிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து.
ஶாஸிதா - (ஶாஸ்திர முகத்தாலே) நியமனம் செய்யுமவன்.
'லீலாரஸாநுத்தை' என்பதினால் லீலா ரஸத்திற்கு மாத்
திரம் காரணமான அதிஶயாதாகம் பண்ணும் அதிகாரீ நாஸ்தி
கர்கள் என்பது ஸூசிதம். ஶாஸ்த்ராநுகுணமாக - கர்மங்
களை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்திரங்களை அனுஸரித்து. ஸர்வஶ
ரீரீ - எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடைய, அஸௌ - இந்தப்
பரம புருஷன், ஸாதுகாரி - நல்ல கார்யம் செய்யும்பொழுது,
துஷ்யதி-ஸந்தோஷிக்கிறான், துஷ்க்ருதேஷு-கெட்டகார்யங்
களைச் செய்யும்பொழுது, ந துஷ்யதே - ஸந்தோஷப்படுகிற
தில்லை. ஸந்தோஷத்தை - அந்தந்த வைதிக கர்மங்களைச்
செய்து அந்தந்த பலங்களைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமான
ப்ரீதி விஶேஷத்தை. 'குமரி' ஶப்தம் காருண்யத்தைக் குறிக்
கிறது. குமரிராதபடி-வ்யர்த்தமாகாதபடி. ஏதே - 'ஸாதுகாரி'
என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த, ஸர்வேஷாம்-எல்லா

---

1 பார-ஶா-199-25.

1 'உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே' என்றவன்தானே கொண்டாடும்படி யதிஶயாதாயகனும். அப்படியே நித்யரும் முக்தரும் ஶ்ரீஶ்வரஸந்நிதாநத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்துப்பண்ணுகிற கைங்கர்யங்களாலே 2 'ஸர்வஷட் யிஷ்யாமி ஸநாயஜீவிதஃ' என்கிறபடியே போக விஶேஷத்தை யுத்பாதித் தம்முடைவத்தாலே யதிஶயாதாயகராவர்கள். இப்ப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞத்தாலே ஶ்ரீஶ்வரஸந்நிதாநத்தை யறிந்து கைங்கர்யம் பண்ணுகிற க்ருதக்ருத்யனுக்கும் ஸமாநம். இவற்றில் ஶாஸ்த்ரவிதானங்களாலே ஶ்ரீஶ்வர னுக்கு ஶ்ரீமாநஸநாதநத்தை யுண்டாக்கும்போது தனக்கநர்யவ்யவஸிதமாயிருக்கும். ஸம்ஸாரத்தையில் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் முக்தத்தையில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலு ஶ்ரீஶ்வரஸந்நிதாநத்தைக்கண்டு தத்நுபவமாகவதிருக்கும்போது ஸர்வேஶ்வர னுடைய ஶ்ரீமாநிஷ்டாநுஷ்டாநத்துடனே யாநுஷங்கிகமாகத்தனக்கும் ஸர்வ

ரும், உதாராஃ-உதாரர்கள். இது மோக்ஷம்தவிர மற்ற ப்ரயோஜனங்களை விரும்புகிறவர்களைக் குறிக்கிறது. ஸநாயஜீவிதஃ-நாதனோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற ப்ராணனை உடையவனாய்க்கொண்டு, ஸர்வஷட்யிஷ்யாமி-(எப்பொழுதும் கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு) ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகிறேன். போகவிஶேஷத்தை-போகம் மாத்திரத்தை. இப்ப்ரகாரம்-இப்படி போகத்தை உண்டாக்கி அதிஶயாதாநம் பண்ணும் விதம். 'போகமாவது ஒருபலத்திற்குக் காரணமாயல்லாமல் கேவலம் ப்ரீதிவிஶேஷம். இப்படி எல்லா அதிகாரிகளும் அதிஶயாதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க இவன் பண்ணுமதுமாத்திரம் கைங்கர்யமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபிக்கருளுகிறார்—' இவற்றில் ' என்றாரம்பித்து. அநர்யவ்யவஸிதமாயிருக்கும் - நரகம் முதலியவைகளில் முடிவு பெறுவதாயிருக்கும். போகம் - ஶப்தம் போகத்தைக் குறிக்கிறது. ஆநுஷங்கிகமாக - தான் அதை ப்ரதானமாக

1 கீதை-7-18. 2 அஹிர்புத்ந்ய-46.

ஸிசதவாஞாஷாயஂமுண்டாம். ஆனபின்பு வெசக ஞனவிவன் ஸாஜிவஒவஂகமாகவொரு ஷூவரதி பண்ணும்போது தன் வாஞாஷாயமு மாஙாஷஜிக மாகவாகிலும் புகிரவேண்டியதா லதுவரும்போது ஶாஸ்ராஹிஷூயவிஶெஷமடியாக வரவேண்டுகை யால் அதுக்காக வீஸ்ராஹிஷூயத்தை யாராய்ந்த

பகவத்ப்ரீதி விஶேஷம். விடத்தில் ஹாமவத ஒகெ ஜயமவனுக்கு ஸவத்திலு மஸிசதமாயிருந்தது. இவ்வயத்தில் 1 ‘ஆராயநாநாம ஸவெஷாஂ விஷ்ணோ ராராயநம வரம் | தஸ்மா வரதரம வெரக்தம தகீயாராயநம வரம்॥’, 2 ‘ஒஒ கஹக்தெஷு ஹ்ரீதிரஹ்யிகாஹவெத் | தஸ்மா கஹக்தாஶவ ஒஜநீயா விஶெஷதஃ|’, 3 ‘ஒ கஜநவாஸ்தூ வஒஜயாஞா

ப்ரார்த்திக்காமலிருக்க. ‘புகுரவேண்டியதால்’ என்பதினுல் இப்படி இல்லாவிடில் ஶாஸ்திராதிகளுக்கு விரோதமாகும், இவனும் ப்ரவ்ருத்திக்க மாட்டான் என்பது த்யோதிதம். அது - ஆனுஷங்கிகமாக வரும் புருஷார்த்தம். ஈஹிஷூய விஶெஷமடியாக - அபிப்பிராயப்படி நடப்பதினுல் உண்டாகிய ப்ரீதியினுல், ஸவத்திலும் - எல்லா அபிமதங்களேப் பார்க்கிலும். ஸவெஷாம - எல்லா, ஆராயநாநாம - ஆராதனங்களேக் காட்டிலும், விஷ்ணோஃ - பகவானுடைய, ஆராயநம், வரம் - மேலானது, தஸ்மாத் - அதைக் காட்டிலும், வரம் - உத்க்ருஷ்டமான, தகீயாராயநம - பாகவதர்களின் ஆராதனம், வரதரம - மிகவும் உயர்ந்ததாக, ஷூரக்தம - சொல்லப்பட்டது. ஒத்ஹக்தெஷு - என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் பக்தி செய்பவர்களிடத்தில், ஹ்ரீதிஃ-ப்ரீதியானது, ஒஒ-எனக்கு, அஹ்யிகா-மிகவும் அதிகமாக, ஹவெத்-உண்டாகும், தஸ்மாத்-ஆகையினுல், ஒஹக்தகாஃ-என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் பக்திசெய்யுமவர்கள், விஶெஷதஃ - விஶேஷித்து, வஒஜநீயாஃ - பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். ஒத்ஹக்தஜநவாஸ்தூ -

1 பாத்மோ-29-81. 2 பார-ஆஶ்-106-23. 3 கருட-பு-219-6-9

𑌚𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 । 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 । 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥',1 '𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯

என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் ப்ரீதி, **𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍** - (அயலாரால் செய்யப்படுகிற என்னுடைய) ஆராதனத்தில், **𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍** - ஸந்தோஷம், **𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇** - என்னுடைய கதையைக் கேட்பதில், **𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃**, (அப்படிக் கதையைக் கேட்கும் பொழுது) **𑌸𑍍𑌵𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾**-குரல், கண், ஶரீரம், இவைகளின் விகாரங்கள், அதாவது தழதழத்திருப்பது, ஜலம் பெருகுவது, மயிர் கூச்சலையுடைத்தா யிருக்கைமுதலியவைகள், **𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍**-தானே, **𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇** - (என்னை) ஆராதனம் செய்வதில், **𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃**-ப்ரயத்நனம் செய்வது, **𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇**-என் விஷயத்தில், **𑌦𑌮𑍍𑌭𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍**-டம்பத்தை விட்டுவிடுவது, **𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍**-எப்பொழுதும், **𑌮𑌮** - என்னைப்பற்றிய, **𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌮𑍍** - த்யானம், **𑌮𑌾𑌮𑍍**-என்னை, **𑌨𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿** - இதர ப்ரயோஜனங்களுக்குக் காரணமாகப் பாவிக்கிறதில்லை, (என்கிற) **𑌯𑌤𑍍** - எதுவோ (அதுவும்), **𑌏𑌷𑌾**- இப்படிப்பட்ட, **𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌾** - எட்டு விதங்களான அடையாளங்களையுடைய, **𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃** - பக்தியானது, **𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍** - எந்த **𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌽𑌪𑌿** - ம்லேச்சனிடத்திலும், **𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇** - இருக்கிறதோ, **𑌸𑌃** - அவன், **𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃** - ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டன், **𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃** - த்யானம் செய்பவன், **𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍** - வித்யாஸம்பத்தையுடையவன், **𑌸𑌃** - அவன், **𑌯𑌤𑌿𑌃** - ஸந்யாஸீ, **𑌸 𑌚** - அவனே, **𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃**, **𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈** - அவன் பொருட்டு, **𑌦𑍇𑌯𑌮𑍍** - கொடுக்கத்தக்கது, **𑌤𑌤𑌃** - அவனிடத்திலிருந்து, **𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍** - க்ரஹிக்கத்தகுந்தது, **𑌸 𑌚** - அவன், **𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍍** - என்னைப்போல, **𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃** - பூஜிக்கத்தகுந்தவன். இங்கு கொடுப்பதும் வாங்குவதும் வித்யையைப் பற்றியது என்றறியத்தக்கது என்று மேலே இக்ரந்தத்திலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **𑌯𑍇** -

1 பா॰ ஆஶ்-104-91.

தேவதாபக்தா யே மத்பக்தஜநப்ரியா: | மாமேவ ஶரணம் ப்ராப்தாஸ்தே மத்பக்தா: ப்ரகீர்த்திதா:||', 1 'தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: | ப்ரணாமம் யே குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம:||,' 2'தமாஶ்ரயஸ்யாஶ்ரயணாத்தஸ்ய தஸ்ய ச தஸ்ய ச | ஸம்ஸேவநாந்நரா லோகே பரிமுச்யந்தே ஸர்வபாதகை:||' இத்யாதி ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தால் ராஜாவுக்கு ராஜகுமாரரோபலாலநம் போலே பாகவதாபேக்ஷையும் பகவானுக்கபிமதமா யிருக்கையால் ஶேஷவ்ருத்தனான இவன்செய்யும் கிஞ்சித்காரங்களில் பாகவதாபேக்ஷையும் ப்ரதாநமாயிற்று. இவ்விட

எவர்கள், அந்ய தேவதா பக்தா: - இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி இல்லாதவர்களாயும், மத்பக்தஜநப்ரியா: - என்னுடைய பக்தர்களை ப்ரியமாகவுமுடையவர்களோ, மாமேவ-என்னையே, ஶரணம் ப்ராப்தா: - ஶரணமாக அடைந்தவர்களோ, தே-அவர்களும், மத்பக்தா: - என்னுடைய பக்தர்களாக, ப்ரகீர்த்திதா: - சொல்லப்படுகிறார்கள். தஸ்ய - அந்த, யஜ்ஞவராஹஸ்ய - யஜ்ஞஸ்வரூபியாய் ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்த, அமிததேஜஸ: - அளவிடப்படாத தேஜஸ்ஸையுடைய, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவுக்கு, ப்ரணாமம் - நமஸ்காரத்தை, யே - எவர்கள், குர்வந்தி - செய்கிறார்களோ, தேஷாமபி - அவர்களையும், நமோ நம: - அடிக்கடி ஸேவிக்கிறேன். தமாஶ்ரயஸ்ய - அந்தப் பகவானை ஆஶ்ரயித்திருப்பவர்களை, ஆஶ்ரயணாத் - ஆஶ்ரயிப்பதினாலும், தஸ்ய - அந்தப் பாகவதனை யாஶ்ரயித்தவனுடையவும், தஸ்ய ச - அவனுடையவும், தஸ்ய ச - அவனுடையவும், ஆஶ்ரயணாத் – ஆஶ்ரயிப்பதினாலும், ஸம்ஸேவநாத் - ஸேவிப்பதினாலும், லோகே – இந்த லோகத்தில், நரா: - மனிதர்கள், ஸர்வபாதகை: - எல்லாப் பாதகங்களினாலும், அதாவது பாதகங்களிலிருந்தும், பரிமுச்யந்தே - பரிஶுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள். பகவானைத் தவிர வேறொருவரையும் ஆராதிக்கக் கூடாதென்கிற ஶாஸ்

---

1 பார-ஶா-46-130. 2 காருட - பு.

த்தில் தகவித்துக்கு ப்ரமாண ஸரணியைப் பார்த்

பகவத்ப்ரீதிக்கு த்வாரம்.

தால் 1 'யே யஜந்தி பித௄ந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஸநாந்। ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீமான் பாகவத ஸரீரனாய்க்கொண்டு ஆராத்யனாகிறானும். 2 'ஸச மம ப்ரிய:' என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன் விஷயத்தில் ஸ்ரீதிவார ஞானி ப்ராகாரியினுடைய நினைவைப்பார்த்தால் 3 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்கிறபடியே பாகவத கைங்கர்யத்தை பகவான் தன்னாராதனமாக பக்கலிலே பண்ணினதாக வுகக்கும்.

திரார்த்தத்திற்கு இப்பாகவதாஸ்ரயணம் விரோதிக்கவில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. **ப்ரமாணஸரணியை** - ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வழியை, அதாவது ஸேஷத்வ லக்ஷணத்தைக் கீழ்ச் சொல்லியபடி விமர்ஸம் செய்யாமல் ஸாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதை யோசிக்குமிடத்தில். '**ஸரீரனாய்க்கொண்டு**' என்பதினால் நேரில் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினால் அத்வாரகமாகவும் ஆராத்யனாகிறான் என்பது த்யோதிதம். அக்னீந்திராதி ஸப்தங்களைச் சொல்லி யனுஷ்டிக்கிற நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைப்போலே பாகவத கைங்கர்யம் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவதாராதனமென்னில் ஸத்வாரகமான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேயென்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'**ஸச**' என்றாரம்பித்து. **ஸச** - அந்தஜ்ஞானியும், **மம** - எனக்கு, **ப்ரிய:** - இஷ்டன். **ஜ்ஞாநீது** - ஜ்ஞானியோவெனில், **மே** - எனக்கு, **ஆத்மைவ** - ஆத்மாவாகவே, அதாவது ஆத்மாவைப்போலு ப்ரீதி விஷயனாக என்றபடி, **மதம்**- அபிப்ராயம். இத்தால் நேரில் பகவானை ஆராதனம் செய்வதைவிட பாகவதர்கள் வழியாக ஆராதனம் செய்வது பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரம் என்பது சொல்லப்பட்டதாகிறது. **பண்ணினதாக** - செய்ததைப்போல. இப்படிக் கேவலம் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்துப் பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தால் பாகவதர்களுடைய

---

1 482-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 கீதை-7-17. 3 கீதை 7-18.

இப்படி சேஷித்வமென்கிற வளவே யன்று, சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தந்தான் ஸத்வாரகமாகவுமுண்டாகையால் கைங்கர்யமும் ஸத்வாரகமாகவும் ப்ராப்தம். அதெங்ஙனே யென்னில்:—

நித்யம் ஶ்ரியா ஸமேதஸ்ய பக்தைராத்மவதஸ் ஸதா ।
ஸஹஸத்வாரகஞ்ச ஸ்யாச்சேஷித்வம் பராத்மந: ॥

ப்ரீதி நமக்கு உத்தேஶ்ய மில்லாமையினால் அது பகவத் கைங்கர்ய மாகுமே ஒழிய பாகவத கைங்கர்ய மாகாதே என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. என்கிற வளவே யன்று - என்பது மாத்திரமில்லை. **ஸத்வாரகம்** - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையது. கைங்கர்யத்திற்குக் காரணமான ஶேஷத்வம் ஸத்வாரகம் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'அது' என்றாரம்பித்து. **நித்யம்** - எப்பொழுதும், **ஶ்ரியா** - லக்ஷ்மியுடன், **ஸமேதஸ்ய** - கூடிக்கொண்டிருப்பவனும், **பக்தை:** - பாகவதர்களால், **ஆத்மவத:** - அந்தர்யாமியையுடையவனு மிருக்கிற, **பராத்மந:** - பரமாத்மாவுக்கு, **சேஷித்வம்** - நமக்கு ஶேஷியாயிருக்கை, **ஸதா** - எப்பொழுதும், **ஸஹ** - அந்த லக்ஷ்மியுடனும், **ஸத்வாரகம்** - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையதாகவும், **ஸ்யாத்** - இருக்கும். லக்ஷ்மியோடு கூடினவனாகையாலே '**ஸஹசேஷித்வம்**', பக்தர்களைத் தனக்கு அந்தர்யாமியாகவுடையவனாகையினாலே '**ஸத்வாரகசேஷித்வம்**' என்று பிரித்து அறியத்தக்கது. இந்த ஶ்லோகத்தில் '**பராத்மந:**' என்பதினால் '**பர: ஆத்மா யஸ்மாத்**' (எவனைவிட உயர்ந்த ஆத்மா இல்லையோ அப்படிப்பட்டவன் பரமாத்மா)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே பகவானுக்கு வேறு அந்தர்யாமி இல்லை என்று ப்ரமாணங்களி லேற்பட்ட அர்த்தத்தை அனுவதித்துக்கொண்டு, '**பக்தைராத்மவத:**' என்றுசொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பாகவதர்கள் அந்தர்யாமிகள் என்றுசொல்லில் ப்ரமாண விருத்தமாகையினாலே பக்தர்களைத் தனக்கு அந்தர்யாமியாகவுடைத்தாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றர்த்தம் சொல்லவேண்டும். ஸர்வஜ்ஞனாய், ப்ரமம் முதலியவைக ளில்லாத ஈஶ்வரன் இப்படிப்ரமாணவிருத்தமாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கை

ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸ்வச்சந்தனான ராஜா தான் பூண்ட வாபரணத்தையுமிட்ட மாலையையு மடியார்களுடையவு மானை குதிரைகளுடையவுங் கழுத்திலே யிடுமாப் போலே 1 'அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன்' என்றும், 2 'நாரதோஹமநுப்ராப்த: த்வத்ரூபநிரீக்ஷணகௌதூஹலாத் । ப்ரபவோ பாகவதா: மாத்ருஶாம் ஸததம் த்விஜ ॥' என்றும், 3 'மற்றுமோர் தெய்வமுள தென்றிருப்பாரோ டுற்றிலே னுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை' யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருக்நாழ்வான் தந்த்ராதிகளடியாக பாகவதவிஷயப்ரீ

அஸம்பாவிதமாகையினால் அதற்கும்தாத்பர்யம்பாகவதர்களுக்கு ப்ரீதியைக்கொடுக்கக் கூடிய கார்யத்தைத் தன்னிடத்தில் நேரில் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்தைவிட அதிக ப்ரியமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று 'ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம்' இத்யாதி ப்ரமாணங்களினால் ஏற்படுகிறபடியினால் பாகவத ப்ரீதியும் லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரீதியைப்போல உத்தேஶ்யம் என்று தாத்பர்யம். இங்கு லக்ஷ்மியை யெடுத்தது த்ருஷ்டாந்தம். லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரீதியை ப்ரமாண பலத்தினால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாப்போலே இதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தாத்பர்யம். இதற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம் காட்டி யருளுகிறார்—'ஸ்வதந்த்ர' என்றாரம்பித்து. ஸ்வச்சந்த - தன்னிஷ்டப் பிரகாரம். இட்ட-அயலாரால் தனக்குப் போடப்பட்ட. 'இடுமாப்போலே' என்பதற்கு மேலே 'பாகவதவிஷயப்ரியோபாஸநத்தையாலே' என்பதோடன்வயம். அடியார்க்கு - தன்னுடைய தாஸர்களுக்கு; என்னை - தனக்கு ஶேஷபூதனான என்னை, ஆட்படுத்த - தாஸபூதனாகச் செய்த, விமலன் - பரிசுத்த ஸ்வபாவத்தை யுடையவன். நாரத: அஹம் - நாரதனாகிய நான், த்வத்ரூபநிரீக்ஷணகௌதூஹலாத்-உன்னைப் பார்ப்பதில் உண்டாகிய குதூஹலத்தினால், அநுப்ராப்த: - இங்கு வந்தேன், த்விஜ - ஓ! ப்ராம்மணரே, மாத்ருஶாம் - என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, ஸததம் - எப்பொழுதும், பாகவதா: - பாகவதர்கள் ப்ரபவ: - ப்ரபுக்

1 அமலனா-1. 2 பாத்மோ-81-52. 3 305-ம் பக்கம் பார்க்க.

யோக்யதையாலே பகவச்சேஷத்வம் தான் யாவதாத்மபாவியான கட்டளையிலே பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமாயிற்று. இங்கு பாகவதத்வமடியாக ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகவும் 1 'குணைர்தாஸ்யமுபாகத:' என்கிற ந்யாயத்தாலே குணஜ்ஞானமடியாக ஸ்வேச்சையாலும் வந்த பாகவத சேஷத்வம் 'பகவத்பக்தா:', 'தாஸபூதம்' என்கிற விரண்டு பதத்தாலும்

கள். யாவதாத்மபாவியான கட்டளையிலே - ஆத்மஸ்வரூபம் உள்ளவரையில் இருக்கும் ப்ரகாரமாகவே, அதாவது பகவச் சேஷத்வமே கீழ்நிரூபித்த ந்யாயத்தினாலே பாகவத சேஷத்வம் வரையிலாக வளர்ந்திருக்கிறபடியினால் பகவச் சேஷத்வ மிருக்கும் வரையில் பாகவத சேஷத்வமும் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம். கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் 'தாஸபூதா:' என்பதினால் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பாகவத சேஷத்வம் உண்டென்பது எப்படி என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இங்கு' என்றாரம்பித்து. பாகவதத்வமடியாக - பாகவதனா யிருப்பதைக் காரணமாகவுடையதாய், ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகவும் - பகவானுக்குத் தான் வசப்பட்டிருப்பதினாலும், அதாவது ஒருவன் பாகவதனாகில் மற்ற வஸ்துக்களெல்லாம் பகவானுக்கு இஷ்டப்படி விநியோகித்துக்கொள்ள வேண்டியவைகளாகையினால் அந்தப் பாகவதனுக்கு சேஷமாகிறது என்று ஒவ்வொரு வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தினாலேயே ஏற்பட்ட பாகவத சேஷத்வம் என்றபடி. குணை: - குணங்களினால், தாஸ்யம் - தாஸனாயிருக்கையை, உபாகத: - அடைந்தேன். குணஜ்ஞானமடியாக - பாகவதர்களின் குணங்களைத் தான் தெரிந்துகொள்ளுவதைக் காரணமாகக் கொண்டு, ஸ்வேச்சையாலும் - தன்னிஷ்டத்தினாலும், அப்படிக் குணாதிகமானவர்களிடத்தில் தானே சேஷபூதனா யிருக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம். 'பகவத்பக்தா:' என்பதினால் அவர்களுடைய பாகவதத்வமே காரணமாக ஏற்பட்ட ஸ்வரூப ப்ரயுக்த சேஷத்வமும், 'தாஸபூதம்' என்கிற பதத்தினால் அவர்களின் குணத்தை யறிந்த

1 ராமா - கிஷ் - 4-12.

ஸூசிதம். இப்பாகவத சேஷத்வம் க்ரயம் செல்லும்படியை [1] **'பேசுவாரடியார்க ளெந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே' என்று கல்பஸூத்ரவ்யாக்யாதாக்களான பெரியாழ்வா ரருளிச்செய்தார். இது நமஶ்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தத்தை யதாநுஸந்தித்தால் இச்சேஷத்வம் ஸாதாரணமாகவு மஸாதாரணமாகவும் நின்ற நிலையிலே சேஷவ்ருத்தியான கைங்கர்யமும் நிற்கும். ஆகையால் தன் சக்திக்கநுரூபமாக பகவத் கைங்கர்யத்தினுடைய ஸாக்ஷாத்கார**

தன்னைப் போன்றவர்கள் என்பதினால் ஸ்வேச்சையாகவந்த பாகவத சேஷத்வமும் ஏற்படுகிறது. இந்த சேஷத்வம் அந்தப் பாகவதர்களுக்கு இஷ்ட விநியோக பர்யந்தமாகுமென்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**இப்பாகவதசேஷத்வம்**' என்றாரம்பித்து. **க்ரயம் செல்லும்படியை** - க்ரயம் பண்ணினாலும் அது செல்லும்படி நிற்கும் ப்ரகாரத்தை. **பேசுவார்** - (பகவானுடைய திருநாமங்களை) சொல்லுகிற, **அடியார்** - தாஸர்கள், **எந்தம்மை** - எம்மை, **விற்கவும்** - க்ரயம் பண்ணவும், **பெறுவார்கள்** - ஸமர்த்தராவார்கள். '**கல்பஸூத்ர**' இத்யாதியினால் யாகங்களின் அங்காங்கிகளையும் ஸோமக்ரயம் முதலியவைகளையும் விசாரிக்கிற கல்ப ஸூத்திரத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்தவராகையினாலே அங்காங்கிகள், சேஷ சேஷிகள், இவைகளின் ஸ்வரூபங்களையும், க்ரய விக்ரயங்களின் ஸ்வரூபங்களையும் தான் நன்றாயறிந்த இவர் பாகவத சேஷத்வம் க்ரயம் பண்ணக்கூடிய யோக்யதை யுடையது என்று அருளிச்செய்திருப்பதினால் இப்பாசுரம் ப்ரமாணதமம் என்பது த்யோதிதம். '**தாத்பர்யம்**' என்பதில் நமஸ்ஸப்தம் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பகவானுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹனா யிருக்கும்படி நமஸ்ஸப்தத்தில் தாத்பர்யத்திலே வெளிப்படுகிறதென்று திருவுள்ளம். இது திருமந்திரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. **பகவத்கைங்கர்யத்தினுடைய** - பகவானுக்குக் கிங்கரனா யிருக்கும் தன்

1 பெ-தி-4-4-10.

விவரஜியான வாராஷாய-த்திலெல்லே நிலத்தைத
தரிசுதூறு விடாதொழியப் ஹூாதும். இது

பரமைகாந்தி தர்மத்திற்கு அநுகுணமாயிருக்கை. 'ஹதா ஹரதாமணவ வ', 'ஆவோ விஷோ ரா

மையினுடைய, அதாவது தாஸத்வத்தினுடைய, ஸாஃாகா ரம் - ப்ரயோஜனமான கைங்கர்யம். தரிசு தூறுவிடாதொழிய- பாழாய்ப் போகும்படி விடாமல். கோடி நிலத்தைத் தரிசுவிட்டால் அதில் அயலார்கள் ஆக்ரமித்து விடுவார்களாகையினால் அதின் பலம் கிடைக்காமல் போய்விடுவதைப்போல இவனுடைய புருஷார்த்தம் குறைந்துவிடும் என்று தாத்பர்யம். இப்படியாகில் பதிவ்ரதா ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேண்டு மென்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்? அதற்குஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில், இதர தேவதைகளையும் சேர்த்து ஆராதனம் செய்வது விருத்தமென்று அடிக்கடி சொல்லி யிருப்பதும், இதர தேவதைகளின் ஆராதனங்களாகிய வர்ணாஸ்ரம தர்மங்கள் அவஸ்யம் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகிறதே என்று பகவானை ப்ரும்மா கேட்க, கர்மங்களின் நடுவில் அந்தந்தக் கர்மங்களின் அதிகாரிகளுக்கு இதர தேவதைகளை ஆராதிப்பதினால் தோஷமில்லை, அவைகள் பரதேவதைகளல்ல, பகவானே எல்லாருக்கும் பரதேவதை என்கிற நிஸ்சய மிருக்கிறபடியினாலும், அந்தப் பகவானுடைய ஆஸ்ரிதர்களென்று அவர்களைப் பூஜைசெய்வதினாலும், இதுபதிவ்ரதாஸ்திரீகளுக்குப்பர்த்தா இருக்கும்பொழுதும், இல்லாதபொழுதும் பர்த்தாவினுடையவேலைக்காரர்களை உபசரிப்பதினால் தோஷமில்லாததைப் போலவும், என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹதா:- பர்த்தாவிற்கும், ஹரதாமணவ-பர்த்தாவின்வேலைக்காரர்களுக்கும். இவ்விடத்தில்இதுவர்ணாஸ்ரமதர்மங்களின்நடுவில்ஆவஸ்யகமாய் நேரிடக்கூடியவைகளாயும் பகவானுக்கு ஸரீரபூதர்களென்கிற அநுஸந்தானத்துடன் செய்கிறபடியினாலும் தேவதாந்தர ஆராதனத்தில் தோஷமில்லை என்பதற்கு ப்ரமாணம். மற்ற ஸமயங்களிலும் பாகவதர்கள் ஸேவ்யர்கள் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஆவ:' என்றாரம்பித்து. விஷோ: - பகவானுடைய, வரிகர: - பரிகரமான து, ஆவ: - ஆப்தல்

வஸ்து த்விதா ஸ்ம்ருத: । நித்யோ ஸேவ்யோ ந சாநித்ய: கர்மவஶ்யோ முமுக்ஷுபி:॥' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிகளிற் சொன்ன ந்யாயத்தாலே பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீகள்போலே யிருக்கிற பாரதந்த்ர்யத்துக்கு மிகவுமுசிதமான பதிசித்தாநுவர்த்தநம். ஆகையால் ஹேத்வந்தரத்தாலன்றிக்கே ஸ்வநந்யாஸ சேஷத்வ ஜ்ஞாநமடியாக வருகையாலே யிவ்வந்ய சேஷத்வம் விருத்தமன்று. இப்பாகவத சேஷத்வம் ஸ்வாபாவிகமோ, ஔபாதிகமோ வென்னில்? கர்மாத்ய

என்றும், அநாப்த: - அநாப்தன் என்றும், த்விதா - இரண்டு விதமாக, ஸ்ம்ருத: - சொல்லப்பட்டது, முமுக்ஷுபி: - மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களினல், நித்ய: - ஆப்தனென்று சொல்லப்பட்ட நித்ய முக்தர்களும், பாகவதர்களும், ஸேவ்ய: - ஸேவிக்கத் தக்கவர்கள், கர்மவஶ்ய: - கர்மத்திற்கு வஶப் பட்டிருப்பதினல், அநித்ய: - அநித்யனென்று சொல்லப்பட்ட மற்றொரு பரிஜனம், ந - (ஸேவிக்கத் தகுந்தவர்கள்) அல்ல. ஶாந்தர்களான பகவானுடைய பரிஜனங்களைப் பூஜை செய்வதினல் தோஷமில்லை என்று இங்கு சொல்லப்பட்டதாகிறது. பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீபோலே - பதிவ்ரதையான ஸ்திரீ பர்த்தாவைத் தவிர மற்றொரு புருஷனை நினையாம லிருப்பதைப்போல, பதிசித்தாநுவர்த்தநம் - பர்த்தாவினுடைய நினைவை அநுஸரித்து நடப்பது. ஹேத்வந்தரத்தால் - அர்த்தம், காமம், முதலிய இதர புருஷார்த்தங்களில் ஆசையாகிற காரணத்தினல். 'ஸ்வநந்யாஸ' இத்யாதி-தனக்கும் அந்தப் பாகவதர்களுக்கும் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். பாகவதர்களைப் பற்றி ஶேஷபூதங்க ளென்கிற ஜ்ஞானம் காரணமில்லாவிடில் அபாகவதர்களுக்கும் கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டிவரும், தான் ஶேஷபூதனென்கிற ஜ்ஞானமில்லாவிடில் கைங்கர்யமே அஸம்பாவிதமாகுமாகையினல். கர்மாத்யுபாதிகளற - கர்மம் முதலிய இதர காரணங்களில்லாமல். இத்தால் தேவதாந்தர ஶேஷத்வம் விலக்கப்படுகிறது. நித்யம் - எப்பொழுதும், அபிவாஞ்சித - ஆசைப்

வாயிகளாற 1 'நித்யாபிவாஞ்சித பரஸ்பர நீச ஹாவைஃ' என்கிறபடியேயாவதாதலாவியாய்க்கொண்டு ஸ்ருதிகளிலு மநுவதிப்ப தொன்றாகையாலே ஸ்வாபாவிகமென்னவுமாம். ஸமவகத்வ ஜ்ஞான விசேஷ நிபந்தனமாகையாலே ஔபாதிகமென்னவுமாம். இப்படியாகில் இருவருக்கும் ஸாமவகத்வமுண்டானு பரஸ்பர சேஷசேஷிபாவம். லொருவரைப் பற்ற வொருவர்க்கு சேஷத்வமும் சேஷித்வமும்வருகை விருத்தமன்றோவென்னில்? பரஸ்பரோபகார்யோபகாரகத்வாதிகளிற்போலேயிங்கும்விரோதமில்லை. கர்மகர்த்-

படப்பட்ட, பரஸ்பர - ஒருவர்க்கொருவருடைய, நீசஹாவைஃ - சேஷத்வத்தை யுடையவர்களான. இது முக்தர்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறதாகையினால் இந்தப் பாகவத சேஷத்வம் மோக்ஷத்திலும் அனுவர்த்திக்கிற தென்பது த்யோதிதம். ஸ்வாபாவிக மென்னவுமாம் - ஸ்வபாவத்தி லேற்பட்டதென்று சொல்லலாம். 'ஸமவக' இத்யாதிக்கு பகவானுக்குத் தானும் அவர்களும் சேஷபூதர்கள் என்கிற ஜ்ஞான விசேஷத்தினாலே உண்டாகிறபடியினால் என்றர்த்தம். அதாவது பொதுவாக ஒரு காரணத்திலுண்டாகிற தாகையினால் ஔபாதிகமென்றும், கர்மத்தினா லுண்டாகாமையினால் ஸ்வாபாவிகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். பரஸ்பர சேஷசேஷி பாவத்தில் கர்ம கர்த்ருத்வ வ்யபதேசங்களினால் விரோதம் வருமே என்கிற சங்கையைப் பரிஹரித் தருளுகிறார்—'இப்படியாகில்' என்றாரம்பித்து. 'சேஷித்வ'மாவது அதிசயத்தையடைகை. 'சேஷத்வ' மாவது அதிசயத்தைச் செய்கை, இவை இரண்டும் ஒரே வஸ்துவைப் பற்ற ஒருவனுக்கு இருக்கை அஸங்கதம், ஒரு காரியத்திலேயே ஒருவன் கர்த்தாவாயும் கர்மமாயு மிருக்க முடியாதல்லவா என்று சங்கையின் கருத்து. இதற்கு லௌகிக உதாஹரணத்தைக் கொண்டு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'பரஸ்பர' என்றாரம்பித்து. 'உபகார்யோபகாரகத்வ' மாவது அயலாரால் செய்யப்படும் உபகாரத்தை யடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரத்தைச் செய்வதும்.

1 வைகு - ஸ்த-77

வஸ்தையிலே க்ரியைக்கு ஶேஷியானவன் தானே கர்த்ருத்வாவஸ்தையிலே க்ரியைக்கு ஶேஷமாய் நில்லா நின்றான். அப்படியே ஸஹோபகாரம்பண்ணுமதிஶயங் களையுபஜீவியாதே யொருத்தருக்கொருத்த ரதிஶயா தாநம் பண்ணினால் அதிஶயாதாயகத்வ வேஷத்தாலே யிருவருக்கும் ஶேஷத்வமுண்டாய் அதிஶயத்துக் காரியமான வேஷத்தாலே யிருவருக்கும் ஶேஷித்வ

ஒருவனுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் அயலார் செய்கிற உபகாரத்தை அடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரம் செய்வதும் ஸம்ப விக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். அதாவது இருவர் சேர்ந்து ஒரு இடத்தில் தங்கியிருக்கும் பொழுது ஒருவன் பாகம் செய்ய, மற்றொருவன் பாகம் செய்கிறவனுடைய வஸ்திரங்களை துவைக் கிறதைப்போல என்று தாத்பர்யம். இதற்கு வைதிக த்ருஷ்டாந்த மருளிச் செய்கிறார் — '**பலகாமத்வாவஸ்தை**' யாவது அந்தக் கர்மங்களினா லுண்டாகும் பலத்தில் ஆசையுடை யனா யிருக்கை. அப்பொழுது இவனால் இச்சிக்கப்படுகிற பலத் திற்காக ஶாஸ்திரங்களில் அந்தக் கர்மம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதி னால் யஜமானன் ஶேஷியாய் கர்மம் ஶேஷமாகிறது. '**கர்த்ரு த்வாவஸ்தையிலே** - கர்மத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது கர்த் தாவா யிருக்கும் ஸமயத்திலே. அப்பொழுது கர்மம் ஶேஷியாய் இவன் ஶேஷபூத னாகிறான். ஆகாரபேத மிருக்கிறபடியினால், பரஸ்பர ஶேஷஶேஷிபாவம் விரோதிக்காது என்று அவைகளை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அப்படியே' என்றாரம்பித்து. **உபஜீவியா தே**-இதற்குப்பலமாக எதிர்பாராமல். அப்படிச் செய்தால் ஶேஷ னுடையகார்யமாகாது என்றுதாத்பர்யம். **அதிஶயாதாயகத்வ வேஷத்தாலே**-அதிஶயத்தைப் பண்ணுகிறவர்கள என்கிற வேஷ த்தாலே. இந்தக் கர்த்தாவையும் கர்மத்தையும் த்ருஷ்டாந்த மாகச் சொன்னது பரஸ்பர ஶேஷஶேஷிபாவத்திற்கு மாத்திரம்; கர்மத்தினாலுண்டாகிற ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பார்த்தே இவன் அதற்குக் கர்த்தாவாகிறபடியினால் அதை உபஜீவிக்கக் கூடா தென்கிற அம்சத்தில் இல்லை என்று தாத்பர்யம். இங்கு இப் படி இருவர்களையும் ஶேஷ ஶேஷிகளென்று சொன்னதற்கும் காரணம் பகவத் ஸங்கல்பமென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'இ

முண்டாகக் குறையில்லை. இப்படி யீஶ்வரேச்சையாலே
யிருவரும் பரஸ்பரம் அதிஶயாதாயகராக விநியோக்த்ரு
கையாலே யிருவருக்கும் பாகவதஶேஷத்வ ஸம்பந்
ப்ராமாணிகம். குணவஶீக்ருதனான தன் நினைவா
லே பகவத்விஷயத்திலும் பாகவத விஷயத்திலும்
வரும் தாஸத்வம் போகவர்த்தகமாய்க்கொண்டு தன
னேற்ற மாயிருக்கும். இவ்விடத்திலீஶ்வரன் ஸ்வா
ந்த்ர்ய ஸஹக்ருதையான தன்னிச்சையாலே பாகவத
க்கெல்லாம் ஶேஷித்வத்தை யுண்டாக்கும். இவர்கள
ச்சையையுங் கூட்டிக்கொண்டிவர்களுக்கு பாகவ

புருஷார்த்த காஷ்டையின் ப்ரயோஜனம்.

ஶேஷத்வத்தை யுண்டாக்கும். இப்படி ஸ்வாபிமத வி
யோகார்ஹராய்க் கொண்டு ஶேஷிகளாய் நிற்கை

படி' என்றாரம்பித்து. 'ஈஶ்வரேச்சையாலே' என்பதற்கு ஶேஷ
லக்ஷணத்தில் 'கதிஶயாதாநேச்சயா' என்று சொல்லப்பட்ட
இச்சை ஈஸ்வரனிடத்திலிருக்கிறது, அதாவது பகவத் ஸங்கல்ப
தினாலே இருவரும் ஶேஷ ஶேஷிகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டபடியி
னாலே இது ப்ராமாணிகம் என்று திருவுள்ளம். இதில் ஶேஷத்
வத்தில் விஶேஷத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'குணவஶீ
க்ருதனான' என்றாரம்பித்து. 'குண' மாவது ஶேஷிகளின்
குணம். **தன்னினைவு** - தன்னுடைய இச்சை. **போகவர்த்தக
மாய்**-ஸுகத்தை வ்ருத்தி செய்வதாய், கேவலம் பகவானுடை
ஸங்கல்பத்தினாலே மாத்திரமன்றிக்கே தானாசைப் பட்டுச் செய்
கிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில்-இப்படிப் பாக
வதர்கள் பரஸ்பரஶேஷஶேஷிகளாயிருக்குமிடத்தில். **ஸஹக்ரு
தையான** - சேர்ந்திருக்கிறதான. **உண்டாக்கும்** - பாகவதர்கள்
தாங்கள் ஶேஷிகளா யிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கமாட்டார்க
ளாகையினால் ஸ்வதந்த்ரரான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினா
லேயே இது உண்டாகிறது. '**இவர்கள்**' இத்யாதிக்குப் பாக
வதர்களுக்கு ஶேஷத்வத்தை யுண்டாக்கும்பொழுது அவர்க
ளுடைய தன்னனு ஸந்தானத்தாலே இவர்களும் ஶேஷத்வத்தை
இச்சிக்கிறார்களாகையினால் பகவானுடைய ஸங்கல்பமும் இவ

தன்னாலே யிருவரும் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள். ஸாஷீஷ்டமான ஸாமவதசேஷகவமு மதின்ஸயமான ஸாமவத கைஙகர்யமும் ஸிஜிக்கையா லிருவரும் வாரஷாயகாசெஷ பெற்றார்கள். இருவரையுமிப்படி வாஸ்வர சேஷசேஷிகளாக நியமித்து ரஸிக்கையாலே யீஸ்வரன் தன்னீஸ்வரகவமும் ஹோக்தரகவமும் பெற்றான். இப்ஹகாரத்தாலே தங்களுக்கு வந்த சேஷகவ சேஷிகவாதிகளெல்லா மீஸ்வர னுடைய ஹோக்தரகவத்துக்கு சேஷமென்று தெளிகையாலே யிருவர்க்குங் கோதற்ற வாரஷாயகாசெஷ யுண்டாகிறது. இப்படி நிஸ்ரிதாயராய் ஸாரவித்துக்களான கரதகரு

களுடைய இச்சையும் காரணமாகிறது என்று தாத்பர்யம். ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் - பரதந்த்ரரா யிருக்கும் தங்கள் ஸ்வரூபத்தைஅடைந்தார்கள், அதாவது பகவான் தன்னிஷ்டப்படி விநியோகித்துக் கொள்ளுவதினாலே அவனுடைய ஸங்கல்பத்தை யனுஸரித்து இருவரும் சேஷிகளாய் நிற்பதினால் தங்களுடைய ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். ஸாஷீஷ்டமான - (குணவான்களான பாகவதர்கள்விஷயத்தில்) தங்களால் இச்சிக்கப்பட்ட. இதுபுருஷார்த்த காஷ்டை பெற்றார்கள் என்பதற்குக் காரணம். தாங்களும் இச்சித்தபடியினாலே அது புருஷார்த்தமாகிறது. ரஸிக்கையாலே - தான் ப்ரீதியை யனுபவிப்பதினாலே. நியமனத்தினால் ஈஸ்வரத்வமும், ரஸிக்கையினால் போக்த்ருத்வமும் ஈஸ்வரனுக்கு உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம். ஆகையினால் இந்தப் பாகவத சேஷத்வத்திற்குப்ரதானபலி ஈஸ்வரன். ஹோக்தரகவத்துக்குசேஷம்-ஈஸ்வரன்தான் ப்ரீதியை யனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது. கோதற்ற - ஸ்வாதீன ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வாதி தோஷங்களில்லாத. ஸாரவித்துக்களான - (ஸிமுதிகாரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்ட காரத்ரயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கீகரிக்கவேண்டியதிலும்) ஸாராம்ஸமானதை யறிந்த. 'கரதகரு தருக்கு' இத்யாதிக்ரு ப்ரபத்திக்கு முன்பு பாகவத கைங்கர்யம் உபாயவிரோதி யாயத்தை நிவ்ருத்தி செய்துகொண்டு உபாயத்தர்க்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம். 'ஸார

தி௫ருக்கு ஸுவாராயாசியும் ஸுதிஸவெஜெயும் ஸுநூவெ
தாஷஸடுமும் ஸூதாயீ நஹொமமும் ஸூதாயடுஹொமமு
மாகிற பழுதில்லாத வாஸவெஸஹாதிகளுடைய ஆஹஸாஉ
மே யெப்போதும் ஷயமஹயொஜநமாக வவெகூண
யம்.

வேதமறிந்த பகவர் வியக்க விளங்கிய சீர்
நாதன் வகுத்த வகைபெறு நாமவனல்லடியார்க்
காதரமிக்க வடிமை யிசைந் தழியா மறைநூல்
நீதி நிறுத்த நிலைகுலையா வகை நின்றனமே. 23

வித்து' என்பதினால் இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவர்களுக்குப்
பாகவத கைங்கர்யம் ருசிக்காது என்பது த்யோதிதம். ஸுதி
ஸவெஜெ - ஸந்தேஹம் (விஶ்வாஸக்குறைவு). ஸூதாயீ நஹொ
மம் - தானனுபவிக்கிற ஸுகதுக்கங்கள் தனக்கு வஶப்பட்டவை
கள் என்கிற ப்ரமம். ஸூதாயடுஹொமம் - தன்னுடைய ப்ரயோ
ஜனத்திற்காக இவைகளை அனுபவிக்கிறேன் என்கிற ப்ரமம்
பழுது - தோஷம். 'ஆஹஸாஉமே' என்பதினால் அவர்களுக்கு
வேறு ஒன்றும் அபேக்ஷிதமில்லை என்பது த்யோதிதம்.

இப்படிப் பாகவத கைங்கர்யம். மாத்திரம் புருஷார்த்தமெ
ன்னில் புத்திர ஶிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழ்ந்தஜாதிகளுக்கும் பித்ரா
திகள் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற ஶங்கை
யைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'வேதமறிந்த' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **வேதமறிந்த**-வேதங்களின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொ
ண்டவர்ளான, அனுஷ்டான பர்யந்தம் அறிந்தவர்களான என்ற
படி, **பகவர்**-ஜ்ஞானாதி குணங்களாலே பரிபூர்ணரானவர்கள்,பாக
வதர்கள் என்றபடி, **வியக்க** - ஆஶ்சர்யப்படும்படி, **விளங்கிய** -
ப்ரகாஶித்துக் கொண்டிருக்கிற, **சீர்** - கல்யாண குணங்களை
யுடைய, **நாதன்** - நமக்கு நாதனான ஶ்ரிய:பதி, ஸ்வதந்திரனான
ஸ்வாமி என்றபடி, **வகுத்த**-(தன் ஸங்கல்பத்தினாலே)நம்மை விநி
யோகித்த, **வகை** - ப்ரகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஶேஷத்வ
த்தை, **பெறும்**-பெற்றிருக்கிற, **நாம்**, **அவன் நல்லடியார்க்கு**-அவனு
டைய தாஸர்களான பாகவதர்களுக்கு, இங்கு நன்மையாவது
கீழருளிச் செய்தபடி அபராதருசி முதலியவைக ளில்லாமலிரு

நாதே நஸ்த்ருணமந்யதந்யதபி வா
தந்நாடி நாடீகிநீ
நாலீகஸ்வர்க்ஷணீய ஸளாரஹதுர்வா
வாவா ந யாவாதுஷே |
ஶாஸா நாஜு ஶ்ருதிஹதுஷ்டி ஷ்டிரயியாம்
ஶாஸா ஜவிஸாந்திநாம்
உர்வேக்த்வஶ்யர் திநப்ரஹாத ஸதயா
ஸக்திம் ப்ரஸக்திம் உர்ஹார்: ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரஷ்ஷோடஶ:.

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

கை, ஆதரம் - ப்ரீதியினால், அவர்களுடைய குணஜ்ஞானத்தி
லுண்டான ப்ரீதி விசேஷத்தினால், மிக்க-உயர்ந்ததான, 'தன்
னற்றம்' என்று திரு அருளிச் செய்திருப்பது இத்தால் ஸங்க்
ஹீதம். 'வகைபெறு' மென்னுமளவாக ஸ்வரூப ப்ரயுக்தசேஷ
த்வமும், 'ஆதரம் மிக்க' என்னுமளவால் அவர்கள் குணங்களை
ந்தித்து அதின் மூலமாக உண்டாகும் சேஷத்வமும் ஸங்க்ர
ஹிக்கப்பட்டதாகிறது. அடிமை - கைங்கர்யத்தை, இசைந்து -
அங்கீகரித்து, அழியா - அழியாததான, நித்யமான என்றபடி,
மறைநூல் - வேதமாகிற சாஸ்திரத்திலே, நீதி நிறுத்த - ந்யா
யப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, அதாவது அந்தந்த வர்ணாச்ரமாதிக
ளுக்கு உசிதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட என்றபடி, நிலை - ஸ்திதி,
குலையாவகை - குலைந்து போகாமலிருக்கும்படி, நின்றனம் - நின்
றோம். அதாவது பாகவத கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமானாலும்
அந்தந்த வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி சாஸ்திரங்களில்
விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரமாகவே செய்யவேண்டும் என்று
தாத்பர்யம்.

'பழுதில்லாத பரமைகாந்திகளுடைய ப்ரஸாதமே யெ[...] போதும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக அபேக்ஷணீயம்' என்று கீழ்[...] தாம் நிஷ்கர்ஷித்த அர்த்தத்தை ஸ்வாநுஸந்தான முகத்தா[...] ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'நாதே ந:' என்றாரம்பித்து. அதி[...] தெளியாத மறைநிலங்களை தெளிவிக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தி[...] நம்மாழ்வார் பாகவத கைங்கர்யத்தின் பெருமையை ஸ்வாநுஸ[...] தானமாக வருளிச்செய்த 'நெடுமாற்கடிமை' என்கிற திருவாய[...] மொழியின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். அதி[...] இவ்வாழ்வார் தாமும் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ண சொன்மாலைகள்[...] சொன்னேன்' என்று திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தத்தை[...] பாகவத கைங்கர்யரூபமாகச் செய்தமையை யநுஸந்தித்திரு[...] பதினால் இதுவே திருவாய்மொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரா[...] த்தமென்பதும், இந்தப் பாகவத கைங்கர்யமாகிற பு[...] ஷார்த்தகாஷ்டை ஆழ்வார் முதலாக எல்லா பூர்வாசார்யர்க[...] ளாலும் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்[...] டாகிறது.

ப-ரை] **ந:** - நமக்கு, **நாதே** - நாதனாகிய பகவானிடத்தில்[...] **த்ருணம்**-புல்லைப்போல அல்பமான ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளை[...] யும், **அந்யத்** - அதைவிட மேல்பட்ட கைவல்யத்தையும், **அந்[...]** **த்** - அதைவிட மேல்பட்ட மோக்ஷத்தையும், **அபி** - ஸர்வேச[...] வரத்வாநந்தத்தையும், **வா** - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்[...] தும், **தஸ்ய**-அந்தப்பகவானுடைய, **நாபீ** - திருநாபியாகிற, **[...]** **பீஜ** - தாமரையோடையில் உண்டான, **நாளீக**-தாமரை[...] புஷ்பத்தினால், **ஸ்ப்ருஹணீய** - ஆசைப்படக்கூடியதா யிரு[...] கிற, **ஸௌரப்ய** - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது வீசுகி[...] **வாசா** - வாக்கினாலே, **ந யாசாமஹே** - யாசிக்கமாட்டோம்[...] **ஶுத்தாநாம்**-பரிஶுத்தர்களாயும், **ஸ்திரதியாம்**-உறுதியான பு[...] தியை யுடையவர்களாயும், **ஶுத்தாந்தஸித்தாந்திநாம்** - அந்த[...] புரத்து ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேண்டும் என்கிற ஸித்தாந்த[...] தை யாஶ்ரயித்தவர்களாயு மிருக்கிற பரமைகாந்திகளுடைய[...] **ஶுஶ்ரூஷா** - முக்தனாயிருக்கையாகிற ஸாம்ராஜ்யமாகி[...] **தின** - மத்யாஹ்னத்திற்கு, ஸ்வச்சந்த கைங்கர்ய மஹோத்ஸ[...] திவஸத்துக்கு என்றபடி, **ப்ராதஸ்ஸந்த்ய** - ப்ராத:காலத்தில்[...]

ஆஸத்தி - அடைவதாயிருக்கிற, **ப்ரஸத்திம்** - அனுக்ரஹத்தையே, **முஹு:** - அடிக்கடி, **லபேமஹி** - அடையக்கடவோம்.

‘ **நாதே ந:** ’ என்பதினால் அவன் ஸர்வ புருஷார்த்தங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நம்மால் ப்ரார்த்திக்கப்படக் கூடியவன் என்பதும் த்யோதிதம். இது அப்படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. ‘ **ராஜ்யம்** ’ என்பது ‘நெடுமாற் கடிமை’ என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட த்ரிலோகைஶ்வர்ய பர்யந்தமான ஐஶ்வர்யத்தைக் குறிக்கிறது. ‘ **அந்யத்** ’ என்பது இரண்டாம் பாட்டில் ‘தானே தானே யானாலும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மாநந்தத்தை யனுபவிப்பதாகிய கைவல்யத்தைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவது ‘ **அந்யத்** ’ என்பது மூன்றாவது பாட்டில் ‘செந்தாமரைக் கட்டிருக் குறளன் நறுமாவிரை நாண்மல ரடிக்கீழ் புகுதல்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட மோக்ஷாநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ‘ **அபி** ’ என்பது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம் பாட்டில் ‘மூவுலகின் வீடுபேறு’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸர்வேஶ்வராநந்தத்தைக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே ‘ **அபி** ’ என்பது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவர்க்கும் கிடைக்கக் கூடாததான ஸர்வேஶ்வராநந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ‘ **வா** ’ என்பது சகாரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லப்பட்ட பலங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது. இரண்டாம் பாட்டில் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும் போய்த் தானே தானே யானாலும்’ என்று ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைச் சேர்த் தருளிச் செய்திருப்பது மற்ற எல்லாப் பலங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம் என்று திருவுள்ளம். ‘ **ந யாசாமஹே** ’ என்பது இந்தப் பத்துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷார்த்தங்களுக்கு நிகர்ஷத்தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிறது. அன்றிக்கே ஏழாவது பாட்டில் ‘தனியாத் தெய்வத் தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி’ என்று மோக்ஷாநந்தத்தை நிஷேதித்தது மற்றப் புருஷார்த்தங்கள் விஷயத்தில் கைமுதிக ந்யாய ஸித்தம் என்று தாத்பர்யமாகும். ‘ **ப்ரார்த்தநீய** ’

என்பதினால் பகவானுடைய திருநாபிக் கமலத்திற்குக் கேவலப் பகவானுக்கு மாத்திரம் ஶேஷபூதமா யிருக்கையும், தேவதாந்திர ஸம்பந்தமு மிருக்கிறபடியினாலும், தம்முடைய திருவாக்குப் பாகவத கைங்கர்யம் செய்யப் பெற்றதாய், தேவதாந்தர ஸம்பந்த மன்றிக்கே இருக்கிறபடியினாலும், அதைக் காட்டிலும் இதின் வைலக்ஷண்யம் த்யோதிதம். 'ஸஹாஸஹசா' என்பதற்கு பாகவத கைங்கர்ய ரூபமாய் அத்தாலே பகவான் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ப்ரவசனம் செய்யக்கூடியது என்றர்த்தம். இது 'அவர்க்கே குடிகளாய்ச் செல்லு' என்று பத்தாம்பாட்டி லருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யம். 'தூ' என்பது கீழ்ச் சொல்லிய புருஷார்த்தங்களைவிட மேலே சொல்லப்படுகிற புருஷார்த்தத்தின் வைலக்ஷண்யத்தைக் குறிக்கிறது. இது பத்துப் பாட்டுக்களிலும் ஸித்தமான அர்த்தம். 'ஶாஸ்தாநாம்' என்பது அபராதருசி யில்லாமையையும், 'ஸூரயியாம்' என்பது அதிஶங்கை யில்லாமையையும், 'ஶாஸ்தா ஹவிஸாஞி நாம்' என்பது அந்யதேவதாஸ்பர்ஶம், ஆத்மாதீநபோக ப்ரமம் இவைக ளில்லாமையையும் குறிக்கிறது. 'ஶாஸ்தாநாம் ஸூரயியாம்' என்பது ஒன்பதாம் பாட்டில் 'கோதிலடியார்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. 'ஶாஸ்தா ஹவிஸாஞிநாம்' என்பது பத்தாவது பாட்டில் 'நீக்கமில்லாவடியார்' என்பதின் அர்த்தம். 'ஊலெகெஸயதவ' இத்யாதி 'நல்லகோள் பாட்டு' என்று பத்தாம்பாட்டி லருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதை விவரிக்கிறது. 'ஊஹூ:' என்பது ஏழாம் பாட்டில் 'நாளும் வாய்க்க' என்பதைக் குறிக்கிறது. 'ஹுஹெஹஹி' என்பது 'வாய்க்க' என்று ஒன்பதாம் பாட்டி லருளிச் செய்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. அதில் பஹு வசனத்தினால் தனக்கும் தன்னனுபந்திகளுக்கும் இந்த மஹா புருஷார்த்தம் கிடைக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தபடி. இது 'நங்கட்கு' என்றருளிச் செய்திருப்பதின் கருத்து. மற்றப் பாட்டின் ஶேஷங்களில் அருளிச் செய்யப்பட்ட பகவான் புண்ய பாபங்களைப் போக்கடித்தது முதலான இவ்வுபகாரங்களெல்லாம் 'நாயெ ந:' என்கிற பதங்களினால் ஸங்க்ரஹீதம். இத் திருவாய்மொழி புருஷார்த்தகாஷ்டையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்று 'தஃ

வதிம் (அந்தப் புருஷார்த்தத்தின் எல்லை)' என்று ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரத்திலும் தாத்பர்ய ரத்னாவளியிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பகவானிடத்தில் மோக்ஷத்தையும் யாசிக்கமாட்டோம், பாகவதர்களுடைய ப்ரஸாதமே மோக்ஷத்தைக் கடுக கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் பராங்குசரிஷியில் ஸ்வநிஷ்டையைவிட பாகவத நிஷ்டையே விசேஷமென்பது ஸூசிதம். அப்பொழுது 'ஶ்ரேயஹி' என்பதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் அடையக்கடவோம் என்றர்த்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதினியில் வ்யாக்யாதம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வம்—ஶ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனம்—அதின் தாத்பர்யம்—ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வத்திற்கு ப்ரமாணம்—மந்திரத்தில் அனுஸந்திக்கும் இடம்.]

ஈஶாநே நிக்ஷிப்ய ஸ்வபரமநகோ முக்தவதயம்
ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாவஶித்வம் ஸ்வயமவிஹித ஸ்வாத்மரக்ஷோதய: ।
பதித்ராதேஶஸ்ய ஸ்வஸ்வாமிவிதியா நந்தஜனா
ஈஶாஜ்ஞா காலோசிதா அநுஸரதி ஶாஸ்த்ரீயஸரணிம் ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

க்ருத க்ருத்யனுக்கு உபாயமாகவாவது உபாயத்திற்கு ஒத்தாசையாகவாவது த்ருஷ்டா த்ருஷ்டங்களில் இச்சையினலாவது ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லிய நியமங்களை அனுஷ்டிக்கவேண்டிய தில்லை யாகையினல் இப்படிக் கீழ் 'மறைநூல் நீதிநிறுத்த' இத்பாதியினல் ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நிலையை அதிக்ரமிக்கக் கூடாதென்பது எதற்காக? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**ஈஶாநே**' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை.] **ஈஶாநே** - பகவானிடத்தில்; **ஸ்வபரம்** - தன்னுடைய பாரத்தை, **நிக்ஷிப்ய** - ஸமர்ப்பிவித்து, **அநக:**-தோஷமில்லாத, அதாவது பூர்வாகங்கள் நஶித்தும், உத்தராகங்களில் ஸம்பந்தமில்லாமலு மிருக்கிற, இதுவரையில் ஆக்ஷேபம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது, (ஆகையினலே) **முக்தவத்** - முக்தனைப்போலிருக்கிற, **அயம்** - இந்தப் பத்த ஜீவன், அதாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தோடிருக்கிறபடியினலே ஶாஸ்திரவஶ்யனப் இருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். இது நித்ய நைமித்திகாதிகளைவிடக் கூடாதென்பதற்குக் காரணம், **ஸ்வயம்**-தான், ஶாஸ்திரமாகிற ஒத்தாசையில்லாமல்; என்றபடி, **அவிஹிதஸ்வாத்மரக்ஷோதய:**-அறிய

இச்சேஷத்வஸம்பந்தமடியாக ஸர்வவிதவஸ்துவிஷயங்களிலிவன் பண்ணும் கைங்கர்யம் ஶாஸ்த்ரவ

படாமலிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவனாய்க்கொண்டு, **முக்தவத்**-முக்தனைப்போல, இது எதிர்நடையான த்ருஷ்டாந்தம், அதாவது முக்தன் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை ஶாஸ்திரம் முதலிய ஒத்தாசைகளில்லாமல் தானே எப்படி அறிகிறானோ அப்படி இவன் அறியாதவனாயிருப்பதினாலே என்று தாத்பர்யம், அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமென்பதிலும் ஸ்வாமி ஹ்ருதயத்தை அறியாதவனாகையினாலே விட்டுவிடலாமே என்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'**த்யஜந் பதேத்**' என்றாரம்பித்து. **த்யஜந்** - விட்டுவிடும்பொழுது, **ஸத்ய:** - அப்பொழுதே, **ஸ்வ** - தனக்கும், **பர**-இதரர்களுக்கும், **விவித** - அநேகவிதங்களான, **அநர்த்தஜநநாத்** - அநர்த்தத்தை உண்டுபண்ணுவதினாலே, தனக்கு அநர்த்தமாவது 'கண்தெரியாமல் போய்விடுகிறான், நொண்டியாகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இந்த ஶரீரத்திலேயே அநுபவிக்கக்கூடிய துக்கவிஶேஷங்கள். அயலாருக்கு அநர்த்தங்களாவது '**யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட: தத்ததேவேதரோ ஜந:**' என்கிறபடியே இவனுடைய அனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து மற்றவர்களும் விட்டுவிடுவதினால் அவர்களுக்குண்டாகும் அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண தோஷங்கள், **அலங்க்யாம்** - மீறி நடக்கக் கூடாததான, **ஶாஸ்த்ரீயஸரணிம்** - ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லிய மார்க்கத்தை, **ஆமோக்ஷாத்** - மோக்ஷம் வருகிறவரையில், **அநுஸரதி** - அனுஸரிக்கிறான், அதாவது கர்மவஶ்யனைப் போல் தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் வரையில் ஶாஸ்திரத்தை யனுஸரிக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே '**ஆமோக்ஷாதலங்க்யாம்**' என்றந்வயிக்கலுமாம். அப்பொழுது பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியும் வரையில் ஶாஸ்திரஸித்தமான அபிப்ராயத்தை அதிக்ரமிக்க முடியாது என்று தாத்பர்யம்.

'பண்ணும் **கைங்கர்யம்**' என்பதளவாக ஒழுகிகாரம்வரையில் அருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்தம் அனுவதிக்கப்படுகிறது.

பேக்ஷப்ரவ்ருத்தி யாலேயோ? ஶாஸ்த்ர நிரபேக்ஷப்ரவ்ருத்தி யாலேயோ வென்னில்? இருள்தருமா ஞாலத்துளிருக்கிற விவனுக்கு ஶாஸ்த்ரங் கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யதாஶாஸ்த்ரமாய் ஶாஸ்த்ரம் விகல்பித்தவற்றில் யதாருசியாகக் கடவது.

ஶாஸ்திரவஶ்யத்வம்.

அதெங்ஙனே யென்னில்:—எம்பெருமானார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீவாஸத்திலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுடைய ஆர்த்தியைக் கண்டருளி யிவர்களை யழைத்தருளி என்னுடைய வியோகத்தில் தேஹத்யாகம்

ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம்.

இருள் - அஜ்ஞானத்தை, **தரு** - தருகிற (உண்டாக்குகிற), **மா** - பெரிய, **ஞாலத்துள்** - பூமியுள். இத்தால் இங்கிருக்கும் வரையில் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஶாஸ்திரத்தைத் தவிர வேறுகாரணமில்லை என்பது த்யோதிதம். ‘**கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே**’ என்பதினால் பகவானுடைய அபிமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஶாஸ்திரத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யென்பது வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே ஏற்படுகிறது என்பது த்யோதிதம். ‘**ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா**’ இத்யாதி வசனங்களுக்குக் கதியருளிச்செய்கிறார்—‘**ஶாஸ்த்ரம்விகல்பித்தவற்றில்**’ என்று. அதாவது ஶாஸ்திரம் இதையாவது அதையாவது செய் என்று சொல்லியிருக்குமிடத்தில்தன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம். ‘**அதெங்ஙனே யென்னில்**’ என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு இப்படி ஶாஸ்திரவஶ்யனாகவே நடக்கவேண்டுமென்பது ஸம்ப்ரதாயவிருத்தம், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஶிஷ்யர்களுக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய ப்ரவசனாதிகளை அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமாக அருளிச் செய்திருக்கிறாரேயல்லாமல் நித்ய நைமித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென் றருளிச் செய்யவில்லை யாகையினால், என்று தாத்பர்யம். இதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்வதற்காக அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விஶதமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—‘எம்பெருமானார்’ என்றாரம்பித்து, ‘**அநாதரித்திருக்கும்**’ என்னுமளவாக. **திருநாடு** - பரமபதம். **ஸ்ரீ வாஸத்திலே ஸேவித்திருந்த**-அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்திருந்த, **ஆர்த்தி**

பண்ணினருண்டாகில் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே என்னோடவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையென் றருளிச் செய்ய, இவர்களு மித்தைக்கேட்டு மிகவும் ஶோகாதுரராய் இனி எங்களுக்குச் செய்யவடுப்பதெதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, இவரருளிச் செய்தருளின வார்த்தை:—ஒருவன் ஸர்வஜ்ஞனா லவனுடைய வாத்மயாத்ரை ஸர்வேஶ்வராதீநையாகையாலே யதிலவனுக் கந்வயமில்லை, உண்டென் றிருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாமித்தனை; தேஹயாத்ரை கர்மாதீநையாகையாலே யதுக்குக் கரையவேண்டா, கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை; ஆகையா லுபய யாத்ரையையுங் கொண்டிவனுக்குக் கார்யமில்லை. ஆனால் மநோவாக்காயங்களாகிற த்ரிவிதகரணங்களையுங்கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்து திரியவமையுமோவென்னில்? அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று. உபாயாம்ஶத்தி லந்வயமில்லாவிட்டால் ஸ்வரூபமான கைங்கர்யத்திலே யிவற்றை யந்வயிப்பிக்குமத்தனை.

யை-வ்யஸனத்தை, தேஹத்யாகம் - ஶரீரத்தை விட்டுவிடுவது. ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே - ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளின்மேல் ஆணை, அன்றிக்கே 'ஸ்ரீபாதமே' என்பதை மேலோடந்வயித்துத் தனக்கும் அவர்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லாமையில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளை நேரில்ஸாக்ஷியாகஸம்போதிக்கிறாராகவுமாம். செய்யவடுப்பது-செய்வதற்கு யோக்யமான கார்யம். 'வார்த்தை' மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். ஆத்மயாத்ரை - ஆத்மாவை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டிய வ்யாபாரம். பொய்யாம் - தனக்குத் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் அந்வயமில்லை என்றநுஸந்தானம் செய்தது வாஸ்தவமானதல்ல. கரையவேண்டா - துக்கப்படவேண்டாம். நாஸ்திகனும் - ஈஶ்வரனில்லை, ஶாஸ்திரங்களில்லை என்றெண்ணினவனும். கார்யமில்லை - செய்யவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. வேண்டிற்று - இஷ்டப்ரகாரம். ஸ்வரூபமன்று - ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததன்று. அந்வயமில்லாவிட்டாலும் - ஒத்தாசையாகவா

அதிலிவனுக் கிங்கிருந்தநாள் பண்ணலாம் கைங்க
ர்யமஞ்சுண்டு. அவையாவன:—ஶாஸ்த்ரத்தை வாசி
த்துப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல், அதுக்கு யோக்யதையில்லை
யாகி லருளிச் செயலைக்கேட்டுப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல்,
அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகி லுகந்தருளின திவ்ய
தேஶங்களுக் கமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்குத்
திருமாலைகளை யுண்டாக்குதல், அதுக்கு யோக்ய
தை யில்லையாகில் த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்
தானம் பண்ணுதல், அதுக்கு யோக்யதை யில்லையாகி
லென்னுடையவனென் றபிமாநிப்பானொரு ஸ்ரீவை
ஷ்ணவனுடைய அபிமாநத்திலே யொதுங்கி வர்த்தி
தல் செய்யலாம். இப்படி வர்த்திக்கு மதிகாரிக்கு
முன்னடிப்பார்த்து வர்த்திக்கவேண்டுவன மூன்று
விஷயமுண்டு. அவையாவன:—அநுகூலரென்
றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபயரென்றும். அநு
கூலராவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். ப்ரதிகூலராவார்
பகவத்த்வேஷிகள். அநுபயராவா ரிவ்விரண்டுமில்
லாத ஸம்ஸாரிகள். இதில் அநுகூலரைக்கண்டால்
சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகள் போலவும், நிலவுதென்றல் போ

வது, நேரிலங்கமாவாவது ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும். இவற்றை-
மனோவாக்காயங்களை. வாசித்து-ஆசார்யர்களிடமிருந்து ஶ்ரவணம்
செய்து. யோக்யதை யில்லையாகில் - ஶாஸ்திராப்யாஸம் இல்
லாமையினாலும், அநத்யயனம் முதலிய காலத்தினாலும் யோக்
யதை இல்லாவிட்டால். அருளிச்செயல் - ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூ
க்திகள். உகந்தருளின - ஆழ்வார்கள் மங்களாஶாஸனம் செய்தரு
ளின. இத்தால் அவைகளுக்கு ப்ராதான்யம் அருளிச் செய்யப்
பட்டதாயிற்று. அமுதுபடி - பகவான் அமுது செய்வதற்குக் கார
ணமான த்ரவ்யங்கள். சாத்துப்படி - சந்தனம். ஒதுங்கிவர்த்தி
த்தல்-அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருத்தல். பகவத்த்விட்டுக்கள்-
பகவத் த்வேஷிகள். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்-பகவானிடத்தில் பக்தி
உடையவர்கள். இவ்விரண்டும் - பக்தியும் த்வேஷமும். சந்த
இத்யாதியினால் கைங்கர்யமாகிற போகத்தை வ்ருத்தி செய்ய
கூடியவர்களென்பதும், 'நிலவு' இத்யாதியினால்ஸம்ஸாரதாபத்தை

லவும், அபிமத விஷயங்கள் போலவுமுகந்து வதிப்பான். ஆஸ்திகரைக்கண்டால் ஸர்ப்பாதிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வதிப்பான். அநுகூலரைக்கண்டால் காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற்போலே த்ருணவத்கரித்து வதிப்பான். இவர்க ளநுகூலிப்பார்களாகி லிவர்களுக்கு ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கவும், இவர்க ளநுகூலியார்களாகில் அய்யோவென்றிவர்கள் பக்கலிலே க்ருபை பண்ணியிருக்கவு மடுக்கும். இப்படிச்செய்ய வொட்டாதொழிகிறது அபசாரங்களில் ப்ரதாநம். அபசாரங்களடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யநாதரித்திருக்குமாகில் ஸார்வபௌமனாயிருப்பானொரு ராஜாவினுடைய வர்த்தனை ராஜஸந்நிதியிலே பரிபவித்தால் ராஜாவெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான் திருவுள்ளஞ் சீறும். அபசாரங்களடியாக ஆஸ்திகரை யாதரித்திருக்குமாகில் ராஜா ஸார்வபௌமனாயிருக்க ராஜமஹிஷி க்ஷுத்ரஜநங்கள் பக்கலிலே மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக் கவத்யமாய் அத்தாலே யவளையவன் வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும். அபசாரங்களடி

நிவ்ருத்திசெய்யக்கூடியவர்கள் என்பதும், 'அபிமதவிஷயங்கள்' என்பதினால் இவனால் இச்சிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைப்போல மிகவும் போக்யம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸர்ப்பாதிகளை' என்கிற இடத்தில் முதல் த்ருஷ்டாந்தம் பார்த்தமாத்திரத்தினால் பயம் உண்டாவதற்கு உதாஹரணம். இரண்டாவது ஸம்பந்தப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நாசம் செய்யக்கூடியது என்பதற்கு உதாஹரணம். வெருவி-பயப்பட்டு. த்ருணவத்கரித்து - புல்லைப்போல் எண்ணி, அதாவது அலக்ஷ்யம் செய்து. இவர்கள் - இந்த ப்ரதிகூலர்களும் அநுபயர்களும். அநுகூலிப்பார்களாகில் - பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்களாக வந்தார்களேயானால். அபசாரங்களில் - அபராதங்களில், பாபங்களிலும். சீறும் - கோபித்துக்கொள்ளும். க்ஷுத்ரஜநங்கள்-

யாக வஹ்ஹயரை யாதிரிக்குமாகில் ரதத்துக்குப் வாஷாணத்துக்கும்வாசியறியாதாப்போலே யிவனுக் குப்பிறந்த ஜ்ஞாநம் காயகாமாயிற் றில்லையாகாதே யென்று அவனளவிலே யெம்பெருமா னநாதிரித் திருக்கும்.

இப்படி ஹாஷ்யகாரரருளிச்செய்த வுதாஹரணத்தில் 1 ‘ கூடா ஷண்ட வதித ஜெவிஹ்ஹ: காகிணீ மவி। உதாதாமவி ஹ்ரஹியாஹாவத்யவி கதாவந॥ ’,

இதன் தாத்பர்யம். 2 ‘ வரரதேஷு ஜாத்யந்தா: வரதாரேஷு வுஂஸகா: । வரிவாதேஷு யெ மூகா ஸ்தேதீவ ஷியிதா மம॥ ’ ஐத்யாதிகளிற்படியே யமவிர

நீசர்களான ஜனங்கள். காயகாமாயிற்றில்லை யாகாதே - அனுஷ்டானபர்யந்த மாகவில்லையே.

இப்படிப் பாஷ்யகாரர் நியமித்தது ஶாஸ்திரத்தை யனுஸரித்தது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. **கூடா** - வ்யபிசாரியான ஸ்திரீ, **ஷண்ட** - நபும்ஸகர்கள், **வதித**-நித்யகர்மங்களைவிட்டவர்கள், **ஜெவிஹ்ஹ:** - பகவத் த்வேஷிகள், இவர்களிடமிருந்து, **உதாதாமவி** - அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், **காகிணீமவி** - அல்ப த்ரவ்யத்தையும்,க்ஷுத்ரதான்யத்தையாகவுமாம், **ஆவத்யவி**-ஆபத்காலத்திலும், **கதாவந** - ஒரு ஸமயத்திலும், **நஹ்ரஹியாத்** - வாங்கக்கூடாது. இந்த மூன்று ‘**அவி**’ ஶப்தங்களாலும் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவது ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் விலக்கப்படுகிறது. **வரரதேஷு** - அயலாருடைய தோஷங்களில், **யெ** - எவர்கள், **ஜாத்யந்தா:** - பிறவிக் குருடர்களோ, **வரதாரேஷு** - அயலாருடைய ஸ்திரீகளின் விஷயங்களில், **அவுஂஸகா:** - நபும்ஸகர்களோ, **வரிவாதேஷு** - அயலாரை நிந்திப்பதில், **மூகா:** - ஊமைகளோ, அதாவது குருடர் முதலியவர்களைப் போலிருக்கிறார்களோ, **தெ** - அவர்கள், **மம** - எனக்கு, **அதீவ** - மிகவும், **ஷியிதா:** - ப்ரியமானவர்கள். கீழ்ச் சொல்லியபடி குல

---

1 ஶாண்-ஸ்ம்-3-17. 2 வி-த-76-22.

அர்த்தகாமங்கள் ஸ்வதோ நிஷித்தங்களானபடியாலே யதேச்சாவிரோதங்களான அர்த்தகாமங்களுபாயியாகவும் அபசாரம் பகவத்த்வேஷிஸம்ஸர்காதி விஷயங்களில் தான் நின்ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம். அதில் அபசாரத்தை ஸஹிக்கலாகாதென்னுமிடம் ஸ்ரீ ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதியிலே 1 'அநாத்ருதஸுதம் கேஹீ புருஷம் குப்யதி | ததா நம்ருதபக்தம் ஹி பகவாநபி குப்யதி ||' என்று சொல்லப்பட்டது. பகவத்த்வேஷி ஸம்ஸர்கமாகாதென்னுமிடம் மஹாபாரதத்திலே 2 'யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் ஸ்மரந்தி வ கேஶவம் | ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதிஸ்ஸம்ஸர்கிணா

டாதிகளிடமிருந்து க்ரஹிக்கும் அர்த்தமும், பரஸ்திரீகளிடத்தில் காமமும் 'யதேச்சாவிரோதார்த்தகாமங்கள்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டன. 'ஸ்வத:' என்பதற்கு இவைகள் ஸாதாரணமான மனிதர்களுக்கே விலக்கப்பட்டவை களாகையினால் ப்ரபன்னனவர்களுக்கு விலக்கானவைகள் என்பது சொல்லவேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம். உபாயியாகவும் - அவைகளைக்காரணமாகக் கொண்டும். தான் நின்றநிலை-தான் நிற்கவேண்டிய ஸ்திதியிலிருந்து, குலையலாகாது - தவறிப்போகக் கூடாது. இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து. கேஹீ - க்ருஹஸ்தன், அநாத்ருதஸுதம் - தன் பிள்ளையை ஆதரவு செய்யாத, புருஷம் - புருஷனை, (எப்படி) குப்யதி- கோபித்துக் கொள்ளுகிறானோ, ததா - அப்படியே, அநம்ருதபக்தம் - தன்னுடைய பக்தர்களை ஆராதனம் செய்யாத புருஷனை, பகவாநு, குப்யதி - கோபித்துக் கொள்ளுகிறான். இதனால் 'சீறும்' என்பதற்கு ப்ரமாணமாயிற்று. யே - எவர்கள், மஹாத்மாநம் - மஹாத்மாவாகிய, கேஶவம் - பகவானை, த்விஷந்தி - த்வேஷிக்கிறார்களோ, ஸ்மரந்தி வ - நினைக்கிறதுமில்லையோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, புண்யதீர்த்தேஷு - கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களிலும், கதி: - (அடைய வேண்டிய புண்யமாகிற) பலம், ந - இல்லை, ஸம்ஸர்கிணாமபி - அவர்களுடன் சேர்ந்தவர்களுக்

1 ஶாண்-ஸ்ம்-4-86. 2 பா-ஶா-336-36.

ஜவி|| ' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே
1 '**மூடை꞉ பாபபரைஃ க்ரூரைர் பகவச்சாஸ்த்ர**
தூஷகை꞉ | ஸம்பந்தம் நாசரேத்பக்தி꞉ நஶ்யதே தை꞉
ஸ்த ஸங்கதே|| ' என்று **ஆதிக**மான **ஸம்ஸர்க**மும் **பகவச்**
சித்தத்தை யழிக்குமென்று சொல்லப்பட்டது. **உதா**
ஸீநரை **த்ருணவத்க**ணித்திருக்க வேணுமென்று
மிடம் 2 '**அத்ரோதாஹரதி ஹே லோகா யூயம் யூயம்**
வயம் வயம் | அர்த்தகாமபரா யூயம் நாராயணபரா
வயம் || நாஸ்தி ஸங்கதி ரஸ்மாகம் யுஷ்மாகஞ்ச பரஸ்பரம்

கும், **ந** - இல்லை. **மூடை꞉**-மூடர்களாயும், **பாபபரை꞉** - பாபத்தில் ஆசையுடையவர்களாயும், **க்ரூரை꞉** - க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், **பகவச்சாஸ்த்ரதூஷகை꞉** - பகவானுடைய ஆஜ்ஞா ரூபங்களான ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாகிற ஶாஸ்திரங்களை, அன்றிக்கே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரத்தை, அதுவுமன்றிக்கே பகவானையும், அவனை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்திரங்களையும், தூஷித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களுடன், **ஸம்பந்தம்** - (ஒருவிதமான) ஸம்பந்தத்தையும், **நாசரேத்** - பண்ணக்கூடாது, **தை꞉** - அவர்களுடன், **ஸங்கே(ஸதி)** - சேர்க்கை உண்டாயிற்றேயானால், **பக்தி꞉** - பகவானிடத்தில் பக்தி, **நஶ்யதி** - நாஶத்தை யடைகிறது. இங்கு பக்தி என்னும் பதத்திற்குத் தாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'**பகவச்சித்தத்தை**' என்று. **அத்ரோதாஹரதி** - இது முதல் கொண்டு, **ஹே லோகா꞉** - ஓ! லோகங்களே, **யூயம் யூயம்** - நீங்கள் நீங்களே, **வயம் வயம்** - நாங்கள் நாங்களே, அதாவது உங்களை எங்கள் கும்பலில் சேர்த்து நாங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும், பாகவதர்களான எங்களை உங்களோடு சேர்த்து நீங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும் முடியாதென்றபடி, **யூயம்** - நீங்கள், **அர்த்தகாமபரா꞉** - பணத்திலும், போகத்திலும் ஆசையுடையவர்கள், **வயம்** - நாங்கள், **நாராயணபரா꞉** - நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள், **அஸ்மாகஞ்ச** - எங்களுக்கும், **யுஷ்மாகஞ்ச** - உங்களுக்கும், **பரஸ்பரம்** - ஒருவர்க்

1 ஶாண்-ஸ்ம்-1-120.

யயஞ்ச கிங்கராவிஷ்ணோர யூயமிந்த்ரியகிங்கரா:॥' இத்யா
திகளிலே ஸுவ்யக்தம். இப்படி முன்னடிப்பார்த்து
நடக்கவேணுமென் றருளிச்செய்த வருத்தம் ஶா
ஸ்த்ரவேத்யமாகையாலே ஶாஸ்த்ரீயங்களுக்குவஶ
ணமாக ஸாரஸாரம் பண்ணியிவரருளிச்செய்த
கைங்கர்யங்களும் தான் வேண்டினபடி செய்யவொ
ண்ணாமையாலே ஶாஸ்த்ரார்த்தமான நியமத்தோடே
செய்தால் கைங்கர்யமாமென்று ஸூசிதம். 'வேண்
டிற்றுச்செய்து திரியவமையுமோ வென்னில்? அது
ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வத்திற்கு ப்ரமாணம். இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று'
என்றருளிச் செய்தபடியே
1 'அஶாஸ்த்ரீயம் ஸர்வம்' என்று ஆளவந்தாரரு

கொருவர், ஸம்பந்தி: - ஸம்பந்தம், நாஸ்தி - இல்லை, வயந்து
தாங்களோவெனில், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, கிங்கரா:-தா
ஸர்கள், யூயம் இந்த்ரியகிங்கரா:-நீங்கள் இந்திரியங்களுக்குத்
தாஸர்கள். இப்படி - கீழ்நிரூபித்தபடி. வருத்தம் - அநுகூலாதிக
ளிடங்களில் நடக்க வேண்டிய ப்ரகாரம். 'முன்னடி'இத்யாதிக்கு
முன்னடி பார்ப்பதற்கு வேறு ஒருவழியு மில்லாததால் ஶாஸ்தி
ரங்களைக்கொண்டு கர்த்தவ்யா கர்த்தவ்யங்களை கண்டு நடக்க
வேண்டுமென்று தாத்பர்ய மாகையினாலே என்று தாத்பர்யம்.
ஶாஸ்த்ரீயங்களுக்கு-ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட பற்ற நித்ய
நைமித்திகாதி கர்மங்களுக்கு. ஸாரஸாரம்பண்ணி-ஸாராம்
ஶத்தை எடுத்து. கைங்கர்யங்களும் - கீழ்நிரூபிக்கப்பட்ட
ஐந்துவிதமான கைங்கர்யங்களும், நியமத்தோடே - ஆசார்ய
ஶிஷ்யாதி நியமத்தோடே. 'ஸூசிதம்' என்பதினால் ஶாஸ்திரீய
மான அநுகூலாதிகளில் நடக்க வேண்டியதோடு சேர்த்துச்
சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக் கைங்கர்யங்களும் ஶாஸ்திரீயமாக
வே செய்ய வேண்டுமென்பது த்யோதிதம். அவருடைய ஸ்ரீ
ஸூக்தியிலேயே இவ்விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்
றருளிச் செய்கிறார்—' அதில்' என்றாரம்பித்து. அஶாஸ்த்ரம் -
ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படாத, ஸர்வம் - எல்லாம், ஆஸுரம்

1 ஸ்ரீ கீதா-ஸங்-21.

ளிச்செய்தபடியே ஶாஸ்த்ரவிரோதங்கள் தேவப்ரக்ரு
தியான இவன் ஸ்வரூபத்துக்குப்பொருந்தாமையா
லும், 1 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய
வர்த்ததே। ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோபி ந
வைஷ்ணவ:॥' என்று அடிமை கொள்ளுகிறவ னரு
ளிச் செய்தபடியாலும், இவன் ஶரீரத்தோடிருந்த
காலம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாயடிமைசெய்யவேணு மென்று
திருவுள்ளம். 2 'நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத்
ப்ரீத்யைவ காரித:। உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யே
த்தேவே து தாமபீ:॥' என்று ஸ்ரீ கீதாபாஷ்ய ஸங்க்ரஹத்
தில்'ப்ரீத்யைவ'என்கிற அவதாரணத்தாலே ஸாதந
த்வ புத்தியை ப்ரதிஷேதித்தாரென்னுமிடம் 'உபாய

அஸுர ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுக்கு (அமைந்தது). தேவப்ரக்ரு
தியான-பகவானிடத்தில் பக்தியையுடைய. ஶ்ருதி:, ஸ்ம்ருதி:,
மமைவ - என்னுடைய, ஆஜ்ஞா - ஆஜ்ஞை, ய: - எவன்,
தாம்-அந்த ஆஜ்ஞையை, உல்லங்க்ய - அதிக்ரமித்து, வர்த்ததே-
நடக்கிறானோ (அவன்), ஆஜ்ஞாச்சேதீ - என்னுடைய ஆஜ்ஞை
யைத் தடுத்தவன், மத்பக்த: - என்னிடத்தில் பக்திசெய்து
கொண்டிருந்த போதிலும், மம - எனக்கு, த்ரோஹீ - விரோதி,
(ஆகையினாலே) நவைஷ்ணவ:-வைஷ்ணவனல்ல. 'திருவுள்ளம்'
என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்.
நிஜ - தன்னுடைய, கர்மாதி - நித்ய நைமித்திக கர்மங்கள்
முதலாக, பக்த்யந்தம் - பக்தி வரையிலுமுள்ள கர்மங்களை, ப்ரீ
த்யைவ-ப்ரீதியினாலேயே, காரித:-செய்விக்கப்பட்டவனாய்,
குர்யாத் - செய்ய வேண்டும், உபாயதாம் - ஒரு பலத்திற்கு
உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, பரித்யஜ்ய-
விட்டு விட்டு, தாம் - அந்த உபாயமா யிருக்கையை, தேவே-
பகவானிடத்தில், அபீ: - பயமில்லாதவனைக் கொண்டு,
ந்யஸ்யேத் - வைக்க வேண்டும். ஸாதநத்வ புத்தியை -
இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை. ப்ரதி
ஷேதித்தார் - நிஷேதித்திருக்கிறார். 'ஏவ'காரத்தின் அர்த்தத்

தாம் பரித்யஜ்ய' என்று விவரிக்கையாலே வ்யக்தம். ஶாஸ்த்ரீய கைங்கர்யத்தில் ப்ரீதியினுடைய ப்ராதாந்யாதிஶயம் விவக்ஷிதமானாலும் 'நிஜகர்மாதிபக்த்யந்தம்' என்கிற விவற்றின் ஸாத்யத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்னுமிடம் 'நிஜகர்ம' ஶப்தத்தாலே ஸூசிதமாயிற்று. இச்ஶாஸ்த்ரீய நியமம் 1 'அவிக்நாய யஜ்ஞாநாம் பாலநாய குலஸ்ய ச | ஸங்க்ரஹாய ச லோகஸ்ய மர்யாதாஸ்தாபநாய ச || ப்ரியாய மம

ஞையே 'உபாயதாம்' என்று விஸ்தரித்திருக்கிறபடியினாலே 'விவரிக்கையாலே' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'ப்ராதாந்யாதிஶயம்' என்பதற்கு ஶாஸ்திரமும் பகவானிடத்தில் ப்ரீதியும் நித்யநைமித்திககர்மங்களில் இவனை ப்ரேரணம்செய்தபோதிலும் ப்ரீதியே முக்யம் என்று தாத்பர்யம். அப்படிக்கில்லாமல் ஶாஸ்திரத்தை விலக்குவது என்று சொல்லில் வரும் விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'நிஜகர்ம' ஶப்தத்தாலே' என்று. ஸாத்யத்துக்கு - கர்மங்களினுடையவும் பக்தியினுடையவும் ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு. 'நிஜகர்ம' இத்யாதிக்கு 'நிஜகர்ம' என்பதினால் தன் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு உரியகர்மங்களென்றர்த்தமாகையினால் இது தன்னுடைய தர்மம், இது தன்னுடையதல்ல, என்றறிவதற்கு ஶாஸ்திரமே ப்ராமாணமாகையினால் ஶாஸ்திரம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம் என்றதாயிற்று என்று தாத்பர்யம். கீழில் 'ஶ்ருதிஃஸ்ம்ருதிஃ' இத்யாதி வசனங்கள் பக்தர்களை மாத்திரம் குறிக்கிறது என்று ஸந்தேஹமுண்டாகலாமாகையினால் ப்ரபன்னர்களைக் குறித்தே சொல்லும் வசனங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இச்ஶாஸ்த்ரீய' என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞாநீ - புத்திமான், இங்கு ப்ரபன்னன் என்றபடி. யஜ்ஞாநாம் - தர்மங்களுக்கு, அவிக்நாய - நாஶமுண்டாகாமலிருப்பதற்காகவும், குலஸ்ய - ஶிஷ்ய புத்திராதி பரம்பரைகளின், பாலநாய - ரக்ஷிப்பதற்காகவும், லோகஸ்ய - லோகத்தின், ஸங்க்ரஹாய - சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும், அதாவது தன் அனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து லோகத்தாரும் சேருவதற்காகவும், மர்யாதாஸ்தாபநாய - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மர்யா

1 ல-த-17-93, 94.

விஷ்ணோ ஶ்ச தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண: । ஶ்ருதிஸ் ஸ்ம்ருதி
காசாரம் மநஸாபி ந லங்க⁴யேத்॥' என்று ப்ரபத்த்யுப
யத்திலே ப்ரஸித்தம். இதுதவிர்ந்தபோது வரு
நிஷ்டமும் 1 'யதா ஹி வல்லபோ ராஜ்ஞோ நதீம் ராஜ்ஞ
ப்ரவர்த்திதாம்। லோகோபயோகிநீம் ரம்யாம் ப³ஹு
ஸஸ்ய விவர்த்திநீம் ॥ லங்க⁴யந் ஶூலமாரோஹேத³நபே
க்ஷோபி தாம் ப்ரதி। ஏவம் விலங்க⁴யந் மர்த்யோ மர்யா

தையை ஸ்தாபிப்பதற்காகவும், தேவதேவஸ்ய - தேவதை
ளுக்கெல்லாம் தேவதையாயும், ஶார்ங்கிண:-ஶார்ங்கமென்னு
வில்லைத் தரித்தவனாயு மிருக்கிற பகவானுடையவும், ஸ:-என்
டையவும், ப்ரியாய - ப்ரீதி உண்டாவதற்காகவும், வைதிகா
சாரம் - வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களின் அநு
ஷ்டானத்தை, மநஸாபி - மனதினாலும், லங்க⁴யேத் -
அதிக்ரமிக்கக் கூடாது, அனுஷ்டானத்தில் கேட்க வேண்டி
தில்லை என்றபடி. 'ப்ரபத்த்யுபாயத்திலே' என்பதினால் இப்
மாணம் ப்ரபன்னனைப் பற்றியது என்பது த்யோதிதம். யதா
ஹி - எப்படி, ராஜ்ஞ: - ராஜாவுக்கு, வல்லப: - மிகவும் ப்ரீ
விஷயமாயிருக்கு மொருவன், ராஜ்ஞா -ராஜாவினால், ப்ரவர்த்தி
தாம் - உண்டாக்கப்பட்டதாய், லோகோபயோகிநீம்
லோகங்களுக்கு உபயோகமுள்ளதாயும், ரம்யாம் - அழகானத
யும், ப³ஹுஸஸ்யவிவர்த்திநீம் - அனேகம் பயிர்களை வ
த்தி செய்யக்கூடியதாயு மிருக்கிற, நதீம் - நதியை, தாம் ப்ரதி
(தான்) அதைக் குறித்து, அநபேக்ஷோபி - அபேக்ஷையி
லாதவனாயிருந்தபோதிலும், லங்க⁴யந்-அதிக்ரமம் செய்தவனா
க்கொண்டு, அதாவது தனக்கு அதில் ஒன்றும்லாபமில்லை என்
அதிக்ரமம் செய்தால் என்றபடி, அதாவது அதை மறித்தால்
ஶூலம் - சூலத்தை, ஆரோஹேத் - ஏறுவனோ, ஏவம்
இப்படி, வேதநிர்மிதாம் - வேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட
மர்யாதாம் - எல்லையை, விலங்க⁴யந் - அதிக்ரமித்து நடக்கி

1 ல-த-17-95, 96, 97.

ஶாஂ வேதநிஶ்சிதாஂ ॥ ப்ரியோபி ந ப்ரியோஸௌ மே மதாஜ்ஞா வ்யதிவர்த்தநாத் ॥' என்ற **நக்ஷரஂ** சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸம்வத்ஸரீதிக்கு க்ஷமிக்கக்கொண்டிலனாகில் **ஶாஸ்த்ர**ணுவதற்கு முன்னே யயிகாரா**நாரகவ**மாக வேதேனுமொரு வநிஷ்டத்தை விளைப்பிக்கும். அது நிற்க **ஸகலவ்யவஹா**ரதியான விவனுக்கு ஸம்வத்ஸரீதிக்குமேற்பட்ட **நரக**மில்லை. அந்த ஸம்வத்ஸரீதிஶமிப்பதும் பின்பு க்ஷமிக்ககொள்ளில். 1 '**ஸர்வ**

மத்யோ: - மனிதன், **ப்ரியோபி** - (இதற்கு முன்) எனக்கு இஷ்டனா யிருந்தபோதிலும், **மதாஜ்ஞாவ்யதிவர்த்தநாத்**-என்னுடைய உத்திரவை மீறி நடந்ததினாலே, **அஸௌ** - இவன், **மே** - எனக்கு, **நப்ரியः** - (அது துடங்கி) ப்ரியனல்ல, இதற்கு முன் அவனிடத்திலிருந்த ப்ரீதியும் நஶித்துவிடும் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் பகவானுடைய அப்ரீதியாகிற அநிஷ்ட பலம் சொல்லப்பட்டது. இதுவும் அந்த ப்ரபத்தி அத்யாயத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது '**அநக்ஷரஂ**' என்னும் பதம், இந்த அப்ரீதியே அநிஷ்டமென்று நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இந்த' என்றாரம்பித்து. **க்ஷமிக்க**கொண்டிலனாகில் - பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்காவிட்டால். '**அயிகாரா நார்க**மாக' என்பதற்கு காலம் குறித்து ப்ரபத்தி பண்ணினவனுக்கு ஜன்மாந்தர விளம்பாதிகளும், காலம் குறித்துச் செய்திருப்பவனுக்கு அந்தக்காலத்திற்குள்ளேயே துக்காதிகளும் அவரவர்களின் அதிகாரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். மோக்ஷமாகிற பலத்திற்கு விரோதமாகாமையினாலும் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானமுள்ளவன் துக்காதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாது என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — 'அது' என்றாரம்பித்து. நிற்க - இருக்க, அதாவது அதை அநாதரித்து என்றபடி. **ஶமிப்பதும்** - ஶாந்தமாவதும். அப்ரீதியே நரக துல்யமென்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார் — '**ஸர்வஸ்வ**ம்' என்

1 கீதை-5-29.

ஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்' என்னும்படி நிஸர்க ஸ
ஹ்ருத்தான ஈச்வரனுடைய அப்ரீதி ஸங்க்ரமளவுமி
னுக்கு மர்மச்சேதமாயிருக்கும். இங்ஙனிராதவனுக்
ப்ரீதி விஷயத்தில் ப்ராவண்யமும் ஸௌஜந்யபூர்வ
மான மோக்ஷத்தில் ருசியும் சங்கிக்கவடுக்கும். இ
வாஜ்ஞாதிலங்கநம் 1 'ப்ரஹ்மஷட்விஷ்டாதி' என்

றாரம்பித்து. ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும்
ஸுஹ்ருதம் - ஸுஹ்ருத்தாக (என்னைத் தெரிந்துகொண்டா
சாந்தியை யடைகிறான்). இந்தவசனத்தில் சாந்திக்குக் காரண
பகவானை ஸுஹ்ருத்தாக அறிவது என்று சொல்லப்பட்டிருப்ப
தினாலே அப்படிஸர்வஸுஹ்ருத்தான பகவானைத் தன்னிடத்தி
அப்ரீதியையுடையவனாக அறிந்தால் சாந்தி உண்டாகாது என்ப
தேற்படுகிறது. நிஸர்க - ஸ்வபாவத்திலேயே. மர்மச்சே
மாயிருக்கும் - மர்மஸ்தானத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல
மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதா யிருக்கும். இங்ஙனிராத
னுக்கு - இப்படிப் பகவதப்ரீதி அருந்துதமாய்த் தோன்றாத
னுக்கு, சங்கிக்க வடுக்கும் - இல்லையென்று ஸந்தேஹி
கத் தகுந்ததாகும். அதாவது பகவானுடைய ப்ரீதிக்கா
வன்றோ கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தம் அபேக்ஷிக்கப்
படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அப்ரீதியில் இவனுக்குப் ப
மில்லை என்னில் மோக்ஷத்தில் வாஸ்தவமாக ஆசை இல்லை
என்று நினைக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். இந்த சாஸ்த்ரீய நியம
பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகையினாலே பலத்தை ப்ரதிபாதிக்கு மி
த்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு உப
யத்துக்கு ஸஹகாரியா யிருப்பதினாலே உபாயத்தை ப்ர
பாதிக்கும் இடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும் சங்
உண்டாகலாமாகையினால் இதை அநுஸந்திக்கும் இடத்
நிரூபித்தருளுகிறார்—' இவ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் ' என்றார
பித்து. சாஸ்த்ரீய நியமனம் பகவானுடைய அப்ரீதி ரூபமா
விரோதிக்கு நிவர்த்தகமா யிருக்கையினால் விரோதி நிவ்ருத்

---

1 அஹி-ஸ்தோ-46.

உத்தேஶ்யமான ஹமவத்ப்ரீதிக்கு விரோதியானபடி
மந்திரத்தில் அநுஸந்திக்கும் யாலே இச்ஶாஸ்த்ரீய நியமம்
இடம். ஈஶ்வர்த்தயத்தில் விரோதி
நிவ்ருத்தியை யநுஸந்திக்குமிடங்களிலே யநுஸந்திக்
கப்ப்ராப்தம். இந்த நியமாநுவர்த்தநம் ஸத்வைஷ்ணவ
வாயரல்லாத வயிகாரிகளுக்குவாயவத்ருதி விரோ
தியை ஶமிப்பித்துக்கொண்டு ஹமவத்ப்ரஸாதநமா
யிருக்கும். ஸத்வைஷ்ணவருக் கதிலங்கநஹேதுகா
ப்ரீதி பிறவாதபடி பண்ணிக்கொண்டு ஹமவத்ப்ரீண
நமாயிருக்கும்.

ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா விபாகேந த்விதா ஶாஸ்த்ரீயஸம்ஹதிஃ ।
நிருத்தாநுஷ்டாயாஷ்டா ஸதா தத்ஸம்ரக்ஷ்யே ॥

யைச் சொல்லுமிடத்தில் அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று தாத்
பர்யம். ஆக இத்தால் உபாயத்திற்கு முன்பு உபாய விரோதி
யான அப்ரீதியை நிவ்ருத்தி செய்வதையும், உபாயானுஷ்டா
னத்திற்குப் பிறகு ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான பகவத்ப்ரீதிக்கு
விரோதியான அப்ரீதியை நிவ்ருத்தி செய்வதையும் விரோதி நிவ்
ருத்தி யென்று ஒன்றாகச் சேர்த்து அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்
கிறது என்பது த்யோதிதம். இப்படி ஒரே மாதிரியான அநு
ஸந்தானம் ஏற்படாமையினால் கீழ்க்கூறிய ஶங்கை பரிஹரிக்கப்
பட்டதாகிறது. விரோதி நிவ்ருத்தி என்கிற ஆகாரத்தினால் க்ரு
தோபாயன், அக்ருதோபாயன், ஆகிய இருவர்களுக்கும் ப்ரயோ
ஜனமாகும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இந்த' என்றாரம்
பித்து. ப்ரஸாதநம் - ப்ரஸாதநத்திற்குக் காரணம். அதிலங்
கநஹேதுக-மீறி நடந்ததனால் உண்டான.

இப்படி ஶாஸ்த்ரீய நியமனம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனத்தினா
லுண்டாகிய அப்ரீதி உண்டாகாமல் தடுக்கிறதென்னில் அநுஜ்
ஞா கைங்கர்யங்களாகிய மாலாகரணாதிகள் செய்யவேண்டிய
தில்லை என்றேற்படுமே என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—'ஆஜ்ஞா
நுஜ்ஞா' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] ஶாஸ்த்ரீயஸம்ஹதிஃ - ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட
மார்க்கம், அதாவது காரியங்களைப் பற்றிய விதி, ஆஜ்ஞாநு

அநாஜ்ஞயா ப்ரவ்ருத்தேபி க்ரமகோபாதிஸம்பவே।
ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷஸ்ஸ்யாத் நியமோதோ துரத்யய:॥
ப்ராயச்சித்தபரீஹாரே ஸாஹாய்யகரஸம்ஸ்திதே।
தத்ஸம்ப்ரதிதம் ப்ராஹு ரத்யிகாரம் விசக்ஷணா:॥

ஆஜ்ஞாவிபாகேந - ஆஜ்ஞை, அனுஜ்ஞை, என்கிற பிரிவுகளி னால், **த்விதா**-இரண்டுவிதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அவைக ளில்), **ஆத்யா**-முதலாவதான ஆஜ்ஞை, **நிக்ரஹாநுதயாய** - நிக்ரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக (சொல்லப்பட் டது). அதாவது நிக்ரஹம் உண்டாகாம லிருப்பதற்குக் கார ணங்களாகிய கர்மங்களைப் பற்றிய விதி ஆஜ்ஞையென்று சொல் லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம், **பரா** - மற்றொன்றாகிய அனுஜ்ஞை, **தத்தத்ஸாஹாத்ருத்தயே** - அந்தந்தப் பலங்களை யடை வதற்காக (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), அதாவது அந்தந்த ப்ரீதி விஸேஷங்களுக்குக் காரணமான மாலாகரணம் முதலிய கர்மங்க ளைப்பற்றிய விதி அனுஜ்ஞை என்னப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட விதிகளினால் விதிக்கப்பட் டிருப்பதினால் கர்மங்களும் ஆஜ்ஞை யென்றும், அனுஜ்ஞை யென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி யாகிலும் அனுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களையும் தன்னிஷ்டப்படிசெய்ய முடியாதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'**அநாஜ்ஞயா**' என்று ரம்பித்து. **அநாஜ்ஞயா** - அனுஜ்ஞை என்று சொல்லப்படுகிற விதியினாலே, **ப்ரவ்ருத்தேபி** - ப்ரவ்ருத்தி செய்திருந்தபோதி லும், **க்ரமகோபாதி ஸம்பவே** - (ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப் பட்டிருக்கும்) க்ரமத்திற்கு விரோதம் முதலியவைகள் உண்டா னல், '**ஆதி**'ஶப்தத்தினால் கர்த்ரு தேஶகாலாதி வைகல்யங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, **ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷ:**-ஆஜ்ஞையையதிக் ரமித்த தோஷம், **ஸ்யாத்** உண்டாகும், **அத:**-ஆகையினால், **நியம:**-(ஶாஸ்திரப்படி நடக்கவேண்டுமென்கிற)நியமம், **துரத்யய:**- தாண்ட முடியாதது. ஒரே கர்மத்துக்கு உபாய விரோதி பாப த்தை நிவ்ருத்திக்கக் கூடிய தன்மையும் பகவானுடைய ப்ரீதிக் குக் காரணமா யிருக்கும் தன்மையும் ஸம்பவிக்கும் ப்ராகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**ப்ராயச்சித்த**' என்றாரம்பித்து. **ப்ராயச் சித்தபரீஹாரே** - தோஷத்தின் பரிஹாரம் (நிக்ரஹத்தின்

நித்யகாம்யஸ்வரூபைக்யே விநியோகப்ருதக்த்வத: |
பலாய க்ரியமாணேऽபி நித்யம் பவதி தத்க்ருத: ||[ரேண:|
அநநுஷ்டாநாத்து ஸவிஶேஷு நைமித்திகேஷு விவக்ஷ
அக்ருதௌ தத்பலாபாவோ ந து தோஷ இதீரிதம் ||

நிவ்ருத்தி), **பலாந்தரஸம்பந்தே (ஸதி)** - வேறு பலத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது, **தத்ர** - அந்தக் கர்மத்தில், **விசக்ஷணா:**-பண்டிதர்கள், **அதிகாரம்**-அதிகாரத்தை, **ஸம்வலிதம்** - சேர்ந்திருப்பதாக, அதாவது நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியிலும், அந்தந்தப் பலங்களிலும் ஆசைகள் சேர்ந்திருப்பதாக, **ப்ராஹு:** - சொல்லுகிறார்கள், அதாவது ஜாதேஷ்டி முதலிய கர்மங்கள் நைமித்திகங்களாகையினால் அனுஷ்டிக்காவிடில் உண்டாகக் கூடிய நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியும், புத்திரனுடைய பரிஶுத்தியும் பலமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இரண்டு பலங்களும் உண்டானாலும் அதே கர்மத்தை அந்தந்தப் பலத்திற்காகத் தனித் தனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை என்றருளிச்செய்கிறார்—'**நித்ய**' என்றாரம்பித்து. **நித்யகாம்யஸ்வரூபைக்யே**-நித்யமாயும், காம்யமாயும்இருக்கும் கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் ஒன்றாயிருக்கும் பக்ஷத்தில், **விநியோகப்ருதக்த்வத:** - ஒரு கர்மத்தையே இரண்டுவிதமான பலங்களுக்காக ஶாஸ்திரங்களில் விதித்திருப்பதினால், **பலாய** - பலத்திற்காக, **க்ரியமாணேऽபி** - செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், **தத்க்ருத:**- பலார்த்தமாகச் செய்கிற ஒருதடவை யனுஷ்டானத்தினாலேயே, **நித்யம்**- நித்யமும், **பவதி** - (அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக) ஆகிறது. நித்யமாக அனுஷ்டித்ததில் காம்யம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகாது. ஏனெனில் நித்யமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு அதிகாரம் தத்காலத்தில் பரிஶுத்தனாய் உயிரோடிருப்பது. அது காம்யானுஷ்டானம் செய்யும்பொழுது மிருக்கிறது. காம்யத்தில் அதிகாரம் அந்தப் பலங்களில் ஆசை, அது பலத்திலாசையில்லாமலனுஷ்டிக்கப்படும் நித்ய கர்மத்தி லில்லை என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸம்வலிதாதிகார ஸ்தலத்தில் அனுஷ்டிக்காமல்போனால் நிக்ரஹமுண்டான போதிலும் கேவலம் காம்ய கர்மங்களில் அப்படி நிக்ரஹமில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—'**அநநுஷ்டாநாத்து**' என்

நின்றனமன்புடைவானோர் நிலையினிலமளந்தான்
நன்றிதுதீயதிதென்று நடத்திய நான்மறையால்
இன்று நமக்கிரவாதலி லிம்மதியிந் நிலவே
அன்றியடிக்கடியாரிரு ளீர்க்கவடியுளதே. 24

றாரம்பித்து. **விவக்ஷிபிஃ** - பண்டிதர்களினால், **அநுஜ்ஞா மாத்ர விஶேஷு** - அநுஜ்ஞையினால் மாத்திர மேற்பட்ட, **கைங்கர்யேஷு** - கைங்கர்யங்களில், **அக்ருதேஷு** - செய்யாத பக்ஷத்தில், **தத்ஃபலாபாவஃ** - அந்தப் பலம் கிடைக்காமல் போகிறது, **தோஷஸ்து** - தோஷமோவெனில், **ந** - இல்லை, **இதி** - என்று, **ஸம்மதம்** - சொல்லப்பட்டது.

இப்படி ஶாஸ்திரங்களை யநுஸரித்தே கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தால், பாஶுபதம் முதலிய ஶாஸ்திரங்களையும் அநுஸரிக்க வேண்டுமே என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளு கிறார்—' **நின்றனம்** ' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **நிலமளந்தான்** - (த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்து) பூமியை யளந்த பகவான், **இது** - இந்த ஸத்ய வசனாதிகள், **நன்று** - நல்லது, **இது** - இந்த பரதார கமனாதிகள், **தீயது** - கெட்டது, **என்று, நடத்திய** - ப்ரவர்த்திப்பித்த, **நான்மறையால்** - நாலு வேதங்களினாலும், **அன்புடை**-அன்புடையவர்களான, **வானோர்** - வானிலிருக்குமவர், அதாவது பரமபதத்தில் வஸிக்கும் நித்ய முக்தர்களின், **நிலை** - ஸ்திதியில், பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை யறிந்து ப்ரீதி வரும்படி கைங்கர்யம் செய்வதாகிற ஸ்திதியில், **நின்றனம்** - நின்றோம், **இன்று** - இந்த ஸம்ஸார தஶையில், **நமக்கு** - கர்ம பரவஶர்களான நமக்கு, **இரவாதலில்** - ராத்திரியாகையினால், **இம்மதியின்** - இந்த வேதமாகிற சந்திரனுடைய, **நிலவேயன்றி** - வெளிச்சத்தைத் தவிர, **அடிக்கடி, ஆர்**-வ்ருத்தியடைகிற, **இருள்** - அந்தகாரத்தை, **தீர்க்க** - போக்கடிப்பதற்கு, **அடி** - காரணம், **உளதே** - இருக்கிறதோ.

' **அன்புடைவானோர்** ' என்பதற்கு அவர்கள் எப்படி ப்ரீதியினால் கைங்கர்யம் செய்கிறார்களோ அதைப்போல நாமும் ப்ரீதியினாலே பண்ணவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். ' **நிலமளந்தான்** ' என்பதினால் ஸர்வஜந ஸுஹ்ருத்தென்பதும், புருஷோத்

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸாரே
ஸ்வமதிமதிஷு ஶாஸ்த்ரஸந்நாம்
ஸாக்ஷாத்தேஷ்வேவ யுக்தைஸ்தை:
கார்யவர்ண தேஶாதிஸம்பேதை: ।
நியோகே ப்ரயோகாத்ப்ரஜாநாம்
நியமயிதா ராஜேவ ஹிதம்
நித்யஸ்வாதந்த்ர்யேணாபி
நிர்வாணஸம்ருத்தி ர்ஜய: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரஸ்ஸப்ததஶ:.

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

கமன் என்பதும், மற்ற தேவதைகள், இவனைப்போல ஆப்தர்கள் அல்லவென்பதும், சொல்லப்படுகிறது. 'நன்றிது தீயதிது' என்பதற்கு நல்லதாகையினால் இதைச் செய், கெட்டதாகையினால் இதைச் செய்யாதே என்கிற விதி நிஷேதங்களில் தாத்பர்யம். இத்தால் அந்தப் பகவானே அஸுரர்களை மயக்குவதற்காகச் செய்த பௌத்தாகாரம் முதலியது விலக்கப்படுகிறது. 'நடத்திய' என்பதினால் பகவானும் வேதங்களைப் புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, அநாதியாக இருந்தவைகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தான் என்றாக்கையினால் அபௌருஷேயத்வமும் [illegible]. இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டே பகவதபிப்ராயத்தை அறிய வேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிகமித்தருளுகிறார்—'இன்று' என்றாரம்பித்து. 'இன்று' என்பதினால் நமக்கே இனிவரக் கூடிய மூர்த்தி தசை [illegible] விலக்கப்படுகிறது. 'நமக்கு' என்பதினால் இந்த [illegible]களில் அவதரித்திருக்கும் ஸம்ஸாரிகள் விலக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு 'மதி' என்பது வேதம்.

'நில'வாவது அதை அநுஸரித்துண்டாகும் ஸ்ம்ருத்யாதிகள் அன்றிக்கே வேதார்த்த ஞானமாகிற ப்ரகாஶமாகவுமாம். 'அடி கடி ஆர்' என்பதினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய் 'வாவ: ஷூஜ்ஞாம் நாஶயதி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாண களிற்படியே உண்டாகும் அஜ்ஞானமும் சொல்லப்படுகிறது இத்தால் ராத்திரியில் ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஶத்திற்கு ஆசை படுவதுபோல ஸம்ஸார தஶையிலேயே மோக்ஷ தஶையில் உண் டாகும் விகாஸம் உண்டாகாது என்பது த்யோதிதம்.

ஶ்ருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை யறி தற்கு இன்னும் சிலகாரணங்களை யருளிச்செய்கிறார்—'ஶ்ரு தி என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] ஸுதீ: - பண்டிதன், நியமயிது: - எல்ல லோகங்களையும் நியமிக்கிற, ஜநக: - லோகங்களுக்குக் காரண மாகிய பகவானுடைய, அபிமதம் - அபிப்ராயத்தை, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாசாரை:-ஶ்ருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில் லாத ஸ்ம்ருதிகளாலும், அனுஷ்டானங்களாலும், ஸ்வமதிம ஹிமா:-(ஶாஸ்திரம் விகல்பித்தவற்றில்)தன்புத்தியின்ப்ரவ்ருத்தியை யனுஸரித்தும், ஶுத்தமனஸாம்-பரிஶுத்தமான மனதையுடைய வர்களின், ஸங்கல்பை: - ஸங்கல்பங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னின்ன கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று ரிஷிகளால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், யதோக்தை: தர்மத்திற்கு விருத்தமில்லாத, குலசரணதேஶாதிஸ மயை:-குலம், சரணம், தேஶம் முதலியவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டுண்டாகிற ஸங்கேதங்களினாலும், 'குலஸமய'மாவது முன்குடுமி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், 'சரணஸமய மாவது யாஜுஷகர்கள் பௌர்ணமியிலும், ருக்வேதிகள் ஶ்ரா வண நக்ஷத்திரத்திலும், ஸாமகர்கள் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்திலும் உபாகர்மத்தை யனுஷ்டிப்பது முதலியது. 'தேஶஸமய மாவது நர்மதா நதிக்குத் தெற்கிலுள்ளவர்கள் ஶ்ராவண மாதத்திலும், அதற்கு வடக்கி லிருப்பவர்கள் ஆவணி மாதத்திலும் உபாகர்மம் செய்வது முதலியவை, யோக்யாநாம் – பெரி யோர்களின், நியோகை: - நியமனங்களினாலும், நிஶ்சித்வ

வ்யாபாரை: - ஶகுனம் பார்ப்பது, கனவு காண்பது முதலிய வைகளினாலும், ' ஶ்ருதி ' ஶப்தம் பகவத் ஸந்நிதியில் நியமனம் கேட்பதைக் குறிக்கிறது. **நிவர்ணம்** - நன்ருக, **அநிவஹதி** - அறிகிருன், அதாவது இப்படிப்பட்ட அனேக விதங்களான காரணங்களினுல் பகவத் ஸங்கல்பத்தை யறிந்து அதற்கனுகுண மாகக் கைங்கர்யங்களைச் செய்கிருன் என்று தாத்பர்யம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

அபராதபரிஹாராதிகாரம்.

[உத்தராகம் அனேகமாய் ஸம்பவியாது—ஸம்பவித்தால் நிவ்ருத்திக்கும் ப்ரகாரம்—யமலோக கமநமில்லை—லகுதண்டனை—ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது—புத்திபூர்வோத்தராகம் லேபியாது என்பதற்குத் தாத்பர்யம்—ப்ராயஶ்சித்தம் அவஶ்யம் பண்ணவேண்டும்—ப்ராயஶ்சித்த ப்ரகாரம்—இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம்—பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை.]

ஸம்ஸாராக்²யஸுராபகா³ஸக²மஹா
தை³வாத³யம் தே³ஹப்⁴ருத்
ப்ராரிப்ஸு: ப்ரஶமாய பா³த⁴கஶயா
மாகிஞ்சநீம் வித³தி ।
யத்ப்ராப்ய ப்ரஶமாவஹா விஷய
ஸ்ரோத: ப்ரஸக்தா: ப்ர⁴நா:
பக்ஷேபேக்ஷ்ய நிக்ஷிதாத் நிஜநந:
ப்ராதேஜ் ப்ரஸம்ஸ்ப்ருஶ்யதே ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி ஶாஸ்த்ரீய நியமநத்தை அனுஸரிக்க வேண்டுமாகில் அதை மீறி நடந்தால் பாபமும், அதின் பலமாகிய ஜன்மாந்தரம், நரகம் முதலியவைகளும் ஸம்பாவிதமாகையினால் ப்ரபன்னன் இஷ்டப்பட்ட காலத்தில் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? என்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஸம்ஸாராக்²ய' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **அயம்** - இந்த, **தேஹப்ருத்** - ஶரீரத்தோடு கூடியிருக்கும் ஜீவாத்மா, அதாவது பத்தாத்மா என்றபடி, **தைவாத்** - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி காரணங்களினால், **ப்ராரிப்ஸு** **ப்ரஶமாய** - பகவானை அடைவதற்கு விரோதியான பாபங்க

இப்படி ஸமவஹேஷவிதகஸஹாவஞகையாலே
ஸாஹீநியத தக வெகஜூமெயூகரஸஞை விவ்வயி

ளைப் போக்குவதற்காக (தேஹத்திலிருக்கும் அழுக்கைப் போக்குவதற்காக), ஸவ - ஹேயகுணங்களோடு சேராததாயும் (அழுக்கில்லாததாயும்), ஸாஉ - போக்யமாகவும் (ருசியாயும்), ஸஉா - எப்பொழுதும், அவஉாத - பாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும் (வெளுப்பு நிறமுடையதாயும்), ஸஹமாம - இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடையதாயும்) இருக்கிற, ஊயவ - ஸ்ரிய:பதியினுடைய, ஒயா - கருணையாகிற, உநாகிநீம - கங்கையை, விநதி - அடைகிறான், வைவமயஉவி - இப்படி இருந்தபோதிலும், இத்தால் இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாயிருப்பதினால் இவனுக்கு உத்தராகமே ஸம்பவிக்காது என்பது த்யோதிதம், அஸள - இந்தப் பத்தாத்மா, அஸாரவிஷய - அஸாரங்களான ஸப்தாதி விஷயங்களாகிற, ஸொதஃ - ப்ரவாஹகங்களினால்; அதாவது அவைகளை யனுபவிப்பதினாலும், அவைகளின் வாஸனையினாலும், ஹஸமெதஃ - உண்டாக்கப்பட்ட, வம ஸெகஃ - சேறுகளினால், நிஜதநும - தன்னுடைய ஸரீரத்தை, வாநஃ - மறுபடியும், கஉமகயநு - அழுக்கடைந்ததாகச் செய்துகொண்டு, ஹாஜெஞஃ - பண்டிதர்களினால், கவஸமஷிவெத - சேரப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. இத்தால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால் இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிந்தை முதலியவைகளு மேற்படுமே யொழிய பராபவத்திற்கு நாஸமில்லை என்பது த்யோதிதம்.

'இப்படி' என்பது 'ஸாஹீய நியத' இத்யாதியோடந்வயிக்கிறது. அதாவது கீழதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த ந்யாயத்தினாலே ஸாஸ்திரங்களி லேற்படுத்தப்பட்ட அந்தந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய என்றுரைக்கப்பட்ட 'ஸமவஹேஷவிதக ஸஹாவஞகையாலே' என்பது காரணத்தைக் குறிக்கிறது. அநாவத்தில் - ஆபத்தில்லாத

காரிக்குப் பின்பாவத்தில் ஸாதிவாஜிவஞ்கமான

உத்தராகம் அனேகமாய் ஸம்பவியாது. — வவாராயம் வருகை பற்

றின வெகூவெயஞ்க நிவெஷ

க்கு விராஜமாகையாலே ஹூாயெண ஸஂஹாவி

மன்று. ஹூாரஷுகஸஞ் விஶெஷ வஶத்தாலே தெஶ

ஸம்பவித்தால் நிவ்ருத்திக்கும் ப்ரகாரம். — காஷாவஷூாவெ வெ ஶாண

ஹெதஙமாகவும் ஹூாசாதிக

மாகவும் ஸாஷாஷ்ஞாதாவஷெயெஷூகளிலும் வருமவரா

யஶெஶங்களுள்ளவை யஶ்லெஷ விஷயமாய்க் கழிந்து

போம். ஸாதிவாஜிவஞ்க வாவாஶஂஹக வாவங்களுக்

ஸமயங்களில். பற்றின-அங்கீகரித்தஶாஸ்த்ரீயமான. ஹூாயெண-
பெரும்பாலும். ஆபத்காலத்தில் புத்தி பூர்வகமாகவும், மற்ற
காலங்களில் அபுத்தி பூர்வகமாகவும் பாபங்கள் நேரிடுமே
என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிருர்—
'ஹூாரஷு' என்றுரம்பித்து. இங்கு 'ஹூாரஷு' என்றது தன்
ஞல் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பாகத்தை. தெஶவெவஶ
ணஂ - தண்ணீரில்லாத இடம், காஷவெவஶணஂ -
துர்பிக்ஷ காலம், அவஷூாவெவஶணஂ - ரோகாதிகளிஞல்
பீடிக்கப்பட்டிருப்பது. 'வெவஶண' மாவது ஶாஸ்த்ரீய
மான நியமத்தை யதாவத்தாக நடத்த முடியாமைக்குக் கார
ணமா யிருக்கை. ஹூாசாதிகஂ - விழித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது புத்தி பூர்வகமாக வல்லாமல் யாத்ருச்சிக ஸாக்ருதா
திகள்போல் நேரிடும் யாத்ருச்சிக பாபங்கள். ஸாஷாப்த்யாத
யவஸ்தைகளில் நேரிடக்கூடியது பாகவதர்கள் முதலியவர்கள்
வரும்பொழுது எழுந்திருக்காமலிருக்கை முதலியது. 'ஆதி'ஶப்
தத்திஞல் ஸ்வப்ன மூர்ச்சா தஶைகள் குறிக்கப்படுகின்றன
அவராயஶெஶ - அல்பாபராதம். 'அஶ்லெஷ' மாவது இவன்
விஷயத்தில் அவைகளுக்குப் பலப்ரதானம் பண்ணும் ஸங்கல்
பமே பகவானுக்கு உண்டாகாமலிருப்பது. புத்தி பூர்வக பாப
நேரிட்டால் அதற்குப் பரிஹார மருளிச் செய்கிருர்—' ஸாஜி
வஜிவஞ்க' என்றுரம்பித்து. வாவாஶஂஹகவாவங்களுக்கு
பாபங்கள் புத்தியைக் கெடுத்து அதின் மூலமாய் மேலே பா

கஞ்சியவையுங் கழிய வேணுமென்று ஆவதிபண்ணாதே பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற்போலே ஆகூரதியோடே கூடவிருக்கிற விவனுக்கு ஆதரணவரதியில்லாமையாலே ஜிதேந்த்ரியரான ரிஷிகளுக்குப்போலே புத்திபூர்வகமாகவும் சில ஸ்ரீஷாவிபரீதங்கள் வந்தாலும் நிஸர்க்கஸஹஜத்தான ஸ்ரீயவதிரக்ஷணாஸவனாய் நிற்கையாலே யிவ்விபரீதாநுஷ்டாநங்கள் மின்னொளி சாத்ருமாய் நிலைநிற்குமவை யன்றிக்கே அக்காலத்தில் பிறந்த ஸ்வநிஷ்டாவைபரீத்யமாகிறவிழவைக்கடுக வநுஸந்தித்து யதோசிதமாக ஸ்ரீஜாநாதாபங்கள் பிறந்து, 1 'அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயச்சித்தம் ஸமாசரேத்। ப்ராயச்சி

ங்களை உண்டாக்குகிறபடியினால் ப்ரபத்திக்குப் பிற்காலத்தில் பாபங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாக முன்னாலேற்பட்ட பாபங்களுக்கு. **ஆவதி பண்ணாதே** - ப்ரபத்தி காலத்திலேயே இத்தையும் சேர்த்து ப்ரார்த்தியாதே. **கூரையிலே** - க்ருஹத்திலே, **பயின்றாற்போலே** - வஸிப்பதைப்போலே. '**ஆதரண**'மாவது விவேகம் முதலியவை. **ஜிதேந்த்ரியரான ரிஷி** - இந்திரிய ஜயம் செய்வதற்குத் தகுந்த த்ருடமான மனதில்லாத ஸௌபரி, விஸ்வாமித்திரர், முதலிய ரிஷிகள். **ரக்ஷணாஸவனாய்** - ரக்ஷிப்பதில் ஊற்றமுடையவனாய். 'நிற்கையாலே' என்பதினால் அப்படிப் புத்தி பூர்வகமாகப்பாபம் நேர்ந்தாலும் அவை மேன்மேலே புத்தியைக் கெடுத்துப் பாபங்களில் தூண்டும் என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது. **மின்னொளி சாத்ருமாய்** - மின்னலின் வெளிச்சத்தைப்போல் அஸ்திரமாய். **வைபரீத்யம்** - விபரீதமாய் நடந்து கொள்ளுதல். **அபாயஸம்ப்லவே** - அபராதங்கள் உண்டாயிருந்தால், **ஸத்ய:** - அப்பொழுதே, **ப்ராயச்சித்தம்** - ப்ராயச்சித்தத்தை, **ஸமாசரேத்**-செய்ய வேண்டும். **அத்ர** - இந்த விஷயத்தில். **பாத:**-பாதம், **ஶரணம் வ்ரஜேத்**-ஶரண

1 ல-த-17-91,92.

त्रियं सा तु यत्नात् शरणं व्रजेत् । उपायानामुपायत्वस्वीकारेऽप्येतदेव हि ।', 1 'अज्ञानादथवा ज्ञानादपराधेषु सत्स्वपि । प्रायश्चित्तं क्षमस्वेति प्रार्थनैकैव केवलम् ॥', 2 'विदितः स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः । तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि ॥ प्रसादयस्व त्वं चैनं शरणागतवत्सलम् । मां चास्मै प्रयता भूत्वा निर्यातयितुमर्हसि ॥' இத்யாதிகளிற் சொல்லு

கதி செய்யவேண்டும், (இதி) **यत्** (என்கிறது) எதுவோ, **इयम्**- இது, **सा** - அந்த, **प्रायश्चित्तिः** - ப்ராயச்சித்தம். **उपाया-नाम्** - கர்மயோகம் முதலிய உபாயாந்தரங்களை, (அதாவது ப்ர பன்னன் ப்ரபத்திக்குப் பிறகு) **उपायत्वस्वीकारे** - உபா யமாக அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்தபோதிலும், **एतदेव हि** - இதே ப்ராயச்சித்தம் (செய்ய வேண்டும்). **अज्ञानात्** - தெரியாமையினாலாவது, **अथवा** - அல்லது, **ज्ञानात्** - தெரிந்துகொண்டாவது, **अपराधेषु** - அபராதங்கள், **सत्स्वपि** - இருந்தபோதிலும், **क्षमस्व** - பொறுத்துக்கொள், **इति** - என்று, **प्रार्थनैकैव केवलम्**-ப்ரார்த்திப்பது ஒன்று மாத்திரம் செய்ய வேண்டியது. **सः** - அந்த ராமன், **धर्मज्ञः** - ஶரணாகதர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற தர்மத்தை அறிந்தவராயும், **शरणागतवत्सलः** - ஶரணாகதியைச் செய்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியை யுடையவராகவும், **विदितः हि** - ப்ரஸித்தரல்லவா, (ஆகையினால் நீ) **यदि जीवितुमिच्छसि** - ப்ராணனோடிருப்பதற்கு விரும்புகிறாயேயானால். **तेन** - அந்த ஸ்ரீராமனுடன், **ते** - உனக்கு, **मैत्री** - ஸ்நேகம், **भवतु** - உண்டாகட்டும். **त्वं च** - நீயும், **शरणागतवत्सलम्** - ஶரணாகதர்களிடத்தில் ப்ரீதி யுடையவனான அந்த ஸ்ரீராமனை, **प्रसादयस्व** - உன்னிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை உடையவராகச் செய்துகொள், **प्रयता भू** - பரிசுத்

---

1 வங்கி-கித். 2 ராமா-ஸு-21-20,21.

கிறபடியே யதாதிகாரம் ப்ராயச்சித்தவசநமுண்டாம். ப்ராரப்தகர்ம விசேஷவசத்தாலே அக்ருதநிஷ்க்ருதியாய் ரக்ஷைகொள்ளுகையுங் கைதப்பினபோது 1 'ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே | பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ||', 2 'கமலநயந! வாஸுதேவ! விஷ்ணோ! தரணிதராச்யுத! சங்கசக்ரபாணே! | பவ சரணமிதீரயந்தி யே வை த்யஜ

யமலோக கமநமில்லை.

னாய், அதாவது இனி இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய்யக் கூடாதென்கிற அநுதாபத்தையுடையவனாய், **மாம்**-என்னையும், **அஸ்மை** - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, **நிர்யாதயிதும்** - திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு, **அர்ஹஸி** - யோக்யதையுடையவனாகிறாய். **கர்மவிசேஷவசத்தாலே அக்ருதநிஷ்க்ருதியாய்**-ப்ராரப்த கர்மத்தினாலே ப்ராயச்சித்தம் செய்வதில் புத்தி உண்டாகாத ஸ்வபாவத்தை உடையவனாய். **கைதப்பினபோது** - தவறின போது. **யம:** - யமன், **பாசஹஸ்தம்** - பாசத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, **ஸ்வபுருஷம்** - தன்னுடைய தூதனை, **அபிவீக்ஷ்ய** - பார்த்து, **தஸ்ய** - அவனுடைய, **கர்ணமூலே** - காதில், **வததி** - சொல்லுகிறான், **மதுஸூதநப்ரபந்நாந்** - பகவானை ஆஸ்ரயித்தவர்களை, **பரிஹர** - விட்டுவிடு, **அஹம்** - நான், **அந்யந்ருணாம்** - பகவானை ஆஸ்ரயிக்காத மனிதர்களுக்கு, **ப்ரபு:** - யஜமானன், **வைஷ்ணவாநாம்** - வைஷ்ணவர்களுக்கு, **ந** - (ப்ரபு) அல்லன். **கமலநயந** - தாமரைப் பூக்கள் போன்ற கண்களை உடையவனே. **வாஸுதேவ** - வாஸுதேவனே, **விஷ்ணோ** - விஷ்ணுவே, **தரணிதர** - (ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்து) பூமியைத் தரித்தவனே, **அச்யுத** - ஆஸ்ரிதர்களை ஒரு பொழுதும் கைவிடாதவனே, **சங்கசக்ரபாணே** - சங்கு சக்கரங்களைக் கையில் தரித்தவனே, **சரணம்** - ரக்ஷகனாக, **பவ** - (நீர்) ஆகக்கடவீர், **இதி** - என்று,

---

1 [illegible]-பு-94-31. 2 வி-பு-3-7-33.

ஹட உூரதமரண தாநவாவாநு ||', 1 'தெவ
ஶாஜூயுபம் விஷ்ணும் யெ ஹூவஞா: வாராயணம் | நதெ
ஷாம் யமஸாலோக்யம் நவ தெ நரகவாஸ: ' என்று
வைஷ்ணவ வாமநாதிபுராணங்களில் பாசுரங்களுக்கு
உூறுமான ஶ்ருதியிற்சொல்லுகிறபடியே யமவிஷய
ஶமநமன்றிக்கே வேலிட்டுப்பாய வேண்டுமது முன்

லகுதண்டனை.

னிட்டுப்பாய்ந்து கழி
மென்கிற கணக்கிலே காணன் வஞஜு என்று
முதலாகவோதுகிற விங்குற்றை யுவக்ஷூஶவத்
தாலே சிகையறுக்கும் விரகுகளை முன்னிட்டு

யெ-எவர்கள், ஸம்ஸய ஷ்-சொல்லுகிறார்களோ, அபாவாநு-
பாபமில்லாதவர்களான, தாநு-அவர்களை, உூரதமரண -
வெகுதூரத்தில், ஹட - ஓ! சேவகனே, த்யஜ - விட்டுவிடு. தெ
வம் - தேவனாகிய, ஶாஜூயுபம் - ஶார்ங்கத்தைத் தரித்துக்
கொண்டிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, யெ-எவர்கள், வார
யணம் - உயர்ந்த உபாயமாகவும், ப்ராப்யமாகவும், ஹூவஞா:
அடைந்தார்களோ, தெஷாம் - அவர்களுக்கு, யமஸாலோ
க்யம் - யமலோகத்தில் வஸிப்பது, ந - இல்லை, தெ-அவர்கள்
நவ நரகவாஸ: - நரகத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையவர்
களுமல்ல. 'உூறுஶ்ருதி' யாவது 'பாகவதர்கள் யமலோகம்
போகிறதில்லை, அவர்களுக்கு அபராதம் நேர்ந்தால் இந்த லோக
த்திலேயே சில துக்கங்கள் உண்டாகிறது, அவையாவன—
ஒரு கண் குருடர்களாகிறார்கள், ஒருகால் இல்லாதவர்களாகிறார்
கள், அஸ்வாதீனனான பிள்ளையை யுடையவர்களாகிறார்கள்,
அஸ்வாதீனையான பார்யையை யுடையவர்களாகிறார்கள்' என்
றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம். யமவிஷய ஶமநம்-யமலோகத்தி
குச் செல்லுதல். 'வேலிட்டு' இத்யாதிக்கு ஆயுதத்தினாலே
வெட்ட வேண்டியதான குற்றமே அந்தரங்கர்களிடத்தில் முள்
ளாலே கீறுவதினால் பரிஹரிக்கப்படும் என்கிற ந்யாயத்தினாலே
என்று தாத்பர்யம். காணன் - ஒரு கண்ணில்லாதவன், வ
ஜநு - ஒரு கால் இல்லாதவன், உவக்ஷூஶம் - துக்கம். 'சிகை

---

1 வாம-பு-94-43.

ஸர்வேச்வரன் க்ஷமாவிஷயாவாத்ஸல்யங்களாலே தணிந்த ஸ்வபாவத்தை யுடையனாய் மிகவும் க்ஷமிக்கவேண்டு மபராதத்துக்கு ஸேவ்யனான ஸார்வபௌமன் அடையாளக்காரர் அந்தஃபுரபரிஜநம் கூனர் குறளர் கஞ்சுகிகள் விஷயத்தி லபராதங்களுக்கிடாகவும், அந்தஃபுரத்வாரி தாரதம்யத்துக்கிடாகவும், ஸம்பந்தாநுரூபஸம்ஸ்பர்சாதிகளாலே வீதி நடக்கச் செய்தே யவர்கள் தப்பினதுக்கு க்ஷமைகொள்ளு கைக்காகவும், மேலைக்கு சிக்ஷையாகைக்காகவும், முகங்கொடாதே யிருத்தல், சம்மட்டியிட்டடித்தல், தள்ளுவித்தல், வாசலிலே தகைவித்தல், சிறிது நாள் ஸேவையை விலக்கிவிடுதல் செய்யுமாப்போலே காகந்யாயத்தாலே யொருகண்ணழிவாலே யிவ்

யறுக்கும்' இத்யாதி - கணக்குகளில் பாக்கி யில்லாதபடி கழிக்கும் ப்ரகாரங்களை, சிகை - அநாதியாகச் சுமந்த கர்மங்களின் கணக்கு. தணிந்த - ஸாந்தமான, அடையாளக்காரர் - குடை, முதலியவைகளைப் பிடிக்குமவர்கள். குறளர்-குள்ளமானவர்கள், ஸம்பந்தாநுரூபஸம்ஸ்பர்சாதிகளாலே-ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தத்தினாலும், க்ருபை முதலியவைகளினாலும், க்ஷமைகொள்ளு கைக்காகவும் - பொறுப்பதற்கு ஒரு வ்யாஜமாகவும், 'மேலைக் கும்' இத்யாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய் யாமலிருப்பதற்கும், முகங்கொடாதே யிருத்தல் - பராங்முகனா யிருத்தல், சம்மட்டி - பிரம்பின் சாட்டை, தள்ளுவித்தல் - அய லாரைக்கொண்டு தள்ளும்படி செய்தல். இது கேவலம் லௌகிக ந்யாயமாகையினாலே ஸாஸ்த்ரத்தி லேற்பட்ட த்ருஷ்டாந்தத்தை உபலக்ஷணமாகக் காட்டியருளுகிறார்—'காகந்யாயத்தாலே' என்றாரம்பித்து. மஹாபராதியான காகத்துக்கு ஒரு கண்ணை வாங்கினாற்போலே என்றபடி. இப்படி மேலபராதம் செய் யாமைக்காக கண்ணழிவு செய்தாரென்பது '[illegible]' என்று ஸ்ரீராமாயணத்திலும், 'காகத்தின் மேற்கென்றும் கடவென்று [illegible] காணில்லை [illegible] வள்ளல்' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதான ஸாரத்திலும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணழி

வாஸிதரை ரக்ஷித்துவிடும். இப்படி அஜ்ஞான க்ருதி களை க்ஷமை கொள்ளப் பண்ணுவித்தல், ஜ்ஞான க்ருதிகளுக்கு ஶிக்ஷாரூபமான தண்டவிஶேஷம் பண்ணுதல் செய்கிறவிடமும் ஸர்வஶக்தித்வமுமான க்ஷமையின் ப்ரகாரபேதமென்று ஶிக்ஷகனை ஶேஷிபக்கலிலே க்ருதஜ்ஞதை நடக்கைக்காக ஸர்வ ஸாபராதத்வத்தையும் க்ஷமிக்குமென்று சிலர் சொன்னார்கள். ப்ராயஶ்சித்தத்தில் ஸாவகாஶம்

வாலே' என்பதினால் லகுஶிக்ஷையினால் அபராதங்களுக்குப் பரிஹாரம்ஏற்பட்டது குறிக்கப்படுகிறது. இப்படியாகில் புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கும் அஞ்சவேண்டா என்று சிலர்சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. தண்டவிஶேஷம்-லகுதண்டம். 'ப்ரகாரபேத'மாவது அனேக ஜன்மங்களில் அனுபவிக்க வேண்டிய பாபங்களுக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே பலத்தை உண்டாக்குதல், பரபத்தியினால் உண்டான க்ருபையின் பலம்என்பது. ஶிக்ஷகனை-ஶிக்ஷகனா யிருந்தபோதிலும். க்ருதஜ்ஞதை-க்ருதஜ்ஞதானுஸந்தானம். 'க்ஷமிக்கும்' என்பதற்கு அதற்கு அனுரூபமான ஶிக்ஷையைச் செய்யாமலிருப்பது என்று தாத்பர்யம். இப்படிச் சொல்லாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தங்களை விதிக்கிற ஶாஸ்திரங்கள் வ்யர்த்தமாக வேண்டிவரும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டுமென்னில் பக்தனுக்கு ப்ராரப்த கர்மங்களில் வித்தைக்கு உபயோகமில்லாததாயும் ப்ரபல கர்மங்களினால் தடைபட்டிருப்பதுமான புண்யங்கள் பலங் கொடுக்காமல் போனபோதிலும் இதைப்போல ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் பரிஹரிக்க வேண்டியதான அந்த ப்ராரப்தமான பாபம் ஜன்மாந்தர பலாதிகளைக் கொடுக்குமென்று நிஸ்சயித்திருப்பது போல ப்ரபன்னனுக்கு இதுவும் ஜன்மாந்தராதிகளைக் கொடுப்பதினாலே ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாதோ என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ப்ராய' என்றாரம்பித்து. உபாஸகனுக்கு என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'ஸாவகாஶம் போலே' என்றது ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவிடில் ஸ்வல்பமாயிருப்

போலே பக்திவிஷயத்திலாவும் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணுகைபோது ஸஹமாநனும் பண்ணின ப்ரபத்தி மோக்ஷங் கொடாதொழியுமோவென்று சங்கிக்க வொண்ணாது. பெருங்காயம் வைத்த மரங்களுக்கு ஸூநாதி விசேஷங்களாலே வாட்டத்துக்குக் காலதாரதம்யமுள்ளவாறும் இங்குமிவர்கள் ஸம்ஸாரத்தினுடைய நிச்சேஷ நிவ்ருத்தி பிறக்கைக்கு விளம்பா விளம்ப விசேஷமேயுள்ளது. இத்தேஹாவஸாநம் பெறவேணுமென்றபேக்ஷித்தாலும் அநியதாயுஸ்ஸுக்களாய் விளம்பாக்ஷமரா யிருப்பார்க்கார்த்தியாலே

ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது.

பதில் த்ருஷ்டாந்தம். பக்தனுக்கு அது ஸபலமாவதைப்போல ப்ரபன்னனுக்கும் இது ஸபலமானால் பக்தனுக்குப்போல ஜன்மாந்திரங்கள் வருமே என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. இதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'பெருங்காயம்' என்றாரம்பித்து. பட்டுப் போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப்பது வழக்கம். 'ஸூநாதி' இத்யாதி - நீர்த் தாழ்ந்த பூமி, வரண்டபூமி முதலியவை. 'ஆதி' சப்தம் கால விசேஷத்தை குறிக்கிறது. நீர்த்தாழ்ந்த பூமியிலும் வர்ஷா காலத்திலும் விளம்பமும், மற்றவைகளில் விளம்பமில்லாமையும். உள்ளவாறும் - உள்ளதைப்போல. இத்ருஷ்டாந்தத்தினால் பக்தனுக்குப் பக்திபோகம் ப்ராரப்த கர்மத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதில்லாமையினால் அது அனுபவித்தே தீரவேண்டியது. ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் நாசம் செய்யக்கூடியதாகையாலே ஜன்மாந்தராதிகள் வரவேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை. பெருங்காயம் வைத்த மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷம் நசிப்பது நிச்சயம். விளம்பா விளம்பம் மாத்திரமே உள்ளது என்பது த்யோதிதம். 'விளம்பாவிளம்பம்' என்பது ப்ரபத்தியில் காலத்தைக் குறிக்காமல் பண்ணினவர்களுக்கு அந்தப்பலத்திற்கு விளம்பா விளம்பங்களாகிற தாரதம்யம் உண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது. காலம் குறித்து பண்ணினவர்களுக்கும் இது பரிஹரணீயம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'இத்தேஹாவஸாநம்' என்றாரம்பித்து. 'அநியதாயுஸ்ஸுக்க'ளாவது இவ்வளவு காலம் ஆயுஸ்ஸு

விஜம்பம்வரும், நியதாபராதர்களுக்கு உள்ள பயாபகர்ஷங்களுக்குள்ளே மாயித்துவிடும். 1 ‘ஸவெயம் ஸாரணம்ஷி வ:’ என்ற பின்பு முண்டான ராக்ஷஸிகளுடைய ஸாபராதவர்த்தனங்கள் 2 ‘க்ஷமயாமி தூர்பலானாம்’, 3 ‘பாபாநாம் வா ஸுபாநாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம்’ என்கிறபடியே பிராட்டிக்கு க்ஷமா விஷயமாயிற்றில்லையோ வென்னில்? அவ்விடத்திலு மவர்களுக்கு திருவடி நலியப்புகுகிறு ரென்கிற பயம் விளைந்து நலிவுக்கு விலக்குண்டான படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே உக்ரமும் க்ஷமையும் ஸிக்ஷம். ஆகையால் பூர்வ புத்திபூர்வோத்தராகம்லேபியாது னுக்கு ஸாபராத்வோ என்பதற்குத் தாத்பர்யம். தூரவம் ரெடியாதென்று விசேஷித்துச் சொல்லுவதொரு ஹேதுவ மன்றிக் கேயிருக்க இவனுக்குப்பின்பு ஸாபராதயம் பிறந்தாலும் க்ஷமைகொள்ளவேண்டா வென்றும், க்ஷமை கொள்ளாவிட்டாலும் ஸிக்ஷாராவதணை

என்றேற்படுத்தப் படாதவர்கள். ‘ஆயுர்வ்ருத்தியாலே’ என்பதற்கு இந்தத் தேஹத்திலேயே ஆயுஸ்ஸு வ்ருத்தியடையுமே யொழிய தேஹாந்தரம் வராது என்று தாத்பர்யம். என்றபின்பு - என்று பிராட்டி யருளிச் செய்த பிறகு. தூர்பலானாம் - இவர்களுடைய துக்கத்தைப் பார்த்து ஸஹிக்கும்படியான பலமில்லாத, அஹம்-நான், க்ஷமயாமி - பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன். ப்லவங்கம-ஓ! ஹநுமானே, பாபாநாம்வா—பாபிகளாயிருந்தாலும், ஸுபாநாம்வா - புண்ணியசாலிகளாயிருந்தாலும், வதார்ஹாணாம் - கொல்லத் தகுந்தவர்களானாலும் (பெரியோர்களினால் தயைசெய்யத்தக்கது). அவ்விடத்திலும்-அப்படிப் பிராட்டி பொறுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலும். விளைந்து - உண்டாகி, விலக்கு - நிவ்ருத்தி. ‘ஓங்கிவிடுமாப்போல’ என்பதினால் ஸிக்ஷை இங்கும் உண்டென்பது விவக்ஷிதம். ரெடியாது - ஒட்டாது. ‘விசேஷித்து’ என்பதற்கு ‘ஸர்வாபேக்ஷ:’ இத்யாதி

1 ராமா-ஸு-58-91. 2 ராமா-யுத்-116-40. 3 ராமா-யுத்-116-44.

விசேஷமில்லை யென்றும், விளம்பாஸஹருக்கும் ப்ராரப்தத்துக்கு விளம்பம் வாராதென்றும், ஆர்த்தஸாக்ஷாத்க்ருத விசேஷாதிகளாலே வருமிங்குற்ற ஸங்கல்பத்துக்கு விக்நஸம்பவங்கள் வாராதென்றுஞ் சொல்லுகிற வசனங்கள் ஶரண்யனுடைய குணங்களையும் ஶரணாகதியினுடைய ப்ரபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை. இப்படியல்லாதபோது ப்ரபன்னரான பூர்வர்களுடைய அநுஷ்டாந பரம்பரைக்கும், ப்ரபன்னரைப்பற்றவே ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், மோக்ஷம்பெறுகைக்குக் காலங் குறித்து ப்ரபத்திபண்ணாதே யநவரதபாபஸேவாபராயருமாய் விளம்பாஸஹருமா யிருப்பார்க்கு விளம்பஞ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்குஞ் சேராது. 1 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ஸாக்ஷா

ப்ராயஶ்சித்தம் அவஶ்யம் பண்ணவேண்டும்.

வசனங்கள் பொதுவாக இருந்தாலும் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைக் குறித்து ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களில்லை என்று தாத்பர்யம். **ப்ரபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை** - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்காக மாத்திரம். இப்படி ப்ரபன்னனுக்குப் புத்தி பூர்வோத்தராகம் பலத்தைக் கொடுக்காது என்பதற்கு ஸாதகமான ப்ரமாணங்கள் இல்லை என்பது மாத்திரமில்லை, விருத்தமான ப்ரமாணங்களு மிருக்கின்றன என்றருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. **அநுஷ்டாநபரம்பரை** - பூர்வர்கள் ப்ராயஶ்சித்தப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்துக்கொண்டுவருதல். '**ஶாஸ்த்ர**'மாவது கீழ் '**உபாய ஸாத்யே**' என்று உதாஹரிக்கப்பட்டது. **காலங்குறித்து** - மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு. '**அநவரத**' இத்யாதி - புத்தி பூர்வோத்தராகம் பண்ணி அதற்கு அநுதாபாதிகள் உண்டாகாமல் தொடர்ச்சியாய் அபராதம் செய்துகொண்டு வருபவர்களுக்கு '**விளம்பம் சொல்லுகிற**' ப்ரமாணமாவது '[illegible]'

1 கீதை-18-66.

ந்யேந சொல்லச் செய்தேயும் 1 'ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம் வ்ரஜேத்' என்று விசேஷிக்கையாலே புத்திபூர்வோத்தராகத்துக்கு ப்ரபத்த்யந்தரம் ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ராப்தமாயிற்று. ஸாமாந்ய ஶரணாகதியை விதிக்கிற வசநத்தை அடியிலே புத்திபூர்வோத்தராகத்துக்கும் பரிஹாரமாகப் ப்ரபத்திபண்ணுதார் விஷயத்திலே நியமித்தாலோ வென்னவொண்ணாது, புத்திபூர்வோத்தராகத்தையும்பற்ற ப்ரபத்திபண்ணலாமென்று விசேஷித்து ஸங்கோசம்பண்ணுவதொரு வசநமுண்டாகி

(எல்லாப்பாபங்களையும் காலதாமதத்தினால் நாஶம் செய்துவிட்டு என்னை யடைகிறான்)' என்றிவை முதலியது. **'ஸாமாந்யேந'** என்பதினால் ஸர்வ ஶப்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லக் காரணமில்லாமையினாலே புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் இதில் சேர்த்துப் பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்றுஶேஷபம் அனுவதிக்கப் பட்டதாகிறது. ஸர்வ ஶப்தத்தினால் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம். **விசேஷிக்கையாலே** - தனித்து விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது ஸாமாந்ய வசனம் இந்த புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைத் தவிர மற்றதைக் குறிக்கிறது என்றொப்புக்கொள்ள வேண்டும், அப்படிக்கில்லாவிடில் இந்த வசனம் வ்யர்த்தமாக வேண்டி வரும் என்று தாத்பர்யம். **நியமித்தாலோ வென்னவொண்ணாது** - இதை ஸாமாந்யமாக்கி புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சேர்த்து ப்ரார்த்திக்காதவர்கள் அதற்காக ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் என்று சொல்ல முடியாது. **விசேஷித்து ஸங்கோசம்பண்ணுகிற வசநம்**-ப்ராயஶ்சித்த ப்ரபத்தியை விதிக்கும் இவ்வசனத்தை மற்றொரு விஶேஷ வசனத்தைக் கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமே யல்லாமல் கேவல யுக்தியைக் கொண்டு வசனத்தைச் சுருக்க முடியாது, அப்படிப் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பற்றி முன்பு செய்த ப்ரபத்தியி

1 583-ம் பக்கம் பார்க்க.

விறே யிப்படி நியமிக்கலாவது. இப்ஹூவதிவாக்யம் வெயாதாரவத்துக்கும் வரிஹார மென்றறிந்தால் இச்செட்டை விடுவாரையுங் கிடையாமையாலே வா நஃஹூவதிவசநம் நிவிஷயமாம். ஸாமாந்யவசநத் தளவைப்பற்ற விஶேஷவசநத்தை பாதிக்கவொண் ணாது. இப்படி விஶேஷவசநத்தை பாதிக்கி லுவா ஸநநிஷ்டனுக்கும் பாஜிவவெயாதாரவத்துக்கும்

லேயே சேர்த்து ப்ரார்த்திக்கலாம் என்று வசனமில்லை என்று தாத்பர்யம். **நியமிக்கல்**-(சிலவற்றைச் சொல்லுவதாக) கட்டுப் படுத்தல். இப்படி ப்ரமாணம் இல்லாமை மாத்திரமன்று, இந்த வசனம் வ்யர்த்தமாகும்படி வரும் என்று அருளிச் செய்கிறார்— **'இப்ஹூவதி'** என்றாரம்பித்து. **அறிந்தால்** - ப்ரமாணத்தினலா வது யுக்தியினலாவது தெரிந்துகொண்டால். **இச்சேட்டை** - இந்தச் சதுரமான கார்யத்தை. **நிவிஷயமாம்** - ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவர்களெல்லோரும் புந: ப்ரபத்தி பண்ணுவதை விட ஸுலபமாகையினலே ப்ரபத்தி காலத்திலேயே புத்தி பூர் வோத்தராகத்தையும் சேர்த்து ப்ரார்த்தித்து விடுவார்களா கையினலே இந்த வசனம் யாரைக் குறித்துச் சொல்லுகிற தென்று நிரூபிக்க முடியாதாகையினல் இந்த விதிக்கு ஒருவரும் விஷயமில்லாமல் போகும்படியாம். **'ஸவாவெஷு:'** என்கிற வசனத்தைக் கொண்டு புந: ப்ரபதநத்தை விதிக்கிற வசனத்தை அந்யபரமாக்க முடியாதென்பதை நிரூபிக்கரு ளுகிறார்—**'ஸாமாந்ய'** என்றாரம்பித்து. **அளவைப்பற்ற**-அதிக விஷயங்களில் வ்யாபிக்கவேண்டும் என்கிற ப்ரயோஜனத்திற்காக, **பாதிக்க** - ப்ரவ்ருத்திக்காமலிருக்கும்படி செய்ய, அதாவது ஸாமாந்யவசனத்தை விஶேஷ வசனபலத்தினல் சில இடங்களில் சுருக்கினல் இரண்டு விதவசனங்களும் ப்ரமாணமாகின்றன. இப் படிச் சுருக்கில்லாமல் ஸாமாந்ய வசனத்திற்கு சுருக்கமில்லாமல்த் தம் சொல்லில் விஶேஷ வசனத்திற்கு இடமில்லாமல்போகும் என்று தாத்பர்யம். அப்படிப்பாதிக்கில் தோஷம் வருவதை நிரூபிக்கரு ளுகிறார்—**'இப்படி'** என்றாரம்பித்து. **உபாஸநநிஷ்டன்** - பக் தன். **'இல்லையாம்'** என்பதற்கு அங்கும் 'எல்லாப்பாபங்களும் நெருப்பில்போடப்பட்ட ஊதுமுள் போல கொளுத்தப்படுகிறன'

ஷோஷமில்லையாம். ஸாக்ஷாத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும்
ஸாஷேகாந்திகளான இவர்களிருவர்க்கும் யமவஶ்
தாதிகளில்லை யென்னுமிடம் 1 'யஸ்மிந் கஸ்மிந் குலே
ஜாதா யத்ர குத்ர நிவாஸிநः|வாஸுதேவ தா நித்ய
யமலோகம் ந யாந்தி தே||' இத்யாதி வசநஸித்தமே
ஸித்தம். ஒரு பாபந்தானே ஜாதிகுணாத்யதிகார
ஹேதுத்தாலே குருலகுபாவமு ஹேதுவத்தாயிருக்கு

என்று சொல்லி யிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம். ப்ரபன்னனு
க்கு நரக ப்ராப்தி இல்லை என்று 'தேவஸ்ராத்த்யாஸ' இத்யாதி
வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாமாந்யமான ஸர்வ
ஶப்தத்தில் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் சேர்த்து அர்த்தம்
சொல்லவேண்டும், பக்தனுக்கு அப்படி இல்லாமையினால் இல்லை
என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித் தருளுகிறார்—'ஸாக்ஷாத்
ஸ்வ' என்றாரம்பித்து. யஸ்மிந்கஸ்மிந்-ஏதாவதுஒரு,குலே-
குலத்தில், ஜாதாः - பிறந்தவர்களா யிருந்தபோதிலும், யத்ர
குத்ர - ஏதாவது ஒரு இடத்தில், நிவாஸிநः - வஸித்துக்
கொண்டிருந்த போதிலும், நித்யம் - எப்பொழுதும், வாஸு
தேவ தாः - பகவானிடத்திலேயே ப்ரீதியை யுடையவர்களா
யிருந்தால், தே - அவர்கள், யமலோகம் - யமலோகத்தை,
ந யாந்தி - அடைகிறதில்லை. இந்த வசனத்தில் 'நித்யம்வா
ஸுதேவ தாः' என்று பக்தர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள்.
'ஜாதிஹேது' மாவது ப்ரும்மஹத்தி பாபத்தை ப்ராம்மணன்
செய்தானேயாகில் பன்னிரண்டு வருஷம் செய்யக்கூடிய ப்ராயஶ்
சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக் கூடியதென்றும், மற்றவர்களுக்கு
அதைவிட நாலுமடங் கதிகமான காலத்தினளவையுடைய ப்ராய
யஶ்சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக்கூடியதென்பது. 'குணஹேது'
மாவது 'விஷோஷாதி கு தீ ஷண்ஷோபஷம' என்கிற ந்யாயத்
தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக ஶிக்ஷை செய்ய
வேண்டுமென்பது. 'குரு' இத்யாதி - பெரிய பலத்தையும்
சின்ன பலத்தையும் யுடையதா யிருக்கை. ஸவஸம்ப்ரதிப
ஸம் - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட் டிருக்கிறது.

1

மென்னுமிடம் [illegible]. இவ்வர்த்தம் ராஜபுத்ராபராதாதிகளிற் போலே லோகந்யாயத்தாலுமுபபன்னம்.

ந ப்ராக்வத் புத்திபூர்வே நாத்யந்தம் அனுக்ரஹ: |
லகுர்தண்ட: ப்ரபன்னஸ்ய ராஜபுத்ராபராதவத் ||

ஆகையால் அதிகாரானுரூபமாக ஹ்ராஸமும் [illegible]

ப்ராயச்சித்த ப்ரகாரம். வாராமைக்காக [illegible]

ஷம்பாதிகள் உண்டாகாது என்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வர்த்தம்' என்றாரம்பித்து. ராஜ புத்திரன் அபராதம் செய்தால் லோகத்தாரைப்போலே சிக்ஷிப்பதில்லை என்பது லோகத்திலும் ஸித்தம். ப்ரபன்னனுக்கு ப்ரபத்தி காலத்திற்கு முந்தின பாபங்களுக்கு குருசிக்ஷையும் பின்னால் செய்த பாபங்களுக்கு லகுசிக்ஷையும் எப்படி உபபன்னமாகு மென்னில் அதற்கு ஸமாதானம் ஒரு காரிகா ரூபமாயருளிச் செய்கிறார்—'ந ப்ராக்' என்றாரம்பித்து.

[ப - ரை] **ப்ரபன்னஸ்ய** - ப்ரபன்னனுக்கு, **புத்திபூர்வே** - புத்தி பூர்வகமான பாபத்தில், **ப்ராக்வத்** - ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன்புபோல (குருசிக்ஷையில்லை), **அத்யந்தம்** - மிகவும், **அனுக்ரஹ:** - அனுக்ரஹமும், **ந** - இல்லை (ப்ராயச்சித்தாதிகளில்லாமல் பொறுத்து விடுவதுமில்லை), **ராஜபுத்ராபராதவத்** - ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்போல, **லகுர்தண்ட:** - லகுவான சிக்ஷை, அதாவது ராஜ குமாரனை இருவர்களும் வேடனைப் பிடித்திருந்த காலத்தில் க்ரமமான சிக்ஷையும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுசிக்ஷையும் நடப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம். '**அதிகாரானுரூபமாக**' என்பது '**ஹ்ரா**' என்பதிலும், 'விதிக்கப்படுகிறது' என்பதிலும் அந்வயிக்கிறது. பிதாயுஸ்ஸு அதிபதாயுஸ்ஸு என்கிற அதிகாரத்திற்குக் கருத்தாய் பலத்தில் விளம்பமும் [illegible] உண்டாகும். [illegible] சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட யதாவத்தான ப்ராயச்சித்தத்தையும் அ[illegible] [illegible]

வசநம் விதிக்கப்படுகிறது. ஶிஷ்டதயா வ்யவஹ்ருதரான ஸமர்த்தருக்கு லோகஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் ப்ரஸித்த நிமித்தங்களில் யதாஶக்தி ப்ராயஶ்சித்தம் உசிதம். அது தவிருகையும் முன் சொன்ன ஆஜ்ஞாதிலங்கநமாம். ஸைரந்த்ரிகைக்கு ஸேவைதப்பினபோது தாத்காலிகமான வ்ருத்த்யாதிகளையுமிழந்து பயாவஹமுமுண்டாமாப்போலே

என்று தாத்பர்யம். இதில் விஶேஷ மருளிச்செய்கிறார்—'ஶிஷ்டதயா' என்றாரம்பித்து. **ஶிஷ்டதயா வ்யவஹ்ருதரான** - ஶிஷ்டர்களென்று ப்ரஸித்தரான. '**யதாஶக்தி**' என்பதினால் ப்ரஸித்தனானாலும் அஶக்தனாயிருந்தால் ப்ரபத்தி செய்தால்போதும் என்பது த்யோதிதம். ஶக்தர்களாய் அப்ரஸித்தர்களானவர்களுக்கு ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லிபபடி ப்ராயஶ்சித்தம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமானாலும் அது லோக ஸங்க்ரஹத்திற்காகவல்ல. ஆகையினால் இரண்டும் சேர்த்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. '**லோகஸங்க்ரஹத்துக்காகவும்**' என்பதினால் இதுவும் ஒரு ப்ரயோஜனமென்பது த்யோதிதம். '**ப்ரஸித்த நிமித்தங்களில்**' என்பதினால் அப்ரஸித்த நிமித்தங்களில் இது வேண்டியதில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. **அது** - இப்படி லோக ஸங்க்ரஹத்திற்காக ப்ரஸித்தமான ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டும் என்பது. ப்ரபன்னர்களுக்கு இந்த ஆஜ்ஞாதிலங்கனம் அப்ரபன்னர்களைக்காட்டிலும் அதிகமான அநிஷ்டத்திற்குக் காரணம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'**ஸைரந்த்ரிகைக்கு**' என்றாரம்பித்து. **ஸைரந்த்ரிகை**-ராஜஸ்திரீகளுக்கு அலங்காரம் செய்யும்ஸ்த்ரீகள். **தாத்காலிகமான** - அக்காலத்திலுண்டான. '**வ்ருத்த்யாதி**' இத்யாதியினால் தத்காலத்தில் உண்டாகும் பகவத் கைங்கர்யமில்லாமையும், '**பயாவஹம்**' இத்யாதியினால் பகவானுடைய அப்ரீதிமேல் உண்டாகும் ஶிக்ஷாதிகளுக்குகாரணம் என்பதும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் அனுஜ்ஞையைச் செய்யாமலொழிவது இப்படிப்பட்ட இரண்டுவித அநர்த்தத்திற்குக் காரணமல்ல என்பது த்யோதிதம் வசனங்களில்லாமற் போனபோதிலும் ப்ரபத்தி ஸகலபாபத்தையும் போக்கடிக்கக்கூடியது என்று ஏற்படுகிறபடியினால் கேவலம் யுக்தியைக் கொண்டு

யாஜ்ஞாதிஜ்ஞ மிரண்டுபடி யநுக்தம். ஸஹஸாகாரத்தாலே ஸர்வஸ்வபரித்யாகத்தையும் பற்றவடியிலே ஹவிர்தாநம் பண்ணினலோ வென்னில்? இது ஸ்வாபஸநத்தையும் ஸர்வஸ்வபரித்யாகத்துக்கும் ஸஹகாரமாகப் பண்ணினலோ, ஸம்ஹ்ருதியுமதுக்குச் சேரப்பண்ணினலோ வென்கிற ஹ்ருதிஸ்ருதியாலே நிரஸ்தம். இருவருக்கும் மிப்படியாகிடுகவென்கை ஹாஷ்ட்ராதி விரோதமாகையாலே யபஸித்தாந்தம். உஷ

புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கும் ப்ராயஸ்சித்தமாக அனுஷ்டிக்கலாமென்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறர்—'ஸஹஸா' என்றாரம்பித்து. ப்ரமாணங்களில்லாமலிருக்க தன்னுடைய இஷ்டத்தினல் மாத்திரம் என்றபடி. 'ஹாஸ்யஸ்யாபி ஸம்ப்ரயஸ்' என்று ப்ராரப்த பாபத்தைக்கூடப் போக்கடிக்கக்கூடிய மஹிமை ப்ரபத்திக்கு இருக்கிறபடியினல் இந்த ஸமாதானம் ஸரியானதல்ல என்னில்? அருளிச் செய்கிறர்—'ஸம்ஹ்ருதி' என்றாரம்பித்து. பக்திபோகம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதியான பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக அங்கப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் நிவ்ருத்திப்பதற்காக ஸங்கல்பிக்கலாமே என்று திருவுள்ளம். இப்படியாகிடுகே - புத்தி பூர்வோத்தராகம் ப்ரபத்தியினல் போக்கடிக்கப்படட்டும், என்கை - என்றெற்புக் கொள்ளுகை. 'ஹாஷ்ட்ராதி' என்கிற இடத்தில் 'ஸ்ருதி' ஸப்தம் அதற்கு மூலமான ஸ்ருதிகளைக் குறிக்கிறது. அபஸித்தாந்தம் - பூர்வர்களுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமானது. அப்படியே ஸ்ரீமந்ந்யாயபரிஶுத்தியில் 'ஸாம்ப்ரதாயிகஸித்தாந்த விரோதாஸ்ஸம்ப்ரதாயாபஸித்தாந்தா:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'உஷஸ்தி' இத்யாதி - உஷஸ்தி என்பவர் மிகவும் துர்பிக்ஷத்தினல் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் குருதேசத்தில் புதிதாய் விவாஹம் பண்ணிக்கொண்ட தன்னுடைய பத்னியுடன் ஆஹாரமில்லாமல் வருந்தி தேசாந்தரம் போய் த்ரவ்யம் ஸம்பாதிப்பதற்கு வெளிப்புறப்பட்டுப் போகும்போது சில யானைக்காரர்கள் வஸித்திருந்த குடிசைகளில் தங்கி பசியின் கொடுமையினுல் கொள் ளாப்பிக்கிற

ஶிஷ்டாசாராதிகளான ப்ரஹ்மநிஷ்டருடைய வசநாநுஷ்டாநத்துக்கும் விரோதம். ஆகையாலே விஶேஷவசநமில்லாமையாலே 1 ‘க்ருதே பாபே(அ)நுதாபோ வை’ இத்யாதிகள் கணக்கிலே நிவ்ருத்தமுமித்தாலல்லது நைமித்திகம் ஸாத்யமன்றென்கிற ந்யாயம் ஸாமாந்யவிஶேஷபாவத்தில் பாதிதமாகாது. ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரீயப்ராயஶ்சித்தவைஷம்யத்துக் கஞ்சினைகில் அதுக்குக் காரண

அந்த யானைக்காரர்களிடமிருந்து கொஞ்சம் கொள் வேண்டுமென்று யாசிக்க, அவர்கள் தாங்கள் ஸாப்பிட்ட மிகுதிதான் இருக்கிறதென்றுசொல்ல, அந்த மிகுதியையே வாங்கிக்கொண்டு ஸாப்பிட்டார். பிறகு அவர்கள் தண்ணீர் கொடுக்க அது எச்சிலாகும் என்றுமறுக்க அவர்கள் கொள் மாத்திரம் எச்சிலல்லவோ என்று கேட்க அதை ஸாப்பிடாத பக்ஷத்தில் ப்ராணன் போய்விடும், இப்பொழுது ப்ராணன் நின்றுவிட்டது, இனி தண்ணீர் முதலியதை உட்கொண்டால் தோஷமாகும் என்று ஸமாதானம் சொல்லி யிருப்பதாய் சாந்தோக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்தால் ப்ராணாபத்துக் காலங்கள் தவிர புத்தி பூர்வோத்தராகஞ் செய்யக் கூடாதென்பதேற்படுகிறது. **க்ருதே பாபே**-பாபம் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **அநுதாப:** - பஸ்சாத்தாபமாவது (எவனுக்கிருக்கிறதோ அவனே ப்ராயஶ்சித்தத்தில் அதிகாரீ). **பாதிதமாகாது**-பொதுவாய்ப் பாபம் உண்டான பிறகு அனுதாபாதிகள் பிறந்து ப்ராயஶ்சித்தத்தில் அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லி யிருப்பதை தடுக்கும்படி புத்தி பூர்வோத்தராகத்தில் அப்படி வேண்டியதில்லை என்கிற வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமாந்ய ந்யாயம் தடுக்கப்பட்டதாகாது. இப்படியாகில் ஶோகமோஹங்களை யெல்லாம் ப்ரபத்தி கழித்து விடுமென்று ‘நஶோசிதும் நார்ஹஸி’ என்கிற வசனங்களிலும், ‘ஸர்வபாபேப்ய:’ என்றிவர்தாமும் அருளிச் செய்திருப்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்? இந்த ப்ரபத்தி அந்தத் துக்கத்தையும் போக்கடிக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—‘ஆனபின்பு’ என்றாம்

1 வி-பு-2-6-40.

மான ஹாரப்தவாவத்துக்கு ஹவடிநாஶவஹாயஶ்சித்தம் பண்ணப் ஹாக்தும். 1 'ஸாஜ்ஹக்திஸ்ஸா ஸாஹம் த்ரீ ஹாரப்தஸ்ஸாவி ஹீயஸீ॥' என்றார்களிறே.

பித்து. ஆமாவி - இனி வரப்போகிற அஜ்ஞானாதிகளை உண்டாக்கி அதன் வழியாகக் காரணமான. 'பண்ணப் ஹாக்தும்'என்பதற்குக் காரணம் நஶித்துவிட்டால் கார்யம் நேரிடாதாகையினாலும், காரணம் ஏற்கனவே ஸித்தமாகையினால் அதற்காக ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யலாமாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். கீழ் 'இச்செட்டையும்' இத்யாதி அருளிச் செய்தபடியே ப்ராயஶ்சித்த ஶாஸ்திரங்களுக்கு வையர்த்யம் வருமே என்கிற ஶங்கையும் 'அஞ்சினாகில்' என்பதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது. துக்கம் அநிஷ்டமாயிருப்பதினால் அதிலிருந்து பயம் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்படும். பாபம் ஸ்வயமே அநிஷ்டமில்லாமையினால் அதைப் பற்றிப் பயம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமாயுண்டாகாது. அப்படிப் பாபாரம்பக பாபம் தனக்கில்லையென்கிற எண்ணத்தினாலும் பயமில்லாமலிருக்கலாம். ஆகையினால் ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்திரத்துக்கு நிஷ்ப்ரயோஜனத்வம் ஏற்படாது என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் போக்குமென்பதில் ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—'ஸாஜ்ஹக்தி:' என்றாரம்பித்து. ஸா - அந்த, ஸாஜ்ஹக்தி: - ப்ரபத்தி, ஹாரப்தஸ்ஸாவி - ப்ராரப்த கர்மத்துக்கும், ஹீயஸீ - அதிகமான, அதாவது அதிக ஶக்தியுடைய என்றபடி, ஹஸீ - நாஶத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது ப்ராரப்த கர்மங்களைப் போக்குவதில் அதிக ஶக்தியையுடையது. ஸ்ரீரங்கபாப ஸித்தாந்ஜனத்தில் ப்ரபத்தியும் பக்தியென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் 'ஸக்ரா ஸநந்யா' இத்யாதி வசனங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றருளிச் செய்து அதற்கு ப்ரமாணமாக இந்த வசனமும் மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் 'ஸாஜ்ஹக்தி:' என்பதற்குப் பக்தியைப் பலமாகவுடையது என்று அர்த்தம் சொல்லுவது யுக்தமானதல்ல. மேலும்

1

1 'ஜந்மாந்தரக்ருதம் பாபம் வ்யாதிரூபேண பாததே ।
தச்சாந்திரௌஷதைர்தாநைர் ஜபஹோமார்சநாதிபி: ॥'
இத்யாதிகளில் தானஜபாதிகளிலும் மகப்பட ப்ராரப்த பாபநாஶஞ் சொல்லப்பட்டதிறே. ஆகையால் ப்ராரப்த பாபத்துக்கஞ்சி ப்ரபத்தி பண்ணினுல் அப்போது ஸர்வப்ராரப்த பாபமுமழியாது. 2 'தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜ:' இத்யாதிகளிற்படியே யதோக்தஸேவைக்கு ஸூரிகளுக்கும் ஸாத்விகாபராதயநுஸ

'ஸாயுஜ்யம் ஸகலஸ்ய ப்ராப்தஸ்ய ஸதைவ திஸ்ருஷ்டிபாரதி: । ஸாயுஜ்யமுக்தி: ததாபைவ ப்ராப்திரிதி ஸ்ரூயதே ॥' என்று இதற்கு நிர்வசனம் பண்ணும் ப்ரமாணமும் விரோதிக்கும். குரூபாயமான பக்திக்கில்லாத ப்ராரப்த கர்மத்தை நிவ்ருத்திக்கக் கூடிய ஶக்தி லகூபாயமான ப்ரபத்திக்கு ஸம்பவிக்குமோ என்னில்? நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஜந்மாந்தர' என்றாரம்பித்து. **ஜந்மாந்தரக்ருதம்**-முன் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட, **பாபம்**-பாபமானது, **வ்யாதிரூபேண** - வ்யாதியாக இருந்து, **பாததே** - பீடிக்கிறது, **தச்சாந்தி:**-அதற்கு நிவ்ருத்தி, **ஔஷதை:**-மருந்துகளாலும், **தாநை:** - தானங்களினாலும், **ஜபஹோமார்சநாதிபி:** - ஜபம், ஹோமம், பகவதாராதனம் இவைகளினாலும் (உண்டாகிறது). '**தானஜபாதிகள்**' என்று ஔஷதத்தை எடுக்காதது, அதுப்ராரப்த பாபத்தை நிவ்ருத்திசெய்யாமல் அதினால்உண்டாகிய தாதுக்களின் வைஷம்யத்தை மாத்திரம் நிவ்ருத்தி பண்ணுகிறபடியினுல். **சொல்லப்பட்டதிறே** - என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அல்பமான தானுதிகளுக்கு ப்ராரப்த நாஶம் சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரபத்தி விஷயத்தில் இது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தம் என்று திருவுள்ளம். இவ்வளவு மஹிமையுடைய ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்த ராகம் தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதற்கு ந்யாயமருளிச் செய்கிறார்—'**தாஸ:**' என்றாரம்பித்து, **தாஸ:** - தாஸபூதன், **ஸகா** - ஸ்நேகிதன், **வாஹந** - ஆஸநம், **த்வஜ:** - கொடி. '**இத்யாதிகளிற்படியே**' என்பது '**ஸூரிகளுக்கும்**' என்பதற்கு விஶேஷணம். **ஸூரிகள்** -

1 விஹ-ஸம். 2 ஆள-ஸ்-தோ-41.

மும் ப்ரத்யவாயகரமென்னுமிடம் ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்தா திகளிலே ப்ரஸித்தம். ஸவித்ருஶாஸனைப்போலே ஸூரிகளுமவதரித்தால் கர்ம்மவஶ்யரோடு ஸாம்யம் பண்ணி லோகஹிதப்ரவ்ருத்திநாயகமாக ஸவவர்ணவரிஹாராதி களை நடத்திப்போருவர்கள். ஆகையால் ஸம்வாதஸித்தி யிழவாமைக்காகவும், அதுக்காக வர்ணாஃ ப்ரவர்த்தியா

அந்தரங்கமான கைங்கர்யபரர். ஸாக்ஷிகாவஶ்யமெனுஶ மும் - பாகவதர்களிடத்தில் செய்யப்படுகிற அல்பாபராதமும். 'ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்த' மாவது ஶாண்டிலீ என்கிற ஒரு பாகவ தோத்தமை வேடுவச் சேரியில் வழிப்போக்காக வரும் பாகவதர்களை ஆராதனம் செய்துகொண்டிருந்தாள். ஒரு ஸம யத்தில் வைநதேயன் ஆகாஶமார்க்கத்தில் செல்லும்பொழுது கீழ் இவள் இருப்பதைப் பார்த்து இந்தப் பாகவதோத்தமை இங்கு இருப்பது உசிதமல்ல, இவளை தேவதைகள் வஸிக்கு மிடங்களுக்கும், யஜ்ஞம்முதலியவைகள் நடக்கும் பரிஶுத்தமான இடங்களுக்கும் கொண்டுபோகவேண்டும் என்றுமனதில் நினைத்த வுடன் இறகுகள் உதிர்ந்து போயிற்று. பிறகு அவளிடத்தில் அப சாரக்ஷமாபணம் செய்துகொள்ள அவளுடைய அனுக்ரஹத்தி னால் முன்போல் சிறகுகள் முளைத்தன என்று ஸ்ரீபாரதத்தில் உத்யோக பர்வத்தில் நூற்றுப் பதிமூன்றாவது அத்யாயத் தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர் நித்ய ஸூரியாகையாலே அபராதமும் அதற்கு ப்ரத்யவாயமும் எப்படி ஸம்பாவிதமாகும் என்னிலருளிச் செய்கிறார்—'ஸவித்ருஶாஸனைப்போலே' என் றாரம்பித்து. இந்த த்ருஷ்டாந்தம் 'அவதரித்தால்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. இத்தால் தங்களுக்கு அஸாதாரணமான ஸங் கோசமில்லாத ஜ்ஞானத்துடனே அவதரிக்கிறார்கள் என்பது த்யோதிதம். இதற்கு ப்ரயோஜனம் 'லோகஹிதப்ரவ்ருத்தி நாயகமாக' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது. இத்தால் பாகவதாப சாரத்தின் கொடுமையையும், அதின் பரிஹாரக்ரமத்தையும் தங் கள் அனுஷ்டானத்தினால் லோகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதும், அபராதப்படுவது ஜ்ஞானக் குறைவினாலல்ல என்ப தும் த்யோதிதம். 'ஆதி' ஶப்தம் து:க்காநுபவ அபிப்ராயத்தைக் குறிக் கிறது. அதுக்காக - அப்ரீதி ஶமிப்பதற்காக. ப்ரவர்த்தியாமைக்

தல் ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல் ஸ்வஶேஷியாமைக்காகவும், மேல் வருமபாயங்களை வேரறுக்கும் விரகுபார்க்கவேணும். அபாயங்களெல்லாத்துக்குமடி அவிவேகம். அதில் ப்ரதானமான அவிவேகம் அசித்ஸ்வபாவமான ஜந்மவிகாராதிகளைச் சுமக்கையும், ஈஶ்வர ஸ்வபாவமான ஸ்வநிஷ்டத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யத்வாதிகளைச் சுமக்கையும். இவ்வவிவேகத்தை யறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச் சுருக்கமறத் தன்னளவிலுண்டான தெளிவு.

அவிவேக கநாந்த திங்முகே பஹுதா ஸந்தத து:க வர்ஷிணி ।
பகவந் பவதுர்திநே பத: ஸ்கலிதம் மாமவலோகயாச்யுத ॥

காகவும் - நேரிடாமைக்காகவும். **வேரறுக்கும்** - காரணங்களுடன் நிவ்ருத்தி செய்யும். இங்கு ஶரீரம் முதலியவைகளும் அபராதங்களுக்குக் காரணமாகையினால் அது இப்பொழுது நிவ்ருத்தி செய்யமுடியாதாகையினாலே அருளிச்செய்கிறார்—'**அவிவேகம்**' என்று. **அடி** - அஸாதாரண காரணம். ஶரீரம் தர்மானுஷ்டானத்திற்கும் காரணமாகையினால் அது அபராதத்திற்கு அஸாதாரண காரணமல்ல என்று தாத்பர்யம். முக்யமாய் நிவ்ருத்திக்கவேண்டிய அம்ஶத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**அதில்**' என்றாரம்பித்து. **சுமக்கையும்** - தனக்கு இருப்பதாக ப்ரமிக்கையும், அதாவது தேஹாதிகளையே ஆத்மா என்று ப்ரமிப்பது. '**ஆதி**' ஶப்தம் விநாஶத்தைக் குறிக்கிறது. **ஸ்வநிஷ்டத்வம்** - தன்னிடத்திலேயே தானிருப்பது, அதாவது தனக்கு வேறு ஆதாரமில்லை என்றிருப்பது. **ஸ்வாதந்த்ர்யத்வம்**-ஸ்வபாவத்தினாலேயே வேறொருவருக்கும் ஶேஷபூதனாயிராமை. '**ஆதி**' ஶப்தம் நியந்த்ருத்வத்தைக் குறிக்கிறது. **தெளிவாள்** - கூரான கத்தி. **தன்னளவில்** - தன் விஷயத்தில், அதாவது ஆத்மாவைப்பற்றிய, **தெளிவு** - நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானம். அவிவேகம் நிவ்ருத்தித்தாலும் அர்த்த காமங்களில் ஆசையினாலுண்டாகிற அபசாரங்கள் நிவ்ருத்திக்குமோ என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்—'**அவிவேக**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **அவிவேக** - தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரியாமை, **ஸ்வாதந்த்ர்ய** - ஸ்வதந்திரனாயிருக்கை,

இவை யெல்லாத்துக்குமடி ஸமூலோபாதாநமாயிருப்பதொரு ஸஞ்சிதமாகையாலே யதினுடைய நிவ்ருத்திக்குமாக வடியிலே ப்ரபத்தி பண்ணுதல், இதுக்கென்று பின்பொரு ப்ரபத்தி பண்ணுதல் செய்தார்க்கிவை யெல்லாம் பரிஹ்ருதங்களாம். இப்படியிவனுக்கு பரிஹரணீயங்களான வற்றில் ராஜகாராவாஸம் போலே ஸாம்ஸாரிகவாஸம் ப்ராயேண

அதாவது தேஹாத்ம ப்ரமமும், ஸ்வதந்திராத்ம ப்ரமமும், ஆதி: - முதலியவைகளாகிற, நிதாநஸ்ய - காரணத்தின், நிவர்த்தநாத் - நிவ்ருத்திப்பதினுல், அர்த்தகாம வ்யவஹாரம் - அர்த்தம், காமம், இவைகளில் ஆசையினுல் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, அயத்நேந ஸமூலம் - ப்ரயத்தனமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஸம்பவ: - உண்டாகும்.

அவிவேகத்தை நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டுமாகில் அது ஆத்மஜ்ஞானத்தினுல் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாகையினுல் அதுவராமைக்காக ப்ரபதநம் பண்ணவேண்டுமென்றது ஸங்கதமாகுமோ வென்ன வருளிச் செய்கிறுர்—'இவை' என்றுரம்பித்து. உபக்ரம-ஆரம்பித்த. அதாவது ப்ராரப்தம் தவிர மற்றதும் ப்ராரப்தங்களில் இவனுல் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததும் ப்ரபத்தியிலேயே நிவ்ருத்தி யடைந்தபடியினுலே இப்படி அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அப்யுபகத ப்ராரப்தமென்றபடி. ஸஞ்சிதம் - ப்ரபத்திக்கு முன்பு செய்த பாபம். அடியிலே - ப்ரபத்தி காலத்திலே. இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்பக பாப நிராஸத்திற்காக. ஆகையால் அபசாரங்களுக்குக் காரணமாகிய அவிவேகாதிகளுக்குக் காரணமான பூர்வாகத்தை நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டுமென்று ப்ரபத்திகாலத்திலாவது தனித்தொரு ப்ரபத்திசெய்தாவது ப்ரார்த்தித்தால் இவைகள் ஒன்றும் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம். இப்படியாகில் வர்ணாச்ரம தர்மங்களை விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க கீழ் பாகவதாபசாரத்தை மாத்திரம் 'ஸாத்விகாபசாரமெல்லாத்தை' என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறுர்—'இப்படி'

மென்னுமிடத்தை 1 'ஸவம் ஊக்தி ஹோநியஃ ஷேவ ஷாவயூதெ ஷேவஷாவயூதெஃ' என்கிற ஸூத்ரத்திலே பாஷ்யகாரருளிச் செய்தார். ஆனபின்பு ஜாதி ரூணவருத்தாதிகளாலே யுத்ரஷ்டரான வராஸர வ்யாஸ ஸுக ஸௌநக நாயமுநி ஹூஷூதிகளுக்கும் தனக்கும் ஷாமவதகவாதிகளும் வாஷவாஷாயமும் தாஷூமாயிருந்தாலும் ஹமவதூரிரூ ஹமான ஹோ ஹோவஜாதிகளுடையவும், தாஜவீ வஂவகாதிக

என்றாரம்பித்து. ஷூயாநஂ - (பகவானுக்கு அதிகமான நிக்ரஹத்தை உண்டுபண்ணுகிறபடியினால்) முக்யமானது. ஊக்தீஹூ - மோக்ஷத்தையே பலமாகவுடைய உபாஸனத்திற்கு, கநியஃ - (சீக்கிரம் உண்டாவதற்கும், தாமதித்து உண்டாவதற்கும்) நியமமில்லை, தஷவஷாவயூதெஃ - அப்படிப்பட்ட அவஸ்தை உண்டென்று ஸாஸ்திரங்களிலேற்படுகிறபடியினால், பாகவதாபசாரம் முதலிய ப்ரபல கர்மங்களினால் நிவ்ருத்தி தர்மங்கள் தடுக்கப்படுமென்று ஸாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம். 'ஹஃஷூஜிநொஷயி ரூஸநகஂஹ ஷிஂஹோவஃஂ நிவ்ருத்திஃவிய ஃபுஃத்ரநவ தகவிளிரூஹஃ' என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'தஷவஷாவயூதெஃ' என்றிரண்டாம்தரம் சொல்லியிருப்பது அத்யாயத்தின் முடிவைக் காட்டுகிறது. 'அருளிச் செய்தார்' என்பதோடு 'தத்ர விவ ஹவிஷவவாராணாம வஷவ்யாதாநஂ ஷூவஸாநஂ ஸஂஹவாக ஷூதிவாஸஸஂஹவஃ ஊதி' என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். இப்படியாகில் இப்பொழுதிருக்கும் பாகவதர்களுக்கும், ஸ்ரீமந் நாதமுனி ப்ரப்ருதிகளுக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பூஜ்யத்வம் ஸம்பவிக்குமே? இப்பொழுதுள்ள பாகவதர்களை அவர்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாக எண்ணினால் பாகவதாபசாரம் நேருமே? என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ஆனபின்பு' என்றாரம்பித்து. 'ஆதி' ஸப்தம் பகவானுடைய பரிக்ரஹாதிஸயத்தைக் குறிக்கிறது. பசுவுக்கும் துளஸிக்கும் கோமயத்துக்கும்

1 ஸா-ஸூ-3-4-50.

ளுடையவும், கோமய சம்பகாதிகளுடையவும், வைஷம்யம்போலே பகவதநுக்ரஹ விஶேஷ ஸாபேக்ஷமான தத்ததுபாதி ஸ்வபாவத்தாலே ஸித்தங்களான உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களை ஸாஸூயாநுயோக ப்ரகரணத்திலாம்நாதமானபடியே திரஸ்கரிக்க நினையாதொழியவும், ஜாத்யாத்யுபாதிகளாலே பாகவதர் திறத்தில்

உத்கர்ஷமும், கோபர்களுக்கும், சம்பகத்துக்கும், கஸ்தூரி முதலியவைகளுக்கும் நிகர்ஷமும் ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம். **உபாதிஸ்வபாவத்தாலே**—ஜாதி, குணம், முதலிய காரணங்களின் ஸ்வபாவத்தினாலே. பசுஜாதியாகிற காரணத்தினாலும், துளஸி பகவானுக்கு அதிக ப்ரீதிகரம் என்கிற குணத்தினாலும் கோமயம் பரிஶுத்தம் செய்யக் கூடியது என்கிற காரணத்தினாலும் உத்க்ருஷ்டங்கள். சம்பகம், கஸ்தூரி முதலியவைகள் வேறு காரணங்களினால் உத்க்ருஷ்டங்களாயிருப்பதினாலே பகவானால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவைகளாயிருந்த போதிலும் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினால் நிக்ருஷ்டங்கள். அதைப்போலவே பூர்வாசார்யர்களுக்கும் இப்பொழுதிருக்கும் பாகவதர்களுக்கும் எல்லா ஆகாரங்களும் பொதுவாயிருந்தாலும் பகவதனுக்ரஹ விஶேஷத்தினால் உண்டான உத்கர்ஷமும் நிகர்ஷமும் உண்டு என்று தாத்பர்யம். '**ஸாஸூயாநுயோகப்ரகரண**' மாவது ரஹஸ்யாம்நாயத்தில் ப்ராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைஶ்ய, ஶூத்திரர்களுக்கு சிற்சில கர்மவிஶேஷங்களைப் பிரித்து ஏற்படுத்தியிருக்க க்ருதயுகத்தின் முடிவிலும், த்ரேதாயுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் இவர்களொருவர்க்கொருவர் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்யமாட்டோமென்று அஸூயையினால் ஆக்ஷேபித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது. இது ஸ்ரீ கீதை 18வது அத்யாயத்தில் 44வது ஶ்லோகத்தில் ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **திரஸ்கரிக்க** - மறைத்துவிட, இப்படியாகில் தாழ்ந்தஜாதி பாகவதர்களிடத்தில் நிகர்ஷ புத்தியைப் பண்ணக்கூடாது என்கிற '[illegible]' இத்யாதி வசனங்களுக்கு விரோதம் வருகிறதே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்— '**ஜாத்யாதி**' என்றாரம்பித்து. **க்வசித்** - சில கார்யங்களில்

1 'அநுஜ்ஞாபரிஹாரௌ தேஹஸம்பந்தாஜ்ஜ்யோதிராதிவத்' என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விசேஷங்களுக்கு யதாசாஸ்த்ரம் நியமமுண்டானாலும், 2 'ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய:' என்றும், 3 'ஸ்ம்ருத: ஸம்பாஷிதோ வாபி' என்றும், 4 'யச்சூத்ரம் பகவத்பக்தம் நிஷாதம் ச்வபசம் ததா | வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நர:||' என்றும், 5 'தஸ்மாத்விஷ்ணுப்ரஸாதாய வைஷ்ணவான் பரிதோஷயேத்| ப்ரஸாதஸுமுகோ விஷ்ணுஸ்தே

செய்யலாமென்று சாஸ்திரங்களில் அநுஜ்ஞைசெய்திருப்பதும், **பரிஹாரௌ** - சில கார்யங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதும், **தேஹஸம்பந்தாத்** - சுத்தமாயும் அசுத்தமாயு மிருக்கிற தேஹத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால், **ஜ்யோதிராதிவத்** - அக்னி முதலியவைகளைப்போல. அதாவது அக்னி ஒரே ஸ்வபாவமுடையதா யிருந்தபோதிலும் ப்ராம்மணன் முதலியவர்களின் வீட்டிலிருந்து க்ரஹிக்கலா மென்றும், ஸ்மசானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து க்ரஹிக்கக் கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப் பொறுத்து சுத்தியும் அசுத்தியும் சொல்லியிருப்பதைப்போல. **நியம:** - வ்யவஸ்தை. **ஸ:** - '**அபிசேத்ஸுதுராசார:**' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அவன், **ஸாதுரேவ** - ஸாதுவாகவே, **மந்தவ்ய:** - எண்ணத்தக்கவன்; **ஸ்ம்ருத:** - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், **ஸம்பாஷிதோவாபி** - பேசப்பட்டிருந்தபோதிலும்(பாகவதன்பரிசுத்தம்செய்கிறான்). **ய:**-எவன், **பகவத்பக்தம்** -பகவானிடத்தில் பக்திசெய்துகொண்டிருக்கிற, **சூத்ரம்** - சூத்திரனையும், **நிஷாதம்** - வேடனையும், **ததா** - அப்படி, **ச்வபசம்**- சண்டாளனையும், **ஜாதிஸாமாந்யாத்** - அந்த ஜாதியரான மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, **வீக்ஷதே**-பார்க்கிறானோ, **ஸ:**- அந்த, **நர:** - மனிதன், **நரகம்** - நரகத்தை, **யாதி** - அடைகிறான். **தஸ்மாத்** - ஆகையினால், **வைஷ்ணவான்** - வைஷ்ணவர்களை, **பரிதோஷயேத்** - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும். **தேநைவ** - அந்தப் பாகவதர்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

---

1 சா-ஸூ-2-3-47. 2 கீதை-9-30. 3 இ-ஸ-33-57.
4 இ-ஸ-27-26. 5 இ-ஸ-27-27.

ஸ்ஸைவஸ்யாஸஸம்ஶய: ॥' என்றும், 1 'பயிலுஞ்சுடரொளி', 2 'நெடுமாற்கடிமை' களிலும் விஶேஷித்தபடியே ப்ரதிபத்தியில் குறையற்றிருக்கவும், இப்ப்ரதிபத்திமாத்ரத்தாலும், 3 'தஸ்யேதி தீ ர்ஹேதுத்வோபகாரீ' என்கிறபடியே பரிபூர்ணனுடைய விஷயத்தில் ஶேஷசேஷ்டித கிஞ்சித்காரமான கைங்கர்யம் ஸித்தமென்றிருக்கவும், இந்நிலைகளிலொன்று

விஷ்ணோ: - பகவான், ப்ரஸாதஸுமுகஸ்ஸ - அனுக்ரஹத்தினால் ஸம்முகனாக, ஸ்யாத் - ஆவான், ந ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமில்லை. ப்ரதிபத்தியில் - மனதில் உண்டாகும் நினைவில், குறையற்று - குறையில்லாமல். இதம் - இந்த வஸ்து, தஸ்ய - அந்தப் பகவானுக்குச் ஶேஷபூதம், இதி - என்கிற, தீஹேது: - புத்திக்குக் காரணமான ஶேஷத்வம், அன்றிக்கே அப்படி ஶாஸ்திரத்தினால் அறிவதும் அதாவது ஶாஸ்திரத்தினாலே ஸர்வமும் பகவானுக்குச் ஶேஷபூதமென்றறிவதினால் பாகவதர்களைப் பார்த்தவுடன் பகவத் ஶேஷபூதர்களென்று நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோமாகையினால் அந்தப் பகவத் ஶேஷத்வமும் அதை ஶாஸ்திரத்தினாலறிவதும் இவனுக்கு, உபகாரீ - உபகாரம் செய்கிறது. அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமாகிறது என்றபடி. பரிபூர்ணஸ்ய - பரிபூர்ணனான பகவானுடைய. ப்ரணாமாதிகள் செய்யத்தகாத பாகவதர்கள் விஷயத்தில் இவர்கள் பகவானுக்குச் ஶேஷபூதர்கள் என்றனுஸந்தானம் செய்வதே பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமான கைங்கர்யம் என்று தாத்பர்யம். 'யஸ்து விஷ்ணும்' என்றாரம்பித்துக் கீழ் உதாஹரித்த வசனங்கள் நரக ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறபடியினால் ப்ரபன்ன விஷயமல்ல, மேலும் வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை மீறி நடப்பது பகவானுடைய அப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினாலே ப்ராயஶ்சித்தாதிகளாலே பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்தபோதிலும் பாகவதாபசாரம் ப்ரபன்னனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்தையும் உண்டாக்காதாகையினால் அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டா என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இந்நிலைகளில்' என்றாரம்பித்து. பாகவத ப்ரதிபத்தி முதலிய

1 திரு-3-7.   2 திரு-8-10.   3

கோணினபோது 1 ‘ஸர்வம் ஜிஹ்மம் ம்ருத்யுபதமார்ஜவம் ப்ரஹ்மண: பதம்’ என்கிறபடியே ம்ருத்யுவின் கடைவாயிலே யகப்பட்டாற்போலே நடுங்கி, 2 ‘க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் ॥’ என்றும், 3 ‘யதி கிஞ்சிததிக்ராந்தம் விஶ்வாஸாத் ப்ரணயேந வா । ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி ॥’ என்றும், 4 ‘யஶ்ச ஶோகாபிஸந்தப்தஸ்ய ஶ்ரூ

நிஷ்டைகளில், **கோணினபோது** - ஸரியாய் நடக்காதபோது, **ஜிஹ்மம்** - க்ரூரமான, **ஸர்வம்** - எல்லாம், அதாவது ஶாஸ்திரத்தை மீறி நடப்பதற்குக் காரணமான அஹங்காராதிகளெல்லாம் என்றபடி, ‘**ஸர்வ**’ ஶப்தத்தினால் ‘இந்நிலைகள்’ என்பது ஸங்க்ரஹிக்கப் பட்டதாகிறது, **ம்ருத்யுபதம்** - ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம், **ஆர்ஜவம்** - ஸரியாக நடப்பது, அதாவது ஶேஷத்வத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், **ப்ரஹ்மண: பதம்** - பரமாத்மாவை யடைவதற்குக் காரணம். **க்ருதாபராதஸ்ய** - அபராதங்களைச் செய்தவனாகிய, **தே** - உனக்கு, **அஞ்ஜலிம்பத்த்வா** - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, **லக்ஷ்மணஸ்ய** - இளைய பெருமாளுடைய, **ப்ரஸாதநாதந்தரேண** - பொறுத்துக்கொள்ளும்படி ப்ரார்த்திப்பதைத் தவிர, **அந்யத்** - வேறு, **க்ஷமம்** - உசிதமான கார்யத்தை, **அஹம்** - நான், **நபஶ்யாமி** - பார்க்கவில்லை. **விஶ்வாஸாத்** - நம்பிக்கையினாலாவது, **ப்ரணயேந வா** - ப்ரீதியினாலாவது, **கிஞ்சித்** - கொஞ்சம், **அதிக்ராந்தம்** - மீறி நடந்தது, **யதி** - இருந்ததேயானால், **ப்ரேஷ்யஸ்ய** - தாஸபூதனாகிய, **மே** - என்னுடைய (அந்த அபராதம்), **க்ஷமிதவ்யம்** - பொறுத்துக்கொள்ளத் தக்கது, **கஶ்சித்** - ஒருவரும், **ந நாபராத்யதி** - அபராதம் செய்கிறதில்லை என்பதில்லை. அதாவது எல்லாரும் அபராதம் செய்வார்கள், பெரியோர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். **ஶோகாபிஸந்தப்தஸ்ய** - துக்கத்தினால் வருந்தப்பட்ட, **ராம**

1 பார-ஶா-79-21. 2 ராமா-கிஷ்-32-17.
3 ராமா-கிஷ்-36-11. 4 ராமா-கிஷ்-36-28.

ச்ருத்வா ராமஸ்ய பாஷிதம் | மயா த்வம் பருஷாண்யுக்தோ யத் தத் த்வம் க்ஷந்தும் அர்ஹஸி ||' என்றும் மஹாராஜருண்டாக்கின பெருமாளுடையவும் மித்ரோந்நாநுஸந்தாநப்ரகாரஞ்சொல்லுகிற ச்லோகங்களைப் பராமர்சித்து அப்படியே யீர்த்தவாய் தெரியாமல் வஜ்ரஸ்வஹிதமானற்போலே பொருந்திப் போரவும் ப்ராப்தம்.

ஜ்ஞாநவானானவன் ப்ராதிகூல்யத்திலே ஸர்வஹிதமாக ப்ரவ்ருத்தனானாலும் வர்ஜநீயபதியா
இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம். லே ஸர்வேச்வரன் க்ஷமிக்கு மென்னுமிடம் ஸ்ரீபாகவதத்திலே ப்ரோக்தமாய் யதாபூர்வஜனை ஹரவாரோடே யெதிரம்புகோர்த்தார்களை ஸ்வ வாசெளிவித்து விலக்க, அதைனும் 1 'ப்ரஸாத்யாஸ ஹவோ தேவம் நாராயணம்ப்ரஹ்மம் சரண்யமஜமாதிம் வரேண்யம் வரதம்ஹரிம்||'என்கிற

ஸ்ய-ஸ்ரீராமனுடைய, பாஷிதம் - வார்த்தையை, ச்ருத்வா - கேட்டு, மயா - என்னால், த்வம் - நீர், பருஷாணி - க்ரூர வார்த்தைகளை, உக்த: - சொல்லப்பட்டீர் (என்கிறது); யத் - எதுவோ, தத் - அதையும், த்வம் - நீர், க்ஷந்தும் - பொறுப்பதற்கு, அர்ஹஸி - யோக்யராகிறீர். மஹாராஜர் - ஸுக்ரீவன். மித்ரோந்நாநுஸந்தாநப்ரகாரம் - ஒருவர்க்கொருவர் சேர்ந்துக் கொள்ளும்படி ப்ரார்த்தித்துக் கொண்ட விதத்தை. ஈர்த்தவாய்-பிளந்தஇடம், அதாவது இருவருக்கும் கோபம் வந்த ப்ரஸக்தி என்றபடி. வஜ்ரஸ்வஹிதமானற்போலே - வஜ்ரம் என்கிற மெழுகைத்தடவி சேர்க்கப்பட்டதைப்போலே.

ஜ்ஞாநவான் - பகவான் ஸ்வாமி என்கிற புத்தியையுடையவன். யதாபூர்வஜனை-தர்மனுக்குக் குமாரனும் அதைத்தந்த. எதிரம்பு கோர்த்த-கேள் எதிர்பாய் என்றவாய்த்தமைச்சக. தெளிவித்து-கோபசமனம் செய்து. ஹவ: - ருத்திரன். தேவம்ப்ரஹ்மம் நாராயணம் - தேவனாயிருந்ப்ரபுவாயிருக்கிற நாராயணனை,

1 பார-சா-352-94.

படியே ப்ரஸாதநமான ஶரணாகதியைப் பண்ண,
1 'ததோ(அ)த வரதோ தேவோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதே
ந்த்ரிய:। ப்ரீதிமாநபவத்தத்ர ருத்ரேண ஸஹஸங்கத:॥'
என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஸந்நனாய் ருத்ர
னை யங்கீகரித்தானென்கையாலே ஸித்தம். தான் குற்ற
வாளனாகவுமாம், தானிப்போது குற்றஞ்செய்யாதே
யிருக்க ஜந்மாந்தர து:க்ருதத்தாலே யாகவுமாம், சில
பாகவதர் தன்னை வெறுக்கில் ஏதேனுமொரு விர
காலே யவர்களை க்ஷமை கொள்ளுகிற த்வாரத்தாலே
ஶார்ங்கிணை க்ஷமை கொள்ளவேணு மென்னுமிடம்
2 'ரூக்ஷாக்ஷராணி ஶ்ருண்வந்த்வை ததா பாகவதேரி

ப்ரஸாதயாமாஸ-அனுக்ரஹம் செய்யும்படி ப்ரார்த்தித்தார், ஸ்ரஷ்டாரம் - லோகங்களுக்குக் காரணமாயும், வரேண்யம் - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்டனையும், வரதம் - வரங்களைக் கொடுப்பவராயுமிருக்கிற, ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஶரணம்ச - ஶரணமாகவும், ஜகாம - அடைந்தார், அத - பிறகு, தத: - அந்த ஶரணாகதியினால், வரத:-வரத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், ஜிதக்ரோத: - போக்கப்பட்ட கோபத்தை யுடையவராயும், ஜிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயுமிருக்கிற, தேவ:- பகவான், தத்ர - அவ்விடத்தில், ப்ரீதிமாந் - ப்ரீதியையுடையவராக, அபவத் - ஆனார். ருத்ரேணஸஹ - ருத்ரனோடு கூட, ஸங்கத: - சேர்ந்தார். ஸித்தம் - இப்படியே மற்ற ப்ரபன்னர்கள் விஷயங்களிலும் செய்வான் என்பது ந்யாயத்தினாலேற்படுகிறது. இளைய பெருமாள் ஒரு குற்றமும் செய்யாமலிருக்க மஹாராஜரிடத்தில் அபராதக்ஷாமணம் செய்து கொண்டது அஸங்கதமன்றோ வென்னவருளிச் செய்கிறார்— 'தான்' என்றாரம்பித்து. இப்போது-இந்த ஜன்மத்தில் இந்தப் பாகவதன் விஷயத்தில். ஏதாவது ஒரு பாபமில்லாவிடில் பாகவதர்கள் வெறுக்கமாட்டார்களாகையினால் 'ஜந்மாந்தர' இத்யாதி அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. த்வாரத்தாலே — த்வாரமாகக்கொண்டு. ததா-அப்படியே, பாகவதேரிதாந்-பாகவ

1 பா-ஶா-352-95. 2 லைங்கம்.

தாநு। ஹ்ணாஉவவிவுகம் க்ஷாக்த்யா யொவஷெதெவெஷ்ண வொ ஹி வஃ॥’ என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லக்ஷணஞ் சொல்லுகிற ஹ்ஊணத்திலே ஹ்வியஃ. இங்ஙன் செய்யாதபோது 1 ‘யெஹ்ராஹ்மணாஸ்தெஹ உஸம்ஸயம் நூவ தெஷ்வபூதெஷ்வபூதாஹம் யஶாவசு | தெஷ்வ பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை. தூஷெஷ்வஹமெவ தூஷொ வெவாஸு தெயஸ்ய ஊஶாபி வெவாம்.’, 2 ‘ஹ்ஸ்க்ஸவ ஸ்வாரஷம் வஉக்ஷ யொஹ்ராஹ்மணம் ந ஹ்ணதெஉஷ்யா

தர்களினால் சொல்லப்பட்ட, ருக்ஷாக்ஷராணி - க்ரூரமான வார்த்தைகளை, ஸ்ருணுது - கேட்டு, க்ஷாக்த்யா - பொறுமையினால், ஹ்ணாஉவவிவுகம் - நமஸ்காரம் செய்வதை முன்னிட்டுக் கொண்டு, யஃ - எவன், வஉசு - (பரிஹாரம்) சொல்லுவனோ, ஸஃ - அவன், வைஷ்ணவஃ - வைஷ்ணவன். அந்தப் பாகவத நிக்ரஹத்துக்குக் காரணமாகிய பாபம் பகவந் நிக்ரஹமாயிருந்த போதிலும் இந்தப் பாகவதர்கள் மூலமாகப் பரிஹரித்துக் கொள்ள வேணுமே யொழிய, மற்றப் பாபங்களைப்போலே பகவானை நேரில் ப்ரார்த்திப்பதினால் போக்கடித்துக் கொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம். நூவ - ஓ! ராஜாவே, யெஹ்ராஹ்மணாஃ - எவர்கள் ப்ராம்மணர்களோ, தெ - அவர்கள், அஹம் - நான், அஸம்ஸயம் - ஸந்தேஹமில்லை, தெஷு - அந்த ப்ராம்மணர்கள், அபூதெஷு - பூஜிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது, அஹம் - நான்; யஶாவசு - ஶாஸ்திர ப்ரகாரம், அபூதஃ - பூஜிக்கப்பட்டேன், தெஷு - அவர்கள்; தூஷெஷு - ஸந்தோஷத்தை படைந்திருக்கும் பொழுது, அஹமெவ தூஷ்டஃ - நானே ஸந்தோஷத்தை படைந்தேன், யஸ்ய - எவனுக்கு, தெ - அந்த ப்ராம்மணர்களுடன், வெவாம் - [illegible] (அதுவே), ஊஶாபி - என்னுடனும். வெவாம் யஃ - எவன், ஹ்க்ஷ - அடித்துக் கொண்டும், ஸவுக்க - ஶபித்துக் கொண்டும்; வாராஷம் - க்ரூரமான வார்த்தையை, வஉக்ஷ - [illegible] கொண்டு இருக்கிற, ஹ்ராஹ்மணம் - ப்ராம்மணனை, யஶா

1 [illegible]　　2 [illegible]-31-100.

வத் | ஸ பாபக்ரூர: ப்³ரஹ்மவஹ்நிதக்³த⁴: வத்⁴யோ த³ண்ட்³யோ ந வாஸநீய: ||' என்கிறபடியே பகவத³பி⁴மாந பா³ஹ்யனுமாய், வைஷ்ணவ ப்ரக்ருதியாயிருக்கிற தனக்கு ஸம்ப⁴வமென்னலாம்படி ஸுது³ர்லப⁴மான பாகவத ஶேஷத்வத்தையும், ஸ்வபா⁴வமாய் நிற்கிற ஶமத³மாதி³களையுமிழந்தானாம். இவற்றை யிழக்கைதானே யிவனுக்கு வத⁴மும் த³ண்ட³மும். பகவத³பி⁴மாந பா³ஹ்யதையின் கொடுமையை 1 'அளிய நம்பையலென்னாரம்மவோ கொடியவாறே' என்று பாகவத ஶேஷத்வமே தமக்கு நிரூபகமாக ஸ்வீகரித்த தொண்டரடிப்

வத்-என்னைப்போல, அதாவது நான் ப்ருகு முதலியவர்களை எப்படி அபசாரக்ஷமாபணம் பண்ணிக் கொண்டேனோ அதைப் போலே, **ந ப்ரணமேத்** - ஸேவிக்கமாட்டானோ, **ஸ:** - அந்த, **பாபக்ரூர:**-பாபீ, **ப்³ரஹ்மவஹ்நிதக்³த⁴:** - ப்ராம்மணனுடைய கோபமாகிற காட்டுத்தீயினால் கொளுத்தப்பட்டவனாய், **வத்⁴ய:**- கொல்லத்தகுந்தவன், **த³ண்ட்³ய:** - சிக்ஷிக்கத்தகுந்தவன், **ந வாஸநீய:** - என்னைச் சேர்ந்தவனுமல்ல. **பா³ஹ்யனுமாய்** - விஷயமாகாதவனாய், **வைஷ்ணவ ப்ரக்ருதியாய்** - வைஷ்ணவர்களுக்கு அஸாதாரணமான லக்ஷணங்களை யுடையவனாய். '**வத⁴**'மாவது ஸ்வரூப நாசம், '**த³ண்ட³**'மாவது பொருள்களுக்கு நஷ்டம். பாகவத தாஸத்வமாகிற ஸ்வரூப நாசம் '**வத⁴ம்**' என்றும், இவனுக்கு அஸாதாரணமான ஶமதமாதிகளை இழக்கை, '**த³ண்ட³ம்**' என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அளிய - க்ருபை பண்ணக் கூடிய, நம் - நம்முடைய, பையல் - சிறுவன், என்னார் - என்று நம்மை அபிமானிக்கிறாரில்லை; 'அம்மவோ' என்பது துக்கத்தின் மிகுதியைக் காட்டுகிறது; கோடியவாறே - (நம்முடைய கர்மங்களுடைய) க்ரூரமான ஸ்வபாவம். **நிரூபகமாக**-ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக் கூடியதாக, **ஸ்வீகரித்த**-போக்யமாகத் தோற்றின. திருநாமமே இவ்வர்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறதுஎன்று தெரிவிப்பதற்காக 'தொண்டரடிப்பொடி' என்று நிர்தேசித்திருக்கிறது.

---

1 திருமாலை-37.

பொடியாழ்வா ரருளிச்செய்தார். இச்ச்லோகங்களில் ப்ராஹ்மணஶப்தம் 1 'விஷ்ணும் க்ராந்தம் வாஸுதேவம் விஜாநந் விப்ரோ விப்ரத்வம் கச்சதே தத்வதர்சீ' என்கிற உக்தியாலே விஶேஷ விஷயம். ஸாமாந்ய விஷயமானாலும் பாகவத விஷயத்திலவஶ்யம் கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஸித்தம்.

அநுதாபோ நிவ்ருத்திஶ்ச ப்ராயஶ்சித்தாரம்பகஸ்ததா: ।
தத்ஸமாப்த்யவஸாயஶ்ச ஸேவ்ய நிஷ்க்ருதிவாதிந: ॥

க்ராந்தம் - எல்லா லோகங்களையும் அளந்தவனையும், **விஷ்ணும்** - எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருப்பவனையு மிருக்கிற, **வாஸுதேவம்** - பகவானை, **விஜாநந்** - அறிந்தவனையும், **தத்வதர்சீ**- தத்வங்களை அறிந்தவனையுமிருக்கிற, **விப்ர:**-ப்ராம்மணன், **விப்ரத்வம்**-ப்ராம்மணன் என்று சொல்லப்படும் தன்மையை, **கச்சதே**- அடைகிறான். **விஶேஷ விஷயம்** - தத்வதர்ஶியான ப்ராம்மணனைக் குறிக்கிறது. **ஸாமாந்ய விஷயமானாலும்** - பொதுவிலே எல்லா ப்ராம்மணர்களைப் பற்றியதா யிருந்தாலும். ஸாதாரண ப்ராம்மணர்களிடத்திலேயே அபசாரப்படக் கூடாதென்பது 'வேதாவிப்ரா: கேஶவஶ்ரேஷ்டா ஸ்ருதா:' இத்யாதி வசனங்களிருக்கிறபடியினால் பகவானுக்கு அந்தரங்கர்களென்கிற காரணத்தினால். அப்படியிருக்க பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரியமான பாகவதர்கள் விஷயத்தில் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்றபடி. கேவலம் அநுதாபம் மாத்திரம் பாபத்தை நாஶம் செய்துவிடுமென்று 'க்ஷாந்த்யஸ்யைஷா தபஸ்விநாம் க்ராஸ', 'நிகிர ந்ஸயிநீ யதி ஸ்யாதக: ஸர்வ ஹிதயதே' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லியிருக்கப் புன: ப்ரபத்தியே செய்யவேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையே என்ன அருளிச்செய்கிறார்— '**அநுதாபாத்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **அநுதாபாத்** - அநுதாபப்படுவதினாலும், **உபரமாத்** - அபராதங்களினின்றும் நிவ்ருத்தி யடைவதினாலும், **ப்ராயஶ்சித்தாரம்பகத:** - ப்ராயஶ்சித்தம் செய்ய ஆரம்பிப்

---

1 பார-ஆநு-16-2.

பூர்வஸ்மிந் வா பரஸ்மிந் வா கல்பே நிர்விண்ணசேதஸாம் |
நிவர்த்யார்த்தவ்யத்யாஸேऽபி ப்ரபத்திர் ந விஶிஷ்யதே ||
ஏவமேவ லகூநாம் வா குரூணாமபி வாऽகஸாம் |
ஸக்ருத் ப்ரபத்திரேவைகா ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தகாரணம் ||

உளதான வல்வினைக்குள்ளம் வெருவியுலகளந்த
வளர்தாமரையிணை வன்சரணாக வரித்தவர்தாம்
களைதானெனவெழுங் கன்மந் துறப்பர் துறந்திடினும்
இளைதா நிலைசெக வெங்கள்பிரானருட்டே னெழுமே.

பதினாலும், **தத்பூரணாத்** - அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களைப் பூர்த்தி செய்வதினாலும், **ஸர்வே** - எல்லா, **அபராதா:** - அபராதங்களும், **பாதஶ:** - (ஒவ்வொன்றினாலும்) கால் கால்பாகமாக, **நஶ்யந்தி** - நாசமடைகின்றன. அபராதங்களுக்குத் தக்கபடி ப்ராயஶ்சித்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று ஶாஸ்திரங்களில் விதித்திருக்க எல்லா அபராதங்களுக்கும் ப்ரபத்தி ஒன்றே பரிஹாரமாகுமோ என்ன வருளிச் செய்கிறார்—'**பூர்வஸ்மிந்**' என்றாரம்பித்து. **பூர்வஸ்மிந் வா** - முன் கல்பத்திலும், **பரஸ்மிந் கல்பே வா** - அதற்கு அடுத்த பின் கல்பத்திலும், **நிர்விண்ணசேதஸாம்** - ஸம்ஸாரத்தில் நிர்வேதத்தையடைந்தமனதையுடையவர்களுக்கு, **நிவர்த்யார்த்தவ்யத்யாஸே** - நிவர்த்திசெய்யக் கூடிய பாபத்தில் வ்யத்யாஸமிருந்த போதிலும், அதாவது ஒரு கல்பத்தில் செய்த பாபமாகிறவ்யத்யாஸமிருந்தபோதிலும், **ப்ரபத்தி:** - ப்ரபத்தியானது, **நவிஶிஷ்யதே** - வ்யத்யாஸப்படுகிறதில்லை. **ஏவமேவ**-இப்படியே, **லகூநாம்**-அல்பமான, **ஆகஸாம்** - அபராதங்களுக்கும், **குரூணாமபி**-குருவான அபராதங்களுக்கும்; **ஸக்ருத்** - ஒரு தடவை செய்யப்படுகிற ப்ரபத்திதானே, **ஸத்ய:** - அப்பொழுதுதானே. **ப்ராயஶ்சித்தகாரணம்**-(எல்லாப் பாபங்களும்) நிவ்ருத்தியடைவதற்குக் காரணம், அதாவது ஸர்வ பாபங்களையும் நிவர்த்திக்கக் கூடிய தாகையினாலே எல்லாவற்றையும் இதுவே போக்கடிக்கிறது என்று தாத்பர்யம்.

ப்ரபத்தியைத் தவிர மற்ற ப்ராயச்சித்தங்கள் இப்படிப் பாபாரம்பக பாபங்களைப் போக்காது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘ உளதான ’ என்றாரம்பித்து.

[ப-ரை] உளதான - அநாதி ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்டதாகையினாலே இதற்குமுன்னே இருக்கிற, வல்-த்ருடங்களான. அதாவது பக்தி போகத்தினாலும் நாசம் செய்ய முடியாததான, வினைக்கு-பாபங்களுக்கு, அதாவது பாபாரம்பக பாபங்களுக்கு என்றபடி, உள்ளம்-மனது, வெருவி-பயந்து, இது ப்ரபத்திக்கு அதிகாரமான சோகத்திற்கும் உபலக்ஷணம். உலகளந்த - லோகங்களையெல்லாம் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் அளந்ததாய், வளர் - வளர்ந்ததான, லோகங்களை யளப்பதற்காக வாமன தசையில் சிறியதாயிருந்த திருவடிகள் வளர்ந்தபடி தெரிவிக்கப்படுகிறது, தாமரை இணை-திருவடிகள் இரண்டையும். அதாவது தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளையே இங்கே தாமரைப்புஷ்பங்களாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வன்-த்ருடமான, சரண்-சரணமாக, வரித்தவர்தாம் - ப்ரார்த்தித்துப் பரந்யாஸம் செய்தவர்கள், களைதானென்ன - (இங்கே செய்கிற கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்துக்கு நாசகங்களான) களை என்று சொல்லும்படி, எழும் - வ்ருத்தியடைகிற, கன்மம - புத்தி பூர்வோத்தராகத்தை, துறப்பர் - விட்டுவிடுவார்கள். ‘ உளதான வல்வினைக்கு ’ இத்யாதிக்கு பாபாரம்பக பாபங்களுக்குப் பயந்து ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் உத்தர கைங்கர்ய விரோதியான புத்தி பூர்வோத்தராகங்களைச் செய்ய மாட்டார்கள் என்றும், அப்படி ப்ரார்த்திக்காமல் பொதுவாக ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் உத்தராகத்தை ப்ராயச்சித்தாதிகளாலே பரிஹரித்துக் கொள்ளுவார்கள் என்றும் தாத்பர்யம், துஞ்சிலும் - அப்படி உத்தராகத்துக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்யாவிடில், இளைதாம் - இளையதான, அதாவது மந்தபுத்தியாயிருக்கிற, தீதை - [illegible], செக - [illegible]படி. அதாவது அபராதம் செய்தபோதும் இருக்க அவிவேகத்தினை [illegible]படி, எங்கள் பிரான் - எங்களுக்கு உபகாரகனுடைய, ‘ எங்கள் ’ என்பது ப்ரபன்னர்கள் எல்லோரையும் குறிக்கிறது அதாவது எல்லோருடைய ப்ரபன்ன ஸாதனத்தில் உள்ளவர்களை என்றபடி, அருள் - க்ருபையாகிற, தேன். ‘ தேன் ’ என்பதினால் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனம் என்பதும் அதிக்ரம நிவ்ருத்தி செய்யத்

ப்ராரப்³தேதர பூர்வபாபமகி²லம்
ப்ராமாதி³கம் சோத்தரம்
ந்யாஸேந க்ஷபயந்நப்யுபக³த
ப்ராரப்³த⁴ ஸம்ஜ்ஞம் ந: ।
தீ⁴பூர்வோத்தரபாபமத்ர ஸுஜநாந்
ஜ்ஞாதே விதந்நிஷ்க்ருதை:
கௌடில்யே ஸதி ஶிக்ஷயாப்யநக⁴யந்
ஶுத்³தீ⁴கரோதி ஹரி: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்³ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அபராத⁴பரிஹாராதி⁴காரோ ஏகவிம்ஶ:.

॥ ஶ்ரீமதே நிக³மாந்த மஹாதே³ஶிகாய நம: ।

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

கூடிய தென்பதும் த்யோதிதம், எழும் - வ்ருத்தி யடையும், ப்ரபத்தி வஶீக்ருதனான பகவானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் நடுவில் அபசாரங்களாலே தடுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்பொழுதொரு தடங்கலுமில்லாமல் முன்போல் ப்ரஸரிக்குமென்றபடி.

ஶ்ரிய:பதி ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னர்களைப் புத்தி பூர்வோத்தராகங்களைக் கண்டு கைவிடான் என்றருளிச் செய்கிறார்—'**ப்ராரப்³த**' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **ஹரி:** - ஸர்வ ஶக்தனான பகவான், **ந:** - நம்முடைய, **அகி²லம்** - எல்லா, **ப்ராரப்³தேதரபூர்வபாபம்** - (ப்ரபத்திக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட) ப்ராரப்த பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்களையும், **உத்தரம்** - ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிற, **ப்ராமாதி³கம்** - புத்தி பூர்வகமில்லாத பாபத்தையும், '**ச**' என்பதினால் தேஶகாலாதி வைகுண்யத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூர்வக

பாபமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது, **𑌅𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂** - நம்மால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாதப்ராரப்தத்தின் ஒரு பாகத்தையும், **𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵** - ப்ரபத்தியினாலேயே, **𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌨𑍍** - போக்கடித்துக்கொண்டு, **𑌧𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂** - புத்தி பூர்வகமான உத்தராகங்களின், **𑌅𑌜𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍** - உண்டாகாமையினாலும், **𑌜𑌾𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿** - உண்டான போதிலும், **𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃** - அவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்வதினாலும், **𑌕𑍍𑌰𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇** - க்ரூரமான ஸ்வபாவம், **𑌸𑌤𑌿** - இருந்ததேயாகில், அதாவது ப்ராயஶ்சித்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்காதபடியான கடின ஸ்வபாவம் இருந்ததேயானால், **𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌪𑌿** - (லகு) ஶிக்ஷையினாலும், **𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌨𑍍** - தோஷமில்லாதவனைச் செய்து கொண்டு, **𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿** - அங்கீகரிக்கிறான்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
அபராதபரிஹாராதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

ஸ்தாந விஶேஷாதிகாரம்.

[வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்—ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படுமிடம் வாஸஸ்தானம்—கத்யத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை மாத்திரம் குறித்திருப்பதற்கு காரணம்—பகவத் க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடமே புண்ய க்ஷேத்ரம்.]

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍
𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

இந்தக் கலியுகத்தில் தேஶகால வைகுண்யங்கள் அவஶ்யம் நேரிடுமாகையினால் அவைகளினால் உண்டாகும் புத்தி பூர்வோத்தராகம் இவனிடத்தில் லேபியாதாகையினாலும், புந: ப்ரபதனத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்திரம் வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தருளுகிறார்— ' **𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂** ' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇** - பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம் செய்வது; முதலிய கைங்கர்யங்களுக்கு, **𑌯𑌤𑍍𑌰** - எந்த க்ஷேத்திரத்தில், **𑌐𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂** - ஸாவதானமாயிருக்கை, **𑌭𑌵𑌤𑌿** - உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி **ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக நிரவத்யமாய ஸநாதநவ்ருத்தியிலே ருசியும் ஸம்பத்து**முடையவனாய், 1 '**ஏகாந்த்யவ்யவஸிததியோ**

யத்ர - எந்த க்ஷேத்ரத்தில், **ஏகாந்த்யவ்யவஸிததிய:** - பரமைகாந்திதர்மத்தில் நிச்சயத்தோடுகூடின புத்தியையுடைய, **யஸ்ய கஸ்யாபி** - யாராவது ஒருவனுடைய, **லாப:** - கிடைப்பது (உண்டாகிறதோ), அதாவது ஜாத்யாதி நியமங்களில்லை, திருக்கச்சி நம்பி போல்வாருண்டாகில் அமையும் என்று தாத்பர்யம், தனித்தனியாக '**யத்ர**' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் இரண்டும் சேர்ந்து கிடைக்காவிட்டால் ஒன்றாமே அமையும் என்பது த்யோதிதம், **தத்**- அப்படிப்பட்ட இடம், **க்ருதிநாம்**- க்ருதக்ருத்யர்களான ப்ரபன்னர்களுக்கு, **இஹ** - இந்தப் பூலோகத்தில், **வைகுண்டதுல்யம்** - வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமான, **வாஸஸ்தாநம்** - வஸிக்கும் இடமாக, பகவத்குணானுபவ கைங்கர்ய வ்ருத்தி முகத்தாலே வைகுண்ட ஸத்ருசமென்றபடி; **பாதி** - ப்ரகாசிக்கிறது, **ருஷிபிர்பாஷிதா:** - ரிஷிகளினால் சொல்லப்பட்ட, **பூயாம்ஸோ தேசா:** - அநேகமான புண்ய க்ஷேத்ரங்கள், **பூயிஷ்டபோக்யா:** - பெரும்பாலும் போக்யதையை யுடையவைகள்; அதாவது கீழ்ச் சொல்லிய ஸேவார்ச்சனாதிகளைச் செய்வதற்கு போக்யதையுடையவைகளாக, அநேகமாய் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ரிஷிகள் அந்தக்காலத்தில் ஸித்தமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னார்கள் என்பது த்யோதிதம்.

'**இருந்த நாள்**' என்பதினால் க்ருதக்ருத்யாதிகாரம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் இவைகளின் அர்த்தமும், 'இப்படி' என்பதினால் சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரார்த்தமும், '**ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக**' என்பதினால் உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், '**நிரவத்யமாய**' இந்பாதியினால் அபராத பரிஹாராதிகாரார்த்தமும், '**ஸநாதநவ்ருத்தி**' என்பதினால் புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரார்த்தமும் அனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது. **ருசி** - ஆசை, **ஸம்பத்** - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

1 விஷ்-ஸ.

ரௌவ ஹாஉ கூஷாழிஹி: । விஷ்ணுநா வ்யவ ஜெஷ்டவ்யஸ்ய ஸவஉம் ஸனைவஹி॥ ' என்னும் படியாயிருக்கிற வாஜெகாதிக்கு வ்ருத்திக்கா ரணமாக வாஸஸ்தான விஶேஷமேதென்னில்:— ஆர்யாவர்த்தாதி வர்ணாஶ்ரமங்கள் யதாவஸ்தானத் தாலே யிப்போது வ்யாகூலங்க ளானபடியாலே

வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்.

ஸாதுவர்ணாஶ்ரமம் ஆஜ்ஞிதமான விடத்திலே வஸி ப்பா னென்கிறதுவே யிப்போதைக் குவாஜெயம். அவ்விடங்கள் தன்னிலும் 1 ‘ கருந்தடமுகில் வண்

பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்.

ணனைக் கடைக்கண்டு கை தொழும் பத்தர்களிருந் தவூரிலிருக்கு மானிடரெத்தவங்கள் செய்தார்கொ லோ ' என்கிறபடியே ஸாமவதொத்தமான ஜெஶம்

யான உபாயத்தில் த்வரைப்படுதல். ஸகாஜீ - பரமைகாந்தி, ஹாஉகூஷாழிஹி: - ஊர், வம்ஶம், முதலியவைகளினால், நவ்ய வஜெஷ்டவ்ய: - சொல்லிக்கொள்ளத்தக்கவனல்ல, விஷ்ணுநா- பகவானால், அதாவது அவனைக்கொண்டு, வ்யவஜெஷ்டவ்ய: தஸ்ய - அவனுக்கு, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், ஸவஉம்-எல் லாம், ஸஸவ-அந்தப் பகவானேயோ. இத்தால் ப்ரஸித்தமான க்ஷேத்திரங்களிலேயே வஸிக்க வேண்டுமென்கிற நியமம் இவன் விஷயத்தில் அநபேக்ஷிதம் என்றுக்ஷேபம் ஸூசிப்பிக்கப்பட் டது. ‘ ஆர்யாவர்த்த ’மாவது ஹிமவத்பர்வதத்திற்கும் விந்த்ய பர்வதத்திற்கும் மத்யத்திலுள்ள தேஶம். வ்யாகூலங்களானபடி யாலே- வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் கலந்திருக்கிறபடியினாலே. என் கிறதே - என்று ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லி யிருக்கிறதே, கரும்- கறுத்த, தட - விஶாலமான, முகில்வண்ணனை - மேகத்தைப் போன்ற வர்ணத்தையுடைய பகவானை, கடைக்கண்டு - தூரத் திலேயே பார்த்து, அன்றிக்கே கடைக்கொண்டு—கடை - கட கம், ரக்ஷகன் என்றபடி, ரக்ஷகனாக ஆஶ்ரயித்து, கைதொழும் - ஸேவிக்கிற, பத்தர்கள், இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடர் எத் தவம் (ஜந்மாந்தரத்தில்) செய்தார்களோ. ஸாமவதொத்தமான-

---

1. பெரி-தி-4-4-7.

முமுக்ஷுவுக்கு ஸாதநம். 1 'கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா: ||' என்னச்செய்தே 2 'கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: | க்வசித்க்வசிந்மஹாபாக த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ: || தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ | காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ || யே பிபந்தி ஜலம் தாஸாம் மநுஜா மநுஜேஶ்வர | ப்ராயோ பக்தா பகவதி வாஸுதேவேऽமலாஶயா: ||' இத்யாதிகளிலே கலியுகத்தில் பாகவதர் வஸிக்கும் தேசவிசேஷஞ் சொல்லுகையாலே இந்த யுகத்தில் இப் ப்ரதேசங்களில் பாகவத ஸம்ருத்தமான ஸ்தலங்களே ஸாதநங்கள். திருநாராயணீயத்தில் 3 'ஏகபாதஸ்திதைஸ்ஸம்யக்த்வ

அனேகமான பாகவதர்கள் வஸிக்கிற. **கலௌ** - கலியுகத்தில், **ஜகத்பதிம்** - லோகங்களுக்கு ஸ்வாமியாயும், **ஸர்வஸ்ரஷ்டாரம்** - எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனையும், **ஈஶ்வரம்** - ஈஸ்வரனையு மிருக்கிற, **விஷ்ணும்** - விஸ்ணுவை, **மைத்ரேய!**, **பாஷண்டோபஹதா ஜநா:** - பாஷண்டர்களினால் கெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள், **நார்ச்சயிஷ்யந்தி** - ஆராதிக்கப் போகிறதில்லை. என்னச் செய்தே-என்று சொல்லியிருக்கிற பொழுதே. **மநுஜேஶ்வர** - ஓ! ராஜாவே, **யே** - எவர்கள், **தாஸாம்** - அந்த நதிகளுடைய, **ஜலம்** - ஜலத்தை, **பிபந்தி** - குடிக்கிறார்களோ (அவர்கள்), **அமலாஶயா:** - நிர்மலமான மனதை யுடையவர்களாய், **பகவதி** - பகவானிடத்தில், **ப்ராயோ பக்தா:** - பெரும்பாலும் பக்தர்களாகிறார்கள். மஹர்ஷிகளால் சொல்லப்பட்ட தேசவிசேஷங்களைவிட்டு பாகவதாபிமதமான தேசவிசேஷத்தை அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'திரு **நாராயணீயத்தில்**' என்றாரம்பித்து. மஹா பாரதத்தில் சாந்தி பர்வத்தில் மோக்ஷதர்மத்தில் பதரிகாஸ்ரம நாராயணன் ரிஷிகளுக்கு உபதேசஞ்செய்த பாகத்திற்கு '**திருநாராயணீயம்**' என்கிற பேர். **ஏகபாதஸ்திதை** - ஒரு காலில் நிற்

1 வி-பு-6-1-50. 2 38-ம் பக்கம் பார்க்க. 3 பா-ஶா-349-55.

ஶாஶ்நி। கலிம்வஸ்தவ்ய ஶஸ்மாபி ஶங்கவஸ்வரைவ ந:॥' என்று தேவர்களும் ரிஷிகளும் விண்ணப்பம் செ

ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படும் ஸ்தானம் வாஸஸ்தானம். 1 'ஶுரவோ யத்ர பூஜ்யந்தே ஸாத்யாசார்யதா ஶாந்தா:। வஸ்தவ்யம் தத்ர யுஷ்மாபி யத்ர தர்மோ நஹீயதே ॥ யத்ர வேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸ்ச தபஸ்ஸத்யம் தமஸ்ததா। ஹிம்ஸா ச தர்மஸம்யுக்தா ப்ரசரேயுஸ் ஸுரோத்தமா: ॥ ஸ தேஶோ வஸ்ஸ வஸ்தவ்யோ மா வோ(அ)தர்ம: பதா ஸ்ப்ருஶேத்॥' என்று ஹ்ஹவா னருளிச் செய்தான். அவ்விடங்கள் தன்னில் உகந்தருளின திவ்யதேசங்களிலே தனக்குக் கைங்கர்யத்துக்கு ஸௌகர்யமுள்ள விடத்திலே நிரந்தரவாஸம் பண்ண

கிற, தர்ம - தர்மமானது, யத்ர க்வசந - ஏதாவது ஓரிடத்தில், ஶாம்யதி - போக யத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, கலியுகத்தில் என்றபடி, அஸ்மாபி: - எங்களால், க்வ - எப்படி, வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, ஹ்ஹவந், தத் - அதை, ந: - எங்களுக்கு, வதஸ்வ - சொல்லும். ஸாத்யாசார்யதா: - நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவர்களாயும், ஶாந்தா: - ஶாந்தியோடு கூடினவர்களாயுமிருக்கிற, ஶுரவ: - ஆசார்யர்கள், யத்ர - எங்கு, பூஜ்யந்தே - பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ, தத்ர - அவ்விடத்தில், யுஷ்மாபி: - உங்களால், வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, யத்ர - எவ்விடத்தில், தர்ம: - தர்மம், நஹீயதே - குறையவில்லையோ, யத்ர, வேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸ்ச தப: - வேதங்களும், யஜ்ஞங்களும், தபஸ்ஸும், ஸத்யம் - ஸத்யமும், தம: - இந்திரிய ஜயமும், தர்மஸம்யுக்தா - தர்மத்தோடு சேர்ந்ததான, ஹிம்ஸா - ஹிம்ஸையும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களும் என்றபடி, ப்ரசரேயு:- ஸஞ்சரிக்கின்றனவோ, ஸுரோத்தமா:- ஓ! தேவஶ்ரேஷ்டர்களே, ஸ:- அந்தத் தேஶம், வ: - உங்களுக்கு, வஸ்தவ்ய: - வஸிக்கத்தக்கது, வ: - உங்களை, அதர்ம: - அதர்மமானது, பதா - காலால், ஸ்ப்ருஶேத் - தொடாது. இப்படியாகில் ஸ்ரீரங்கத்தைத் தனித்து

1 பார-ஶா-349-86, 87, 88.

வுசிதம். இத்தை 1 'யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே
கத்யத்தில்ஸ்ரீரங்கத்தைமாத்திரம் குறித்திருப்பதற்கு காரணம்.
ஸுகமாஸ்வ' என்று ஸகலா ஸ்தானங்களான பகவத் க்ஷேத்ரங்களுக்கு உபலக்ஷணமாகவருளிச் செய்தார்.

பகவத் க்ஷேத்ரங்களே விவேகிக்கு வாஸஸ்தாநமெ ன்னுமிடத்தை 2 'யத்ர நாராயணோ தேவ: பராத்மா
பகவத்க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை.
ஸநாதந: । தத்புண்யம் தத்பரம் ப்ரஹ்ம தத்தீர்த்தம் தத்தபோவநம் ॥ தத்ர தேவ ர்ஷயஸ்ஸித்தா ஸர்வே சைவ தபோதநா:॥' என்று ஆரண்ய பர்வத்தில் தீர்த்த யாத்ரையிலும், 3 'கோ லங்க: பர்வதோ ராஜந் ஸுமஹாந் ஸர்வதாதுமாந் । பஸதே பகவாந் யத்ர ஸ்ரீமாந் கமலலோசந: ॥ கோலக்ஷிதிஸம்ஸ்தேதி நித்யம் ஆநந்தாய

கத்யத்தில் அருளிச்செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளு கிறார்—'இத்தை' என்றாரம்பித்து. யாவச்சரீரபாதம் - சரீரம் விடும்வரையில், அத்ரைவ - இவ்விடத்திலேயே, ஸ்ரீரங்கே - ஸ்ரீரங்கத்திலேயே; ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸ்வ - வஸி. உபலக்ஷணமாக - எல்லாத் திவ்ய தேசங்களுக் கும் உபலக்ஷணமாக. யத்ர - எவ்விடத்தில், தேவ: - தேவனும், ஸநாதந: - அநாதியாயும்; பராத்மா - எல்லாவற்றிற்கு பரமாத்மாவுமாகிய, நாராயண:, (வஸிக்கிறாரோ), தத் - அந்த இடம், புண்யம் - பரிசுத்தமானது, தத், பரம் ப்ரஹ்ம - எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்தது; தத், தீர்த்தம் - புண்யதீர்த்த மம், தத், தபோவநம் - ரிஷிகள் தபஸ்ஸு பண்ணும் இடம், தத்ர - அவ்விடத்தில், தேவர்ஷய: - தேவ ரிஷிகளும், ஸித்தா: - ஸித்தர்களும், ஸர்வே - எல்லா, தபோதநா: - ரிஷிகளும் (வஸிக்கிறார்கள்). ராஜந்!, ஸுமஹாந் - மிகவும் பெரியதாகிய, ஸர்வதாதுமாந் - எல்லா தாதுக்களோடு முடைய, கோலங்க: - கோலங்கம் என்கிற பர்வதம் (இருக்கி றது), யத்ர - எந்தப் பர்வதத்தில், ஸ்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடினவராயும், கமலலோசந: - தாமரைப் பூக்கள் போன்ற

1. கத்[illegible]. 2 பா-ஆ-88-27-28. 3. பா-பீஷ்-12-8,9.

ணோஹரி:॥' என்று ஹேமாக்ஷரத்திலும் உஹஷி-யருளிச்செய்தான். ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானாலும் 1 'ஸ ஹமஹ்ஷிகூடோஸள கிரிராஜோபமோ கிரி:। யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே॥' என்கிற விடத்திலும் ஹமவஷயிஷித க்ஷேத்ரத்தினுடைய ஸகலஜநஸேவ்யத்வ மஹத்வத்தாலே ஸூசிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ ஸாத்வதாதிகளிலும் ஸ்வயம்வ்யக்த ஸைத்த வைஷ்ணவங்களென்கிற க்ஷேத்ர விசேஷங்களையும் அவற்றினெல்லைகளிலேற்றச் சுருக்கங்களையும் பிரியச் சொல்லி 2 'உஷ்டம் சித்தவாஸ்தம் நராணாம் யத்

கண்களையுடையவராயும், ஹேஹா: - யஜமானனுயும், ஹரி: - பாபங்களைப்போக்குபவராயுமிருக்கிற,ஹமவாநு நாராயண:- பகவானுகிய நாராயணன், மோக்ஷிபி: - மோக்ஷத்தை இச்சிப்பவர்களால், ஸம்ஸ்துத: - ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவராய், நித்யம் - எப்பொழுதும், வஸதே - வஸிக்கிறாரோ, உஹஷி - வ்யாஸர். யஸ்மிந் - எந்தப்பர்வதத்தில், காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமன், குபேர: நந்தநே இவ -குபேரன் இந்திரனுடைய நந்தன வனத்தில்போலே, வஸதி - வஸிக்கிறாரோ. அஸள - இந்த, கிரிராஜோபம: - ஹிமவத் பர்வதத்திற்கு ஸமமான, சித்ரகூட: கிரி: - சித்திரக்கூடமென்கிற மலை, ஸாஹம: - விசேஷ மஹிமையையுடையது. ஸகலஜநஸேவ்யத்வே - எல்லோராலும் அடையக்கூடியதாயிருக்கை. இங்கு ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணுத்யவதாரங்களில் வஸித்த இடத்தைச் சொல்லியிருப்பதினால் அர்ச்சாரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸ்தானம் என்பதற்கு பரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஸ்ரீ ஸாத்வதாதி' என்றாரம்பித்து. ஸ்வயம்வ்யக்தம் - பகவான் தானே ஆவிர்பவித்த ஸ்ரீரங்கம் முதலியது. ஸைத்தம் - ஸித்தர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட புராண ஸ்தலங்கள். வைஷ்ணவம் - பக்தர்களினுல் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. யத் - எந்த, நராணாம் - மனிதர்களுடைய, சித்தம் - மனது, உஷ்டிதயவாஸ்த -

1. ராமா-அயோ-78-12. 2. ஸ்ரீஸாத்-ஸ-7-120.

ல்பிஷைராவ்ருதம் | தத்க்ஷணாத் ஸம்ஶுத்திம் யாதி நாராயணாஶ்ரயே ||' என்றவ்வோ க்ஷேத்ரங்களி லெல்லைக்குள்ளே வஸித்தவனுக்கு தேஹந்யாஸ காலத்திலே வரும் விஶேஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் 1 '**யத்கிஞ்சிதபி குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் | ந கிஞ்சிதபி குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் ||**' என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே வல்ல கைங்கர்யத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வ ஸ்வாவதாரோசித விஷயமான ஸர்வேஶ்வர க்ஷேத்ரத்

தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரியங்களுக்கு வஶப்பட்டிருப்பதினால், **கில்பிஷை:** - பாபங்களினால், **ஆவ்ருதம்** - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, **தத்** - அது; **நாராயணாஶ்ரயே** - பகவானுடைய க்ஷேத்ரத்தில், **தத்க்ஷணாத்** - மரணமடையும் ஸமயம் (கிடைத்ததேயானால்), **ஸம்ஶுத்திம்**-பரிஶுத்தியை, **யாதி**-அடைகிறது. **ந்யாஸகாலம்** - விடுங்காலம். **விஶேஷம்** - பரிஶுத்தி, அந்திமஸ்ம்ருதி முதலியது. பகவத் க்ஷேத்ரவாஸம் இப்படிப்பட்ட அதிஶயத்திற்குக் காரணமாகில் பகவான் முதலியவர்களுக்கு விரோதம் செய்வதற்காக அங்கு வஸிக்குமவர்களுக்கும் இந்த பரிஶுத்தி ஸம்பவிக்குமோ என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்— 'ஆகையால்' என்றாரம்பித்து. **யத்கிஞ்சிதபி** - தன்னால் செய்யக்கூடிய எதாவதொரு கைங்கர்யத்தை, **குர்வாண:** - செய்துகொண்டு, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **ஆயதநே** - கோயிலில், க்ஷேத்ரத்தில் என்றபடி, **வஸேத்** - வஸித்துக்கொண்டிருப், (அதற்கு ஶக்தி இல்லையாகில்) **கிஞ்சிதபி** - ஒருவித அபசாரத்தையும், **ந குர்வாண:** - செய்யாதவனைக் கொண்டு, **விஷ்ணோ: ஆயதநே வஸேத்**. '**ப்ரவ்ருத்தி**' யாவது கைங்கர்யங்களில், '**நிவ்ருத்தி**' யாவது அபசாரங்களில். பாகவதர்கள் அபிமானித்த பகவத் க்ஷேத்ரமே உசிதமான வாஸஸ்தானமென்று நிஷ்கர்ஷம் செய்திருப்பது பல வசனங்களில் எந்த இடங்களிலும் பாகவதர்கள் வஸிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதுடன் விரோதிக்குமே என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்

1

திலே வஸிக்கை யுசிதம். 1 ‘நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராமோ யத்ர யத்ர வஸேந்நர: | தத்ர தத்ர குருக்ஷேத்ரம் நைமிஶம் புஷ்கரம் ததா ||’ என்று சொல்லுகிறவிது ஸத்த்வோத்தரமில்லாதபோது ஏதேனுமொரு தேஶத்திலே வஸித்தாலு மிவன் வாஸத்தாலே அத்தேஶமும் புண்ய மென்கைக்காக. இதுக்கு ஶாண்டிலீ வ்ருத்தாந்தமுதாஹரணமாகக்கண்டுகொள்வது. ஆகையால் 2 ‘ஜ்ஞாநஸமகாலமுக்த்வா கைவல்யம் யாதி ஹதஶோக: | தீர்த்தே ஶ்வபசக்ருஹே வா நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி பரித்யஜ்ய தேஹம் ||’ என்று ஶரீரபாதத்துக்கு மொரு தேஶவிஶேஷ நியமமில்லையென்றதுவும் எப்படிக்கும் பலத்திலிழவில்லை யென்கைக்காக.

பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடமே புண்ய க்ஷேத்ரம்.

செய்கிறார்—‘நிக்ருஹீத’ என்றாரம்பித்து. **நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராம:** - ஜயிக்கப்பட்ட இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை யுடைய, **நர:** - மனிதன், **யத்ர யத்ர** - எங்கெங்கு இடத்தில், **வஸேத்** - வஸிப்பனோ, **தத்ர தத்ர** - அந்தந்த இடத்தில், **குருக்ஷேத்ரம்**, **நைமிஶம்** - நைமிஶாரண்யம், **ததா**-அப்படியே, **புஷ்கரம்**-புஷ்கரதீர்த்தம், **ஸத்த்வோத்தரமில்லாதபோது**-கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட குணங்களையுடைய உசிதமான வாஸஸ்தானம் கிடையாதபோது. இப்படியே மரணகாலத்திலும் தேஶநியமம் வேண்டியதில்லை என்கிற வசனத்திற்கும் கதி யருளிச் செய்கிறார்—‘ஆகையால்’ என்றாரம்பித்து. **ஜ்ஞாநஸமகாலம்**-ஜ்ஞான மிருக்கும் ஸமயத்தில், **உக்த்வா**-சொல்லி, அதாவது நீயே ஶரணமாக வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து, **தீர்த்தே** - பரிஶுத்தமான இடத்திலாவது, **ஶ்வபசக்ருஹே வா** - சண்டாளனுடைய க்ருஹத்திலேயாவது, **நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி** - ஜ்ஞானமில்லாமலாவது; (ஜ்ஞானத்தோடு கூடினவனாகவாவது), **தேஹம்** - தேஹத்தை, **பரித்யஜ்ய**-விட்டவனைக் கொண்டு; **ஹதஶோக:** - போயிருக்கிற துக்கத்தை யுடையவனப், **கைவல்யம்** - மோக்ஷத்தை, **யாதி** - அடைகிறான். **எப்படிக்கும்** - மரணகாலத்தில் நேருகிற க்ஷேத்திரங்கள் முதலிய வ்யத்யாஸங்களினால்.

---

1 இ-ஸ-27-18. 2 வரா-பு.

ஆராதவருளமுதம் பொதிந்த கோயி
லம்புயத்தோனயோத்தி மன்னர்க்களித்தகோயில்
தோராத தனிவீரன் தொழுதகோயில்
துணையான வீடணற்குத் துணையாங்கோயில்
சேராத பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங் கோயில்
செழுமறையின் முதலெழுத்துச்சேர்ந்தகோயில்
தீராத வினையனைத்துந் தீர்க்குங்கோயில்
திருவரங்கமெனத்திகழும் கோயில் தானே.

என்கைக்காக - பலம் விசேஷம் என்று சொல்லுவதற்காக; அல்லது வாஸஸ்தான விசேஷம் வேண்டாமென்பதில் இந்தவசனத்திற்குத் தாத்பர்யமில்லை.

• கீழருளிச் செய்தபடியே கத்யத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை அருளிச் செய்தது மற்ற திவ்ய தேசங்களுக் குபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில ப்ரதானமான திவ்ய தேசங்களை இங்கு நிரூபித்தருளக் கோலி அதில் பதின்மர் மங்களாசாஸநம் பண்ணின ஸ்ரீரங்கத்தை முதலில் அருளிச் செய்கிறார்—'ஆராதவருளமுதம்' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **திருவரங்கமென** - ஸ்ரீரங்கம் என்று சொல்லும்படி, **திகழும்** - ப்ரகாசிக்கிற, 'அறிவிலாமனிசரெல்லா மரங்கமென் றழைப்பராகில் பொறியில்வாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே' என்றும், '[illegible]' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒப்பற்ற க்ஷேத்திரமாக ப்ரஸித்தமான, **கோயில்தானே** - பகவானுடைய வாஸஸ்தானமே, **ஆராத** - த்ருப்தி வராத, **அருள்** - க்ருபையை யுடைய, **அமுதம்** - அம்ருதம்போல போக்யமான ஸ்ரீரங்கநாதனை, **பொதிந்த** - உள்ளே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, **கோயில்**; **அருள் அமுதம்** - க்ருபையாகிற அம்ருதம், அதாவது க்ருபை அதிகமாயிருக்கிறபடியாலே பகவானையே அம்ருதமாக நிரூபித்திருக்கிறது. அன்றிக்கே 'அருளும் அமுதமும்' என்று சேர்த்து இவை இரண்டும் [illegible] 'அருள்' என்பதினால் [illegible]. 'அமுதம்' என்பதினால் [illegible] **அம்புயத்தோன்** - ப்ரஹ்மா, **அயோத்தி மன்னர்க்கு** - இக்ஷ்வாகுக்கு, **அளித்த** - கொடுத்த கோயில், [illegible] ஸ்ரீரங்கத்தை

விமானத்துடன் இக்ஷ்வாகுக்குக் கொடுத்த வ்ருத்தாந்தம் இங்க னுஸந்தேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபஜயத்தை யடை யாத, தனி - 'ராமோ தநுர்ப்ருதாமஸ்மி' என்கிறபடியே தனுர்தரர் களில் ஒப்பில்லாதவனை, அன்றிக்கே அஸஹாய ஶூரனை, இதுவழி யெழுத்துக் கொடுத்ததாயிருக்கிறது. ஆனால் லோக வ்யவஹார பதம். 'தோலாத' என்பது இலக்கிய பதம். வழி யெழுத்து அவஶ்யம் இருக்க வேண்டுமென்கிற நியம மில்லையாகையினால் 'தோலாத' என்று பாடாந்தரம், வீரன்- ஸ்ரீராமன், தொழுத கோயில், 'ததஸ்த்வம் அபி தத்ரூபம் அகரோத் ப்ரணிதாநத:' 'ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்' இத்யாதிகள் அனு ஸந்தேயம். துணையான - 'ராக்ஷஸாநாம் வதே ஸாஹ்யம் கரிஷ்யாமி யதாபலம்' என்கிறபடியே தனக்கு ஸஹாய மாகவந்த, வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ரக்ஷ கமான, கோயில், 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிற படியே தன் கடாக்ஷத்தினால் ஸதா ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற என்றபடி, 'விபீடணுக்கு வேறாக நல்லானை' என்பதிங் கனுஸந் தேயம், சேராத - நமக்கு துர்லபமான, அன்றிக்கே ஒன்றோடொ ன்று சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷார்த்தங்க ளெல்லாவற் றையும், அதாவது அர்ச்சாவதார கைங்கர்யத்தையும், நித்யமுக் தர்களின் கைங்கர்யத்தையும், சேர்க்கும் - நமக்கு ஸுலபமாகச் செய்யும், கோயில், செழு - ஶ்லாக்யமான ப்ரமாணங்களுக்குள் உத்க்ருஷ்டமானதும், பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் அவ னுடைய ஆராதனாதிகளையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுமான, மறையின்- வேதங்களின், முதலெழுத்து-ப்ரணவத்தை, சேர்ந்தகோயில், அதா வது ப்ரணவமானது பகவானுடைய ஸர்வஶேஷித்வத்தை ப்ரகா ஶம்செய்வதைப்போல இந்த ஸ்ரீ ரங்க க்ஷேத்ரமும் ப்ரகாஶம்செ ய்கிறது, 'ஶ்ரீரங்கம் ப்ரணவாகாரம் ஸாக்ஷாத் ரங்கவிமாநம் । ஶ்ருங்கம் ப்ரணவ ஆகாரம் தச்சேஷித்வம் ப்ரதீக்ஷ்யதே ॥' என்பது அனுஸந்தேயம். அன்றிக்கே 'விமாநம் ப்ரணவாகாரம்' என்கிற படியே ஆகாரத்தில் அதற்கு ஸத்ருஶமான என்றபடி. தீராத- நாஶம் செய்யமுடியாத, அன்றிக்கே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்ணயிக்க அஶக்யமான 'ந ஹ்யஸ்ய ஸத்ருஶம் கிஞ்சித் தர்ஶனம் பாபிநாம் ... ந த்ரிவிக்ரமக் க்ருத: ஸம்ஸார பாஶான் ...'

கண்ணனடியிணை யெமக்குக் காட்டும் வெற்பு
கடுவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெற்புத்
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
தெளிந்த பெருந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்புப்
பொன்னுலகில்போகமெல்லாம்புணர்க்கும்வெற்பு
விண்ணவரு மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கடவெற்பென விளங்கும் வேதவெற்பே.

என்கிறபடியே, ப்ராயஸ்சித்தாதிகளாலும் நாஶம் செய்யமுடியாத என்றாகவுமாம், **வினை யனைத்தும்** - கர்மங்கள் எல்லாவற்றையும், **தீர்க்கும்** - போக்கடிக்கும், **கோயில்**.

'**அருளமுதம்**' என்பதினால் நாராயண ஶப்தார்த்தமும், '**போதிந்த**' என்பதினால் அது உள்ளே இருப்பதென்றும், '**செழுமறையின்**' இத்யாதியால் ப்ரணவ ஸாம்யமும், '**தீராத வினை**' இத்யாதியால் நமஶ் ஶப்தார்த்தமும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் ஸ்ரீ ரங்கம் திருமந்திரத்திற்கு ஸத்ருஶம் என்றதாயிற்று.

ப - ரை] **வேங்கட வெற்பென** - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லும்படி, **விளங்கும்** - ப்ரகாஶிக்கிற, 'வேங்கடங்கள்' இத்யாதிகளிற்படியே அந்வர்த்தமான ப்ரஸித்தியையுடைய, **வேத வெற்பே** - வேத ப்ரதிபாத்யமான மலையே. அதாவது ருக்வேதத்தில் 'கொண்டையாயிருந்தாலும், மற்ற எந்த தோஷங்களிருந்த போதிலும் மலையைக் குறித்துச் செல்லுங்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி; **கண்ணனடியிணை** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளிரண்டையும், **எமக்கு** - நமக்கு, **காட்டும்** - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, **வெற்பு** - மலை, அன்றிக்கே **கண்ணன்** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாகிற ஸ்ரீநிவாஸன், **அடியிணை** - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டையும், **எமக்கு** - அகிஞ்சனரான நமக்கு, **காட்டும்** - 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்று உபதேசித்த அர்த்தத்தை நேரில் காட்டிக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுத்ரையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களை கீழே திருப்பிக் காட்டிக்கொண்டிருப்பதினால் தம்முடைய திருவடிகளை ஸர்வருக்கும் காட்டிக்

கொண்டிருக்கிற இத்தால் இது சரமச்லோக துல்யம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. **கடு** - க்ரூரமான. **வினையர்** - பாபங்களையுடையவர்களின், **இருவினையும்**-புண்ய பாபங்களாகிற இரண்டு விதமான பாபங்களையும், **கடியும்** - போக்கடிக்கிற, **வெற்பு** - **இது**, இந்த மலையே, **வீடு**-மோக்ஷம், **திண்ணம்**-நிச்சயம்; **என்ன**-என்று சொல்லும்படி, இப்படி ஸகலவித கைங்கர்யங்களையும் செய்வதற்குக்காரணமாயிருப்பதினாலல்லவோ தெழில் அருவித்திருவேங்கடத்து எழில்கொள்சோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி வழுவிலா வடிமைசெய்ய ஆழ்வார பேக்ஷித்தது, **திகழும்**-ப்ரஸித்தமான, **வெற்பு**, **தெளிந்த**-கலக்கமில்லாத, அதாவது ஶோபவஸ்யாஹ்ருதிமியைப்போலஸ்வஸ்வாஸ்வாதுஸலிலா ஸரஸ் ஸஹஸ்ரங்கள் என்றபடி, **பெரும்** - மஹாமஹிமையுடைய, **தீர்த்தங்கள்**-ஆகாஶகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள், **செறிந்த**-நிறைந்ததான, அன்றிக்கே நெருங்கிவர்த்திக்கிற, 'விஶாலஹதியப்ரவஹாஜாம் ஶ்ரீதஜாம்ஶாஸ்வதம். ஶ்ரீநிவாஸஸ்யாம்லைாயீ வஶ்வாஹவாஸவாஸ ॥' என்கிறபடியே குருபரம்பரைக்கு மூலகாரணம் என்பது த்யோதிதம், **வெற்பு**, **புண்ணியத்தின்**, **புகல்** - உபாயம், **என்ன**, **புகழும்** - ஸ்தோத்ரிக்கப்படும்; **வெற்பு**, அதாவது புண்யம் ஸம்பாதிப்பதற்குத் திருமலை வாஸமே அமையுமென்றபடி. 'ஊனேறு செல்வமும்,' அதன் தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான 'ஹராஜாவ த்ருஹ்ருதிவிஸ்வம்வெந்க்ஷ்யவப்ரயஷ: வம் ஜநாகாக்ஷது வ்ருஷஶ்ஶிகரே ஜஶ்ஷாம் தஸ்ஷாம்வா' என்கிற ஸ்ரீ தயாஶதகஸ்லோகமும் இங்கனுஸந்தேயம். **பொன்னுலகில்** - ஸ்வர்ணம்போல் ப்ரகாஶமான பரமபதத்தில், **போகமெல்லாம்**, **புணர்க்கும்**-உண்டாக்குகிற, **வெற்பு**, தன்னிடத்தில் **வஸிக்**கிறவர்களுக்குப் பரமபதத்தில் ஸர்வ போகத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது என்றபடி, அன்றிக்கே பரமபதத்தில் உண்டாகும் அனுபவங்களை யெல்லாம் இங்கேயே கொடுக்கக்கூடியது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், 'நானுருவங்கொண்டு நல்லடியோர்வாழ இன்பமிங்குறவருதி' என்பதனுஸந்தேயம். **விண்ணவரும்** - நித்யஸூரிகளும், **மண்ணவரும்** - இந்த லோகத்திலிருக்குமவர்களும், **விரும்பும்** - ஆசைப்படுகிற, **வெற்பு**, அதாவது 'வானவர் வானவர் கோனொடும் சிந்து பூமகிழும்', 'கண்ணா வானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு' என்கிறபடியே. இந்த பலபிலவிந

உத்தம வமர்த்தல மமைத்ததொ
ரெழிற்றனு வுயர்த்த கணையால்
அத்திர வரக்கன் முடிபத்து மொரு
கொத்தென வுதிர்த்த திறலோன்
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த
வெணெய் வைத்தது ணு மத்தனிடமா
மத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தற
வறுக்கு மணி யத்திகிரியே.

ந்து எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ண வேண்டுமென்றாசைப்படுகிற, '[illegible]' என்று ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேசத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நித்ய ஸூரிகளும் எப்பொழுதும் பகவானை அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் திர்யக்குக்களும் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நிற்கிற ஸௌலப்யாதிசயத்தை அநுபவிப்பதற்காக இந்த மலையில் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம்.

ஏழ் 'தோராத தனிவீரன்' இத்யாதியினால் ஸ்ரீராமாவதாரமும், '**கண்ணன்**' இத்யாதியினால் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரமும் தனித்தனியே வஸிக்கிற இரண்டு திவ்யதேசங்களை யருளிச் செய்து இவ்விரண்டவதாரங்களும் வஸிக்கிற ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியை அருளிச் செய்கிறார்—'உத்தம' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] உத்தம - பர்த்தமான, '**ராமராவணயோர் யுத்தம் ராமராவணயோரிவ**' என்கிறபடியே ஸத்ருசமில்லாத என்றபடி, அமர்த்தலம் - யுத்தம் செய்யுமிடத்தில், அமைத்தது - அமைந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளவும், போதுமானதுமான, அதாவது ஸத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்கப் போதுமான ஸாமர்த்யத்தையுடைய, ஒரு - அத்விதீயமான, எழில் - ப்ரகாசத்தையுடைய, தனு - தனுஸ்ஸினால், அன்றிக்கே 'உத்தமவமர்த்தலம்' என்றது ருத்ரனுக்கும் பகவானுக்கும் [illegible] உண்டான யுத்த ஸ்தலத்தை, அப்பொழுது அமைத்தது - ஸாபமாக

மனதினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, அப்படி இருந்த போதிலும் 'ஜ்யாம் ஹித்வா தஸநூ:' என்கிறபடியே முறிந்துவிட்டபடியினாலே வைஷ்ணவதனுஸ்ஸு அத்விதீயமாய் நின்றபடி 'ஓரெழில்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவே அகஸ்த்யாஸ்ரமத்தில் தேவேந்திரனால் வைக்கப்பட்டு பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'எழி'லாவது பகவானைத்தவிர மற்றெவராலும் ஒரு வ்யாபாரமும் செய்ய முடியாமை, அப்படிப்பட்ட தனுஸ்ஸினால், உயர்த்த - உயரத் தள்ளப்பட்ட, கணையால் - பாணத்தினால், அத்திரவரக்கன் - அஸ்திர பலத்தினால் சிறந்த ராவணன், அன்றிக்கே 'அத்திற' என்று பாடமாய் அப்படிப்பட்டஸாமர்த்தியத்தை யுடையவனான, என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், முடி பத்தும் — தலைகள் பத்தையும், ஒரு கோத்தென-ஒரு குலை என்று சொல்லும்படி, 'வானுளாரவரை வலிமையால் நலியும் மறிகடலிலங்கையர் கோனை பானுநேர் சரத்தால்பனங்கனி போலப் பருமுடிவுதிர வில்வளைத்தோன்' என்று சொல்லுகிறபடியே ஒரு கொத்திலிருக்கும் பனங்காய்களைப்போலத் தனித்தனி பாணம் ப்ரயோகம் வேண்டாமே ஒரே பாணத்தினால் அடித்துத்தள்ளின படி சொல்லப்படுகிறது, உதிர்த்த - கீழே விழும்படி செய்த, இது அநாயாஸேந செய்தபடியைக் குறிக்கிறது, திறலோன் - ஸாமர்த்தியத்தை உடையவனையும், மத்துற - மத்தினால் உறுத்தப்பட்ட, தயிர் மிகவும் உறுதியாய்த் தோய்ந்திருப்பதினால் மத்து உள்ளே செல்வதற்காக உறுத்தப்பட்ட, மிகுத்த - அதிகமான, தயிர் - தயிரில், மோய்த்த - நுரைத்துக் கிளம்பினதாகிய, வெண்ணெய், வைத்தத-உறியில் வைக்கப்பட்டதை உண்ணும்- ஸாப்பிடும், அத்தன் - ஆப்தனாகிய பகவானுடைய, 'அங்கொரு நாளாய்ப்பாடி சீரார் கலையல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய் வாரார் வனமுலையாள் மத்தாரப்பற்றிக் கொண்டு ஏரார் இடைநோவ எத்தனையோ போதுமாய்ச் சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டதனை வேரார் நுதல்மடவார் வேறோர் கலத்திட்டு நாரா ருறியேத்தி நன்கமைய வைத்ததனை போரார் வேல் கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம் ஓராதவன் போலுறங்கி யறிவுற்றுத் தாரார்தடந்தோள்கள் உள்ளளவும்கை நீட்டி ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கினவனாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்

விளம்பரம்.

இந்த மஹா கைங்கர்யத்திற்கு விசேஷ த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்து உதவி புரிந்தவர்களின் திருநாமங்கள் கீழ்க் குறிக்கப் படுகின்றன.

ஸ்ரீ. உ.வே. எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர் ரூ.
ஸ்ரீ. உ.வே. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யார் ஸ்வாமி யவர்கள்
,, டி. நரஸிம்மய்யங்கார்
,, ஸர் வி. ஸி. தேசிகாசார்யார்
,, ராவ்பகதூர் என். ஸி. ராஜகோபாலாசார்யார்
,, ராவ்ஸாஹிப் வி. ம. க்ருஷ்ணமாசார்யர்
,, கோவிந்தாசார்யார், பெஸ்ட் அண்டு கம்பெனி
,, வீ. ஸி. சேஷாசார்யார்
,, ராய் ஸாஹிப் க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்
,, கே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்
,, டீ. வீ. நீலமேகாசார்யார்
,, ஹானரபில் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்
,, பி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார்
,, காயார் வீ. தேசிகாசார்யார்
,, ஸீ. எஸ். வெங்கடாசார்யார்
,, ஸ்ரீ வெங்கடாசார்யார் (தேநார்விளாகம்)
,, என். எஸ். நரஸிம்மாசாரியார், புரொடட்டி
,, ராவ்பகதூர் ஏ. விஜயராகவாச்சாரியார்
,, ரங்கநாத தாத்தாச்சாரியார்
,, ஆராவமுதய்யங்கார், பங்களூர்

16, ஸந்நிதித் தெரு,
[illegible] பேட்டை,
7-8-19

இப்படிக்கு,
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய
ப்ரசாரண ஸபையார்

AHARASHTRA
EX

N